Premierele celei de-a şaptea arte

Privind, fascinaţi, efectele speciale de-a dreptul uluitoare care abundă în peliculele din zilele noastre, am putea fi tentaţi să credem că ele reprezintă elemente exclusive ale cinematografiei moderne. Dar, oricât ar părea de curios, trebuie să ştiţi că multe dintre aceste tehnici nu au fost inventate acum, ci există încă de pe vremea când bătăliile epice derulate pe marele ecran nu se desfăşurau pe computer, ci în realitate, cu mii de figuranţi. Cum a evoluat arta tehnicilor cinematografice veţi putea afla din rândurile ce urmează.

Primul efect special

Înainte ca grafica animată pe calculator să devină prima opţiune a regizorilor, primii realizatori din lumea filmului erau nevoiţi să-şi producă manual efectele speciale. Părintele acestora este – n-o să vă vină să credeţi! – ilustrul inventator american Thomas Alva Edison, cel care a patentat şi „kinetograful", o cameră de filmat primitivă. Majoritatea filmelor lui Edison s-au pierdut, fiindcă însuşi inventatorul le-a topit spre a recupera conţinutul lor de argint.

Unul dintre puţinele rămase, „Execuţia Mariei, regina scoţienilor", constituie o piatră de hotar în istoria celei de-a şaptea arte, întrucât conţine şi primul trucaj. În film, actriţa care o interpretează pe regină îngenunchează în faţa butucului călăului. Acesta ridică securea şi, chiar înainte să lovească victima, camera se opreşte şi actriţa e înlocuită de un manechin identic. Ceilalţi actori rămân nemişcaţi. De îndată ce manechinul e instalat cu capul pe butuc, camera reia filmarea şi securea izbeşte. Efectul ar părea pueril azi, dar în 1890, spectatorii erau oripilaţi şi nu puţini erau convinşi că actriţa chiar fusese ucisă în timpul filmărilor!

Primul accident la filmări

Harry Houdini a fost nu doar un iluzionist celebru, ci şi un actor talentat şi curajos, deşi şi puţin mincinos – veţi vedea imediat de ce. Filmul „The Grim Game", în a cărui producţie a fost implicat, conţinea şi o scenă de cascadorii spectaculoase. Principalul cascador, Robert E. Kennedy, trebuia să treacă de pe un avion pe altul – ambele aparate aflându-se însă în plin zbor.

Din cauza unei rafale de vânt, piloţii nu s-au putut coordona şi Kennedy a căzut, nu în carlingă, ci pe una dintre aripi, agăţându-se, din fericire, de o funie, până când avioanele au aterizat forţat. Până la urmă, incidentul s-a terminat destul de bine: nu au fost victime, ci doar Kennedy a suferit câteva fracturi, la contactul cu solul, în schimb avioanele au fost distruse.

Profitând de întâmplate, Houdini a cerut să repete şi el scena şi s-a

ales, de asemenea, cu oase rupte. În secvenţele care au apărut în film Kennedy este cel care se leagănă la capătul funiei coborâte din avion, deşi Houdini a susţinut toată viaţă că ar fi fost el.

Prima reclamă

Deşi ştim că sunt un rău necesar, nimănui nu-i place să urmărească reclame la televizor. Aflaţi însă că reclamele n-au apărut odată cu introducerea micului ecran, ci au existat încă de la primele încercări de cinematografie.

Primul care a introdus reclamele a fost acelaşi Edison, care, cu ani înainte să devină un adversar înverşunat al tutunului, făcea reclame la ţigările Admiral. Pe atunci, adică în 1897, reclamele nu se difuzau însă incluse în film, ci erau proiectate pe acoperişurile cinematografelor, gratuit, pentru ca mii de oameni să le poată vedea. Într-un rând, s-a produs un asemenea ambuteiaj din cauza oamenilor care căscau gura la reclame încât proiecţionistul a fost arestat pentru tulburarea ordinii publice!

Primul film cu animale

Nu avem încotro şi trebuie să vă spunem că şi primul film în care apar animale a fost realizat de acelaşi Edison. Este vorba de „Pisicile boxere", turnat în 1893. Cele două protagoniste au pe lăbuţe mănuşi miniaturale de box şi se lovesc reciproc, sub privirile atente ale unui arbitru.

Filmul nu dura decât 22 de secunde, dar stârnea hohote de râs în sălile de cinematograf. Şi, dacă primul film cu animale a fost o comedie, al doilea a fost mai curând documentar: Eadweard Muybridge a fost un fotograf american de origine britanică, dornic să afle care e mecanismul prin care pisicile cad întotdeauna în picioare.

Filmul său, „Falling Cat", a folosit mai multe camere, înregistrând căderea unei pisici cadru cu cadru şi a fost, de asemenea, foarte urmărit de spectatorii acelor vremuri.

Primul film color

Multă vreme s-a considerat că primul film color ar data din 1909.

Dar recent a fost redescoperită la National Media Museum din Marea Britanie o bobină de film color datând din 1901. Autorul ei este Edward Raymond Turner, un vizionar care a folosit filtre albastre, verzi şi roşii pentru a capta imaginile. Dar tehnologia lui a fost considerată un eşec la ora aceea, întrucât cadrele apăreau blurate.

În realitate, Turned crease o cameră care captura cu succes culorile, dar proiectorul suprapusese imaginile, rezultând un film de calitate inferioară. Abia mai târziu, George Albert Smith a utilizat sistemul Kinemacolor, care folosea doar două culori, inspirându-se, tacit, din invenţia lui Turner.

Primul horror

Astăzi ne poate stârni cel mult un zâmbet înţelegător, dar în 1896, când a fost lansat, „Castelul bântuit" dădea fiori spectatorilor. Filmul legendarului regizor Georges Melies a fost

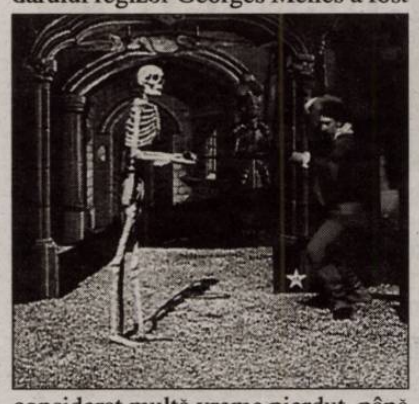

considerat multă vreme pierdut, până când a fost găsită o copie a lui, în 1988, tocmai în Noua Zeelandă.

Având doar trei minute, filmul spune povestea unui tânăr care pătrunde într-un castel populat de tot felul de creaturi demonice, printre care un om care se transformă în liliac, o fantomă înveşmântată într-un cearşaf, evident şi un schelet tras cu sfori. Oricum, merită remarcate inovaţiile tehnice ale lui Melies, care combină efectele de stop-cadru cu vălătucii de fum ce dau iluzia unei atmosfere magice.

PORTRET

Mihai Bisericanu

S-ar fi putut face pianist, căci a urmat zece ani de pian, ori ar fi putut deveni un iscusit meşter, fiind absolvent al Liceului de Electrotehnică „Gheorghe Şincai". Dar Mihai Bisericanu a preferat să devină actor şi bine a făcut! Născut la 5 februarie 1962, a urmat ATF-ul la clasa profesorilor Mihai Mălaimare şi Mircea Constantinescu, absolvind facultatea în 1990.

Fiindcă pasiunea pentru muzică nu l-a părăsit, a cântat şi în formaţii cu orientare new-wave. În 2012 a devenit Doctor în Teatru la UNATC, unde este şi profesor asociat, la Catedra de Expresie Vocală şi Corporală.

Valenţele sale comice nu puteau fi mai bine puse în valoare decât la Teatrul de Comedie din Bucureşti, unde s-a angajat imediat după absolvire. Din 1995 s-a transferat la Bulandra, dar a revenit la Comedie, în calitate de conducător al atelierului preuniversitar la şcoala Atelier „George Mihăiţă", care funcţionează pe lângă acest teatru. A jucat în zeci de piese, pe cele mai diferite scene, de la Filarmonica „George Enescu" la Teatrul de Operetă „Ion Dacian" şi de la Teatrul Naţional la Teatrul „Constantin Tănase".

Cele mai bune roluri le-a avut însă la Comedie şi la Bulandra, sub bagheta unor regizori de top, ca Andrei Şerban, Liviu Ciulei, Cătălina Buzoianu, Alexandru Tocilescu sau Horaţiu Mălăele. A jucat, de asemenea, în multe filme, cu precădere în coproducţii internaţionale. Chiar dacă, poate, unii nu-l cunosc, toţi copiii îi îndrăgesc, cu siguranţă, vocea. Fiindcă timbrul său jovial, inconfundabil, e printre cele mai aşteptate în desenele animate pe care le dublează în limba română. Pentru că, deşi are deja o vârstă respectabilă — a împlinit, anul acesta, 53 de ani, Mihai Bisericanu e neschimbat: acelaşi suflet tânăr, aceeaşi figură, acelaşi spirit pus mereu pe şotii şi gata oricând să cânte, să danseze şi să... improvizeze.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

Angoasa care ucide

Editura Humanitas Fiction a lansat recent în colecţia Raftul Denisei ultimul roman al scriitorului portughez Rui Zink, *Instalarea fricii*. Cu un titlu gen manual de utilizare sau mai degrabă de eseu filozofic, romanul este, culmea, o parabolă a societăţii în care trăim, a unei societăţi capitaliste de tip occidental şi nu a unei ţări anume.

Romanul *Instalarea fricii* vine după best-seller-ul scriitorului portughez, *Cititorul din peşteră*, al cărui succes probabil nu-l va egala, deşi este foarte plăcut la lectură. Romanul începe abrupt: la uşa unei femei bat doi bărbaţi care puteau fi comis-voiajori sau reparatori de maşini de spălat. Dar misiunea lor e alta: să instaleze frica! Şi nu oricum, ci pentru binele omului, conform directivelor! Din acest moment, romanul bate spre eseu sau spre utopia negativă a lui Orwell.

Frica se instalează peste tot şi înseamnă totul: de la frica ancestrală a copilului, până la cea a omului, de la frica de boală, accident sau răpire, până la fricile colective, cum ar fi terorismul, pandemiile, schimbări climatice. Apoi, registrul se schimbă şi Rui Zink alege tema manierismului de Evul Mediu, al lui Gongora, de pildă, în care prada devine vânător şi călăul, victimă. Adică, instalatorii fricii, atotputernici în faţa femeii neajutorate, vor sfârşi prin a fi devoraţi de victimă.

O lectură uşoară fără a fi facilă, din care vă ofer şi pasajul de deschidere al romanului, pentru aroma stilistică: *„În pragul uşii, doi bărbaţi. Unul în costum şi cravată, elegant, zvelt, cu nas şi buze fine, cu o geantă diplomat în mână. Celălalt mai bondoc, cu o mutră respingătoare, cu salopetă şi cu o trusă de scule ţinută de un braţ de fier.*

– Scuzaţi, eram la maşina de spălat, n-am auzit...

De cum a spus asta, femeia a şi înţeles că nu era o minciună bună. Din bucătărie nu se auzea niciun zgomot de la maşina de spălat. Bărbaţii se uită la femeie ca şi cum nu s-ar uita la femeie. Ciudat. Bărbaţii nu au un aer ameninţător. Dimpotrivă. Cel în costum chiar pare vorbăreţ; celălalt, da, e mai necioplit, greoi, absent.

– Bună ziua, dragă doamnă, spune cel în costum, cu aerul său vorbăreţ. Am venit să instalăm frica.

– Frica?...

Cel în costum îşi ia un aer de mirare retorică:

– Nu aţi fost anunţată?

Bărbatul ridică din sprâncene a mirare. Femeia îşi muşcă buzele:

– Trebuie azi neapărat? Pentru că voiam să...

Vorbăreţul la costum, deşi circumspect, e ferm:

– Doamnă, progresul nu aşteaptă. E spre binele ţării."

Cât despre Rui Zink, el s-a născut la Lisabona, pe 16 iunie 1961. Este profesor în cadrul Departamentului de Studii Portugheze al Facultăţii de Ştiinţe Sociale şi Umane de la Universidade Nova de Lisboa şi a debutat cu romanul „Hotel Lusitano", în 1987. A scris romane, nuvele, eseuri, piese de teatru şi cărţi pentru copii. Printre romanele sale se numără „Dávida Divin a" (2004), distins cu Premiul PEN Club-ului Portughez, „Cititorul din peşteră", 2006, „Destinaţia turistică" („O Destino turístico", 2008, încununat cu Premiul Ciranda, şi „Instalarea fricii" („A Instalação do Medo", 2012). Opera sa de ficţiune şi eseistică este tradusă în douăsprezece limbi.

GEORGE CUŞNARENCU

„Demascarea" unui etern inamic:

RADICALII LIBERI

Îmbătrânirea poate fi privită din nenumărate unghiuri, astfel conturându-se imagini diferite ale ei. Sub aspectul sănătăţii însă, ea constituie efectul acţiunii mai multor factori cumulaţi în timp, pe care îi cunoaştem în principiu.

Iată însă că, nu de foarte mulţi ani, s-a descoperit unul dintre cei mai redutabili inamici – practic, prezent în viaţa noastră în fiecare moment, dar despre care ştim mai curând că... nu prea ştim mare lucru. Este un fel de „agent secret" al deteriorării stării de sănătate reprezentat de radicalii liberi.

Secretele îmbătrânirii

Poate că aspectul care ne „doare" cel mai tare este acela că radicalii liberi contribuie din plin la îmbătrânirea organismului, cu tot ce presupune aceasta. Iar îmbătrânirea, la fel ca tinereţea dorită cât mai lungă, are şi ea secretele ei. Teoria radicalilor liberi ca explicaţie a procesului îmbătrânirii a intrat în atenţia oamenilor de ştiinţă în anii '80, însă abia în următoarea decadă avea să fie studiată foarte serios. O „armă" pentru a lupta eficient împotriva acestor duşmani nevăzuţi există deja, depinde numai de noi să învăţăm să o folosim. Pare greu de crezut, dar este posibil să îmbătrânim sănătos. Trebuie să ştim mai întâi că viteza procesului de acumulare de boli odată cu înaintarea în vârstă variază de la o persoană la alta, chiar dacă, practic, îmbătrânim cu toţii în fiecare an. Iată de ce la vârsta a doua pot apărea diferenţe fizice importante între indivizi.

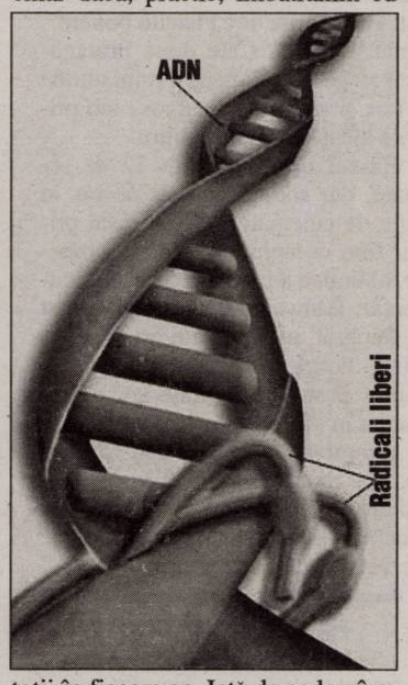

Unii oameni reuşesc să „păcălească" într-un anume fel atât natura, cât şi pe cei din jur, afişând un tonus bun şi o mină sănătoasă, astfel încât i-am putea crede mai tineri, să spunem, cu 10 ani.

Cum reuşesc unii dintre noi să bifeze asemenea performanţe de invidiat? În primul rând e nevoie de multă, multă voinţă. Sau poţi fi unul dintre puţinii norocoşi care au moştenit un bagaj genetic foarte bun şi, prin urmare, pot scăpa de asemenea eforturi.

Cum ne construim singuri eşafodul

De fapt, ce mecanism anume generează radicalii liberi? Se ştie că o celulă utilizează oxigenul pentru a produce energie, proces în timpul căruia au loc inevitabile reacţii de oxidare. Prin urmare, celula generează energie, dar şi o serie de produşi secundari. Ei bine, aceşti produşi secundari sunt chiar radicalii liberi, care ne pot otrăvi existenţa (la propriu), dacă se află în număr prea mare. Cu toate astea, organismul uman are un sistem propriu de neutralizare, însă de multe ori chiar acţiunile noastre necumpătate duc la o suprasolicitare a acestuia, făcându-l ineficient.

Vorbim despre expunerea exagerată la radiaţii solare, intoxicaţii, alimentaţie defectuoasă sau stres în exces. Toate acestea creează un surplus de radicali liberi, ducând la producerea unui dezechilibru între aceştia şi antioxidanţii care au rol de neutralizare. Atunci când ne protejăm starea bună a organismului prin intermediul obiceiurilor sănătoase, sistemul imunitar se află la înălţime şi poate face faţă situaţiilor de urgenţă.

Fenomenul oxidării este important pentru viaţă, deoarece o stare bună a sănătăţii presupune un echilibru între oxidanţi şi antioxidanţi. Orice dezechilibru al acestei balanţe sensibile poate duce la îmbătrânire accelerată şi la afecţiuni cronice. Din păcate pentru noi, balanţa atârnă de obicei în favoarea radicalilor liberi, ca urmare a stilului de viaţă modern pe care îl acceptăm şi ni-l însuşim, cu avantajele şi mai ales cu dezavantajele sale!

Ne aflăm aşadar în faţa unui fenomen extrem de complex, despre al cărui mecanism vom vorbi în numărul următor al publicaţiei noastre.

Alimente industriale, adică boli cronice!

Maladiile cronice reprezintă o consecinţă a consumului produselor alimentare industriale, însă numai 1 dolar investit în promovarea unui mod de viaţă sănătos al populaţiei aduce unui stat o economie de circa 7 dolari, în ideea evitării tratării consecinţelor îmbolnăvirilor. În acest sens, de câţiva ani a apărut un concept nou în sistemul de sănătate occidental: sănătatea optimală — ca răspuns la răspândirea globală tot mai rapidă a maladiilor cronice, care în majoritatea cazurilor constituie cauzele deceselor.

În ultimii 50-70 de ani se dezvoltă astfel de boli cronice, cum ar fi insuficienţa cardiacă şi diabetul, cancerul, maladia Alzheimer, iar Organizaţia Mondială a Sănătăţii anunţă o creştere substanţială a numărului bolnavilor de diabet zaharat de tip 2, introducând această maladie pe lista pandemiilor mondiale. Anual, cheltuielile pentru asistenţa medicală din întreaga lume sunt în creştere, dar ele nu rezolvă problema maladiilor cronice. Există totuşi o soluţie care ar putea schimba situaţia creată şi reduce semnificativ costurile asistenţei medicale: investiţiile în promovarea unui mod de viaţă sănătos şi prevenirea riscului bolilor cronice.

Sănătate optimală este sănătatea maxim posibilă, pe care un om o poate avea în scopul de a reduce riscul bolilor cronice premature. Şi, foarte important: problematica maladiilor cronice a apărut în Statele Unite în 1910 ca o consecinţă a erei industriale.

Pe baza statisticilor din 30 de ţări, se poate afirma astăzi că, orice ţară care duce un stil de viaţă industrial şi produce alimente industriale, în mod sigur

se confruntă cu o creştere a bolilor cronice. Principalul motiv — stilul de viaţă greşit şi alimentaţia incorectă.

Pentru că dezvoltarea maladiilor cronice în masă nu depinde de moştenirea genetică, aşa cum susţin unii, ci de modul de viaţă. Există factori de risc pentru maladii cardiovasculare: ereditatea, nivelul crescut al colesterolului, tensiunea arterială, fumatul, consumul insuficient de fructe şi legume, obezitatea şi un mod de viaţă sedentar, fumatul etc.

Nivelul ridicat de homocisteină în sânge afectează metabolismul omului. Reducerea funcţiei tiroidiene, diabetul, inflamaţiile, lipsa de acizi omega-3 în dietă, stresul şi depresia agravează riscul apariţiei maladiilor cronice. Medicina modernă poate controla aproape toţi aceşti factori de risc, cu excepţia eredităţii.

Alţi factori de risc includ poluarea mediului, folosirea excesivă de sare, alimente prăjite, lipsa de activitate fizică, cantităţi insuficiente de fructe şi legume. Cancerul, de asemenea, este cauzat de nivelul crescut de inflamaţie şi de stres. Pe de altă parte, fructele şi legumele sunt pline de fitonutrimente şi multe cercetări arată că acestea pot reduce riscul maladiilor cardiovasculare, al cancerului şi diabetului. Consumul fructelor şi legumelor este strict necesar şi acestea ar trebui să fie de diferite culori, deoarece culoarea plantelor depinde de conţinutul fitonutrimentelor în care planta este bogată, iar noi avem nevoie de toate fitonutrimentele şi, în consecinţă, de toate culorile.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Termenul care denumeşte tensiunea arterială mărită *(hipertensiune)* conţine el însuşi ideea de exces, de depăşire a unor limite normale. Şi-atunci, mai putem vorbi despre ceva „peste hipertensiune"? Dacă ne gândim la alte posibile simptome adverse, fără îndoială – da! Pentru că la persoanele cu tensiune arterială mare (limitele normale sunt considerate, în principiu, 14 – maxima şi 9 – minima) este foarte probabil să apară şi alte tulburări asociate, pe care le enumerăm mai jos.

◆ ***Durerea de cap:*** – în special la ceafă; – poate să pulseze („Îmi zvâcneşte capul!", spun cei cu asemenea simptome; – apare mai

Mai mult decât hipertensiune

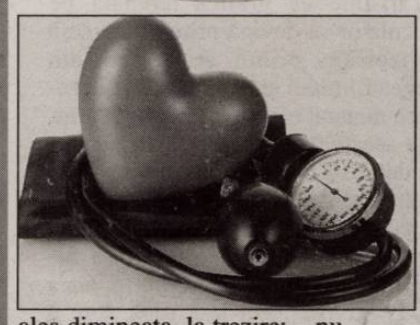

ales dimineaţa, la trezire; – nu dispare, dacă persoana respectivă ia medicamente împotriva durerii.

◆ ***Ameţeala*** este uşoară, dar continuă („Eşti ca beat!"), e însoţită de senzaţia de cap greu sau de strânsoare a capului. La o creştere bruscă a tensiunii arteriale ameţeala poate să apară brusc şi chiar cu tratament corect să nu dispară prea repede.

◆ ***Tulburările de vedere*** se manifestă ca nişte „muşte" ori puncte luminoase în faţa ochilor sau vederea este neclară, ca prin ceaţă.

◆ ***Tulburările de auz*** apar – fără un corespondent sau o explicaţie în legătură cu realitatea – sub formă de foşnete, vâjâit, pocnituri sau ţiuit.

◆ ***Palpitaţiile:*** inima bate mai repede, regulat sau mai ales neregulat, inducând şi o stare de nelinişte până la panică în mintea pacientului.

Vitamine, mişcare, odihnă, igienă...

OMS a evaluat că o treime din populaţia lumii nu consumă vitamine, minerale şi fitonutrimente. Astfel, deficitul de vitamine se răspândeşte rapid şi, prin urmare, sănătatea populaţiei este departe de normală. Exerciţiile fizice sunt şi ele foarte necesare şi este indiferent, dacă vă antrenaţi în sala de gimnastică sau pur şi simplu aţi ieşit la o plimbare pe stradă, atâta timp cât nu sunteţi în faţa televizorului. Orice mişcare a corpului va avea un impact pozitiv asupra sănătăţii. La fel de importantă este şi atitudinea pozitivă.

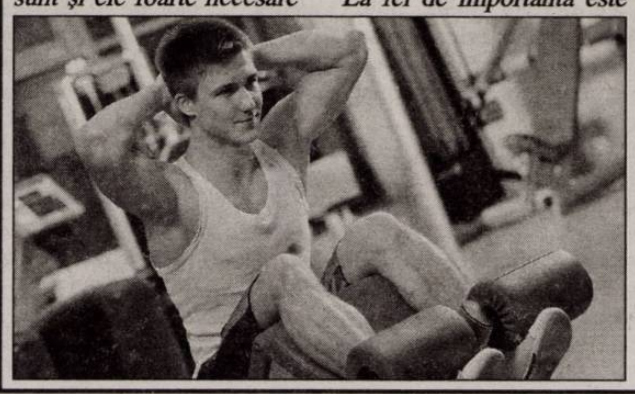

Nu în ultimul rând, trebuie ştiut că durata normală a somnului e de 7-8 ore pe zi. Respectarea acestui regim de odihnă ajută şi stimulează speranţa firească la longevitate.

În schimb, durata redusă a somnului conduce la creşterea proceselor inflamatorii din organism. Şi, în sfârşit, traiul într-un mediu sănătos şi o bună igienă întregesc setul de condiţii necesare unei bune sănătăţi. Nu e deloc simplu şi uşor, tocmai din cauza invaziei produselor industriale, ultraprelucrate, rafinate, chimizate ori „imitate" pe bază de compuşi chimici. Dar merită cu prisosinţă întoarcerea la sursele naturale, fie şi numai pentru faptul că nimeni nu poate şti dacă va mai primi o a doua şansă la viaţă!

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

AUTOHIPNOZA
un instrument în profilaxie şi tratament

Plasată de unii, în mod eronat, într-un teritoriu de graniţă, între psihologie şi ocultism, hipnoza a demonstrat totuşi de-a lungul timpului că poate constitui un redutabil instrument de lucru în eliminarea unor stări şi efecte nefaste care au impact cu potenţial fatal, în primul rând, asupra raportării mentale a individului la societate, la existenţa personală, la evenimente ce depind prea puţin de voinţa şi puterea lui de acţiune. Însă, dincolo de reticenţe şi suspiciuni, avem de-a face efectiv cu un ajutor major în eliminarea, chiar de către victima însăşi, a unor asemenea stări nedorite.

Creierul reprezintă unul dintre misterele fiinţei umane, astfel că putem afirma că încă nu am învăţat cum să-l folosim cât mai eficient. Multe zone ascunse ale acestuia aşa şi rămân pentru „proprietarul" lor: un mister. Totuşi, cel care va găsi cheia uşii închise ce blochează accesul la resursele nelimitate ale intelectului va beneficia de avantaje nelimitate. La fel de adevărat este că la omul obişnuit, unele dintre aceste instrumente nu există şi aici ne referim, mai exact, la autohipnoză.

Mulţi subestimează autohipnoza considerând-o un fel de compromis cu conştiinţa, cu raţionalul pur şi apreciind că rezultatul nu merită vreun efort. Această opinie este însă total greşită. E suficient să ne amintim atenţia acordată de sportivi stării lor de spirit înainte de competiţie, precum şi faptul că de felul cum un sportiv a făcut faţă pregătirii psihologice prealabile, a depins în mare măsură performanţa ulterioară. Ei bine, trebuie spus că şi aceasta este o formă de autohipnoză, care permite atingerea obiectivului fixat.

Autohipnoza nu este ceva efemer şi misterios. Există mecanisme şi modalităţi de a „convinge" creierul să acţioneze în direcţia cerută de un bun echilibru al întregului nostru organism. În primul rând, o condiţie necesară este încrederea în abilităţile personale, în posibilitatea atingerii scopului. Putem fi convinşi că foarte multă lume este familiarizată cu efectul placebo, considerând că, de pildă, pacientul nu se vindecă neapărat datorită efectelor medicamentelor în sine, ci datorită încrederii lui în eficacitatea acestora.

Lansarea mecanismului de autosugestie nu este dificilă. Spre exemplu, construiţi un şir de evenimente logic. Să presupunem că aveţi nevoie să învăţaţi o limbă străină şi vă spuneţi vouă înşivă: „Încă nu am nici un rezultat. Oare, de ce? Pentru că trebuie să învăţ mai mult, desigur!" În unele cazuri, chiar vă consolidaţi credinţa fermă că nu puteţi învăţa limba, deoarece îi acordaţi prea puţin timp. Nu permiteţi ca vreo îndoială să se strecoare în conştiinţa voastră şi ceea ce credeţi cu convingere devine o axiomă. Aici ar fi vorba despre un soi de autohipnoză (îi putem spune şi autosugestie) negativă. Pentru stăpânirea cât mai apropiată de perfect a autosugestiei, dezvoltaţi imaginaţia!

Periodic, încercaţi să obţineţi reacţia organismului la propriile sentimente vizuale, auditive etc. Există o mare varietate de tehnici, pe care un specialist va şti să vi le explice şi să vă sprijine în însuşirea lor. Astfel, având la dispoziţie un asemenea instrument, ca autohipnoza, nu veţi mai avea obiective de neatins. Iar sănătatea se află pe primul loc, nu-i aşa?

Cimbrul combate tusea

De sute de ani, ceaiul de cimbru este cunoscut ca un bun leac împotriva leprei, paraliziei, a bolilor de nervi. Dar această binecunoscută plantă-condiment nelipsită din bucătăria românească are încă multe alte virtuţi în ceea ce priveşte tratarea diverselor afecţiuni.

Băut dimineaţa în loc de cafea, ceaiul de cimbru are un efect binefăcător, aduce o prospeţime deosebită spiritului, o senzaţie plăcută la stomac, elimină tusea de dimineaţă, conferă o stare generală bună.

Se foloseşte şi în crampele abdominale, stomacale şi menstruale, precum şi în spasmele organelor genitale. De aceea, se recomandă în stimularea fluxului diuretic şi al ciclului lunar, şi de asemenea accelerează avorturile şi naşterea normală, grăbind ieşirea fătului din trupul mamei.

Poate cele mai cunoscute şi mai utilizate calităţi terapeutice ale cimbrului sunt utilizate însă în tratarea problemelor sistemului respirator. Asociat în părţi egale cu pătlagina îngustă, cimbrul şi-a dovedit eficacitatea în combaterea afecţiunilor căilor respiratorii, a secreţiilor abundente bronşice, a astmului bronşic, în tusea convulsivă. Pentru un tratament general: se pune o linguriţă cu vârf de plantă în 250 ml de apă opărită şi se lasă să stea puţin la infuzat. Se beau 2-3 ceşti pe zi, iar în crizele de epilepsie se beau 2 ceşti pe zi, timp de 3 săptămâni, cu întrerupere de 10 zile.

Ai mâncat vreodată... soare?

Nenumăraţii artizani – sau, poate mai corect numiţi, „eminenţe cenuşii" – ai regimurilor de slăbire par a fi dispuşi să apeleze la orice domeniu cât de cât susceptibil de a mai stoarce un gram-două din masa corporală a individului uman. Prin urmare, de ce nu ar contribui şi Soarele însuşi la acest act caritabil? Iată că în acest sens chinezii au lansat o nouă metodă de slăbit, sută la sută naturală la vedere, cum s-ar spune.

A fost denumită sun-eating („hrănirea cu soare") şi constă în expunerea persoanei şi privitul în soare timp de mai multe minute, în scopul susamintit, de a pierde din greutatea corporală. Dar, doamnelor şi domnişoarelor, nu daţi fuga pe malul apei, căci – deşi metoda sus-amintită a devenit una la modă – aflaţi că ea e considerată totuşi de specialişti chiar absurdă şi mai ales periculoasă!

Aşadar, „să mănânci soare"! În Asia, nu puţine sunt femeile care au adoptat această bizară... dietă (sic!). Pentru a beneficia cât mai mult de presupusele ei binefaceri, practicantele se forţează să privească drept în soare timp de circa 10 secunde şi, mai mult, să adauge zilnic cât mai multe secunde duratei iniţiale, până la depăşirea a 40 de minute de expunere zilnică.

În teorie, practicarea metodei „sun-eating" ar duce la substituirea hranei normale cu soare sau măcar la reducerea apetitului. Ceea ce este, desigur, cu totul fals. În realitate, pe lângă faptul că antrenează anumite carenţe, practica respectivă poate să afecteze foarte serios vederea; cât despre efectele nefaste ale fluxului de UV asupra pielii, nici nu mai e cazul să intrăm în amănunte. Şi, în fond, chiar specialiştii o spun de zeci şi zeci de ani: privitul ori numai expunerea la soare nu are absolut niciun fel de efect de slăbire!

Aviz amatoarelor de noi experienţe în domeniu. Fiindcă, fără îndoială, această metodă de slăbit „miraculoasă" va ajunge şi la noi.

Remedii naturale

Plante care alungă guta

Am publicat recent în această pagină un articol referitor la câteva posibilităţi de tratare prin mijloace naturale a gutei – maladie pe cât de complicată, pe atât de dureroasă. Între timp, am primit solicitările unor cititori care doresc mai multe amănunte legate de remediile indicate şi, dacă se poate, adăugând şi alte sugestii.

Răspundem în continuare acestor cereri, reluând doar precizarea că guta e cauzată de acumularea acidului uric în articulaţii, la baza afecţiunii respective stând de regulă consumul important de carne roşie, ficat, fasole uscată, mazăre, dar şi cel de bere sau preparate cu drojdie de bere.

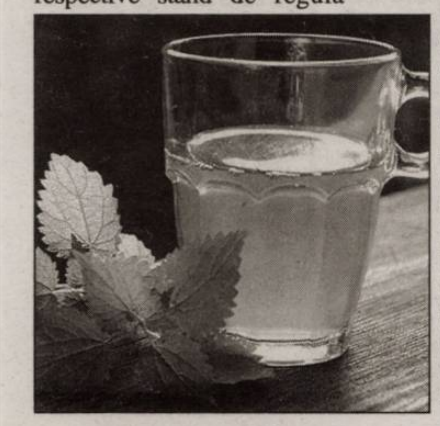

Cea mai indicată plantă medicinală pentru scăderea nivelului de acid uric din organism este urzica. Un ceai complex recomandat se prepară din 30 g urzică (frunze), 20 g tei (floare), 20 g soc (floare); se pun două linguriţe de amestec de plante în 200 ml apă clocotită şi se beau 2-3 căni pe zi; cura durează o lună. La fel de eficace în tratarea gutei sunt şi cireşele, care au calitatea foarte importantă că pot dizolva acidul uric, iar sucul natural 100% de cireşe ajută la eliminarea acestuia din organism.

Un tratament cu cireşe pentru gută, consumate în cantitatea pe care o admite organismul fiecărui bolnav, trebuie urmat pe termen lung, de una-două luni şi mai mult, dacă boala este într-un stadiu avansat. Se mai poate folosi, de asemenea, mai ales în afara sezonului fructelor de cireş, decoctul din cozi de cireşe (30 g la 1 litru de apă, se fierb 15-20 minute, se strecoară şi se beau 2 căni pe zi).

Dintre numeroasele plante medicinale din flora noastră spontană folosite în tratamente împotriva gutei, putem menţiona fructele de măceş, afinul (frunze), cătina albă (fructe), coada-calului, socul, rozmarinul, levănţica, păpădia şi multe altele. Se mai poate utiliza infuzia de hrean (15-30 g rădăcină tăiată mărunt, la 1 litru de apă fierbinte; se lasă la macerat 12 ore şi se bea câte o cană, între mesele principale).

Din mătase de porumb se prepară o infuzie – o lingură de plantă la o cană cu apă clocotită; se lasă acoperită 15-20 minute, apoi se strecoară; se beau 2-3 căni pe zi. Indiferent de forma de tratament aleasă, bolnavul nu trebuie să uite că un consum de apă constant este şi el extrem de important, pentru a se elimina cristalele de acid uric care au tendinţa de a subţia ţesutul rinichilor.

Realitatea e că majoritatea oamenilor consumă prea multe proteine şi nu beau suficientă apă, iar unii „uită" că băuturile carbogazoase, cafeaua şi ceaiul nu intră în categoria apei!

Cât despre capitolul „răbdare", un tratament natural, obligatoriu însoţit de regimul alimentar şi de viaţă adecvat, duce perioada de speranţă în vindecare până la circa 3 luni.

LUNI – 19 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Puterea binelui 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Întrebări şi răspunderi 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Malaria" (Italia, 2009, partea I). Cu: Ettore Bassi, Sarah Felberbaum, Stefano Dionisi 1.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Dexter" 2.00 Serial: „Fără ruşine" 2.45 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 4.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

Film1

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Casa: construcţie şi design (r) 8.20 Nimeni nu-i perfect (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 La TV (r) 12.30 Jurnalul STV Junior (r) 13.50 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Instantanee" (SUA, 2005) 1.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă". Cu: Kenan Imirzalioglu 20.00 Serial: „Ţinutul răzbunării" (sfârşitul serialului) 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00-4.30 Seriale (r) 5.15 Doctorul casei.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial: „O carieră de succes" r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 19.30 Teatru TV: „Amadeus" de Peter Schaffer 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

4.45 Serial: „Tinerii justiţiari" (ep.1) 5.45 Film (r) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Regina balului" (r) 13.45 Film: „Crichet sau nimic" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Bruneta mea favorită" (SUA, 1947). Cu: Bob Hope, Dorothy Lamour 20.30 Film: „Ameninţarea nopţii" (coprod., 2010). Cu: Amber Heard, Odette Annable 22.30 Film: „Glumă mortală 2" (SUA, 2008). Cu: Nicki Aycox, Nick Zano 0.30 Film (r) 2.15 Cine A.M.

MARŢI – 20 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Europa mea 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Malaria" (partea a II-a) 1.00-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Dexter" 2.00 Serial: „Fără ruşine" 2.45 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 4.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Sănătate cu Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.20 Teleshopping 13.50 Serial (r) 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Teresa: Trupul lui Hristos" (coprod., 2007l) 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Rosario" (ep. 1,2) 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

5.30 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.30 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film: „Afurisitul de telefon" (r) 14.30 Film: „Regina balului" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „A fost odată Curly" (SUA, 1944). Cu: Cary Grant, Janet Blair 20.30 Film: „Bătălie pe role" (coprod., 2002). Cu: Chris Klein, Rebecca Romjin 22.30 Film: „De-a v-aţi ascunselea" (coprod., 2005). Cu: Robert de Niro, Dakota Fanning 0.45 Film (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI – 21 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Vânător de recompense" (Franţa, 1976). Cu: Jean-Paul Belmondo, Bruno Cremer 0.55-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Visuri la cheie 22.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Dexter" 2.00 Serial: „Fără ruşine" 2.45 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" 3.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Ochi de vultur" (SUA, 2008). Cu: Shia LaBeouf, Michelle Monaghan, Rosario Dawson 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Film: „Ochi de vultur" (r) 3.00-3.45 Reluări.

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Răzi şi câştigi 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Regina fecioară" (Anglia, 2005, partea I) 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial. „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO: „Taiwan — Un coş de gunoi nuclear?" 20.10 Telecinemateca: „Stigmatul răului" (SUA, 1958). Cu: Charlton Heston, Orson Welles 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

5.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.00 Film (r) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Bruneta mea favorită" (r) 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Operaţiunea «Petrecerea anului»" (SUA, 1957). Cu: Jack Lemmon, Ernie Kovacs 20.30 Film: „Furie dezlănţuită" (SUA, 1992) 22.30 Film: „Donnie Brasco" (SUA, 1997). Cu: Johnny Depp, Al Pacino 1.00 Film (r) 2.45 Cine A.M.

BOB HOSKINS
— vineri, 0.10 —

MEG RYAN
—sâmbătă, 20.15 —

TOM HANKS
— sâmbătă, 22.45 —

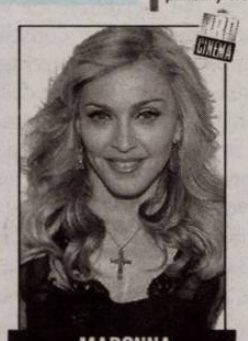

MADONNA
—sâmbătă, 20.30 —

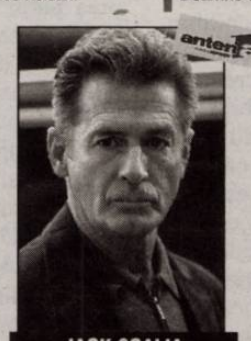

JACK SCALIA
— sâmbătă, 2.00 —

LINDA HAMILTON
— joi, 20.10 —

KENAN IMIRZALIOGLU
— luni-vineri, 18.00 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 22 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 O ţară mai bună (r) 19.00 Prim-Plan 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Anchetele comisarului Antonescu 23.35 Film: „Boul" (Suedia, 1991) 1.15-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" 1.00 Serial: „Fără ruşine" 2.00 Serial: „Supernatural — Aventuri în lumea întunericului" (ultimul ep.) 2.45 Serial: „Nikita" 3.30-5.30 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Am ceva să-ţi spun 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Am ceva să-ţi spun (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.20 Teleshopping 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Dosarele DNA 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Regina fecioară" (partea a II-a) 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „O carieră de succes" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO: „Samuraii de la Fukushima" 20.10 Film: „Dragoste dincolo de moarte" (SUA, 1995). Cu: Linda Hamilton, Noah Fleiss, Bruce Dern 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

4.30 Serial: „Tinerii justiţiari" 5.30 Film (r) 7.30 La Măruţă (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film: „A fost odată Curly" (r) 13.30 Film: „Picnic" (SUA, 1955). Cu: William Holden, Kim Novak 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Leu în deşert" (SUA, 1975). Cu: Sean Connery, Candice Bergen 20.30 Film: „Încredere trădată" (SUA, 2004). Cu: Marlo Thomas, Vondie Curtis-Hall 22.30 Film: „Gabriel" (Australia, 2007). Cu: Andy Whitfield, Dwaine Stevenson 0.45 Film (r) 2.30 Cine A.M.

VINERI – 23 octombrie

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 START UP 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.10 Ne vedem la TVR 19.00 Prim-Plan 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.10 O dată-n viaţă 23.00 Nocturne 0.10 Film: „Mona Lisa" (M. Britanie, 1986). Cu: Bob Hoskins, Cathy Tyson, Michael Caine 1.55-5.35 Reluări.

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 22.45 Film: „Erin Brockovich" (SUA, 2000). Cu: Julia Roberts, David Brisbin 1.30 Film: „Druizii" (SUA, 2001). Cu: Christopher Lambert 3.30 Vorbeşte lumea (r) 5.15 La Măruţă (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Film: „Soldatul universal: Ziua răzbunării" (SUA, 2012). Cu: Dolph Lundgren, Jean-Claude Van Damme 1.15 Observator (r) 2.15 Film (r) 4.00 Acces direct (r).

.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Dosarele DNA 12.30 Şcoala.tv (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor (România, 1977). Cu: Florina Cercel, Constantin Diplan 22.15 Trăsniţii (r) 1.15-6.00 Reluări.

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură (r) 20.10 Poveste după poveste 21.00 Arte, carte şi capricii 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Ultima bandă" (coprod., 2007). Cu: Vincent Elbaz, Gilles Lellouche 1.20-6.00 Reluări.

4.15 Serial: „Tinerii justiţiari" 5.15 Film (r) 7.30 La Măruţă (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.30 Film (r) 13.45 Film: „Leu în deşert" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Zile fericite" (SUA, 1952). Cu: Charles Boyer, Louis Jourdan 20.30 Film: „Încurcături sentimentale" (SUA, 1995). Cu: Steve Martin, Madeline Kahn 22.30 Film: „Procedura standard" (SUA, 2008). Cu: Megan Ambuhl Graner, JAval Davis 0.45 Film (r) 2.30 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 24 octombrie

7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Doc.: „Comorile Parmei" 11.00 24 de fotograme pe secundă 12.00 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Geopolitice 15.00 Ora regelui 16.00 Dosar România 17.00 Gări de poveste 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 20.50 Interviurile şi reportajele Telejurnalului 21.30 Gala umorului 22.30 Starea naţiei 23.30 Film: „Shanghai: ultimul gangster" (coprod., 2006). Cu: Yun-Fat Chow, Xiaoming Huang 1.35-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.15 Film: „Aventuri pe terenul de baseball" (SUA, 2005) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Serial: „Diva cu greutate" 14.15 MasterChef (r) 16.30 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Justitie pe cont propriu" (SUA, 2011). Cu: Nicolas Cage 22.45 Film: „Atlasul norilor" (SUA, 2012). Cu: Tom Hanks, Halle Berry 3.30-4.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Film: „Sergentul Bilko" (SUA, 1996). Cu: Steve Martin 11.00 Ham talent (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Burlăciţa (r) 2.00 Film: „Uragan nuclear" (SUA, 2007). Cu: Jack Scalia, Jamie Luner 4.00 Serial: „Lassie" (r) 4.30 Film: „Ultima prinţesă" (coprod., 2005).

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Şcoala.tv 11.00 Constantin 60 12.00 Film: „Ieşind la lumină" (SUA, 2003) 14.00 Film: „Iarna bobocilor" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Mesaj pentru tine" (SUA, 1998). Cu: Meg Ryan, Tom Hanks, Steve Zahn 23.00 Film: „Ce-şi doreşte o fată" (SUA, 2003). Cu: Amanda Bynes, Colin Firth 1.30-5.30 Reluări.

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Lecţii de viaţă 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Serial: „Visuri muncite" 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00 -9.00 Reluări 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Misterele istoriei 11.00 Rugby: CSM Olimpia — CS Ştiinţa CSM Baia Mare 13.00 Deportaţii 14.10 Film: „Vacanţă cu Derek" (Canada, 2010) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 18.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 19.00 Arte, carte şi capricii (r) 20.10 Film: „Cartea dragostei" (Italia, 2011) 22.30 Filmul de artă: „Câteva zile din viaţa lui Oblomov" (URSS, 1980) 1.00-6.00 Reluări.

4.30 Serial: „Tinerii justiţiari" 5.30 Film (r) 7.30 La Măruţă (r) 9.00 Serial: „La bloc" (r) 11.15 Film (r) 13.45 Film: „Picnic" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Schimbul" (SUA, 2010). Cu: Jennifer Aniston, Jason Bateman 20.30 Film: „Naufragiaţi" (coprod., 2002). Cu: Bruce Greenwood, Madonna, Elizabeth Banks 22.30 Film: „Fire de iarbă" (SUA, 2009). Cu: Edward Norton, Lucy DeVito, Kent Jude Bernard 0.30 Film (r) 2.15 Cine A.M.

DUMINICĂ – 25 octombrie

7.00 Teleenciclopedia (r) 7.50 Expo Milano 2015 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 Tezaur folcloric 15.30 Doc.: „Puterea binelui" 16.00 Fotbal: CSU Craiova — Dinamo Bucureşti 18.00 Lozul cel mare 18.35 La taifas cu Europa 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Se rezolvă, amigo" (coprod., 1972). Cu: Bud Spencer, Jack Palance 23.00 Garantat 100% 0.10 Film: „Destine frânte" (SUA, 2006). Cu: Heather Graham, Jeremy Sisto 1.55-5.35 Reluări.

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Reţetă pentru dezastru" (SUA, 2003) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Iron Man — Omul de oţel 2" (SUA, 2010). Cu: Robert Downey Jr. 23.15 Film: „Legenda Regelui Elefant" (Thailanda, 2008) 1.15-5.30 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 X Factor (r) 16.00 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Ham talent 22.30 Burlăciţa 1.00 Film: „Totul despre băieţi" (SUA, 2002). Cu: Rachel Weisz, Toni Collette, Hugh Grant 2.45 Observator (r) 3.30 Film: „Demonul albastru" (SUA, 2004). Cu: Jeff Fahey, Christine Lakin 5.15 Serial: „Mr. Bean" (r).

7.00 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Şcoala.tv 11.00 Secrete de Stil 11.30 Sănătate cu Stil 12.00 Focus Magazin (r) 13.00 Film: „Săptămâna nebunilor" (România, 1971). Cu: Marga Barbu, Toma Caragiu, Florin Piersic 15.00 Cronica Cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort — Best OF 20.15 Schimb de mame 22.00 La TV 22.45 Constantin 60 23.45-6.00 Reluări.

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 13.30 Teleshopping 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Lecţii de viaţă 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 23.00 Serial: „Inimă de ţigan" 0.00 Zodiacul de acasă (r) 1.00 Serial: „Daria, iubirea mea" (sfârşitul serialului) 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.30-4.30 Seriale (r) 5.15 Doamne de poveste.

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Micul Dracula" 11.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură 14.10 Film: „Promisiuni" (România, 1985) 16.00 Festivalul Internaţional de Circ de la Massy 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Neamul Şoimăreştilor" (România, 1965) 22.10 Film: „Nunta mută" (România, 2008) 23.45-6.00 Reluări.

5.30 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.30 Film (r) 8.30 Serial: „La bloc" (r) 10.45 Film: „Krull" (Marea Britanie, 1983) 13.15 Film (r) 15.30 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Dragoste de tată" (SUA, 2000). Cu: Peter Strauss, Mary McDonnell 20.30 Film: „Maestrul deghizărilor" (SUA, 2002) 22.15 Film: „Operaţiunea Omega" (SUA, 1996). Cu: Rutger Hauer, Shannon Whirry 0.00 Film: „Fraţi vitregi" (SUA, 2008) 2.00 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

PĂRERI

PREPARATE LA GRĂTAR / FEMEIA DIN PARIS		PRINȚ RUS / VAS DE SÂNGE		BOȚ DE MĂMĂLIGĂ CU BRÂNZĂ / ÎN STAL!	ÎN SACOȘĂ! / DINȚII PILEI		FRUCTUL FAGULUI / OM ZĂPĂCIT	OM INACTIV / MINICIRCUIT
IMAGINARI / A ALEGE O SOLUȚIE						STÂNJENEL / PĂZEA CADÂNELE		
				„RĂUL" DIN BASME / A MOMI PE CINEVA			3,14 / ARBORI LA MAL	
LUCRARE DE DOCTORAT / SUSȚINE VIAȚA					TURNUL LA ȘAH / TUBURI DE ARGILĂ			A PUNE SUB REFLECTOR
			CÂNTĂRI DE JALE / APEL DISCRET					METAL DE PENIȚE
	AVIZ TELEFONIC / CĂCIULĂ BOIEREASCĂ				NE SUNT DE FOLOS / LINIE DE DESEN			
		TEREN MLĂȘTINOS / CA FIEREA LA GUST					ATRACȚIE FEMININĂ / A NU-ȘI AMINTI	
ÎN FOAIER! / CASTANII / LEMN DE ROTĂRIE						A LĂSA MASCĂ / BOT ÎN TROACĂ		
			OCHI CA MURELE / ÎN COCIOC!					COADĂ DE GUVID! / ÎN BIRT!
ANIMALE TIBETANE / A PUNE LA MURAT				ÎNAINTAȘI ITALIENI				
				PROST DE DĂ ÎN GROPI				

Verificați-vă cunoștințele!

Icoane

1. Ce se înțelege de obicei prin icoană?
2. Când a apărut cultul icoanei?
3. Ce mare poet român (1850-1889) a scris poezia „Icoană și privaz", o artă poetică a autorului?
4. Cum se numește curentul religios apărut în Imperiul Bizantin în secolele VIII-IX care, sub influența islamului și iudaismului, interzicea reprezentarea lui Hristos și a sfinților în icoane sau fresce și adorarea lor, motivând că în acest fel se revine la idolatrie?
5. Unde și când au apărut icoanele pe sticlă, opere de factură populară?
6. Unde se află în țara noastră comuna „Icoana"?
7. Cine a realizat în 1971 filmul românesc „BD la munte și la mare" din care face parte și secvența „Icoana făcătoare de minuni"?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) De obicei, prin noapte se înțelege intervalul de timp cuprins între apusul și răsăritul Soarelui. 2) Evenimentul sângeros cunoscut sub numele „Noaptea Sfântului Bartolomeu" a avut loc în noaptea de 23 spre 24 august 1572. 3) Zeița nopții din mitologia feniciană se numea Baau. 4) Ciclul de elegii intitulat „Nopțile" a fost scris de Alfred de Musset. 5) Statuia alegorică intitulată „Noaptea", făcând parte din monumentul funerar al familiei Medici, poartă semnătura lui Michelangelo Buonarroti (1475-1564). 6) Muzica operetei „O noapte la Veneția" aparține lui Johann Strauss-fiul (1825-1899). 7) Filmul „Noaptea huliganilor" („Night of the Wilding") a fost realizat de regizorul Joseph Merhi.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Cascade" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Luminița Popescu* și *Georgeta Ioan,* București; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

De asemenea, domnul *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa, a răspuns perfect la cele două întrebări care nu au fost formulate de domnia-sa.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Mioara Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Mioara Ionescu,* Ploiești; *Carmen Radu,* Curtea de Argeș; *Ioana Stoicescu* și *Irina Badea,* București; *Sorin Cristea,* Ploiești; *Mircea Vasilescu,* Brașov; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Cristian Nicolae,* Arad și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Ileana Popa,* Baia Mare; *Gabriela Dima,* Arad; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Mateescu,* Bacău; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *George Ionescu,* Ploiești; *Cristian Zamfirescu* și *Bogdan Marin,* București.

✉ ***KOLEA KURELIUK, Măriței, jud. Suceava.*** Vă felicităm pentru activitatea neobosită pe care o depuneți și pentru pasiunea dumneavoastră pentru enigmistică. Ne bucură că ne-ați rămas același prieten fidel și că ne apreciați în ciuda criticilor (constructive!) pe care ni le mai aduceți din când în când. Așteptăm și alte vești de la dumneavoastră și poate răspunsuri la întrebările din rubrică! *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

Levănțica
Lavandula intermedia

● Lavanda sau levănțica este o plantă perenă, de talie mică, originară din zonele mediteraneene.

● Numeroase parfumuri conțin ulei de lavandă. Un ingredient utilizat și în alte produse: detergenți, odorizante, cosmetice, săpunuri etc.

● Specia *Lavandula intermedia* are frunze de un verde-argintiu (iar la unele soiuri sunt ori verzi ori argintii) culori care se păstrează și în timpul iernii.

● Este o plantă de exterior dar poate fi păstrată de mulți iubitori de levănțică și în interior cu toate că în câteva săptămâni pălește.

● Locul lor este în grădină, expuse la soare. În perioada de înflorire se taie tijele florale care se pot usca. Parfumul se va menține mai mult de un an.

● Înmulțirea prin semințe este mai dificilă întrucât este nevoie de condiții speciale. Germinația optimă se obține la temperatura de 18-22ºC, în condiții de umiditate de 90%. Plantele obținute vor înflori, de obicei, în cel de-al doilea an. *(Va urma)* (D.M.)

CRONICA TV

„Regele" Golului Alpin

Munții Himalaya au fost prezentați în numeroase documentare tv, dar Carpații, și în special masivul Retezat, cu faimoasa rezervație denumită Golul Alpin, au făcut rareori obiectul acestui gen de emisiuni. Un paradox regretabil. Neobosiții ecologiști și realizatori — Dan Păvăloiu și Dan Curean — ai emisiunii „Natură și aventură", producție a TVR Cluj, difuzată pe TVR HD, ne-au dezvăluit într-un serial acești munți magnifici unde ajung doar turiștii avizați, dotați cu corturi și accesorii de campament și, eventual, de alpinism, pentru că accesul spre înălțimi este posibil exclusiv pe jos. Doar la poalele sale există drumuri forestiere.

O scurtă prezentare selectivă a acestor munți nu poate fi decât de bun augur. Pe suprafața lor se află 80 de lacuri, cel mai întins fiind Bucura — 8,86 hectare — și cel mai adânc — 29 de metri, Zănoaga; 1.100 specii de plante dintre care 90 cresc doar aici, peșteri, cascade, întinderi presărate cu superbe pietre albe, multe dintre ele având formă de lespezi.

Dincolo de imaginile în care apăreau vârfuri semețe, din cele 20 ale muntelui, cu înălțimi de peste 1.200 de metri, cascade, lacuri, sclipitoare în bătaia vremelnică a razelor de soare, am admirat vegetația scundă — jnepeni, flori... —, vedetele fiind bujorii de munte din care se prepară un ceai „miraculos" pentru cardiaci și pentru cei bântuiți de neliniști, stres...

Cei doi realizatori s-au abătut deseori de pe trasee urcând versanți abrupți în căutarea plantelor rare. Spre deosebire de alte documentare în care peisajele sunt filmate din poziții comode, în acest documentar ca și în multe altele din „Natură și aventură", au făcut mari eforturi, uneori epuizante, deconspirate de gâfâitul puternic care le tăia respirația. Marea mizâ a fost descoperirea marmotelor din zona denumită Golul Alpin, animale temătoare care în momentul în care simt prezența unui prădător sau a omului se refugiază în vizuinile săpate sub stânci. N-au reușit să surprindă vreo colonie în habitatele lor dar nici nu au încercat să scoată exemplare din vizuini pentru a nu le stresa. La un moment dat a apărut în obiectivul camerei de luat vederi un exemplar, vigilent!, tronând pe o stâncă, într-o postură de rege al masivului.

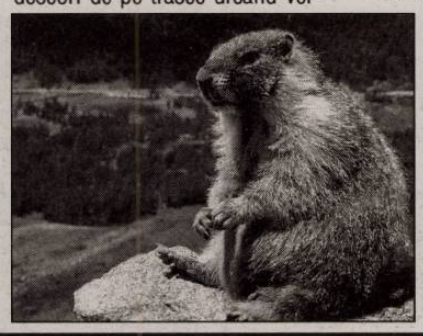

Dan Păvăloiu și Dan Curean au reușit să ne prezinte o parte din acești munți cu peisaje fantastice într-un mod natural și captivant. Cât privește comportamentul lor ecologic, acesta, ca de fiecare dată, a fost exemplar. Felicitări echipei clujene! *(Dorin Măran)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

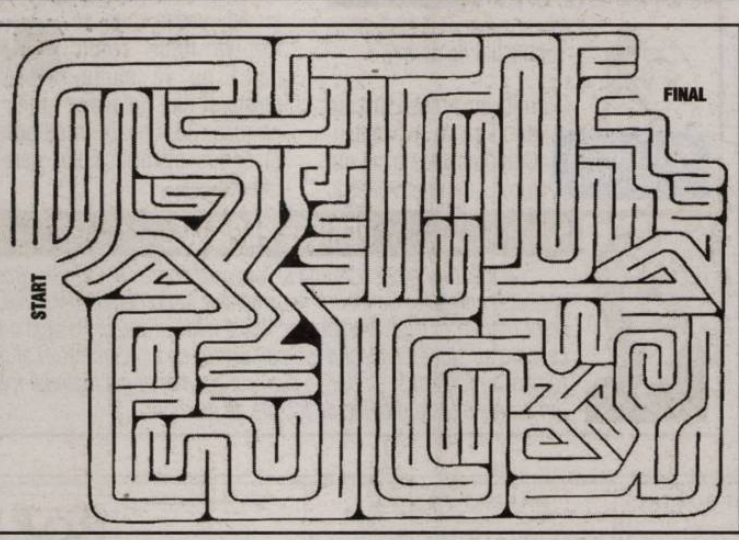

SOLUȚIA INTEGRAMEI „SELECȚIUNI":
Orizontal: C - U - A - N - I - F - SEMNIFICATII - RASTER - RISC - ADN - ETICI - LU - AZUR - SANVIS - AC - RATII - IC - T - CITI - NITEL - ASA - INTIMA - A - TIVITI - PLAT - UIMI - IUTI - LI - RARI - IULIAN - VINARS - RAZIE.

Soluția **«SUDOKU»**
— jocul săptămânii 40

1	6	9	3	4	8	5	7	2
8	5	7	2	9	1	3	4	6
3	2	4	7	5	6	1	8	9
4	9	2	1	8	5	7	6	3
5	8	3	6	7	2	9	1	4
6	7	1	9	3	4	2	5	8
2	4	8	5	1	9	6	3	7
9	3	5	8	6	7	4	2	1
7	1	6	4	2	3	8	9	5

Umor

O blondă a aflat că soțul o înșală și hotărăște să se răzbune. Se duce într-un magazin de arme și își cumpără un revolver. Ajunge acasă, iar acolo, surpriză: soțul cu amanta în plină acțiune. Blonda se pune în fața lor, scoate revolverul și îndreaptă țeava spre propria tâmplă. Soțul, speriat, se pune în fața ei în genunchi și o imploră să nu facă vreo prostie, la care blonda, cu un glas amenințător:

– Taci, nenorocitule, că tu urmezi.

– Ce-ai pățit la ochi?
– De la o răceală!
– Păi cum așa?
– Am tușit la una în dulap și m-a prins soțul ei...

Zodiacul mayaş

În jurul acestei civilizaţii planează încă un mister şi se ascund multe secrete nedescoperite. Astrologii au făcut interpretări moderne şi nu foarte mulţi se bazează doar pe cercetările culturii maya. Calendarul Haab, aşa cum mai este cunoscut horoscopul mayaş, se bazează pe 19 zodii, multe dintre acestea simbolizând elemente importante din cultură, vreme, totemuri, astronomie sau din punctele cardinale.

Iată, pe scurt, ce simbolizează fiecare zodie:

CH'EN (2-21 ianuarie). ● *Simbolizează: Furtuna neagră* sau *Luna neagră* şi aparţine punctului cardinal vest. ● *Interpretare:* Cei care se nasc în zodia Ch'en se spune că sunt oameni de noapte. Momentele puternice pentru aceştia sunt ultimele ore ale amurgului şi înainte de a răsări Luna. În acest interval vă găsiţi energia necesară să vă dezvoltaţi pe deplin. Aveţi o afinitate naturală pentru energia Lunii. Nativii acestei zodii pot purta un talisman realizat cu Piatra Lunii pentru a-şi mări conexiunea cu acest astru. Dacă practicaţi meditaţia, punctul vestic vă este foarte prielnic.

YAX (22 ianuarie — 10 februarie). ● *Simbolizează: Furtuna verde.* Sunt protejaţi de punctul cardinal sud şi de planeta Venus. ● *Interpretare:* Nativii născuţi în această zodie au o afinitate pentru cei din semnul Yaxk'in. Având planeta Venus ca guvernatoare, sunteţi blânzi, iubitori şi dornici de a menţine în jurul dumneavoastră armonia. Puteţi face mult bine în lume şi ar fi chiar indicat să vă ocupaţi funcţii ce se leagă de menţinerea păcii.

SAC (11 februarie — 2 martie). ● *Simbolizează: Furtuna albă* sau *Trei flori.* Sunt protejaţi de punctul cardinal nord. Totemul acestor nativi este broasca. ● *Interpretare:* Nativii zodiei Sac au o relaţie specială cu orele zilei, iar dimineaţa devreme este un moment puternic pentru dumneavoastră. Asiguraţi-vă timp de reflecţie în aceste ore, deoarece vă pot veni idei constructive şi veţi dobândi multă înţelepciune. Broasca este un animal puternic pentru dumneavoastră, cunoscută fiind pentru puterea adaptabilităţii la aproape orice condiţie şi la uşurinţa cu care acceptă schimbările. Aşa cum broaştele pot face un salt rapid şi fără efort, aşa şi dumneavoastră puteţi naviga de la o problemă la alta, acceptând mult mai uşor schimbările care vin în viaţă. Puterea constă în schimbare rapidă.

KEH (3-22 martie). ● *Simbolizează: Furtuna roşie* sau *Căprioara.* Sunt protejaţi de punctul cardinal est. ● *Interpretare:* Zodia Keh aduce nativilor o afinitate deosebită pentru natură şi echilibru natural. Prin exemplul personal puteţi ajuta la restabilirea ordinii naturale a planetei noastre. Energia focului şi culoarea roşie sunt foarte importante pentru dumneavoastră. Meditaţiile în pădure vă ajută să vă dezvoltaţi puterea naturală.

MAK (23 martie — 11 aprilie). ● *Simbolizează:* Semnul poate fi tradus prin *Închis* sau *Acoperit.* Cifra magică a acestei zodii este 3 şi are legătură cu divinitatea. ● *Interpretare:* Această zodie reprezintă una dintre cele mai misterioase din astrologia maya. Cuvintele care descriu zodia Mak simbolizează ceva care funcţionează sub acoperire, ascuns. Vă puteţi descoperi tainele existenţei doar dacă vă regăsiţi în momentele petrecute în izolare, departe de ceilalţi. Numărul care vă reprezintă este 3 şi are numeroase referinţe, considerat ca număr al divinităţii, al echilibrului şi al finalizării.

K'ANK'IN (12 aprilie — 1 mai). ● *Simbolizează: Soare galben* sau *Lumea subterană.* Totemul zodiei este câinele. ● *Interpretare:* Nativii acestei zodii au o afinitate pentru Soare şi pentru energiile puternice ale acestuia şi o legătură intensă cu pământul. Meditaţiile sub razele Soarelui le aduce nativilor multă înţelepciune. Dacă este posibil, meditaţi într-o peşteră sau doar să o vizitaţi pentru a experimenta liniştea, calmul regăsit aproape de pântecele pământului. Totemul zodiei este câinele, în special cel galben, binecunoscuţi pentru loialitatea lor şi pentru incredibila putere interioară.

MUWAN (2-21 mai). ● *Simbolizează: Zeul ploii şi al norilor* sau *Focul.* Totemul zodiei este bufniţa. ● *Interpretare:* Cei care se nasc în această zodie au o atracţie deosebită pentru foc şi apă, îngemănând aceste două elemente. Furtunile reprezintă pentru aceşti nativi o acumulare de forţe, în special când sunt prezente ploaia şi fulgerele. Bufniţa, totemul zodiei Muwan, este cunoscută de civilizaţia maya ca pasărea-geamăt. Ele au capacitatea viziunilor, fiind considerate nişte clarvăzătoare care detectează adevărul în jurul lor.

PAX (22 mai — 10 iunie). ● *Simbolizează: Săgeată* sau *Aburul şi sunetul tobelor.* Totemul zodiei este jaguarul. ● *Interpretare:* În credinţa mayaşă, cei născuţi în această zodie erau predestinaţi pentru a deveni conducători. Aveţi tendinţa de a acţiona ca o săgeată şi o putere constantă care vă îndeamnă să luaţi hotărâri rapide, fără să staţi mult pe gânduri. Elementul dumneavoastră, aburul poate fi considerat un mix între apă, pământ şi foc. Ţineţi cont că aburul se ridică de la pământ prin căldură. Dacă reuşiţi să combinaţi aceste trei elemente veţi avea o viaţă împlinită.

KEYAB (11-30 iunie). ● *Simbolizează: Zeiţa Lunii.* Totemul zodiei este broasca ţestoasă. ● *Interpretare:* Nativii zodiei Kayab au o deosebită atracţie pentru Lună şi spiritual, cel mai probabil îşi vor găsi ca ocupaţie aflarea sensului profund al evenimentelor de zi cu zi. Broasca ţestoasă semnifică înţelepciunea antică şi drumurile pe pământ.

Săptămâna viitoare vom prezenta celelalte zece zodii ale horoscopului mayaş.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Incidente diplomatice în era modernă ■ Alte dovezi privind misterioasele „foo fighters" ■ Un erou al artei fantastice ■ Salonic — oraşul lui Alexandru cel Mare ■ Întoarcerea în lumea spiritelor ■ Marea conflagraţie individuală ■ Astenii de toamnă ■ Beneficii ale masajului

HOROSCOP

19-25 octombrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

O realizare semnificativă vă face să fiţi mândri. Ar putea fi vorba de o căsătorie, de o promovare sau de o absolvire a unor cursuri. Oricum, indiferent ce o să fie, veţi fi mulţumiţi de ce aţi realizat. Este un moment prielnic să vă hotărâţi alături de cine şi pe ce drum o veţi apuca de acum înainte.

TAUR 21.04-21.05

Sunteţi pe picioarele dumneavoastră, deşi a fost retras sprijinul celor din jur. Indiferent de natura ajutorului — financiar, practic sau psihic — acum ar fi bine să vă convingeţi de natura relaţiilor şi să acţionaţi ca atare. Nici forţa şi nici violenţa nu constituie o soluţie. Ce-ar fi să încercaţi un zâmbet?!

GEMENI 22.05-21.06

Săptămâna este marcată de o veste bună şi de una nu prea favorabilă. Cea bună este că abia acum se finalizează un proces care durează de câţiva ani buni şi care vă va defini ca persoană. Va fi o schimbare în relaţiile personale. Vestea cea rea este legată tot de relaţii, de reguli nescrise pe care dumneavoastră nu le înţelegeţi sau nu vreţi să le înţelegeţi.

RAC 22.06-21.07

Motivul pentru care lucraţi din greu este că vă pregătiţi un debut. Fie că este vorba de profesie, fie că deveniţi părinte sau chiar adoptaţi un nou hobby, cert este că evenimentul o să aibă un impact puternic şi vă va schimba un pic modul de a gândi.

LEU 22.07-22.08

Planurile de viitor, în special cele legate de copii şi de proiecte de construcţii, se vor derula rapid şi eficient. Şi câştigurile se pare că încep să sporească. Vă simţiţi bine când vi se conturează unul din vise şi începe să semene a realitate. Sunteţi precum un cuţit fierbinte care „muşcă" dintr-o bucată de unt.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Planetele vă înlesnesc şansa de a consolida relaţiile cu prietenii şi cu familia. Vă preocupă locuinţa pe care o consideraţi ca un refugiu, ca un loc de relaxare. De asemenea, vă pot preocupa mai mult şi responsabilităţile de părinte.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Porniţi un proces în care doriţi să vă reinventaţi. Comunicarea cu cei din jurul dumneavoastră, cu familia şi cei mai buni prieteni pare că se poate îmbunătăţi doar dacă vă schimbaţi modul în care îi ascultaţi. Uneori, şi părerea lor contează. Fiţi deschişi la schimbări însă şi prevăzători la modul cum se fac acestea.

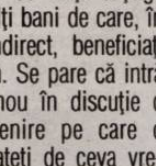

SCORPION 23.10-21.11

Concentrarea se orientează spre bani. Vă interesează sporirea veniturilor. Vă întrebaţi poate ce este mai de valoare şi cum puteţi câştiga mai mult? Nu credeţi că ar trebui să ştiţi care sunt valorile şi ce contează într-adevăr în viaţa dumneavoastră? Acestea sunt lucrurile de care ar trebui să vă ocupaţi mai întâi.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Parcurgeţi o perioadă definitorie pentru dumneavoastră. Aţi putea face o schimbare în viaţă, chiar dacă este vorba doar de garderobă. Pe măsură ce porniţi pe acest drum vă veţi pune multe întrebări şi veţi începe să vă restructuraţi viaţa. Şi dacă vă priviţi în interior, veţi descoperi multe răspunsuri.

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă hotărâţi să aruncaţi o mulţime de obiecte de care nu mai aveţi nevoie şi începeţi curăţenia chiar din propriul dulap. Aveţi grijă însă că dacă astăzi, dintr-un exces de zel, un lucru nu vi se mai pare relevant, mâine vă puteţi schimba opinia şi veţi pierde ceva pe care nu-l mai puteţi recupera.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Partenerul de viaţă câştigă mai mulţi bani de care, în mod indirect, beneficiaţi din plin. Se pare că intră din nou în discuţie o moştenire pe care o dezbateţi de ceva vreme. Lucrurile nu se liniştesc acum, mai durează o perioadă nu prea lungă şi se liniştesc apele.

PEŞTI 19.02-20.03

Vă luaţi cam multe responsabilităţi şi nu le puteţi face faţă. Mai bine cereţi ajutorul celor apropiaţi şi veţi vedea cum se rezolvă totul. Nimic parcă nu vă mulţumeşte şi nici persoana iubită nu vă face pe plac. Schimbaţi-vă atitudinea şi luaţi în serios sfaturile celor care sunt bine intenţionaţi.

Nativul săptămânii: **PERICLE PAPAHAGI** (20.10.1872 — 20.01.1943)

A fost un lingvist, filolog şi folclorist român de origine aromână, un neobosit culegător de folclor şi cercetător în domeniul aromânei, editor al celor mai vechi texte aromâneşti. Acest nativ al zodiei Balanţă a fost printre cei care au studiat dialectul aromân alături de alţi cercetători ai filologiei romanice, români şi străini. A publicat cel mai bogat material folcloric cules din aproape toate provinciile locuite de aromâni.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeteană
MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1268 ● ANUL LVIII ● 22 OCTOMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 42 (3018)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Dacă n-ar fi proştii, deşteptii ar muri de foame.*
Camil Petrescu

■ *Un inteligent observă tot timpul, un prost face tot timpul observaţii.*
Heinrich Heine

Caleidoscop

LEGĂTURI între oameni

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă

Câteva secrete ale somnului odihnitor

Dosarele frumuseţii

Albăstrele şi ceai verde

Istorii uitate

Incidente diplomatice în ERA MODERNĂ

Terapii complementare

AI GRIJĂ de ficatul tău!

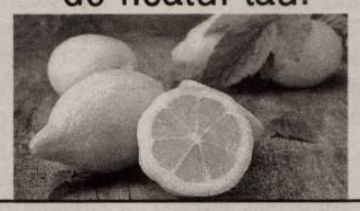

Omul care a schimbat datele evoluţiei noastre pe Pământ

DE LA LUCY, LA HOMO NALEDI

Am scris luna trecută despre descoperirea în Africa de Sud a rămăşiţelor lui Homo naledi, hominidul care a trăit pe Pământ în urmă cu peste două milioane de ani. Dacă este aşa, atunci leagănul umanităţii se mută în Africa de Sud.

O grămadă de oase ascunse pe fundul unei peşteri din Africa de Sud reprezintă o nouă specie umană, cel puţin asta declarau cercetătorii cu ocazia prezentării pentru publicaţia National Geographic, în septembrie, a acestei importante descoperiri. *Homo naledi* (naledi însemnă „stea în creştere") pare să fi fost, după analiza fosilelor descoperite, un om destul de primitiv în anumite privinţe: avea un creier destul de mic, umeri ca de maimuţă, dar, în acelaşi timp, pare destul de asemănător oamenilor de azi.

Problema care rămâne de demonstrat este aceasta: poate fi considerat „omul naledi" strămoşul nostru sau doar o nouă specie de primate? Cercetătorii mai au şi alte întrebări la care trebuie să găsească răspunsuri: În ce perioadă a trăit, cum se potriveşte în arborele genealogic al familiei umane şi cum au ajuns acele oase fosilizate în cea mai adâncă şi aproape inaccesibilă încăpere a unei grote?

De unde a pornit povestea

În urmă cu doi ani, doi pasionaţi speologi, Steven Tucker şi Rick Hunter, au intrat în peştera numită Naledi (stea în creştere), aflată la aproximativ 45 km de Johannesburg. Peştera nu era necunoscută speologilor, ea fiind foarte populară încă din anii 60, dar cei doi sperau să mai găsească vreun nou loc de trecere. În plus, erau motivaţi de dorinţa unui antropolog din Johannesburg de a găsi noi fosile în această zonă.

Astfel, Tucker şi Hunter au descoperit în încăperea „Spinarea Dragonului" un canal nu mai larg de 20 de centimetri care dădea în camera Dinaledi (camera stelelor). Ajungând aici, cei doi speologi au văzut sute de oase fosilizate. Mai târziu, li s-a alăturat şi antropologul Lee Berger, cel care îi îndemnase pe cei doi speologi să caute fosile în Peştera Naledi.

Majoritatea cercetătorilor privesc Africa de Sud ca pe un loc interesant în istoria evoluţiei umane, dar nu cel mai important. Berger, în schimb, era hotărât să dovedească tocmai contrariul. E drept că timp de 20 de ani descoperirile lui în Africa de Sud au fost nesemnificative. Dorinţa sa era să găsească fosile care să arunce lumină asupra celui mare mister al evoluţiei omului: originea strămoşului nostru, Homo, undeva, între două şi trei milioane de ani în urmă.

La capătul cel mai îndepărtat al acestei evoluţii se află *Australopitecus afarensis* (asemănător primatelor), cu reprezentantul cel mai faimos, Lucy, scheletul descoperit în 1974, în Etiopia. Mai aproape de noi este specia *Homo erectus,* hominizi care ştiau să folosească uneltele, să facă focul, nomazi cu creiere mari şi proporţii corporale ca ale noastre. Între aceste două repere despărţite de un milion de ani, se află *Homo habilis,* numit aşa de Louis

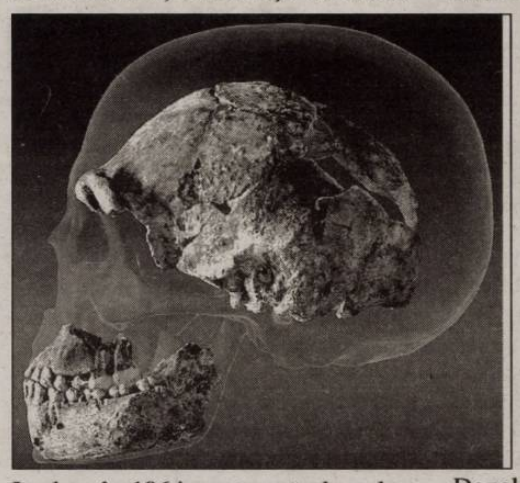

Leakey în 1964, pentru că el credea că această specie hominidă ştia să facă unelte din piatră, pe care le-a descoperit la Olduvai Gorge, în Tanzania.

În anii 70, echipe conduse de fiul lui Louis, Richard, au descoperit specimene de *Homo habilis* în Kenya, ceea ce a condus la ideea că leagănul umanităţii se află în Africa de Est. Ei bine, istoria devine neagră atunci când vrem să ştim cum arăta omul înainte de *Homo habilis.* În acest sens, descoperirile au fost puţine şi nesemnificative, cam câte ar fi încăput într-o cutie de pantofi, cum spunea un antropolog. Lee Berger a declarat de mai multe ori că *Homo habilis* era „prea primitiv" pentru a fi pus la baza arborelui genealogic al umanităţii, alţi cercetători considerând că acesta putea fi clasat la specia *Australopitecus.*

Dar opinia lui Berger a rămas singulară atunci când a pretins că Africa de Sud este locul în care trebuie să se caute rădăcinile primelor specii de *Homo.* Ambiţia lui Berger era de a deveni un jucător important în acest domeniu, aşa cum fuseseră Richard Leakey şi Donald Johanson, care au descoperit scheletul lui Lucy. Pentru asta avea tot sprijinul interesului public, dar îi lipsea un singur lucru: fosilele. E drept că în anul 2008 antropologul sud-african a descoperit fosile humanoide într-o zonă denumită Malapa, la vreo 15 kilometri de Naledi. Cele două schelete extrase, vechi de aproximativ două milioane de ani, au reprezentat prima mare descoperire din Africa de Sud.

În cele din urmă, Berger a decis că scheletele erau din categoria *Australopitecus,* le-a numit *Astralopitecus sediba,* dar erau prea îndepărtate de Homo. Nu era unul de-al nostru! Nu la fel au stat lucrurile în momentul descoperirii din 2013. Ceea ce văzuseră cei doi speologi era epocal. În urma excavărilor au fost scoase la lumină 1.550 de fosile reprezentând cel puţin 15 schelete de hominizi: cranii, maxilare, coaste, zeci de dinţi, un picior aproape complet, o mână – aparţinând unor adulţi, tineri, copii. Unele fragmente de schelete păreau de om, altele de fiinţe primitive, mai vechi decât *Australopitecus.*

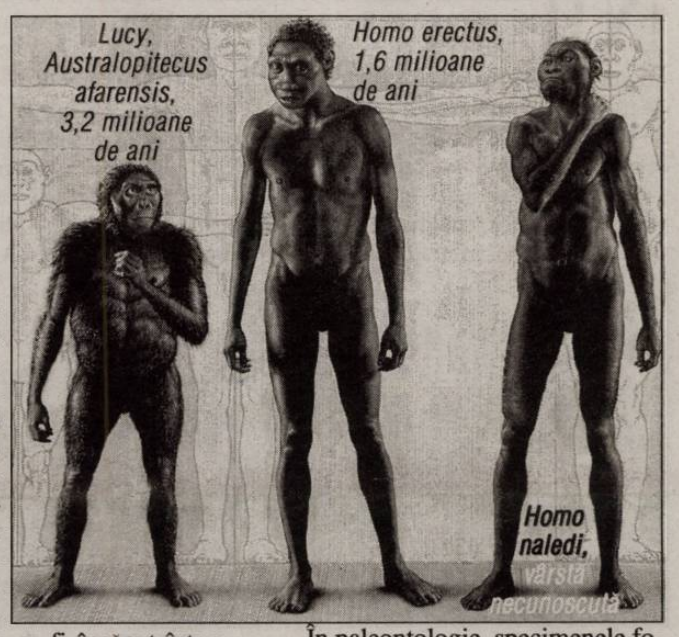

În paleontologie, specimenele fosile sunt păstrate la secret pentru putea fi analizate şi catalogate în linişte de specialişti. După acest protocol, răspunsurile legate de misterul fosilelor din Nalebi ar putea veni peste ani, dacă nu peste decenii. Berger dorea ca descoperirea să fie făcută publică până la sfârşitul lui 2014, adică atunci când se împlineau exact 50 de ani de la publicarea descoperirii lui Louis Leakey, *Homo habilis.* Dar şi pentru ca, în acest fel, numele Berger să fie legat de descoperirea celui mai vechi humanoid din lanţul evoluţiei umane. În cele din urmă, anunţul descoperirii „omului naledi" avea să fie făcut la jumătatea lunii septembrie a acestui an, chiar dacă până la dezlegarea misterului legat de cel mai bătrân hominid descoperit în Africa de Sud vor trece ani, dacă nu decenii.

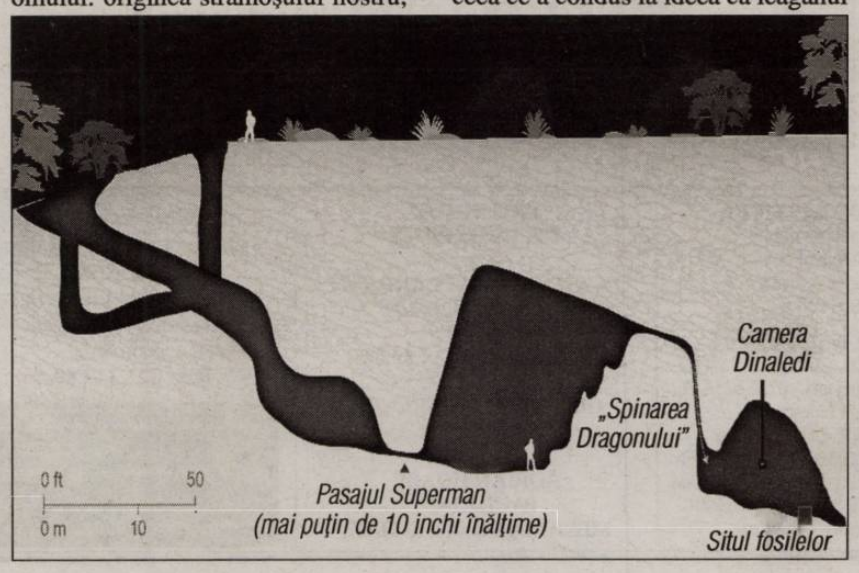

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

42

5 948427 000119

SUDOKU

jocul săptămânii: 42

	7				8	6		
5	8	2			6	4		9
					4	1		
					1	7		2
9								8
8		7	3					
		6	4					
3		8	2			9	7	6
		9	8				1	

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană

Legături între oameni

De la simbolicele „poduri de flori" până la fabuloasele şosele suspendate peste apele oceanului, între insule, realizate de chinezi, lumea e plină de aceste construcţii menite să creeze legături între oameni – podurile.

Nu vorbim aici despre asemenea edificii ce aveau, iniţial, rolul de a suporta greutatea unor armate şi maşini de război, ci numai despre ceea ce ne uneşte. Şi, fiindcă şi arta este unul dintre elementele civilizaţiei umane care înnoadă peste timp relaţii, tradiţii, mentalităţi, podurile, în majoritatea lor, includ dintotdeauna în structura lor şi acest magistral rol. Iată câteva dintre cele mai spectaculoase astfel de realizări architectural-artistice din lumea noastră!

Viaductul Millau (Aveyron, Franţa) este un pod rutier care trece peste valea râului Tarn, asigurând continuitatea autostrăzilor A75 şi A71 între Paris şi Béziers. Lungimea totală este de 2.460 m, distanţa faţă de apă – 270 m, iar înălţimea, de 343 m.

Podul Chengyang (Sanjiang, China) seamănă mai curând cu o aliniere „disciplinată" de locuinţe acvatice de lemn, cu specific chinezesc, ridicate pe piloni solizi de piatră. A fost construit în 1916 peste râul Linxi, într-o zonă locuită de minoritatea Dong. I se spune „podul de vânt şi ploaie", fiind în totalitate acoperit, iar pe fiecare dintre cele 5 picioare se află câte un pavilion cu câte 4 acoperişuri suprapuse, de tip pagodă. Ca o curiozitate, la construirea acestui interesant punct de atracţie turistică nu s-a folosit niciun cui de metal!

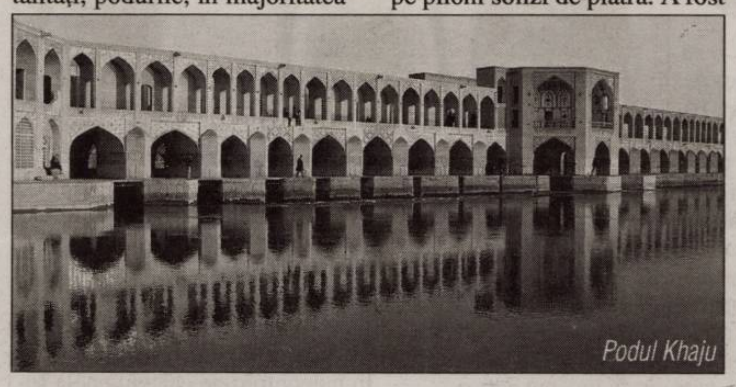
Podul Khaju

Podul Octavio Frias de Oliveira (Sao Paulo, Brazilia) poartă numele unuia dintre cei mai importanţi oameni de afaceri ai ţării sud-americane şi e singurul pod din lume care uneşte prin acelaşi edificiu două rute diferite. Cu o înălţime de 138 m, el oferă un spectacol deosebit în special noaptea, când structura de susţinere principală, în forma literei X, precum şi sutele de cabluri sunt luminate cu spoturi multicolore. Mai mult, cu diverse ocazii, podul primeşte un rol şi mai important. De pildă, de Crăciun este împodobit astfel încât capătă aspectul unui brad imens.

Podul Octavio Frias de Oliveira

Podul Khaju (Ispahan, Iran) reprezintă unul dintre cele mai faimoase monumente de arhitectură persană, construit în jurul anului 1650, sub regele Shah Abbas II, dar pe structura unui pod şi mai vechi. Sub cele 24 de arcade se află vane prin care se reglează debitul râului Zayandeh rud şi care contribuie la irigarea grădinilor aflate de-a lungul apei. Aleea centrală a nivelului superior era rezervată căruţelor şi cailor, iar cele laterale pietonilor. Pe lângă spaţiile de odihnă şi de belvedere, de mai mulţi ani podul găzduieşte şi o cafenea, o ceainărie şi o galerie de artă.

Podurile ***Kawazu Nanadaru*** (Japonia), de formă inelară pe două niveluri, ***„Moëbius"*** (Changsha, China), o adevărată... utopie arhitecturală ce imită la scară uriaşă faimoasa bandă infinită, ***Henderson Waves*** (Singapore), un fabulos „şarpe" de oţel, beton şi sticlă sau spectaculosul ***Banpo Bridge*** (Seul, Coreea de Sud) îşi merită şi ele din plin prezenţa într-o ierarhie neoficială a acestor fascinante construcţii. Vom încheia însă cu o realizare aproape şocantă: un pod destinat – nu autovehiculelor, trenurilor sau pietonilor, ci... vapoarelor. Este vorba despre ***Magdeburg Water Bridge*** (Germania) – un pod-canal ce traversează Elba, cu anvergura maximă de 106 m, lărgimea albiei de 34 m şi adâncimea de 4,25 m. Lucrătură nemţească, ce mai!

Plutele vii din Greenville County

Furnicile de foc *(Solenopsis invicta)* excelează în arta de a supravieţui. De a se proteja de ploi şi inundaţii, recurgând la o strategie sofisticată pentru a se constitui într-un ansamblu plutitor.

Un jurnalist care a realizat recent un reportaj legat de inundaţiile din Greenville County din Carolina de Sud a surprins câteva dintre bizarele formaţiuni plutitoare care au fost filmate în timp ce se deplasau pe fluxul apelor. După ce înregistrarea a fost difuzată pe posturi tv şi pe Internet în aceeaşi zi, numeroşi locuitori din zonă, extrem de curioşi, au încercat să localizeze aceste plute vii pentru a le filma. Mulţi dintre ei au reuşit.

Reamintim faptul că furnicile din diverse colonii se grupează într-un mod ordonat, formând o structură plutitoare care îşi schimbă forma, reorganizându-se în funcţie de împrejurări pentru a evita obstacole, valuri. Toate exemplarele sunt în siguranţă, chiar şi cele aflate în contact cu apa, care reuşesc să respire o scurtă perioadă de timp din rezerva de aer aflată în minusculi peri de pe corp. Când rămân fără aer, ocupă „etaje" superioare. Pot pluti câteva zile până îşi găsesc terenuri propice pentru reorganizarea coloniilor.

Astfel de imagini sunt rareori surprinse şi filmate. Cele din Greenville County se înscriu în topul celor mai numeroase realizate vreodată.

DORIN MĂRAN

Despre „oripilare"

Să vorbim corect!

Am auzit câteva persoane vorbind pe unele posturi tv şi declarând că o anume situaţie îi *„oribilează"*.

Nu ne îndoim că situaţia respectivă poate fi oribilă, adjectiv definit de dicţionare drept: „care inspiră oroare, dezgust, foarte urât, îngrozitor, hidos, groaznic", dar verbul „a oribila" nu există în limba română.

În această situaţie verbul folosit este *„oripilează"*. Cuvântul *„a oripila"* vine din francezul „horipiller" şi, în limba română înseamnă: *„A indispune, a supăra foarte tare"*. Verbul este folosit de cel puţin câteva decenii şi credem că vorbitorii amintiţi ori nu l-au căutat niciodată în dicţionar, convinşi că folosesc o formă corectă, ori au glumit iniţial şi le-a rămas în minte greşeala care „le-a scăpat" când se aşteptau mai puţin!

Se mai întâmplă... *(I.S.)*

Starea de veghe

O „profeţie" americană

De fapt, ca să fiu mai exact, mă refer la un fel de profeţie de inspiraţie americană, aplicată însă de doamna cancelar Merkel cu un entuziasm şi o neînduplecare ce amintesc de obsedantul nostru deceniu, când funcţiona din plin deviza „Cine nu e cu noi e împotriva noastră", iar artizanii noii ere dădeau de pământ cu „duşmanul de clasă" până când pierea şi amintirea neamului acestuia. La puţin timp după tragedia de la 11 septembrie 2001, CIA a lansat Proiectul Profecy, menit să detecteze ameninţări la adresa Statelor Unite din partea teroriştilor, a ţărilor ostile şi a spionilor care subminează economia americană. La 7 august 2006 sistemele Profecy au primit semnale în privinţa unui iminent atac terorist. Trei zile mai târziu, la Londra, un plan de aruncare în aer a 10 aeronave de pasageri a fost stopat, iar 24 de extremişti pakistanezi au fost arestaţi. În 2007, Profecy a prevăzut o prăbuşire rapidă a pieţei imobiliare din SUA, precum şi a burselor americane. Oficiali ai comunităţii de informaţii americane au avertizat Trezoreria, care a ignorat avertismentele. Ce a urmat a fost cea mai gravă criză economică de la Marea Depresiune.

Din nefericire, nu putem să nu ne amintim şi de episodul televizat în care Colin Powell ne vântura prin faţa ochilor o minusculă fiolă ce ar fi reprezentat, de fapt, dovada cumplitei ameninţări din partea tiranului Saddam, făcător de arme chimice. Deci, fără discuţie: război, moarte, victime colaterale, companii occidentale hămesite aruncate asupra resurselor ţării din Golf... Ce mai conta că terorizanta fiolă nu fusese decât o mare cacealma menită doar să ataţe ura consumatorului de televiziune faţă de regimul lui Hussein (irakianul Saddam, nu Obama)! Chiar aşa: ce-o mai fi făcând jovialul cu alură de urs Powell?

Ceea ce mai puţin a fost lăsat să vadă publicul de la noi se petrecea însă chiar peste Ocean. Momentul 11 septembrie 2001 a fost tocmai nimerit pentru a mai restrânge cumva din libertăţile cetăţeneşti, pentru a mai îndoctrina niţeluş populaţia şi-aşa având mintea ocupată cu câteva lecţii bine asimilate, astfel că, mai în glumă, mai în serios, se vorbea (cu palma făcută streaşină în dreptul gurii) că „Statele" ar fi devenit o ţară mai comunistă decât ţările cu regim comunist. Mă rog... Ajungând în zilele noastre, vedem că a apărut (a fost importat?) şi în Europa un pretext ideal pentru a pune botniţă cârtitorilor: aşa-zisa criză a refugiaţilor. De departe arătând a făcătură dospită prin laboratoarele serviciilor secrete (care nu e deloc clar cum de nu au avertizat sau nu au „profeţit" invazia islamiştilor, asta numai dacă nu cumva chiar ei îi mânau de la spate), generozitatea acordării de azil puzderiei de flăcăi şi bărbaţi bine clădiţi, pentru care femeia — musulmană, europeană, americană etc. — nu valorează nici cât o ceapă degerată, e dublată de un paradox mai mult decât şocant: tocmai europenii care au alt punct de vedere decât autoritara şi deloc angelica Angela sunt puşi la colţ, pedepsiţi şi ameninţaţi. Altfel spus, cui nu-i place să plece pe alte meleaguri, că aici e nevoie de spaţiu pentru valul de pribegi arabi! Sau poate — cine mai ştie? — s-o fi pregătit astfel soclul doamnei Merkel, căci se auzea că ar fi fost principalul candidat la Nobelul pentru pace de anul acesta. Pentru pace?! Asta aminteşte însă de vechea zicală: „Luptăm pentru pace până nu mai rămâne piatră pe piatră!"

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66

GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef

ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Ferma abundenței

Agricultura pe verticală este din ce în ce mai mult practicată în SUA, majoritatea fermelor fiind amplasate în clădiri din zone urbane. Avantajele sunt multiple: spațiu restrâns, productivitate foarte mare, ciclu de producție scurt, transport rapid spre piețele de desfacere și, nu în ultimul rând, profituri substanțiale.

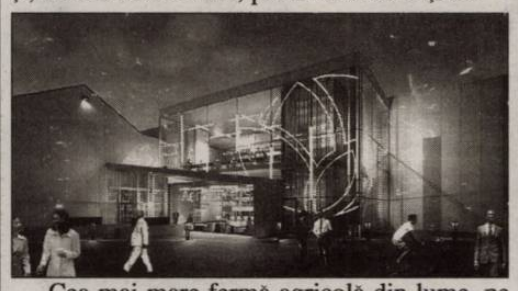

Cea mai mare fermă agricolă din lume, pe verticală, construită într-o fostă fabrică de oțel din statul New Jersey, cu o suprafață de 6500 m², a fost recent inaugurată de societatea AeroFarms. Întreținerea diverselor tipuri de salate – inclusiv rucola – și a verzelor care nu vor crește în pământ, ci într-un substrat hidroponic, va fi asigurată prin pulverizarea apei, o mare parte fiind refolosită, a nutrimentelor (în special pe bază de făină de pește) și de iluminatul artificial. Nu vor fi utilizate pesticide, erbicide și fungicide. Legumele vor ajunge la maturitate în doar 12-16 zile, obținându-se 22-30 de recolte pe an!, mai exact, 900.000 kg. În curând, vor fi cultivate noi produse agricole adaptabile la acest tip de sistem.

HIBERNAREA

starea necesară călătoriilor intergalactice

Obsesia cuceririi spațiului – sintagmă cu totul exagerată, dar care a intrat în vorbirea curentă – mai exact a colonizării unor planete „locuibile", marea provocare constituind-o Planeta Roșie, a atins proporții uriașe. Pentru a facilita misiunile prevăzute se fac nenumărate experimente. Una dintre ideile care au ajuns într-o primă fază experimentală este stupefiantă.

Totul pornește de la un pește cu particularități deosebite, care ar putea deveni una dintre cheile „cuceririi" spațiului. Când? Cine poate ști?... Dipnoiul african, un pește din familia *Protopterus,* este celebru în lumea animalelor, în primul rând datorită faptului că poate hiberna ani de zile fără să se hrănească. În cazul în care apa seacă, își face un adăpost în sol și intră în stare de hibernare până când mediul acvatic se reface în vremea ploilor. O așteptare care, în unele locuri, poate dura ani de zile. În momentul în care se trezește, organismul începe să producă diverse molecule care asigură transformarea rezervelor de glucide și de grăsimi în energie. S-a demonstrat că în aceste condiții poate supraviețui 5 ani!

O echipă de oameni de știință chinezi de la Universitatea din Singapore a încercat să pătrundă secretele acestei formidabile performanțe biologice studiind activitatea genetică a

Dipnoiul african

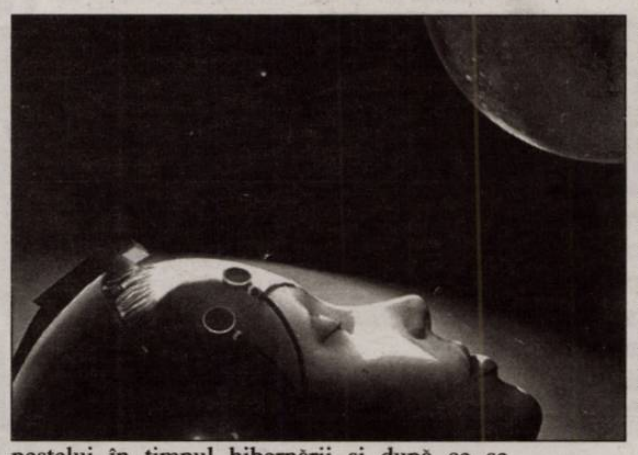

peștelui în timpul hibernării și după ce se trezește. Oamenii de știință chinezi au reușit să afle câteva dintre secretele sale biologice. Unul dintre acestea constă în faptul că unele gene, extrem de active, asigură distrugerea deșeurilor nocive din organism, care nu se mai acumulează în ficat. Altele încetinesc circulația sangvină, permițând corpului să nu piardă energie.

Aceste particularități ar putea fi utile în cazul omului, dacă ar fi adaptate, în explorarea și cucerirea spațiului, când misiunile vor fi din ce în ce mai lungi. Chirurgii, la rândul lor, ar avea mai mult timp pentru a opera pacienții, în momente critice în care circulația sângelui este oprită temporar.

Membrii echipajului ar putea intra în stare de „hibernare" luni sau ani de zile în timpul zborului. Astfel, nu vor mai resimți stresul, depresiile, plictiseala în condițiile de încorsetare ale izolării și se vor economisi rezervele de hrană și apă. În cazul în care vor beneficia de această particularitate biologică, astronauții vor putea fi introduși în habitaclul capsulelor, în care temperatura va fi cuprinsă între 5 și 10ºC. Funcțiile vitale își vor încetini activitatea.

Cele câteva teste efectuate pe șoareci modificați genetic sunt promițătoare, dar entuziasmul cercetătorilor este redus, întrucât au apărut efecte secundare nedorite. Este, firește, nevoie de noi și îndelungate studii în cazul peștelui, pentru a avea toate informațiile genetice și biologice necesare, precum și de perfecționarea tehnicilor de manipulare genetică.

În cazul omului, lucrurile sunt, firește, mult mai complicate. Pe de altă parte, se nasc întrebări de genul: Cum se vor comporta subiecții după trezire? În cât timp își vor reveni (mai ales după ce vor păși pe altă planeta)? Capacitatea lor cognitivă va fi afectată? Întrebările legate de consecințele „hibernării" sunt multiple și premature. Oricum, zborurile în spațiu sunt programate într-un viitor îndepărtat.

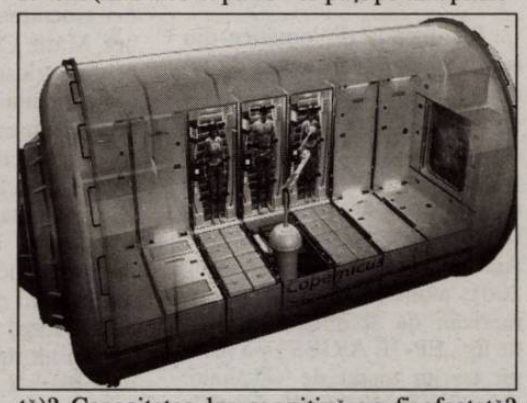

Cele mai scumpe beri din lume

Există, de pildă, vreo legătură între bere și spațiu sau ghețarii antarctici? În această prezentare vom afla o seamă de detalii legate de banala, dar „indispensabila" băutură prezentă în toate zonele din lume. Dar mai ales faptul, că în unele cazuri, nu este chiar atât de banală. Dimpotrivă.

Berea este cea mai ieftină băutură alcoolică. Mai ales cea la PET. Diferențele de preț, în funcție de marcă, nu sunt în general mari, ca în cazul vinului, șampaniei sau al băuturilor tari, în care vechimea, în primul rând, își spune cuvântul.

Există însă și mărci de bere al căror preț îți taie răsuflarea și care nu rămân nevândute. Cât de bună poate fi o bere care costă, de pildă, 800 de dolari? Aceasta, denumită ***Antarctic Nail Ale*** (50 ml, 10% alcool) a fost produsă în Australia de compania Neil Brevingom. Banii proveniți

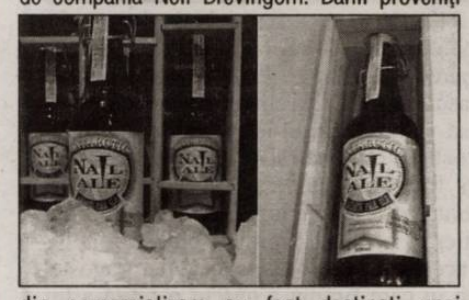

din comercializare au fost destinați unei organizații nonguvernamentale, Sea Shepherd Conservation Society. S-au produs 30 de sticle, prima fiind vândută cu 800 de dolari la o licitație.

Berea are o compoziție tipică, singura „invenție" fiind sursa de apă care provenea din ghețarii Antarcticii.

Vă spune ceva denumirea de ***The End of History?*** Probabil că nu. Această denumire este tipărită pe eticheta unei beri scoțiene produsă de compania BrewDog (330 ml, 55% alcool!) care a fost vândută cu 765 dolari sticla, fiind produse 12. Fabricantul a introdus în compoziție și un ingredient inedit: un amestec de făină din boabe de ienupăr (o specie care crește doar în Munții Scoției) și urzică. Au distilat lichidul de câteva ori până au obținut neobișnuita tărie pentru bere.

Jacobsen Vintage No.1 (375 ml, 10,5%). A fost lansată în 2008 de fabrica de bere Carlsberg și vândută doar în Danemarca, în restaurante luxoase. S-au fabricat 600 de sticle. Prețul? Doar... 400 dolari bucata.

Schorschbräu Schorschbock 57 (Germania), 275 dolari pentru 375 ml. Schorschbock 57 este cea mai tare bere din lume: 57,5% alcool. Au fost produse 36 de sticle. Are arome de nuci, stafide și fum, însă până să le simți, îți ia gura foc!

Samuel Adams Utopias (SUA) 150 dolari sticla de 750 ml (27% alcool). Berea a fost îmbuteliată în sticle de cupru, precum coniacul în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Cele patru tipuri de hamei folosite îi conferă o aromă de plante. Au fost produse 3000 de sticle.

Crown Ambassador Reserve Lager (Australia). Producția a început în 2008. Până în prezent au fost comercializate 8000 de sticle, prețul fiind de 80 dolari. Este folosit hamei verde recoltat manual. Berea se lasă la fermentat în butoaie speciale, timp de 1 an. Are o culoare de un roșu-chihlimbar. Să nu-ți iei ochii de la ea!

Tutankhamun Ale (Marea Britanie). În Egiptul antic, berea, la mare preț, era utilizată în

schimburile comerciale. Se cumpărau și sclavi cu anumite cantități. Ce gust o fi având? Analizând resturi din recipiente pentru a identifica ingredientele și proporțiile, s-au făcut încercări de reconstituire. Berea obținută avea un gust excelent, asemănător cu cel al berii de azi.

Prima încercare s-a făcut în 1990, după ce un arheolog din Cambridge a descoperit în Egipt o încăpere în care erau păstrate recipiente cu urme de bere. A apelat la un chimist care a reprodus rețeta, preluată de producătorul de bere scoțian, Jim Meringtonon. Prima sticlă a fost vândută la un preț record de 7,686 mii de dolari, dar în scurt timp prețul a scăzut la 75 dolari. Câțiva ani mai târziu, fabrica sa de bere Meringtonom s-a închis.

Sapporo Space Barley, 110 dolari. Scurt istoric: în 2006, în urma inițiativei unor oameni de știință japonezi și ruși, s-a plantat orz pe Stația Spațială Internațională pentru a observa cum se vor comporta cerealele în spațiu. A fost doar o parte a unui experiment efectuat în scopul de a confirma sau a infirma teoria conform căreia oamenii pot cultiva plante în spațiu și, prin urmare, produse alimentare. După 5 luni, boabele de orz au fost trimise pe Pământ, unde fabrica de bere japoneză Sapporo le-a transformat într-o primă bere „cosmică". Au creat propria marcă de bere, care a fost numită Vostock Space Beer. Costă 20 de dolari sticla.

Apă pe Pluto

Această planetă pitică nu a fost niciodată observată de aproape până la survolul sondei spațiale New Horizons, prima care s-a apropiat de acest corp cosmic, în luna iulie a.c. Pluto are un diametru de 2.390 km (cel al Terrei fiind de 12.700 km).

Sonda a transmis recent noi imagini de înaltă rezoluție ale acestei planete pitice din Centura lui Kuiper, zonă aflată la „frontiera" Sistemului Solar. În cele precedente apăreau munți înalți, asemănători cu cei de pe Europa, unul dintre marii sateliți ai planetei gazoase Jupiter, câmpii, dune de nisip... O mare diversitate de forme de relief.

De data aceasta, imaginile au relevat existența unei „cețe" care conferă pseudoatmosferei plutoniene culoarea albastră. Particulele de ceață, denumite *tholine,* se formează atunci când azotul și metanul se separă sub efectul razelor ultraviolete ale Soarelui. Marea surpriză a constituit-o însă detectarea apei înghețate, sub formă de plăci, prezentă la suprafață în unele zone. Apă înghețată există și în alte zone vaste, dar este acoperită de gheață constituită în special din azot, apreciază cercetătorii.

Sonda New Horizons va monitoriza în continuare planeta și va transmite și alte imagini. Următoarea misiune vizează observarea unui planetoid, o planetă pitică mult mai mică decât Pluto, aflată tot în Centura lui Kuiper, descoperită în 2014 cu telescopul spațial Hubble.

La încheierea misiunii, dacă va fi într-o bună stare de funcționare, sonda ar putea fi dirijată în spațiul interstelar, dispunând de suficientă energie pentru a păstra legătura cu NASA timp de câteva decenii.

Pagină realizată de **DORIN MĂRAN**

Incidente diplomatice în ERA MODERNĂ

În arhivele Curţii Internaţionale de Justiţie şi printre documentele unor instituţii deţinătoare de informaţii cu caracter diplomatic există categoria de evenimente numită „incidente diplomatice". Există cronici despre astfel de întâmplări între state încă din secolul XVII. Epoca modernă a debutat cu cel mai grav incident, asasinatul de la Sarajevo (28 iunie 1914), care a condus la izbucnirea Primului Război Mondial.

Avionul „EP-3" din Insula Hainan

Evenimente delicate

Incidentele diplomatice din epoca modernă sunt cele dintre două sau mai multe ţări aflate sub un tratat de pace. Vom prezenta câteva cazuri pentru a ilustra diversitatea situaţiilor. Un prim exemplu poate fi cel numit ***„Incidentul de pe Insula Hainan".*** Acesta s-a petrecut la 1 aprilie 2001, atunci când un avion american de spionaj electronic de tip „EP-3E ARIES" s-a ciocnit cu un avion de vânătoare chinez, interceptorul „J-8 II". S-a iscat imediat un conflict diplomatic între Republica Populară Chineză şi SUA, căci aparatul american opera la 110 kilometri de Insula Hainan, în zona unei instalaţii militare chineze. Practic, ciocnirea s-a produs deasupra Mării Chinei de Sud. Impactul avioanelor s-a soldat cu moartea unui pilot chinez, iar aparatul american a fost obligat să aterizeze de urgenţă pe Insula Hainan. Au fost interogaţi şi ulterior eliberaţi 24 de membri ai echipajului american. În cele din urmă, incidentul a fost aplanat (pilotul american a fost decorat pentru „eroism").

Un alt tip de incident internaţional s-a produs la Manila, cunoscut sub denumirea de ***„Ostaticii de la Rizal Park".*** La 23 august 2010, ofiţerul Rolando Mendoza a deturnat un autobuz cu turişti, în marea lor majoritate chinezi (din Hong Kong). Mendoza avea o carieră onorabilă, dar fusese dat afară din poliţie din cauza unor incidente cu caracter penal. Folosindu-se de o mitralieră M16, el a obligat şoferul să anunţe poliţia despre ostatici şi dorinţa lui de a fi reintegrat ca ofiţer. Au început negocieri, dar arestarea fratelui său l-a înfuriat şi a început să ucidă pasageri. Autorităţile au ripostat şi au murit nouă persoane, inclusiv Mendoza. Guvernul Hong Kong-ului a protestat faţă de „incompetenţa poliţiei din Manila" şi a introdus „alarma turistică faţă de Filipine".

Autobuzul cu ostatici din Manila

Un alt incident diplomatic soldat cu o victimă şi denumit ***„MIG-ul din Belgia 1989"*** s-a produs în regiunea Flandra de Vest a Belgiei, în localitatea Kortrijk. Acolo a căzut un avion tip MIG-23 M „Flogger-B" (avion de vânătoare cu geometrie variabilă, generaţia a treia). Pilotul a fost colonelul Nicolai Skuridin, care a decolat de la o bază aeriană din Polonia pentru un zbor de antrenament, dar a constatat că un motor a cedat şi pierde altitudine. Atunci el s-a catapultat şi avionul a mai zburat pe pilot automat aproape 800 de kilometri (fiind interceptat ca „avion fără pilot" de o bază SUA din Olanda). În cele din urmă, aparatul s-a prăbuşit peste o casă din Kortrijk, ucigând un tânăr de 18 ani.

În anul 2009, un scandal diplomatic s-a desfăşurat între Chile şi Peru, atunci când un tribunal peruan a decis arestarea a doi ofiţeri chilieni, acuzaţi că au mituit un ofiţer peruan, Ariza Mendoza. Acesta era acuzat de spionaj şi spălare de bani. Cu toate că la mijloc ar fi fost secrete de stat, plata spionului era modestă, aproximativ 8 mii de dolari pe lună. Incidentul a fost aplanat cu ajutorul ambasadorului american la Lima.

Fotodocument

Vizită istorică

Rabinul şef al Israelului, Meir Lau (născut în Polonia), şi papa Ioan Paul II s-au întâlnit într-o vizită istorică în anul 2000. În 1979 papa a fost la lagărul de exterminare Auschwitz, iar în 1993 Sfântul Scaun şi Israel au stabilit relaţii diplomatice. De altfel, papa Ioan Paul al II-lea a fost primul suveran pontif din istorie care a intrat într-o sinagogă (Marea Sinagogă din Roma, 13 aprilie 1986). Vizitând Muzeul Holocaustului („Yad Vashem" din Ierusalim), papa a deplâns tragedia evreilor din al Doilea Război Mondial.

Scurte povestiri cu memorie lungă

Cine a fost Bogdan al III-lea cel Chior

Unicul fiu legitim al lui Ştefan cel Mare, care i-a supravieţuit impresionantului domnitor a fost Bogdan al III-lea zis „cel Chior". Acesta i-a succedat tatălui, deşi s-a născut din a treia căsătorie a lui Ştefan. Din primul mariaj, cu Evdochia (fiică a marelui cneaz de la Kiev) a avut doi copii (Alexandru şi Elena), din al doilea, cu Maria de Mangop, a avut doi fii, iar din a treia căsătorie, cu Maria, fiica lui Radu cel Frumos (domn al Ţării Româneşti), l-a avut pe Bogdan şi două fiice. Nu trebuie să-l omitem pe Rareş, fiu nelegitim al lui Ştefan cu Răreşoaia, care a devenit şi el domn al Moldovei de două ori.

Bogdan al III-lea cel Chior a urcat pe tron la 25 de ani, în 1504, şi a domnit până în 1517. El a întărit dinastia Muşatinilor şi l-a avut drept succesor pe fiul său, Ştefăniţă. Bogdan III şi-a pierdut un ochi într-o bătălie (a avut conflicte cu polonezii şi cu tătarii), iar porecla apare în letopiseţul lui Grigore Ureche, sub forma „Orbu", dar explică spunând că „era orb de un ochi".

În dragoste, Bogdan al III-lea nu a avut mare noroc. Se spune că s-a îndrăgostit atât de mult de Elisabeta, fiica regelui Poloniei Jaroslav Jagello, încât a ameninţat cu incursiuni militare dacă nu o primeşte de soţie. În cele din urmă, Jagello a acceptat, cu condiţia toleranţei faţă de catolici în Moldova. Dar după moartea lui Jagello, noul rege, Sigismund cel Bătrân, anulează mariajul şi Bogdan al III-lea atacă Polonia. Dar este învins şi renunţă la Elisabeta. Turcii făceau ravagii în satele moldoveneşti, luând numeroşi robi (se spune că la nivel de zeci de mii de români). În noua situaţie, polonezii s-au aliat cu oastea lui Bogdan al III-lea, uitând conflictul „matrimonial" şi ajutându-l să câştige o bătălie importantă în mai 1512.

În legăturile cu turcii, Bodan al III-lea a obţinut o „autonomie sporită", plătind Înaltei Porţi 4.000 de galbeni anual, plus cadouri importante, incluzând cai şi şoimi dresaţi. După dezamăgirea cu Elisabeta, acest domnitor a fost căsătorit de trei ori, ultima nevastă fiind Ruxandra, fiica lui Mihnea cel Rău, domnitor al Ţării Româneşti. Şi fiul său, Ştefăniţă-Vodă (ajuns pe tron la 11 ani) a avut un conflict cu Polonia, dorind de soţie pe o fiică a regelui Sigismund şi fiind refuzat. Hatmanul Luca Arbore a încercat o „dezamorsare" a situaţie, dar a fost ucis de Ştefăniţă.

Iubirea amiralului Nelson

Era anul 1791 când dansatoarea Emma Hart (30 de ani) se căsătoreşte cu Sir Hamilton (61 de ani), formând un cuplu ciudat: ea vrea să scape de trecutul doldora de imoralitate, el este un bătrân respectabil şi foarte iubitor. Numai că mariajul lor s-a intersectat cu deja celebrul amiral al Marinei Regale, vicontele Horatio Nelson, marele comandant de vas care era angajat în bătăliile navale contra armatelor napoleoniene. Era anul 1793 când Emma şi Horace s-au întâlnit şi dragostea între ei a izbucnit cu o putere formidabilă.

Atât de mare a fost iubirea lor, încât, după cinci ani de absenţă, eroul englez se întoarce la iubita sa (care continua să locuiască cu soţul) şi reîncepe şi o viaţă amoroasă vivace, deşi el îşi pierduse în bătălii un ochi şi o mână (şi vorbea cu greutate). Toţi trei au locuit sub acelaşi acoperiş datorită generozităţii lui Sir Hamilton, într-un cartier al Londrei. Aproape cinci ani a durat această incredibilă poveste de dragoste, timp în care Emma a născut o fetiţă a lui Nelson. Dar eroul mărilor era căsătorit cu Fanny din 1787, aşa că faimosul menaj în trei a fost de fapt de fapt menaj în patru. Nelson i-a lăsat doar soţiei averea, nu şi amantei...

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Aştăzi în istorie

22 octombrie 1978

Învestitura papei Ioan Paul al II-lea

La numai 58 de ani, cardinalul polonez Karol Jozef Vojtyla primeşte învestitura eclesiastică la 22 octombrie 1978, procedură simplificată după ce se renunţase la ceremonia de încoronare papală. Cardinalii au îngenuncheat în faţa lui, au jurat credinţă şi i-au sărutat inelul. Pe cardinalul polonez Wyszynski l-a oprit când a dorit să-i sărute inelul şi nu l-a lăsat să îngenuncheze, îmbrăţişându-l... Un papă mai tânăr fusese doar Pius al IX-lea, învestit la 54 de ani.

Papa Ioan Paul I a murit după numai 33 de zile de pontificat, iar după zece zile de la funeraliii au început alegerile pentru noul papă. Candidaţi erau doi cardinali italieni (din Genova şi Florenţa), dar

nu s-a reuşit nici cu al treilea italian, cardinalul de Milano. Atunci, arhiepiscopul de Viena, cardinalul Franz König, a propus un compromis, şi anume cardinalul polonez Vojtyla. La 16 octombrie acesta a obţinut 99 de voturi din cele 111 ale electorilor. Iniţial, Vojtyla a dorit să fie denumit papa Stanislaus I (după un sfânt polonez), dar a fost convins să urmeze tradiţia lui Giovanni Paolo I, devenind Giovanni Paolo al II-lea.

Ioan Paul II a fost al 264-lea papă din lista oficială a papalităţii şi primul non-italian după 455 de ani. În perioada pontificatului său, care a durat din 1978 până în 2005, papa a făcut 129 de vizite, a beatificat 1.340 de persoane şi a canonizat 483 de sfinţi — mai mult decât au făcut predecesorii săi în cinci secole. Ideea esenţială a pontificatului său a fost crearea unei „noi alianţe religioase, care să-i aducă împreună pe evrei, musulmani şi creştini într-o mare armată religioasă".

Papa Ioan Paul al II-lea a fost canonizat la 27 aprilie 2014. Pentru aceasta, conform regulilor eclesiastice ale Sfântului Scaun, trebuiau recunoscute două miracole. Acest lucru a fost acceptat de papa Francisc (care şi-a început pontificatul în martie 2013).

La 11 septembrie 2014, papa Ioan Paul al II-lea a fost inclus în calendarul general romano-catolic, dar nu la data morţii (cum se obişnuieşte la sfinţi), ci la data învestiturii, adică la 22 octombrie. Motto-ul său a fost: „Totus Tuus" adică „Sunt al vostru întrutotul".

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Alte dovezi privind misterioasele „FOO FIGHTERS”

Într-o lucrare recentă a fost rediscutat un mai vechi mister, datând din timpul celui de al Doilea Război Mondial, şi anume fenomenul numit „foo fighters”. Cu această ocazie s-a făcut trimitere şi la un articol scris în decembrie 1945, de Jo Chamberlin, într-o revistă militară, articol istoric din care vom rezuma, în cele ce urmează, câteva fragmente.

În ultimele luni ale războiului, echipajele multor bombardiere B-29, care zburau peste Japonia, au spus că au văzut nişte „mingi de foc”, care le-au urmărit avioanele; din când în când, acestea veneau, se aşezau aproape de cozile lor, îşi schimbau culoarea de la portocaliu la roşu, apoi la alb şi înapoi din nou. Totuşi ele nu se apropiau niciodată prea mult, ca pentru a ataca, aşa cum făceau avioanele japoneze, cum erau cele sinucigaşe.

De pildă, o minge de foc, cu diametrul de un metru, aflată la o distanţă de circa 500 de metri, a urmărit un anumit B-29. Bombardierul a făcut manevre de evitare a misterioasei lumini, dar mingea de foc a urmat avionul în aceeaşi poziţie relativă, preţ de mai multe mile, ca apoi să dispară la fel de misterios cum a apărut. Alte echipaje B-29 au raportat incidente asemănătoare. Faptul cel mai important este că niciun B-29 nu a fost afectat de acele bile de foc, deşi pe atunci nimeni nu ştia asta şi piloţii se temeau de ce e mai rău.

Echipajul unui bombardier B-24 Liberator, care zbura la altitudinea de 3.300 de metri deasupra lagunei Truk, din Pacific, a văzut cum două lumini roşii, cam ca nişte mingi de baschet, s-au apropiat rapid de jos şi s-au luat după avion. După o oră, una dintre lumini a făcut cale întoarsă şi a dispărut; cealaltă a continuat să-i urmărească — când în spate, când într-o latură, când în faţă — cam un kilometru, până când a urcat la 4.500 de metri în direcţia soarelui şi a dispărut. Între timp, echipajul de pe B-24 a chemat prin radio mai multe staţii radar de pe insulă, pentru a vedea dacă au existat avioane în zonă. Răspunsul a fost: „niciunul”.

Alte „bile de foc”

Bilele de foc au fost un mister şi în Europa, de pildă deasupra Germaniei. La ora zece, a unei seri de noiembrie târzie, în 1944, locotenentul Ed Schlueter, un pilot tânăr, competent, din Oshkosh, Wisconsin, încadrat în escadrila 415, decola cu un avion de vânătoare de la Dijon, Franţa, pentru o misiune de rutină de noapte. Alături de el zburau, în calitate de observator radar, locotenentul Donald J. Meiers şi locotenentul Fred Ringwald, ofiţer de informaţii al escadrilei, în calitate de observator.

Şi-au început căutarea baleind cerul de noapte pe cele două maluri ale fluviului Rin, la nord de Strasbourg. Noaptea era destul de clară, cu câţiva nori şi un sfert de lună. În unele privinţe, un avion de vânătoare de noapte funcţiona pe atunci ca un campion de box a cărui vedere nu este foarte bună; el trebuia să se bazeze pe alte simţuri care să-l ghideze către adversarul său. Armata SUA avea staţii radar la sol, care urmăreau toate avioanele care zburau în zonă şi spuneau vânătorilor de noapte locul acestora. Avionul de vânătoare se îndrepta către ţintă, o prindea cu propriul radar şi se apropia până putea vedea obiectivul cu ochiul liber; îl soma să se identifice, iar dacă avionul nu dovedea că e „prieten”, încerca să-l doboare. Sau, era el însuşi doborât, întrucât germanii operau aeronavele cam în acelaşi fel ca şi americanii. Şi la fel făceau şi japonezii.

Avionul pilotat de Schlueter zbura la o altitudine joasă. Echipajul era în alertă, pentru a evita coşuri de fum, baloane de baraj, proiectoare, arme antiaeriene, dar şi munţii din apropiere. La un moment dat, au văzut nişte lumini în faţă. Nu erau stele, nici reflexii pe geam. Apoi le-au distins mai bine. Erau opt sau zece bile portocalii de foc, într-un şir, mişcându-se prin aer cu o viteză uluitoare. S-au poziţionat, ceva mai departe, în dreptul aripii stângi. Erau oare avioane inamice care-i urmăreau? Pilotul a verificat imediat, chemând prin radio staţiile de radar aliate, aflate la sol. Nu era nimic în preajmă. Nici Meiers nu vedea nimic pe radarul avionului.

Schlueter nu ştia cu ce se confrunta. Putea fi o nouă armă letală germană. Totuşi, el şi-a îndreptat avionul spre acele lumini, gata de acţiune. Atunci luminile au dispărut, ca să reapară ceva mai târziu, dar mult mai departe. După alte cinci minute, au dispărut complet, printr-o mişcare de alunecare.

Aviatorii, nedumeriţi, şi-au continuat misiunea, distrugând atunci şapte trenuri de marfă în spatele liniilor germane. Când au aterizat din nou la Dijon, ei au decis să facă ceea ce ar face orice militar prudent: au tăcut pentru moment. Schlueter şi Meiers erau aproape de terminarea misiunilor lor şi nu doreau să fie reţinuţi la sol de vreun medic sceptic din aviaţie, pentru „epuizare nervoasă” datorată luptelor, întrucât „au văzut nişte chestii”.

Dar, câteva nopţi mai târziu, locotenentul Henry Giblin, din Santa Rosa, California, pilot, şi locotenentul Walter Cleary, din Worcester, Massachusetts, radarist, zburând la altitudinea de 300 de metri, au văzut o lumină roşie uriaşă, la

vreo 300 de metri deasupra lor, deplasându-se cu 320 de kilometri pe oră. Oamenii au crezut că, poate au mâncat la popotă ceva ce nu le-a căzut bine. Deci, nici ei nu s-au grăbit să raporteze experienţa trăită.

În noaptea de 22-23 decembrie 1944, un alt pilot din escadrila 415 zbura, cu un radarist, la altitudinea de 3.000 de metri, aproape Hagenau. Aşa cum au spus mai târziu, „Am văzut două lumini urcând către noi de la sol. La atingerea altitudinii noastre, s-au stabilizat şi au rămas în spatele nostru. Luminile erau nişte sfere luminoase mari, portocalii. După ce au stat lângă avionul nostru timp de două minute, s-au desprins şi s-au întors, îndepărtându-se apoi, sub un control perfect”.

În noaptea următoare, aceiaşi doi bărbaţi, zburând la 3.000 de metri, au observat o „flacără roşie” singulară. Locotenentul David L. McFalls, din Cliffside, NC, pilot, şi locotenentul Ned Baker din Hemat, California, observator radar, au văzut şi ei cum „un obiect roşu strălucitor a ţâşnit direct în sus, apoi a apărut ca şi când ar fi fost o aeronavă, a făcut un tonou, a coborât şi a dispărut”. Aceasta a fost, de altfel, prima şi singura sugestie că ar fi fost vorba de un dispozitiv de zbor controlat.

Treptat, practic toţi membrii escadrilei 415 au văzut astfel de lumini şi le-au şi raportat. La început, cei ce vorbeau despre ele erau luaţi peste picior de ceilalţi, până când aceştia le-au văzut şi ei. Deşi se confruntau cu o situaţie năucitoare, şi încă una cu potenţial letal, escadrila 415 şi-a continuat performanţele sale remarcabile de luptă.

Rapoartele au fost primite la eşaloanele superioare cu zâmbete: „Sigur, trebuie să fi văzut ceva, dar sunteţi siguri că v-aţi făcut orele de somn?”... Într-o zi, la restaurantul ofiţerilor, un pilot a sugerat că ar trebui ca aceste lumini să capete un nume. Un cititor de benzi desenate „Smokey Stover”, la modă pe atunci, a sugerat ca ele să fie numite „foo fighters”, deoarece, în acele benzi, un personaj spunea repetat fraza lipsită de sens: „unde nu e foo nu e foc”. Iar „fighter” înseamnă avion de vânătoare. Iar numele a rămas.

Simple balize luminoase?

Cele văzute de escadrila 415 pe timp de noapte au fost confirmate în parte şi ziua. La vest de Neustadt, pilotul unui avion de vânătoare P-47 spunea că: „am văzut o minge de culoare aurie, cu un finisaj metalic, deplasându-se încet prin aer. Întrucât soarele era destul de jos, este imposibil să spun dacă soarele se reflecta pe ea, sau lumina venea din interior”. Un alt pilot P-47 a raportat „o sferă aurie, fosforescentă, având 3-5 picioare în diametru şi care zbura la înălţimea de 2.000 de picioare”.

În timp ce rapoartele oficiale despre „foo fighters” ajungeau la conducerea grupului, care „le lua la cunoştinţă”, s-au căutat diverse explicaţii. S-a spus că erau balize luminoase. Dar acestea nu plonjează, nu urmăresc şi nu se depărtează apoi. Să fi fost un mijloc de a înspăimânta piloţii? Dacă a fost aşa, efectul a fost nul, totuşi luminile au continuat să apară. Nu au fost nici avioane ori bombe cu sau fără pilot. Baloane? Toţi piloţii ştiau de ele şi le recunoşteau. Între altele, cele meteorologice urcau vertical şi, în cele din urmă, explodau. Puteau fi focuri ale artileriei antiaeriene? S-a stabilit că nu a existat nicio corelaţie între observaţiile de „foo fighters” şi barajele de artilerie întâlnite. Pe scurt, nicio explicaţie nu a stat în picioare.

Unii oameni de ştiinţă din New York au spus că ceea ce au văzut aviatorii în Germania a fost „lumina Sfântului Elmo”, un fenomen de încărcare electrostatică, întâlnită în timpul furtunilor pe vârfurile turlelor de biserici, pe catargele navelor şi pe copacii înalţi. Dar piloţii cunoşteau acest fenomen şi nu au existat condiţiile producerii sale.

Escadrila 415 a continuat să vadă „foo fighters” şi în 1945, iar comportamentul acestora a devenit tot mai misterios. De fiecare dată, radarele au confirmat că avionul era singur pe cer. Interesant este că fenomenul a dispărut pur şi simplu, atunci când forţele terestre aliate au capturat zona de est al Rinului.

În 1945, când apărea articolul din care am spicuit cele de mai sus, încă se mai spera că se va găsi o explicaţie. Mai târziu, când multe documente secrete au devenit publice, aliaţii au aflat că aceste stranii apariţii au fost văzute şi de piloţii germani sau japonezi, care, la rândul lor, au fost convinşi că erau arme secrete de origine americană sau britanică. Nemţii, de pildă, încredinţaseră studierea fenomenului aşa-numitului „Sonderbüro no. 13” din cadrul Luftwaffe.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

S-au scris mii şi mii de pagini despre persoane care, aflate la un pas de moarte, au revenit în lumea noastră, păstrând totuşi o sumă de amintiri referitoare strict la momentul critic. Nemaiputând contesta asemenea cazuri destul de numeroase, în primul rând medicii, dar şi alţi oameni de ştiinţă au agreat o denumire comună pentru ele: ***experienţa morţii iminente*** (EMI) sau, în limba engleză — ***near death experience*** (NDE). Astăzi, toţi cei interesaţi de fenomen, fie ei practicanţi sau nu ai unor religii şi culte, fie atei, au acces şi cunosc detalii legate de sus-menţionatele amintiri înregistrate de cercetători de-a lungul timpului. Am considerat însă că oarecum mai penetrante sunt cele mai recente relatări de acest tip, venite chiar de la cei care — am putea spune, folosind o figură de stil — au trăit moartea.

Fiinţe de lumină

Comă, moarte clinică, moarte cerebrală — indiferent cum e denumită starea în care un pacient se află, practic, suspendat de un fir subţire între viaţă şi moarte, dacă a fost urmată de totala revenire la realitatea noastră, atunci, conform statisticilor, nu mai puţin de 18% din subiecţi relatează amintiri extrem de curioase, mai ales că multe includ locuri comune greu sau imposibil de explicat conform raţiunii şi logicii obişnuite. Francezul Jean-Paul Duc din Haute-Savoie, intelectual de formaţie, a fost declarat de medici mort, în urma unui infarct. În timp ce era transportat la morgă, un infirmier a observat că pieptul său se mişcă. Bărbatul suferise o EMI, iar ulterior, după revenirea la existenţa normală, a adunat într-o carte 109 mărturii referitoare la experienţe similare. Iată câteva dintre acestea!

Nicole Canivenq locuieşte în Saint-Jean-de-Védas (Hérault) şi era foarte apreciată ca director comercial la o firmă. În 2003 se afla la volanul maşinii sale, când un pneu a explodat şi a fost proiectată violent într-un arbore de pe marginea şoselei. „Nici nu mi-am dat seama de accident — relata ea mai târziu. Pur şi simplu m-am trezit cu sentimentul că e ceva în neregulă cu mine, fiindcă pluteam deasupra propriului meu corp. Am făcut un efort să mă îndrept spre o direcţie pe care o consideram bună şi m-am aflat deodată într-un loc cu multă verdeaţă, unde iarba părea vie, ca şi cum ar fi avut conştiinţă. Un grup de persoane pe care mai târziu le-am numit «fiinţe de lumină» s-a îndreptat spre mine şi m-am simţit ca scăldată într-o baie de iubire. Dar nu iubirea pe care o cunoaştem cu toţii, ci altceva, deosebit de profund şi de mii de ori mai intens.” Nicole şi-a revenit când unul dintre salvatori îi strângea mâna, forţând-o să iasă din letargie. La 11 ani după accident şi-a părăsit slujba pentru a deveni sofrolog şi „a-i ajuta pe ceilalţi oameni”. Mărturiseşte că niciodată nu a fost credincioasă în sens religios şi se consideră „foarte carteziană”. Totuşi, după parcurgerea acestei EMI a ajuns să creadă în lucruri invizibile şi e de părere că, dincolo de lumea pe care o ştim, există un ordin de realitate diferit şi mai încărcat de spiritualitate.

Ca într-un joc cu tata...

Yoan, un băieţel de 9 ani din Canet-en-Roussillon, a căzut la 7 ani pe o scară, suferind un traumatism cranian. Transportat de urgenţă la spital, inima lui s-a oprit pentru câteva minute. Medicii l-au operat pentru a-i elimina cheagul de sânge format pe creier, dar 11 zile s-a aflat în comă. Mai târziu, el povestea: „Stăteam aşezat şi priveam medicii care se ocupau de un băieţel. Vorbeau tare, se agitau, iar eu nu înţelegeam de ce mă aflu acolo. Mi s-a făcut frică şi am plecat să o caut pe mama. Am mers printr-un coridor întunecat, pe ceva moale ca o mochetă. În capăt era o lumină foarte puternică, la fel ca atunci când mama ridică draperiile de la fereastra

camerei mele, dimineaţa, dar nu-mi făcea rău la ochi. Peste tot în jur erau copii care păreau tare drăguţi. Mă simţeam bine. Era ca atunci când tata vine acasă şi mergem pe plajă să ne jucăm. Am auzit-o pe mama strigându-mă şi m-am întors la doctori. Am văzut că se ocupau chiar de mine şi m-a durut tare în piept.” Foarte curios, după ieşirea din comă, Yoan îşi amintea numele asistentei care se ocupase de el în prima zi de spitalizare şi care apoi se mutase la alt spital. Iar Annick, mama sa, aduce un plus de mister acestui caz: „Îl aud frecvent pe băiatul meu vorbind singur în camera lui despre lucruri care depăşesc cu mult vârsta sa. Dar cel mai stupefiant e că înainte de accident avea dificultăţi mari la şcoală, trebuia să lucrez foarte mult cu el ca să înveţe ceva. Acum a devenit cel mai bun elev din clasă, e foarte cuminte, ordonat şi are un gen de înţelepciune deosebită.”

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Anotimpul virozelor

Răcelile, gripele, virozele, devin de actualitate toamna, poate şi din cauza scăderii imunităţii. Ce ar trebui să facem pentru a fortifica organismul şi a rezista mai bine stresului, dar şi atacului bacteriilor şi virusurilor?

În sezonul rece, pentru că petrecem mai mult timp în spaţii închise, se consumă mai puţine fructe şi legume proaspete, iar aerul rece favorizează dezvoltarea mai multor virusuri la nivelul căilor respiratorii, organismul face mai greu faţă agresiunilor, astfel că imunitatea poate să scadă.

În aceste condiţii se impune stimularea imunităţii. Cele mai bune metode folosite în acest scop sunt reprezentate de diete echilibrate, sport şi relaxare, şi, dacă este cazul, unele suplimente alimentare.

Astfel, în sfera produselor care contribuie la creşterea

imunităţii organismului sunt incluse probioticele (cu rol în menţinerea funcţionării normale a sistemului digestiv). La fel de utile sunt unele extracte de plante precum: echinaceea, cătina, măceşul, afinul, mugurii de soc, teiul, cimbrişorul, mugurii de pin. Se recomandă şi propolisul, deoarece are rol antiinfecţios sau unele suplimente bogate în vitamine şi minerale.

Se recomandă şi consumul unor alimente ce ajută la creşterea imunităţii: iaurtul, ardeiul gras (bogat în betacaroten), fructele de culoare roşie, afinele, ciupercile, migdalele, spanacul, broccoli, dar şi ceapa şi usturoiul.

E bine de cunoscut toate aceste detalii pentru ca în confruntarea cu anotimpul virozelor să ieşiţi victorioşi.

Dr. VALERIU MANTA

Vești bune...

...pentru toate siluetele. Se poartă materiale care atrag lumina, în special cu croiuri structurate, cum ar fi vestele sau blazerul, din velur, care convin tuturor siluetelor, deci şi celor rubensiene. La fel, bluzele din bumbac şi mătase au o linie amplă, dată de pliuri delicate.

În privinţa imprimeurilor, unele par desenate de copii şi pentru copii, dar există şi o abundenţă de imprimeuri florale, fie că este vorba despre rochii, mantouri, pantaloni, fie despre poşete sau botine şi cizme.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Câteva secrete ale somnului odihnitor

Un somn odihnitor ajută organismul să se regenereze şi în acelaşi timp înlesneşte stocarea şi prelucrarea informaţiilor acumulate în cursul zilei.

În timpul somnului ficatul îşi reface rezervele de glicogen şi se secretă aproximativ 75% din hormonul de creştere, necesar copiilor dar şi adulţilor, pentru că acest hormon împiedică degradarea ţesuturilor şi conservă capitalul de substanţe cu rol în regenerarea celulelor.

Lipsa somnului poate favoriza creşterea în greutate, diabetul şi unele boli cardiovasculare.

Faimoasa regulă a celor 8 ore de somn pe noapte s-a dovedit a nu fi universal valabilă. Sunt persoane care ating forma maximă doar după 5-6 ore de somn nocturn, iar altele necesită şi 10 ore pentru a rezista provocărilor unei noi zile. Este însă foarte importantă calitatea somnului.

Specialiştii au arătat că o noapte de somn cuprinde 4-5 cicluri care durează între 90 şi 120 de minute, fiecare ciclu având 5 etape.

Astfel, în prima etapă vă simţiţi semiadormită, ochii se mişcă uşor sub pleoape, muşchii se relaxează, dar eventualele zgomote din jur vă pot trezi.

În a doua etapă, a somnului superficial, temperatura corpului scade

puţin, mişcarea ochilor stagnează, iar bătăile inimii sunt mai lente. Toate aceste semnale preconizează trecerea la somnul profund.

În etapele somnului profund, a treia şi a patra, funcţiile imunitare se intensifică. Zgomotele uşoare din jur nu mai sunt percepute, iar corpul este mai puţin sensibil la temperatura din încăpere. Această etapă reprezintă 45% din durata integrală a somnului. Etapa a cincea, a somnului cu vise, survine după cel puţin o oră de la aţipire şi constituie o etapă extrem de activă, deoarece ochii se mişcă rapid, respiraţia este neregulată şi intensă, ca urmare a faptului că acum se consolidează emoţiile, amintirile şi informaţiile recente, concomitent cu eliberarea stresului de peste zi.

Pentru a beneficia, totuşi de un somn odihnitor, ar fi bine să ţineţi cont şi de câteva sfaturi utile.

◆ Obişnuiţi-vă să vă culcaţi la aceeaşi oră. Odată stabilită această rutină, organismul programează mai uşor mecanismele care favorizează somnul.

◆ Sportul practicat zilnic ajută coniderabil odihna regeneratoare de peste noapte.

◆ Siesta de peste zi să fie de scurtă durată, să nu depăşească o oră, pentru că altfel somnul de seară nu va mai fi profund.

◆ Cu două ore înainte de culcare evitaţi activităţile fizice sau intelectuale intense. Citiţi o carte sau urmăriţi un film care să vă binedispună.

◆ Masa de seară trebuie să fie uşoară, cu peşte, legume, lactate, cereale.

Dosarele frumuseţii

Albăstrele şi ceai verde

Plantele pot fi incluse fără rezerve în trusa de frumuseţe. Studii serioase au demonstrat că acestea au reale beneficii pentru piele. Conţinutul mare de substanţe cu efect purificator, calmant sau tonic, precum şi vitaminele răsfaţă tenul şi îi redau echilibrul, ajutându-l să-şi păstreze suplеţea şi catifelarea.

● ***Petalele de trandafir sunt un tonic minunat pentru piele.*** Infuzia preparată din două linguri de petale uscate şi 250 ml apă fiartă poate fi folosită ca apă pentru ten. Are calităţi antiseptice, dar şi antiinflamatoare, care o fac utilă în cazul unui ten sensibil, iritat sau cu acnee. Acest tonic se foloseşte dimineaţa şi seara, după demachiere.

● ***Muşeţelul este perfect pentru îngrijirea pielii sensibile sau mature.*** Ceaiul de muşeţel poate fi folosit ca tonic pentru orice fel de ten. Dacă adăugaţi o linguriţă de ulei de măsline se transformă într-un demachiant delicat cu pielea, dar necruţător cu machiajul. Fiind calmant, muşeţelul este ideal pentru piele iritată, ochi sensibili sau machiaj abundent.

● ***Pentru tenul mixt sau gras se folosesc plante cu efect astringent, care diminuează secreţia de sebum.***

Se fierb 5 minute, într-o cană de apă, o linguriţă de rozmarin şi una de pătlagină sau de trei-fraţi-pătaţi. După ce se răceşte ceaiul se aplică pe faţă şi se lasă timp de 10 minute. Tenul se va păstra mat o bună parte din zi. Acest tratament înlesneşte aplicarea machiajului, care va adera mai bine şi se va păstra mai mult timp.

● ***Albăstrelele şi ceaiul verde au efect astringent şi tonic.*** Aplicat rece şi lăsat să acţioneze 15 minute ameliorează cearcănele şi pungile de sub ochi.

Gastronomice

Salată cu tortellini

200 g tortellini cu prosciuto, 125 g mozzarella, 3 roşii, 3 ridichi, 3 castraveţi, 3 ardei kapia, 3 ardei galbeni, o salată, 300 g spanac, 100 g porumb boabe, ulei de măsline, oţet balsamic, 1 plic condimente pentru salată italiană.

Se fierb tortellini în apă cu sare. Legumele se spală şi se taie rondele subţiri. Salata se spală şi se rupe bucăţi mici într-un bol, unde se adaugă legumele tăiate felii, boabele de porumb, mozzarella tăiată bucăţele mici, tortellini şi se amestecă uşor. Sosul pentru salată se pregăteşte dintr-un plic cu condimente pentru salată italiană peste care se pun 7 linguri cu apă, 2 linguri cu oţet balsamic şi 5 linguri cu ulei de măsline, apoi se amestecă bine. Se pune acest amestec peste salată doar înainte de a fi servită.

Sufleu de conopidă

O conopidă de aproximativ 500 g, 3 ouă, 400 ml lapte, 3 linguri făină, 60 g unt, 200 g caşcaval, puţin pesmet, sare.

Se desface conopida în buchеţele mici, care se fierb în apă cu sare. Se lasă să se răcească şi se prepară sosul. Untul se încinge, se pune făina şi se amestecă energic, să nu formeze cocoloaşe. Se adaugă puţin câte puţin laptele, amestecând mereu. Se potriveşte de sare, se adaugă nucşoară măcinată şi se lasă la foc mic să fiarbă. Se pune caşcavalul ras şi se amestecă. Se lasă să se răcească, apoi se adaugă gălbenuşurile pe rând, amestecând bine după fiecare. La sfârşit se pun albuşurile bătute spumă tare şi se amestecă uşor. Se unge un vas cu unt, apoi se tapetează cu pesmet. Se adaugă buchеţelele de conopidă, se toarnă amestecul cu ouă şi deasupra se presară puţin caşcaval ras deasupra. Se dă la cuptor, la foc mic, aproximativ 30 de minute.

Chec cu iaurt

1 pahar iaurt, 2 pahare zahăr, 4 pahare făină, 3/4 pahar ulei, 4 ouă, 1 plic praf de copt, 1 plic zahăr vanilat, puţină sare, coaja rasă a unei lămâi.

Gălbenuşurile se bat bine cu zahărul şi coaja rasă de lămâie, până se obţine un amestec cremos. Se adaugă iaurtul şi uleiul, iar făina se amestecă bine cu praful de copt şi sarea. Se pune făina peste compoziţie, se mixează, apoi se bat albuşurile separat şi se adaugă, amestecând uşor de jos în sus. Se toarnă amestecul în tava de copt unsă şi tapetată cu făină şi se coace 35 de minute. După coacere se lasă să se răcească în formă.

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Catacombele din Brăila

Cu secole în urmă în Brăila, o citadelă care a prosperat spectaculos în urma activităţilor comerciale, a fost construită o cetate, cu o istorie sângeroasă, prevăzută cu un sistem ingenios de tuneluri secrete, din care, din nefericire, s-au păstrat doar câteva porţiuni pe care locuitorii le numesc hrube.

„De-a lungul a sute de ani s-au bătut românii, turcii şi ruşii ca să cucerească frumoasa cetate de la gurile Dunării. Soliman Magnificul, Mehmet al II-lea Fatih, Ioan Vodă cel Cumplit, Mihai Viteazul au asediat zile şi nopţi straşnica fortificaţie construită de otomani în Ibraila pe ruinele unei cetăţi dacice. În Ibraila se făcea un comerţ mai înfloritor decât în toate oraşele ţării", spune un cronicar bizantin.

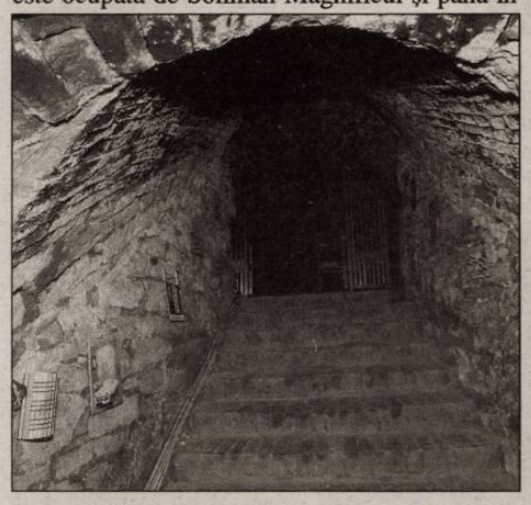

Din 1538, anul în care zona Cetăţii Brăilei este ocupată de Soliman Magnificul şi până în 1828, aceasta a avut un rol comercial extrem de important, devenind, aşa cum spun cronicile, „cel mai avut oraş din toate principatele române".

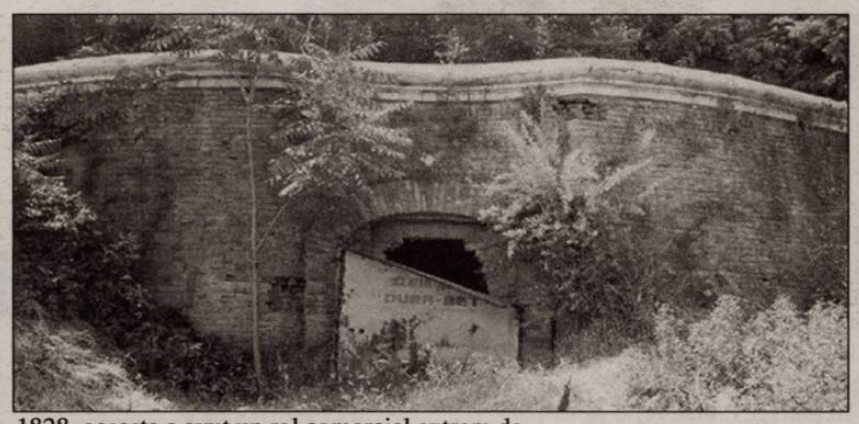

După ce Brăila intră direct sub administrarea Porţii, devine cap de pod al intereselor otomane în regiune. Turcii construiesc aici o cetate măreaţă, greu de cucerit, care avea o excelentă poziţie strategică, fiind ridicată pe cel mai înalt loc de pe terasa Dunării, soldaţii putând ţine piept unei armate de zece ori mai numeroasă decât cea din cetate. Minarete semeţe se înălţau îndărătul zidurilor, fântâni adânci, cu apă limpede, au fost săpate pentru ca „Ibraila", cum era numită în acele vremuri, să reziste cât mai mult în timpul asediilor. În timp, turcii au încercuit citadela cu numeroase ziduri de apărare.

În subsolul cetăţii au fost construite reţele de tuneluri secrete, pe trei nivele, până la o adâncime de 10 metri, încăpătoare, prin care se puteau deplasa cu uşurinţă căruţe, pentru transportul proviziilor, armamentului, muniţiei, dar utilizate şi pentru relocarea militarilor.

În 1828, după ultimul asediu sângeros, ruşii au hotărât să facă una cu pământul citadela Brăilei. 3000 de muncitori au reuşit, după trei ani de eforturi, să o dărâme. Brăila ar fi rămas, în mare parte, o citadelă medievală la fel de frumoasă ca aceea a Sighişoarei, dacă nu ar fi fost distrusă. Roase de timp şi de apele subterane, tunelurile au început să cedeze la începutul secolului XX. Alertate de locuitori ale căror case se năruiau, autorităţile comuniste au comandat un amplu studiu Institutului de Geologie al Academiei, în urma căruia a fost descoperită reţeaua subterană. Tunelurile au fost însă imediat astupate, doar unele porţiuni au fost salvate. În deceniile trecute, în diverse spaţii verzi din oraş, au început să apară guri de tunel.

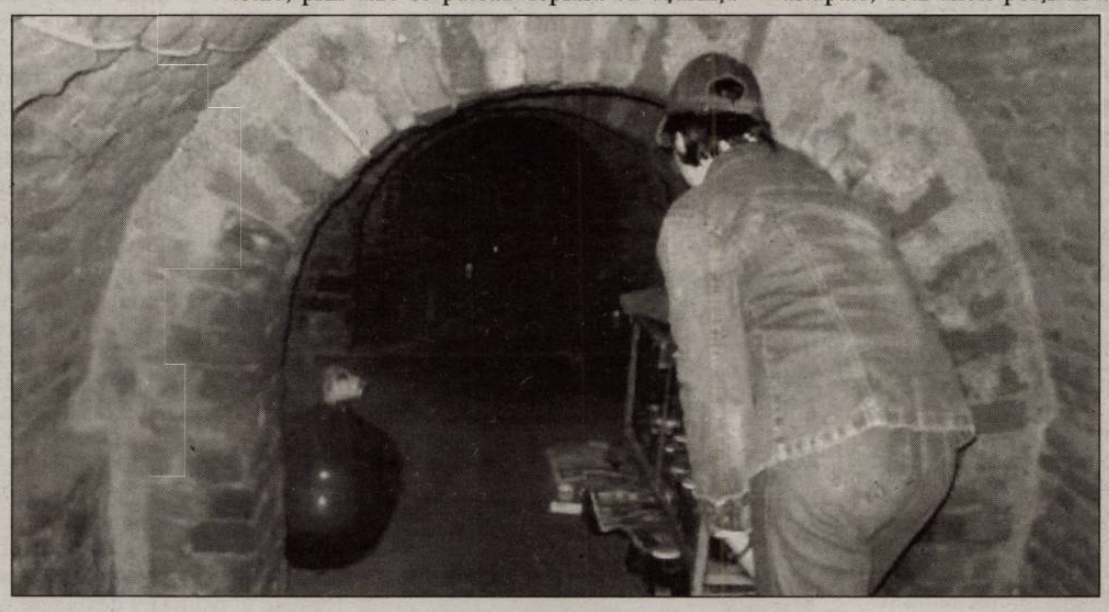

O mică parte dintre faimosele subterane, aflate în centrul vechi al oraşului, a rămas intactă până azi. Multe poveşti s-au înfiripat în legătură cu această cetate, despre care vom vorbi curând.

DORIN MĂRAN

100 de locuri de văzut în România

Pădurea Hagieni

Întinsă pe o suprafaţă de 431 hectare, în sudul judeţului Constanţa, pădurea Hagieni reprezintă un veritabil colţ de Rai şi nu e de mirare că a fost declarată rezervaţie naturală cu profil zoo-botanic. Poate că aţi fost de multe ori la mare şi nu aţi avut habar că, la doar o azvârlitură de băţ de valurile înspumate, se află o pădure de stejari care aduc, pe frunzele lor, răcoarea şi mirosul muntelui.

Există aici o sumedenie de specii de stejar: stejarul pufos, stejarul brumăriu, cerul, dar şi alţi arbori ca paliurul, scumpia sau cărpiniţa. Pe de altă parte, dincolo de pâlcurile de stejar, clima dobrogeană îşi pune amprenta asupra vegetaţiei. Aici ai impresia că te afli undeva în pampasul sud-american sau în preriile nord-americane, datorită numeroaselor plante xerotermofile, perfect adaptate la clima uscată şi caldă a Dobrogei.

Platourile calcaroase, formate din sedimente sarmaţiene, sunt mărginite de văi adânci şi întrerupte, pe alocuri, de mici lacuri, în centrul rezervaţiei. Fauna este extrem de bogată, pe lângă simpatica ţestoasă dobrogeană întâlnindu-se şi şopârla de iarbă, dar şi temuta viperă cu corn. Rozătoarele sunt şi ele bine reprezentate: dihorul de stepă, grivanul dobrogean şi chiţcanul de grădină. Nici păsăretul nu e mai sărac: acvila de câmp, şoimul dunărean, şerparul, heretele sur, gaia brună, şorecarul mare, acvila pitică şi ciocănitoarea de stejar alcătuiesc o veritabilă expoziţie ornitologică vie, în aer liber.

De altfel, aţi face bine să mergeţi aici cu copiii, care vor avea prilejul unei lecţii de zoologie sui generis, deosebit de incitantă, într-un peisaj spectaculos.

Din păcate, frumuseţea pădurii Hagieni e umbrită de intervenţia oamenilor – deşi e impropriu să-i numim aşa pe bipezii care preferă să arunce gunoaie aici, în loc să le ducă la punctele de colectare. Sperăm ca autorităţile locale să se implice mai mult în asigurarea unui cadru natural curat şi pitoresc, pentru că ne-o aminti pădurea Hagieni de pădurile din Munţii Carpaţi, dar nu am vrea ca ea să fie sufocată sub un munte de... gunoaie!

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Catedrala Mitropolitană din Craiova

Luni, 26 octombrie, Biserica îl prăznuieşte pe sfântul Dumitru (Dimitrie) din Salonic, Izvorâtorul de Mir şi Făcătorul de Minuni. În tradiţia românească este patronul păstorilor şi se spune că desfrunzeşte codrul şi usucă plantele.

Ca sfânt ocrotitor şi al Craiovei, a dat hramul Catedralei Mitropolitane din oraş, cel mai vechi edificiu de cult din vechea cetate. Se crede că biserica a fost construită fie în vremea fraţilor Petru şi Asan (1185), fie în vremea lui Ioan al cumanilor (1230), fie în vremea lui Mircea cel Bătrân (1386). Săpături arheologice au scos însă la lumină şi dovezi care demonstrează existenţa sfântului locaş în secolele al VIII-lea şi al IX-lea. Biserica s-a numit şi „Băneasa", cu precădere în secolele XVIII-XIX, şi acest lucru a dus la concluzia că a fost ridicată sau reconstruită de boierii Craioveşti care erau bani ai Craiovei.

Ctitorul ei oficial este Barbu Craioveanu, dar locaşul este rezidit în 1651-1652 de Matei Basarab. În 1690 este reparat de fostul mare armaş Petru Obedeanu şi repictat în 1724 de fiul acestuia, Constantin Obedeanu. În urma gravelor avarii suferite la cutremurul din 1838 este rezidită din temelii de arhitectul francez André Lecomte de Nouy, cu sprijinul regelui Carol I şi al reginei Elisabeta, pictura fiind executată de pictorii francezi Menpiot şi Bories, în stil bizantin. Cei doi au reuşit să facă, înainte de demolarea bisericii, schiţe după frescele de aici pe care, în parte, le-au reprodus ulterior.

Picturile ornamentale şi pridvorul sunt opera pictorului german Gustav Nill iar catapeteasma poartă semnătura gorjanului Iosif Keber. Iconostasul a fost realizat de Asociaţia sculptorilor decoratori din Bucureşti, prin atelierul lui Alexandru Nache, iar uşile împărăteşti din lemn de tei sunt opera sculptorului Constantin Mihail Babic. Icoana Sfântului Dumitru, realizată în mozaic veneţian în email pe fond de aur, după o acuarelă de Nouy, a fost realizată de italianul Papariti de la Societatea Carrara. Devenită catedrală mitropolitană în 1939, biserica a suferit importante reparaţii după cutremurul din 1977, fiind resfinţită în 1978 şi restaurată între 2006-2008.

Actuala construcţie în stil bizantin, păstrând parţial vechile elemente arhitectonice, este ridicată după un plan în formă de cruce greacă, cu un pridvor deschis, susţinut de arcade sprijinite pe coloane cu capiteluri elegante. Exteriorul, împodobit cu şiruri de cărămidă aparentă alternând cu tencuiala deschisă la culoare, este împărţit în principal în două registre. Cel inferior, perforat de ferestre este ornamentat cu ocniţe prelungi, iar cel superior, cu şiruri de ocniţe mai scurte înălţându-se spre cornişă. Deasupra acoperişului de tablă se află trei turle poligonale aşezate pe socluri pătrate. Una dintre turle, mai mare, este aşezată deasupra naosului, iar celelalte două, mai mici, pe pronaos.

Clopotniţa bisericii păstrează amintirea veacurilor trecute şi a fost construită din cărămizi romane, luate probabil de la cetatea romană Pelendava (Mofleni). Această construcţie l-a determinat pe Bogdan Petriceicu Haşdeu să presupună că biserica a fost ridicată cu cel puţin 200 de ani înainte de 1651, când apare în istorie drept ctitoria lui Matei Basarab.

Actuala biserică găzduieşte moaştele Sfântului Ierarh Nifon, Patriarhul Constantinopolului, ale Sfinţilor Sergheie şi Vah, sfetnici ai împăratului Maximian şi martiri ai lui Hristos, şi ale Sfintei Mucenite Tatiana Diaconiţa.

* * *

După marele praznic de la Craiova din 26 octombrie, nu poate fi uitat cel din ziua următoare, 27 octombrie, de la Catedrala Patriarhală din Bucureşti, când este prăznuit Sfântul Dimitrie de la Basarabi, ocrotitorul Capitalei, ale cărui moaşte se află aici.

IRINA STOICA

Un erou al artei fantastice

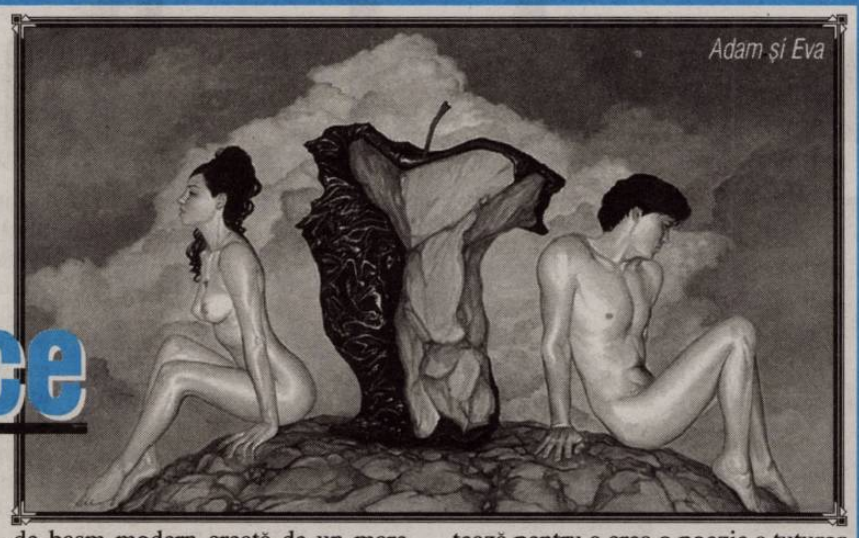
Adam şi Eva

Unde s-ar putea ascunde mai bine doi îndrăgostiţi priviţi cu ostilitate de toată lumea, dacă nu în interiorul unui uriaş ou de dinozaur! Căci gigantica reptilă încă există şi are dimensiuni planetare; el se numeşte ură sau intoleranţă, cum vreţi să-i spuneţi... Dar cine mai are sensibilitatea de a asculta şi a dansa după menuetul cântat la violoncel de o fată frumoasă fără chip, căci ea oferă melosul suav în plin deşert al sentimentelor, adică în lumea de azi?

Nu cred că ar putea exista o introducere mai adecvată pentru poemele în imagini ale tânărului şi totuşi maturului pictor canadian Yannick Bouchard, ale cărui viziuni artistice îi încântă pe admiratorii noului val al suprarealismului. Este mai uman decât unul dintre marii săi preferaţi, Salvador Dalí, dar mai puţin cinic decât alt „profesor" al noului val, bizarul cu zâmbet de cătuşe René Magritte. Căci, la cei doar 26 de ani ai săi, Yannick Bouchard a găsit deja propria cheie spre o lume interioară, numai a sa. Mulţi îl cataloghează drept aparţinător de „arta fanteziei", încercând să-l înregimenteze în lumea de basm modern creată de un mare contemporan al său, Boris Vallejo. Şi poate că unii critici au dreptate, întrucât însuşi Yannick se declară un „visător de profesie", comparabil cu un alt important dream-maker, Royo Soroyama (un fel de Hans Christian Andersen al Japoniei).

Talentatul artist canadian, încă „verde şi influenţabil", recunoaşte în confesiunile sale că în arta fantastică succesul poate fi atins dacă sunt percep-

Invadatorii

tibile şi teme suprarealiste. Acestea nu se clasicizează niciodată sau, mai pe înţelesul tuturor, nu plictisesc niciodată. Iar una dintre potecile originale pe care merge Bouchard este melanjul dintre mediile existente pe Pământ: aer, apă şi uscat. Speciile se intersectează pentru a crea o poezie a tuturor vieţuitoarelor, în care femeia are, totuşi, rolul principal.

Parafrazând titlul unui balet clasic, artistul compune „Femeia din deşertul adormit". O dramă a singurătăţii cronicizate, în care trupul de zeiţă nedescoperită începe să se usuce precum solul plin de crăpături pe care se odihneşte. Poate mai terifiantă este o altă Afrodită, de data asta în poziţia şezând, pe lângă care plutesc prin aer un peşte prădător şi un peşte victimă. Nu mai ştii pe ce lume te afli, nu mai ştii cine a invadat teritoriul celuilalt; important este că femeii îi este indiferent dacă supravieţuieşte sau nu acestui haos... agreabil.

Cine poate mângâia mai tandru o gheişă dezgolită, care meditează cu ochii închişi? Un trunchi de bonsai cu rădăcinile transformate în palmă cu degetele răsfirate. La rândul său, fructul interzis a fost parţial mâncat de Eva pentru a descoperi o operă de artă – un nud de femeie –, nu pentru a păcătui. Ca într-o oglindă, ea şi-a descoperit corpul abia după ce a dat la o parte cortina zemoasă şi dulce... Aşa sunt toate compoziţiile lui Yannick Bouchard, un copil de 26 de ani plecat de la cursurile lui Dalí fără să aştepte sfârşitul orelor. Fugit acasă, elevul creează propria colecţie de basme, exmatriculându-se singur de sub cupola influenţelor suprarealiste.

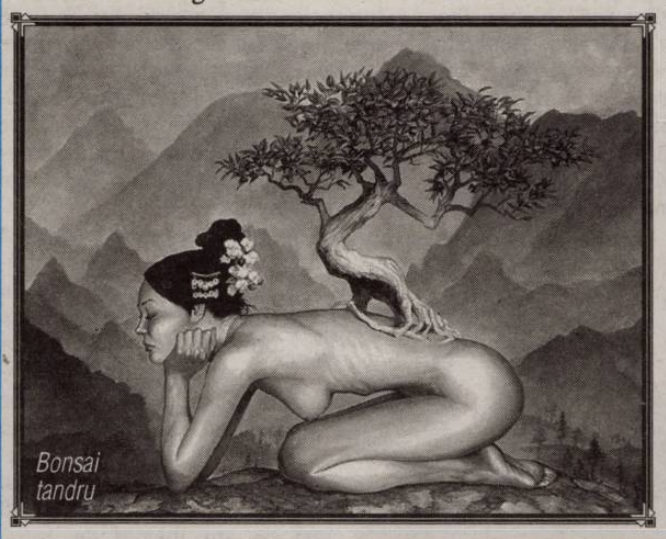
Bonsai tandru

Menuet pentru o persoană

Erou de război

Se ştie mai puţin că faimosul scriitor şi ziarist englez George Orwell (1903-1950), autorul celebrelor romane „Ferma animalelor" (1945) şi „O mie nouă sute optzeci şi patru" (1949) a fost şi erou de război. Conform vederilor sale de centru-stânga (sau „Stânga democratică", cum obişnuia să spună), a luptat voluntar în Războiul civil din Spania. Acolo a fost împuşcat în gât şi abia a scăpat cu viaţă, glonţul neatingând nicio arteră vitală. A murit de tuberculoză.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

● Un local-minune

Cabaretul, aşa cum există el astăzi, şi-a făcut debutul spre finele secolului XIX la Paris. În 1881 a fost consemnată existenţa unui astfel de local în „Cahiers de Dolences". Sub clasificarea de „cabaret artis-

tic" apare în 1881, în Montmartre, cu numele „Rodolphe Salis". Dar, cum numele nu era suficient de excitant, a fost rebotezat foarte repede şi a devenit celebrul „Chat Noir" (Pisica Neagră).

Istoria de profil ne spune că strămoşul cabaretelor a apărut în Franţa, în secolul XVI şi că poeţii, pictorii şi dramaturgii îl frecventau asiduu (sunt amintiţi La Fontaine, Molière şi Jean Racine). Printre cele mai faimoase cabarete „antice" pariziene se numără „Cavoul" şi „Cafeneaua orbilor".

Acest „local al tuturor posibilităţilor" a fost primul care şi-a contrazis etimonul. La origine, termenul olandez „cabret", devenit în vechea franceză a nordului „camberette", care însemna „cameră mică". Audienţa a fost excepţională de la început şi asta pentru că exista un juriu select care filtra artiştii. Faimosul umorist francez Alphonse Allais a făcut cândva parte din juriu. Numai că gusturile s-au modificat treptat şi, din cauza vulgarităţii excesive, s-a ajuns la faliment (1887). Poate şi din această cauză a „explodat", în 1889, incomparabilul „Moulin Rouge" (Moara Roşie), unde altundeva decât în deocheatul district Pigalle, lângă Montmartre. Succesul a fost total, mai ales că balerinele nu dădeau mare preţ pe haine, mâncarea era ieftină şi astfel avea acces „tot omu'". Mai elevat şi mai restrictiv, „Folies Bergères" aduna doar lume subţire cu punga dolofană. Iar odată cu apropierea Primului Război Mondial, preţurile au crescut foarte mult şi publicul a devenit doar o colecţie de bogătani (spre deosebire de localurile cafés-concerts, la cabarete se servea şi cina, eventual şi dejunul).

Prin pretenţiile sale artistice, „Le Lido" a întrecut „Folies Bergères" după 1946. Căci la Lido au prestat Stan şi Bran (Laurel and Hardy), Shirley McLaine, Marlene Dietrich şi apoi şi Elton John. Dar în fruntea cabaretiştilor francezi stau Edith Piaf, Charles Aznavour şi Jacques Brel. Dincolo de ocean, afişul l-au ţinut mult timp Josephine Baker, Judy Garland, Frank Sinatra, Liza Minnelli (foto), Billy Holiday şi Barbra Steisand.

● Legenda unui poet patriot

Cândva, pe vremea dinastiei Zhou şi a războaielor interstatale chinezeşti, trăia un poet numit Qu Yuan (340-278 î.Ch.). Acesta îşi câştiga pâinea servind drept ofiţer în armata statului Chu. Atunci când acest miniregat a fost ameninţat de un stat mai puternic, pe nu-

me Qin, regele din Chu a vrut să-l facă vasalul lui.

Poetul s-a opus energic acestei umilinţe, spunând că până la urmă ţara sa oricum va fi anexată de statul mai puternic. A fost alungat în exil, unde a trăit douăzeci şi opt de ani, timp în care şi-a scris opera sa patriotică. Până la urmă, s-a dovedit că a avut dreptate: Qin a anexat regatul Chu, iar poetul Qu Yuan, pentru a nu fi executat, s-a aruncat în valurile râului Maluo, înecându-se. Aici începe legenda.

Se spune că locuitorii aruncau cu hrană în ape, pentru a determina peştii să evite a devora trupul lui Qu. Pe de altă parte, sute de localnici au pornit cu ambarcaţiunile lor în căutarea trupului poetului care le lăsase numeroase poeme patriotice. Acele curse de bărci cu cap de dragon au intrat în istorie, ca şi unele preparate culinare specifice cu care ţăranii ademeneau peştii.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Deces suspect

● La o zi după ce jurnalista Dorothy Kilgallen (1913-1965) scria despre relaţia preşedintelui J.F. Kennedy cu Marilyn Monroe (1926-1962), senzuala actriţă este găsită moartă.

● La trei zile după ce aceeaşi ziaristă îi spune unei prietene, Florence Smith, că va redeschide dosarul asasinării lui J.F.K., Smith moare.

După seara în care Kilgallen s-a întâlnit în secret cu alt jurnalist, amantul ei poreclit „Provincialul", ea însăşi este găsită moartă după un presupus „exces de alcool şi barbiturice". Un deces care a rămas suspect până în ziua de astăzi.

În ultimii şaisprezece ani de viaţă, Kilgallen a devenit foarte incomodă pentru autorităţi. Căci ea a fost prima care a scris despre o posibilă legătură dintre CIA şi Mafia (1959), privind tentativele de asasinare a lui Fidel Castro. Tot ea scrisese, în acelaşi an, că preşedintele Dwight Eisenhower ar fi avut o relaţie cu jurnalista Elain Shepard (şi a fost dată în judecată). Aceeaşi neobosită Dorothy Kilgallen a mai scris despre nevasta lui Nikita Hruşciov că se îmbracă ridicol. Tot ea a stat de vorbă cu Marina Oswald şi Mark Lane, aflând lucruri cel puţin

interesante. Din păcate pentru ea, la interviul unic pe care l-a avut la închisoare, cu Jack Ruby, acesta ar fi direcţionat-o spre o pistă care conducea către complicii (?) lui L.H. Oswald de pe pasarela dinspre care s-ar fi tras asupra lui Kennedy. Dar, în loc să publice un articol pe această temă, ea a preferat să adune material pentru o carte.

Lovitura de graţie ar fi putut veni chiar din partea iubitului ei secret — descoperit ulterior a fi Ron Pataky, jurnalist — care de fapt ar fi fost agent CIA.

Din păcate pentru „agitata şi mult prea curioasa ziaristă", în ultimele săptămâni ale vieţii ea spusese unor prieteni că „nu ştie prea bine ce rol are Ron în viaţa ei".

Când a fost găsită moartă, Dorothy Kilgallen se afla în dormitor, pe care nu-l mai folosea de mult timp. Avea alături o carte, dar nu avea ochelarii de citit. În mod nefiresc, nu-şi scosese genele false. Dar, o femeie plină de viaţă şi de informaţii inflamante se sinucide înainte de a da o uriaşă lovitură mediatică?

Știați că...

◆ ...Thomas Jefferson a devenit președinte al Statelor Unite

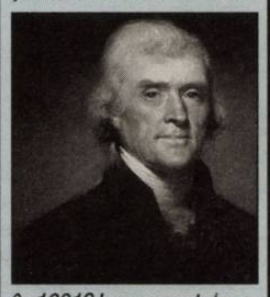

în 1801? La momentul respectiv 20 la sută din populație era alcătuită din sclavi.

◆ ...în Parlamentul Britanic sunt 650 de membri și numai 400 de locuri? Cine întârzie trebuie să stea în picioare.

◆ ...când visăm intrăm în stadiul de

somn adânc? Este imposibil să visăm în timp ce sforăim.

◆ ...steagul național japonez are un nume special? Numele este „cercul soarelui".

◆ ...mangustele pot ucide șerpii veninoși, în special cobrele?

Aceasta, pentru că sunt imune la veninul lor.

◆ ...văile mănoase ale Tigrului și Eufratului s-au transformat în deșerturi de-a lungul secolelor? Acest fapt a fost cauzat de defrișarea totală a pădurilor din zonă.

◆ ...creierul uman reprezintă 2 la sută din greutatea întregului

corp? Folosește însă 20 la sută din oxigenul și caloriile corpului respectiv.

◆ ...gazul metan este inodor? Mirosul este adăugat artificial pentru a putea depista eventualele scăpări de gaze.

Știați că...

Salonic
orașul lui Alexandru cel Mare

Așezat pe țărmul Mării Egee, orașul Salonic (Tessaloniki, cum îi spun localnicii) din Grecia de nord, regiunea istorică Macedonia, este al doilea oraș ca mărime al țării.

Important centru cultural și comercial, orașul a fost fondat în anul 315 î.Hr. de Cassandru, rege al Macedoniei, care i-a dat numele soției sale Tessaloniki. Aceasta, fiica lui Filip și sora vitregă a lui Alexandru Macedon, a primit numele de la tatăl ei, pentru că vestea despre nașterea fiicei i-a fost dată împăratului după victoria (nike) din Tesalia.

Statuia ecvestră a lui Alexandru Macedon

Devenit centrul unei provincii romane în 146 (sau 148 î.Hr. după alte surse), s-a bucurat de o deosebită popularitate și a fost locul celei de a doua călătorii misionare a Sfântului Apostol Pavel, care a predicat în principala sinagogă de aici și a pus bazele bisericii creștine. Se crede că prima scriere a Noului Testament ar fi Prima Epistolă a Sfântului Apostol Pavel către tesalonikieni.

Istoria orașului a fost nespus de zbuciumată, cunoscând tot felul de evenimente tragice. Aici a construit împăratul Galeriu propriul său palat și numeroase edificii publice și în lupta contra creștinilor l-a martirizat pe Sfântul Dumitru, patronul sfânt al locurilor.

Ocupând un loc de frunte în perioada bizantină, devenit refugiu al evreilor sefarzi din 1492, după alungarea acestora din Spania, și deportați în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ocupat de musulmani, cunoscând ravagiile incendiilor, ale cutremurelor și ale celor două mari războaie ale secolului trecut, Salonicul este un oraș multietnic, cunoscând după 1950 o nouă și rapidă transformare urbanistică.

Orașul are două universități: Universitatea „Aristotel", cea mai mare din Grecia și Universitatea Macedoniei. Emblema orașului este Turnul Alb, aflat pe faleză. Construit din porunca sultanului Suleiman Magnificul, a fost ridicat pe fundațiile unui alt turn, atribuit constructorilor cruciați francezi. Nu se cunoaște exact anul construcției; cea mai veche inscripție de pe zidurile sale datează din anul 1500. A fost conceput ca un turn de apărare. A îndeplinit diferite scopuri: garnizoană, închisoare, laborator de meteorologie. Are formă cilindrică, o înălțime de 27 de metri, diametrul de 23 metri, cu un foișor de 6 metri înălțime și 12 metri diametru, plasat în vârf. În zilele noastre găzduiește Muzeul Bizantin, expunând icoane, monede, mozaicuri.

Rotonda

Multe personalități din diferite colțuri ale lumii și-au legat numele de Salonic. Printre acestea pot fi amintiți Alexandru Macedon, Aristotel, Cleopatra, Cicero, Pompei. În 1881, aici s-a născut Mustafa Kemal Atatürk, făuritorul Turciei moderne. Casa lui natală a fost transformată în muzeu, fiind și sediul consulatului turc.

Unul dintre cele mai frumoase monumente ale Salonicului îl constituie Biserica Sfântul Dumitru Izvorâtorul de Mir. Ridicată în secolul al V-lea, pe mormântul Sfântului este o construcție aparte, cu cinci nave și trei altare. Remarcabile sunt mozaicurile din secolele al VI-lea și al IX-lea, dar și excepționalele ornamente din marmură. Adevărat sanctuar ortodox, conține moaștele Sfântului Patron al orașului.

Un alt monument remarcabil este Rotonda, un monument circular construit în anul 306 și transformat în biserică creștină de Teodosie cel Mare. Există aici și alte biserici bizantine de mare frumusețe, cum sunt Achiropiltos („care nu a fost făcută de mână omenească"), Panaghia Chalekon, din secolul al XI-lea, cu celebre mozaicuri, Sfinții Apostoli din secolul al XIII-lea, cu un ciudat decor de cărămidă. Au rămas în picioare fragmente din zidurile orașului și un adevărat punct de atracție îl constituie Arcul lui Galerius, ridicat în anul 304 în amintirea victoriei împăratului împotriva perșilor, din 297.

În apropierea Turnului Alb se află Muzeul de Arheologie, cu o prețioasă colecție de bijuterii, dar faleza este dominată de statuia ecvestră a lui Alexandru Macedon, realizată în 1973 de sculptorul Evangelos Moustakas. Din 1974 de când a fost montată aici, eroul turnat în bronz veghează asupra orașului.

Biserica Sfântul Dumitru, Izvorâtorul de Mir

Simboluri ale umanității

Ochiul lui Horus

Simbol antic egiptean, reprezintă protecția și puterea regală. Se găsește deasupra porții de la intrarea în curtea Mănăstirii Neamț și pe o mulțime de opere de artă.

Simbol sacru, este considerat ochiul-lumină purificatoare și americanii susțin că ochiul de pe bancnota de un dolar semnifică ochiul lui Dumnezeu veghind asupra țării. Ca simbol masonic, sugerează că gândurile și faptele bune sunt vegheate de Creator. Egiptenii l-au înfățișat pe zeul protector al țării lor, Horus, cu un singur ochi înconjurat de raze de soare, iar în budism „ochiul lui Dumnezeu" reprezintă conștiința divinității, deschiderea din vârful unei piramide, poarta Soarelui.

Furnalul Govăjdia — Hunedoara

În 1810 la Govăjdia, județul Hunedoara, a fost inaugurat cel mai modern furnal de topire a minereului de fier din Europa acelei vremi. Fierul topit aici a fost folosit – printre altele – la construcția Turnului Eiffel din Paris. Furnalul a fost declarat monument de arhitectură industrială.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Moarte în stil narcisist

Dacă stai să te gândeşti mai bine, ciudăţenia numită „moda selfie" e un soi de narcisism supertehnologizat, dar şi subconştientizat. Şi, ca în orice situaţie când uzul deviază în abuz, efectele pot deveni dintre cele mai nedorite. Mai pe şleau spus, distracţia cu telefonul mobil poate şi ea să îl coste viaţa pe amatorul de imortalitate vizuală. Din păcate exemplele sunt destul de numeroase şi diverse, însă locurile care captează cel mai mult interesul acestui tip de persoane sunt marile atracţii turistice, unde bucuria unora de a se afla – de pildă – lângă o construcţie celebră se transformă într-o surexcitare ce anulează orice urmă a instinctului de conservare.

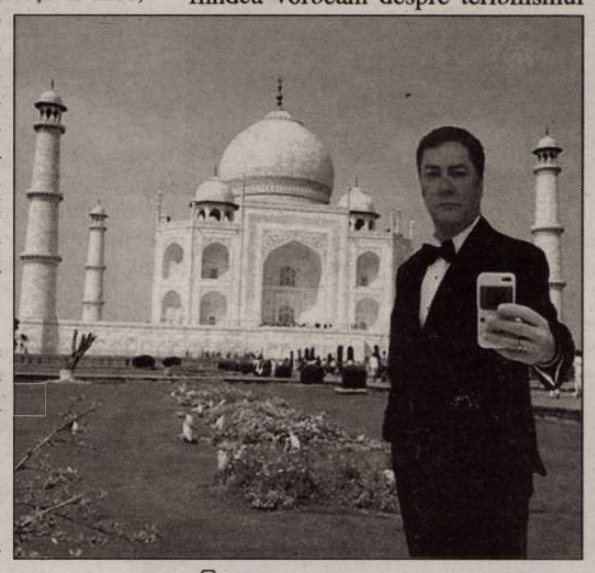

Unul dintre cele mai recente cazuri de deces din cauza unui selfie s-a înregistrat pe 18 septembrie în incinta celebrului Taj Mahal din India, unde un turist japonez, Hideto Ueda (66 de ani), a căzut pe treptele edificiului în timp ce îşi lua „porţia" de selfie.

Tot prin cădere au mai fost înregistrate în 2015 astfel de morţi, poate cel mai mediatizat fiind cel al unei femei care s-a prăbuşit de pe marginea unei faleze din Africa de Sud, unde se afla împreună cu iubitul său, riscându-şi viaţa pentru o poză. Şi, fiindcă vorbeam despre teribilismul care îi îndeamnă pe unii să sfideze orice pericol, gândindu-se că fotografiile lor vor face explozie pe reţelele sociale, să amintim şi de cei trei studenţi indieni, între 20 şi 22 de ani, care au vrut să se imortalizeze în faţa unui tren ce sosea într-o gară.

În faţa acestui fenomen, nu e de mirare că responsabilii unor obiective turistice ca Disneyland Paris sau Castelul Versailles au interzis folosirea suporturilor pentru selfie. Aceasta, şi după ce în Ţara Galilor un turist a murit electrocutat în timp ce tocmai se folosea pe furtună de un asemenea suport, dispozitivul funcţionând ca un paratrăsnet fatal.

Iar ca să arătăm că există şi foruri responsabile, care chiar iau în serios acest pericol real, să menţionăm iniţiativa ministerului rus de interne de a publica o broşură pentru a avertiza asupra pericolelor acestui gen de fotografii la foarte modă. Peste Ocean, americanii preconizează şi ei introducerea în şcoli a unor cursuri de selfie, în acelaşi scop. Fiindcă iată că preţul unei distracţii de numai o clipă poate fi inimaginabil de mare! *(A.N.P.)*

Hoţul... protector

În toiul zilei, pe o alee plină de trecători din cartierul Halles din Paris, un bărbat tânăr, îmbrăcat în alb, a stârnit panică şi indignare după ce s-a repezit asupra unui căţeluş aflat lângă un cerşetor, pe care l-a înşfăcat şi a luat-o la fugă. Cei din preajmă, în special o femeie extrem de furioasă şi energică, a încercat să-l oprească şi să elibereze patrupedul. Bărbatul, care făcea slalom printre trecători, văzând că nu are nicio şansă de a dispărea cu „prada", a pus-o în braţele unui trecător şi dus a fost.

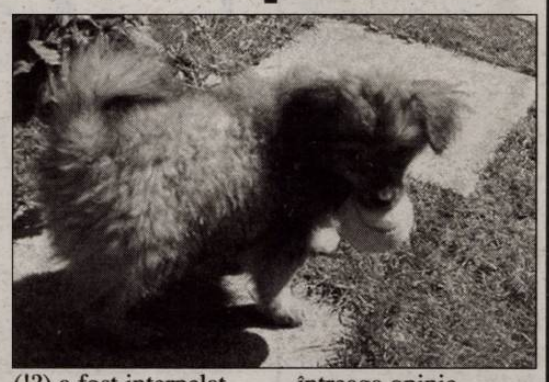

Scena, filmată, e stupefiantă. Doar un nebun periculos putea să creeze o astfel de situaţie. Individul identificat, preşedinte al unei asociaţii de protecţie a animalelor (!?) a fost interpelat de poliţie. A declarat că a recurs la această acţiune extremă întrucât câinele „vagabond" nu era vaccinat, avea pupilele dilatate, de-abia se mişca şi asta din cauza faptului că fusese... drogat.

„Dacă statul nu intervine în astfel de cazuri, o facem noi, apărători ai animalelor. Fapta mea ar trebui să fie un exemplu pentru întreaga opinie publică".

E posibil ca individul – şi nu câinele – să fi fost drogat în acele momente sau să fi fost victima unui acces de... agresivitate. Într-o declaraţie făcută presei a recunoscut că a dat dovadă de agresivitate, dar a făcut-o conştient pentru a trezi conştiinţa opiniei publice. *(D.M.)*

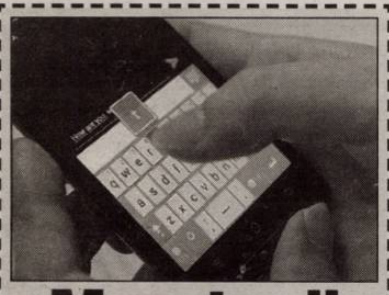

„Maraton" la telefon

O femeie din Toulouse în vârstă de 54 de ani, care suferă de tulburări psihice, a sunat într-o singură noapte de 600 de ori la servicii de urgenţă. În momentele în care au ajuns poliţia, pompierii şi o ambulanţă, din sufrageria casei ieşea un fum gros dintr-un teanc de ziare şi diverse hârtii aprinse cu aproximativ două ore înainte. Femeia le-a înşirat o serie de motive: că e bântuită de hoţi, că îi lipsesc lucruri din casă, că cineva i-a drogat câinele şi că a aprins focul ca să alunge hoţii şi spiritele.

Din fericire, focul, aprins pe gresie, nu s-a extins. Cu mari eforturi, pentru că nu a putut fi convinsă, a fost preluată de o ambulanţă şi internată într-o clinică de psihiatrie. Asemenea cazuri sunt frecvente, dar majoritatea celor care fac astfel de gesturi sunt persoane în vârstă, cu probleme psihice. Până acum nu s-au înregistrat atâtea apeluri într-un timp record. Un record care nu va intra în celebra Guinness Book. *(D.M.)*

Ciclofobul de pe autostradă

În funcţie de starea sănătăţii mentale, oamenii pot resimţi adversitate la tot felul de lucruri, obiecte, fiinţe, fenomene etc. Chiar şi la biciclişti! Un francez de 35 de ani, suspectat că a agresat în ultimul an mai multe persoane care circulau pe bicicletă pe o şosea din Yvelines, a fost reţinut de poliţie sub acuzaţia de violenţe comise împotriva acestora cu o bară metalică. „Nu-mi plac bicicliştii. Încă de când eram mic nu-i iubeam pe bicicliştii!", s-a apărat într-un mod destul de original şi de neobişnuit suspectul, în faţa anchetatorilor de la comisariatul din Saint-Germain-en-Laye.

O primă plângere împotriva agresorului (necunoscut la vremea aceea) fusese depusă în noiembrie 2014 de un biciclist care se deplasa pe un drum de pe malul Senei, luând-o apoi la sănătoasa *per pedes*, după ce fusese ameninţat de omul cu ranga. În urma sa, lipsindu-i victima cu două picioare, acesta s-a răzbunat pe vehiculul cu două roţi, pe care l-a zdrobit cu arma sa ad-hoc. Mai recent, în august, un al doilea ghinionist a păţit-o pe aceeaşi rută, agresorul aflându-se însă la volanul unui automobil cu care i-a tăiat calea. Înainte să apuce să dea bir cu fugiţii, el a încasat totuşi câţiva pumni zdraveni în figură. Câteva săptămâni mai târziu, o a treia victimă; biciclistul a putut profita de faptul că „ciclofobul" mergea pe jos, astfel că a scăpat nevătămat.

Datorită descrierilor făcute de victime şi unor detalii aflate pe parcursul anchetei, poliţiştii au putut identifica un nume şi o posibilă locaţie a suspectului, într-un garaj abandonat pe care acesta îl ocupa de mai multe luni. Deocamdată, cazul nu e finalizat, însă poliţiştii sunt convinşi că au de-a face cu un individ dominat de o labilitate psihică accentuate şi nu exclude să depisteze şi alţi biciclişti agresaţi de el. Adevărul e că şi pe străzile de la noi umblă în deplină libertate o sumedenie de tipi cărora, cum se zice, „nu li-s boii acasă" şi, din păcate, atunci când diagnosticaţi ca atare e prea târziu! *(A.N.P.)*

Pescuit norocos

Pescuitul este o pasiune de care au fost cuprinşi o mulţime de oameni, gata să transmită „microbul" şi copiilor. Este şi cazul unei tinere familii din Franţa, în care tatăl, pescar pătimaş, şi-a luat la pescuit fetiţa mică, de 5 ani, Avery.

Pentru a o face să intre în atmosferă, a echipat-o corespunzător cu un costum roşu, cizme de cauciuc „împodobite", cu gărgăriţe din acelaşi material, o vestă de salvare de culoare roz, asortată cu bereta şi, evident, o undiţă.

Aceasta nu era însă una adevărată, ci una dintre numeroasele jucării „Barbie", imitând modelele autentice. Ca să ajungă la apă, undiţa fetiţei a avut nevoie, evident de o prelungire, dar tatăl avea câteva bucăţi de sfoară, aşa că a executat retuşurile şi Avery s-a aşezat răbdătoare în barca cu motor, cu unealta ei în mână. Curând însă a simţit firul zbătându-se.

A început să râdă, uitând să învârtă mulineta, dar tatăl a intervenit energic pentru ca ea să nu-şi piardă captura. Râsetele au încetat brusc, fetiţa a început să fie atentă la ceea ce face bărbatul şi astfel a reuşit să scoată la suprafaţă un peşte lung de circa 50 cm. Tatăl l-a luat cu grijă şi toţi s-au mirat că firul subţire al undiţei a putut susţine peştele atât de mare, dar se pare că uneori chiar şi jucăriile pot fi foarte, foarte folositoare. *(I.S.)*

Profesorul de minciuni

Unui fost poliţist american din Oklahoma, pensionar, i-a venit ideea de a câştiga bani buni, valorificându-şi o parte din experienţa profesională. Mai exact, cunoştinţele legate de comportamentul inculpaţilor în timp ce sunt supuşi testului cu detectorul de minciuni, utilizat frecvent în sistemul judiciar şi administrativ american, care să-i ajute pe cei vizaţi să-l treacă cu brio.

Pe site-ul său a oferit fiecărui solicitant informaţiile necesare legate de modul în care trebuie să-şi stăpânească emoţiile, stresul, să mintă cu sânge rece când e cazul etc. Tariful ex-poliţistului era între 1000 şi 5000 de dolari.

Chemat în instanţă, şi-a susţinut cauza menţionând că nu s-a gândit nicio clipă că prestaţiile sale pe Internet pot fi penale. A ştiut, n-a ştiut, instanţa l-a condamnat la 2 ani de închisoare. *(D.M.)*

Nişte nume „criminale"

O năzdrăvănie demnă de un premiu IgNobel a fost lansată pe piaţă de o echipă de cercetători americani de la universitatea din Shippensburg, Pennsylvania, care şi-au arogat şi dreptul de da sfaturi, chipurile, serioase, tinerilor părinţi. Pentru că — să vezi şi să nu crezi — ei susţin că dacă un nou-venit pe lume primeşte un nume mai rar întâlnit, bebeluşul este pândit de eventualitatea categoric nefastă ca mai târziu să devină nici mai mult, nici mai puţin decât un criminal! Nu e clar cu ce instrumente au lucrat autorii studiului şi de la ce premise veridice au pornit, dar ei pretind că nume ca Malcolm, Kareem sau Ivan (iartă-i, dragul nostru Patzaichin, că nu ştiu ce fac!) ar trebui evitate ca numele lui Ducă-se-pe-pustii şi alese altele, mai populare, precum Michael sau David.

Un nume ciudat (dar cine decide că un nume e ciudat şi altul popular?) nu aduce după sine, în mod obligatoriu, o crimă, dar purtătorul acelui nume are toate şansele (sic!) să provină de la marginea societăţii, din familii destrămate sau cu mari probleme — zic onorabilii. Măi, să fie! Ba, încă şi mai mult, „savanţii" noştri proclamă faptul tare curios că adolescenţii cu nume mai puţin populare sunt trataţi diferit, tocmai din aceasta cauză, interacţionând mai greu cu ceilalţi. Ei ajung să comită crime în adolescenţă, pentru că urăsc, conştient sau nu, numele pe care îl poartă.

Cercetătorii cu pricina mai spun că monitorizarea adolescenţilor cu nume bizare ar putea duce la un număr mai mic de crime, prin prevenirea lor. Dar poate că ar fi utilă şi o monitorizare a studiilor ştiinţifice care înghit sume de bani impresionante, cine ştie!... *(A.N.P.)*

Beţia celei de-a şaptea arte

Nu ne referim, aşa cum s-ar putea crede, la starea de exaltare spirituală care ne cuprinde atunci când urmărim un film deosebit, ci la starea de ebrietate reală, resimţită de mulţi actori pe platourile de filmare. O stare de ebrietate indusă, însă nu din plăcere, aşa cum procedau genialii, dar în acelaşi timp marii beţivani Peter O'Toole sau Richard Burton, ci din obligaţie profesională. Ei, da, aţi auzit bine: există actori care s-au îmbătat în timpul filmărilor pentru că aşa le-a cerut regizorul sau pentru că au simţit că doar astfel îşi pot depăşi inhibiţiile. O listă cu aceşti „beţivi de ocazie", în rândurile ce urmează.

Shia LaBeouf — „Lawless" (2012)

Inspirat de un best-seller despre drama a trei fraţi care conduc o distilerie ilegală de alcool în Virginia, în anii Prohibiţiei, acest film i-a prilejuit tânărului, dar talentatului actor Shia LaBeouf, o creaţie de excepţie. Creaţie la care a contribuit, susţine el, şi datul pe gât a numeroase pahărele de tărie, „pentru a intra în rol".

Dar, deşi juca, într-adevăr, mai bine când era beat, actorul devenea şi agresiv şi se certa

cu ceilalţi membri ai echipei de filmare, la un moment dat partenera sa, Mia Wasikowska, fiind atât de deranjată de atitudinea starului încât a ameninţat că pleacă de pe platou. „Aveam impresia că sărut o distilerie", declara ea. Partea şi mai neplăcută e că LaBeouf a rămas, în urma acestui film, cu „darul suptului", cum se spune în popor, el fiind chiar recent arestat de poliţie după ce, pulbere de beat, a declanşat un scandal monstru într-o sală de teatru.

Margot Robbie — „Lupul de pe Wall Street" (2013)

Când o actriţă debutantă întâlneşte un monstru sacru, încă şi frumos ca un zeu pe deasupra, pe platourile de filmare, e clar că nu se va simţi deloc confortabil. Aşa s-a întâmplat şi în cazul lui Margot Robbie, când aceasta i-a dat replica lui Leonardo di Caprio, jucând rolul soţiei acestuia în filmul lui Martin Scorsese, „Lupul de pe Wall Street". Frumoasa Robbie a fost extrem de agitată înainte de a filma prima scenă de sex cu di Caprio şi, la sugestia regizorului, a dat peste cap rapid

trei shot-uri de tequila, care au ajutat-o să scape rapid de inhibiţii. Amuzant e însă faptul că în alte scene din film (film în care se consumă cantităţi industriale de droguri şi alcool), actriţa a cerut ca vinul din pahar să fie înlocuit cu sirop de fructe!

Brad Pitt şi Edward Norton — „Fight Club" (1999)

Una dintre cele mai memorabile scene ale acestui „cult movie" care a impresionat generaţii de cinefili e cea în care eroii — Povestitorul şi Tyler Durden — lansează mingi de golf în direcţia camerei, în timp ce sunt morţi

de beţi. Puţini ştiu, dar Pitt şi Norton chiar au fost băuţi bine atunci când au filmat secvenţa — care, de altfel, nici nu apărea în scenariu. Regizorul David Fincher i-a văzut însă pe cei doi aghesmuiţi cum lovesc cu mingile de golf camioanele cu decoruri şi a înregistrat scena, introducând-o apoi în film.

Natalie Portman şi Mila Kunis — „Lebăda neagră" (2010)

Regizorul Darren Aronofsky, a declarat că frumoasele protagoniste ale filmului său au fost nevoite să împartă o sticlă tequila pentru a putea interpreta fără inhibiţii scena, considerată de unii drept „scandaloasă", iar de alţi „o poezie", a idilei erotice dintre cele două

balerine. Deşi Kunis a negat o asemenea posibilitate, şi alţi membri ai echipei de filmare au întărit afirmaţiile regizorului, sugerând că actriţele au fost „de-a dreptul cherchelite".

Neve Campbell, Denise Richards şi Matt Dillon — „Wild Things" (1998)

În 1998, când a fost realizat, Wild Things a stârnit tot atâtea controverse cât a stârnit, în zilele noastre, „Nymphomaniac" al lui Lars von Trier, din cauza conţinutului său sexual. Una dintre cele mai „fierbinţi" scene i-a avut ca interpreţi pe Neve Campbell, Denise Richards şi Matt Dillon, care au creat „fără îndoială cel mai superb ménage-à-trois din is-

toria cinematografului", după cum au opinat criticii. Spre deosebire de Kunis, Neve Campbell a admis, în mai multe interviuri, că a fost nevoie de o sticlă de tequila consumată în trei pentru ca spiritele să se „încingă". Deci ţineţi minte: tequila este acea băutură care face posibile scenele mai „fără perdea" din peliculele hollywoodiene.

Billy Bob Thornton — „Bad Santa" (2003)

În ciuda conţinutului vulgar (sau poate tocmai de aceea), Bad Santa a devenit un clasic de Crăciun. În film, Billy Bob Thornton interpretează rolul unui alcoolic pe nume Willie, care jefuieşte magazinul unde presta ca Moş Crăciun. Şi, ca să fie mai credibil, actorul, care nici în viaţa reală nu e un sfânt, a băut zdravăn pe toată durata filmărilor, „pentru că altfel nu ai cum să intri în rol", după cum mărturisea el. Totuşi, Thornton a intrat, pe alocuri, aşa de profund în rol încât a

fost nevoie ca înjurăturile sale, debitate pe bandă rulantă atunci când împărţea cadouri copiilor, să fie tăiate la montaj!

Martin Sheen — „Apocalipsul, acum" (1979)

Pentru toţi cei ce au participat la realizarea lui, acesta a fost un film de coşmar. Regizorul Francis Ford Coppola a fost frământat de ideea sinuciderii şi a pierdut 50 kg în timpul filmărilor, iar vedeta Martin Sheen a suferit un atac de cord. E de mirare, spun, mai în glumă, mai în serios, cârcotaşii, cum de, după un asemenea coşmar participanţii n-au dat

în patima alcoolului. Adevărul e că unii au fost pe aproape: faimoasa scenă din debutul filmului, în care căpitanul Willard, interpretat de Sheen, zace într-o cameră de hotel, nu apare în scenariul original. Sheen s-a îmbătat, la un moment dat, iar Coppola a cerut echipei să-l filmeze. Iar Sheen, pe jumătate dezbrăcat, chiar s-a dat în spectacol, spărgând o oglindă şi tăindu-se la mână, înainte de a începe să urle şi să încerce să-l atace pe Coppola însuşi!

Fred Astaire — „Hollyday Inn" (1942)

Potrivit fiicei sale, Ava, legendarul actor şi dansator s-ar fi pregătit temeinic pentru „scena beţiei" din filmul „Holliday Inn", bând un păhărel înaintea ei. Cum regizorul nu a părut convins, Astaire a trebuit să mai bea

unul şi încă unul, până când, după opt duble, scena a fost considerată reuşită. În ciuda faptului că era cherchelit serios, Astaire dansează, în această scenă, mai bine decât 99% dintre pământenii perfect treji. Un motiv în plus pentru a nu încerca „trucul" la următoarea nuntă la care sunteţi invitat...

PORTRET

Anca Bejenaru

După ce a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti în 1978, la clasa reputaţilor Octavian Cotescu şi Ovidiu Schumacher, Anca Bejenaru a devenit, un an mai târziu, acriţă a Teatrului Nottara, instituţie pe care nu a mai părăsit-o de

atunci şi unde a cunoscut cele mai frumoase clipe ale vieţii şi carierei sale. Aici a lucrat sub bagheta unor regizori de excepţie, precum Dan Micu — în *Cum vă place,* de Shakespeare, *Într-o dimineaţă* şi *Trăsură la scară,* de Mihai Ispirescu, Dominic Dembinski — în *Henric al IV-lea,* de Luigi Pirandello sau Alexandru Dabija — *Ospăţul lui Balthazar,* de Benjamin Fundoianu şi *Orfanul Zaho,* de Ji Jun Xiang.

Încă de la debut a devenit o răsfăţată a publicului, pe care l-a cucerit în primul rând prin jovialitatea sa, dar şi prin neastâmpăr şi inteligenţă. Practic, Anca Bejenaru nu joacă teatru, ci se joacă, degajând, prin toţi porii, o plăcere ludică, entuziastă, pe care o transmite şi auditoriului. De o deosebită apreciere s-a bucurat colaborarea ei cu prietena şi colega Diana Lupescu, actriţă şi regizoare care a distribuit-o într-o foarte ingenioasă transpunere scenică a comediei shakesperiene *Mult zgomot pentru nimic.* A colaborat, în ultimii ani, şi cu alte regizoare, precum Tania Filip, în *Moştenirea lui Cadâr,* de Eugen Rotaru, sau Alice Barb, în *Oscar,* de Claude Magnier.

Pentru spectatorii mai vârstnici, ea rămâne însă memorabilă ca Veta, din *O noapte furtunoasă* a lui Caragiale. Îndrăgostită de cultură în toate formele acesteia, Anca Bejenaru ne-a făcut o plăcută surpriză anul trecut, participând la ineditul proiect al Editurii ALL, *Cafeneaua lui Alex,* în cadrul căreia, alături de îndrăgitul critic literar Alex Ştefănescu şi de scriitorul Vlad A. Popa, a citit fragmente din opera acestuia din urmă. O iniţiativă care, sperăm, va fi repetată cât mai curând!

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Eveniment

Festivalul ştiinţei la Bucureşti

Luna trecută a avut loc un eveniment care a trecut oarecum neobservat, asta poate şi din cauză că atenţia noastră este captată de mii de evenimente nesemnificative: timp de o săptămână (26 septembrie – 2 octombrie), s-a desfăşurat cea de-a treia ediţie a *Festivalului ştiinţei Bucureşti* (tot nu înţeleg de ce se numeşte Bucharest Science Festival, că doar nu se ţine la New York!). Mai multe asociaţii culturale au organizat o serie de conferinţe şi dezbateri sub genericul *Magia realităţii.*

Cei prezenţi la dezbaterile de la Librăria Humanitas de la Cişmigiu s-au putut întâlni cu cercetători şi profesori din institutele şi universităţile româneşti, alături de invitaţi speciali din afara ţării. Schimbările climatice din perspectiva mai multor ştiinţe a fost un prim subiect de dezbatere, ca o avanpremieră la Conferinţa Internaţională COP21, care se va desfăşura în decembrie în Franţa. La Bucureşti, istoricul şi profesorul elveţian François Walter a susţinut o conferinţă cu tema *Comment écrire une histoire de la saisonnalité? L'exemple de l'hiver* (Cum se scrie o istorie a anotimpurilor? Exemplul iernii).

François Walter este istoric şi profesor onorific al Universităţii din Geneva şi a publicat peste cincisprezece cărţi despre istoria oraşului, a teritoriului, a mediului înconjurător şi a riscurilor, între care şi *Hiver. Histoire d'une saison* (Iarna. Istoria unui anotimp, 2014).

Tema biodiversităţii a fost abordată, după proiectarea documentarului *Nature, nouvel eldorado de la finance (Natura, noul eldorado al finanţelor)* în cadrul unei dezbateri intitulate *Care este valoarea biodiversităţii,* la care au participat prof. dr. Gilles Boeuf, de la Muzeul Naţional de Istorie Naturală din Paris şi Alexandru Petrişor, asistent universitar la Univer-

sitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu" din Bucureşti. O dezbatere care i-a interesat pe cei pasionaţi de ştiinţa fundamentală a fost cea pe marginea „Particulei lui Dumnezeu", despre care a scris şi revista „Magazin", pornind de la cartea scrisă de Jim Baggott, *Higgs. Inventarea şi descoperirea Particulei lui Dumnezeu,* autorul find prezent la dezbatere via Skype, printre invitaţi aflându-se şi Irinel Caprini, cercetător la Institutul Naţional de Fizică şi Inginerie Nucleară „Horia Hulubei". Să ne amintim că în vara lui 2012, la Marele accelerator de particule de lângă Geneva a fost descoperită o particulă nouă, numită bosonul Higgs. El a fost imediat numit, poetic şi imprecis, „Particula lui Dumnezeu" pentru că este interpretat ca un creator al materiei. Autorul cărţii nu este un novice: Jim Baggott a obţinut titlul de doctor în chimie fizică încă din 1978, la Universitatea Oxford.

Activitatea sa de cercetător s-a împletit cu cea de autor al unor cărţi cu subiecte aflate la graniţa dintre ştiinţă, filozofie şi istoria ştiinţei, între care pot fi amintite *The Quantum Story, Farewell to Reality, The First War of Physics* sau *The Meaning of Quantum Theory.* Conferinţe şi dezbateri interesante şi care ar putea fi, în viitor, mai bine promovate, care să se bucure de un spaţiu mai generos, pentru cât merită o manifestare cultural-ştiinţifică extrem de importantă.

GEORGE CUŞNARENCU

Marea conflagraţie individuală

Am încercat, în numărul precedent al Magazinului, să detaliem o problematică vitală ce ne afectează, practic, în orice clipă, pătrunzând puţin în teritoriul nu prea cunoscut de populaţie al agresiunilor din partea a ceea ce se cheamă radicali liberi. Continuăm demersul nostru, cu convingerea că astfel, măcar în parte, vom şti cu cine avem de-a face şi cum ar trebui să atenuăm impactul extrem de dur al acestor inamici ai vieţii cu organismul uman.

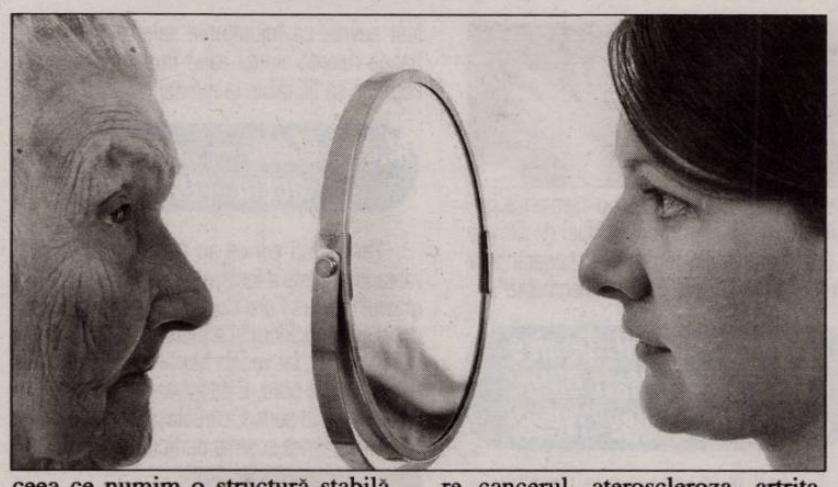

Un inamic fără odihnă

Poate mai ştiţi de la chimie că un radical nu este o unitate vie, ci o particulă infimă, atom sau moleculă, ori grupuri ale acestora. O moleculă este o grupare de mai mulţi atomi, care sunt compuşi la rândul lor dintr-un nucleu şi doi electroni ce orbitează în jurul nucleului. Fiecare orbită conţine maximum o pereche de electroni, care se rotesc în sens invers în jurul nucleului. Este ceea ce numim o structură stabilă. Radicalul liber este un atom care are un electron liber pe una dintre orbitele sale, ceea ce îl face foarte „capricios", deoarece are tendinţa de a primi sau de a „scăpa" de un electron pentru a forma o nouă structură stabilă.

Radicalii liberi dispun şi de alte arme, printre care capacitatea de a ataca ADN-ul uman şi de a modifica noile celule. În mod normal, organismul poate repera din timp aceste erori, reparând celulele defecte înainte ca acestea să fie puse în circulaţie. Situaţia este diferită atunci când acest mic război interior, care are o frecvenţă zilnică, se duce într-un organism obosit, suprasolicitat, supraalimentat sau malnutrit.

În asemenea cazuri nedorite, radicalii liberi se dovedesc nişte inamici cruzi, care atacă fără încetare sistemul imunitar. În cele din urmă, acesta nu va mai putea lupta împotriva bacteriilor, a virusilor şi, implicit, a bolilor.

Studiile medicale au relevat rolul jucat de radicali în apariţia bolilor cronice, printre care cancerul, ateroscleroza, artrita, hipertensiunea, maladiile Parkinson şi Alzheimer.

Bătrâneţe, haine grele...

Îmbătrânirea, proces caracteristic oricărei fiinţe vii, nu are o singură cauză. Acest lucru este firesc, face parte din regulile nescrise după care însuşi ciclul vieţii se ghidează. Dar acceptarea acestei legi împotriva căreia oamenii nu au reuşit să facă nimic nu exclude şi importanţa aflării cauzelor ştiinţifice care fac posibil acest proces. Prin urmare, numeroase studii medicale au fost realizate pentru a stabili care sunt factorii responsabili de îmbătrânirea organismului.

Nimeni nu poate scăpa de această soartă, însă mijloacele tehnice, medicale şi cosmetice din prezent ne permit să amânăm apariţia semnelor îmbătrânirii, chiar cu 10 până la 20 de ani. Este o reală victorie de necontestat, mai ales dacă ţinem cont de faptul că, în trecutul nu foarte îndepărtat, speranţa de viaţă era de 50 de ani. Astăzi, fiecare dintre noi cunoaştem cel puţin o persoană care a depăşit onorabila vârstă de 80 de ani. Şi vorbim despre o medie în creştere. În privinţa influenţei nefaste a radicalilor liberi, şi aceasta şi-a găsit o soluţie: antioxidanţii. Prezenţa acestora este vitală atunci când ne dorim cu adevărat un organism sănătos. Ce se întâmplă însă în cazul unui dezechilibru? Pe scurt, lucrurile o iau razna!

Dacă numărul radicalilor liberi îl depăşeşte pe cel al antioxidanţilor, primii se vor multiplica foarte repede (pentru că antioxidanţii nu vor mai face faţă misiunii de neutralizare), producând daune grave în organism. Acest dezechilibru poartă numele de „stres oxidativ". Îmbătrânirea celulară poate fi definită ca pierdere a capacităţii organismului de a menţine echilibrul între cele două părţi implicate, ceea ce duce la crearea unui cerc vicios.

* * *

Odată ce numărul antioxidanţilor este depăşit de cel al oxidanţilor, celulele sănătoase sunt atacate constant, până la capitularea finală. Un organsim slăbit nu mai poate face faţă provocărilor exterioare reprezentate de boli, bacterii sau viruşi, întrucât sistemul imunitar este depăşit deja. Rezultatul final nu este numai îmbătrânirea prematură, ci şi instalarea unor boli cronice cu rezultate grave pentru cei care îşi neglijează sănătatea.

Din fericire, datorită studiilor ştiinţifice, ştim ce sunt radicalii liberi, ce rol au în organism, ce se întâmplă când scapă de sub control, dar mai ales ce mijloace avem la dispoziţie pentru a contracara efectele nocive ale acestora.

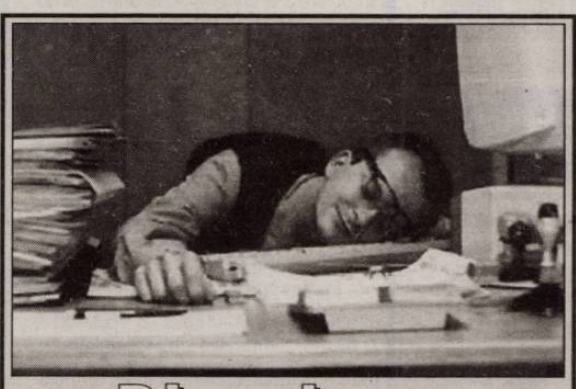

Biroul, un „asasin" perfid

Numele generic de sedentarism acoperă o arie inimaginabil de mare de maladii, unele dintre ele pe care nici măcar nu le bănuim ori care au un grad de pericol extrem pentru sănătate. De pildă, scaunul şi timpul îndelungat petrecut la birou, în faţa calculatorului la serviciu sau/şi acasă, precum şi lipsa activităţii fizice pot duce la instalarea unei boli de ficat numite steatoză hepatică nealcoolică, ce poate degenera în ciroză şi chiar în cancer, cum se arată într-un studiu britanic. Mesajul este clar: scaunele, respectiv biroul, ne ucid încet, dar sigur.

Corpul nostru este făcut să se mişte, aşa încât nu este surprinzător că sedentarismul, caracterizat printr-o slabă activitate musculară, are impact direct asupra fiziologiei noastre. În contextul lipsei unor tratamente eficiente împotriva steatozei hepatice nealcoolice, schimbarea modului de viaţă rămâne esenţială, afirmă specialiştii britanici.

Conform datelor studiului, 40.000 de voluntari dintr-un total de 140.000 de femei şi bărbaţi suferă de steatoză hepatică, boala fiind observată cel mai frecvent în cazul sedentarilor sau al celor cu o activitate fizică scăzută. Boala este „tăcută", astfel că abia în urma unor controale pacienţii pot afla că suferă de aceasta. De cele mai multe ori, însă, boala este descoperită în stadii avansate. Sfatul medicilor se referă la prevenţia printr-o alimentaţie corectă şi exerciţii fizice regulate, pentru a compensa timpul „pierdut" la birou.

Obezitatea îndoaie coloana

Toată lumea vorbeşte despre problemele pe care obezitatea le provoacă inimii, plămânilor sau vaselor de sânge, însă dăm prea puţin atenţie sistemului locomotor şi, implicit, coloanei vertebrale, primele afectate de grăsimea în exces. Dar cel puţin jumătate din populaţia României are probleme cu coloana vertebrală şi circa 50% din cazuri sunt generate de faptul că articulaţiile acesteia şi ale membrelor inferioare suportă în permanenţă greutatea porţiunii din corp situate deasupra lor şi forţa muşchilor.

„O persoană supraponderală este ca un om normal care duce permanent în spate un sac de 15, 25 sau 50 de kilograme, în funcţie de surplusul fiecăruia", avertizează medicul Ion Manea, citat de Mediafax. Potrivit acestuia, uzura accentuată a discurilor intervertebrale şi, în cazurile mai grave, distrugerea acestora pot provoca dureri greu de suportat. Persoanele afectate ajung să aibă dureri acute sau cronice pe tot spatele, nu doar în zona lombară sau cervicală, care se extind de multe ori către braţe şi picioare. Probleme mari sunt însă şi în zona cervicală, iar acestea dau alte simptome adiacente.

Totodată, medicul a subliniat că durerile de cap, ameţelile, dificultăţile în efectuarea unor mişcări ale capului devin foarte frecvente. Mai mult, suprasolicitarea coloanei duce la agravarea unor artroze, apariţia unor poziţii vicioase ale corpului, exagerarea curburii coloanei vertebrale în regiunea lombară, apariţia sau agravarea spondilozei, apariţia ori accentuarea artrozelor şoldului (coxartroza) sau genunchiului (gonartroza), durerile şi limitarea activităţii ori a mobilităţii. Astfel, doctorul recomandă ca persoanele să se adreseze unui specialist atunci când apar dureri înţepătoare în zona coloanei vertebrale.

„Pe lângă limitarea în mişcări, pot apărea paralizii şi tulburări senzoriale, atunci când sunt lezate discurile intervertebrale. La ora actuală există suficiente proceduri netraumatizante cu ajutorul cărora problemele pot fi rezolvate fără intervenţii chirurgicale.", a subliniat dr. Ion Manea.

Coloana vertebrală mai poate fi afectată şi de menţinerea unei poziţii fixe mai mult timp, cum ar fi statul în picioare sau pe scaun, de adoptarea unei poziţii greşite atunci când ridicăm sau ducem greutăţi, de şederea îndelungată în maşină, în spaţii umede, reci sau în curent, dar şi de lipsa mişcării.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Versurile unui cunoscut cântec au o reflectare în realitate, dar la modul negativ şi nu doar cu referire la anotimpul cald, ci, practic, la toate zilele anului. Iar „victimele" nesomnului perpetuu sunt locuitorii marilor oraşe, potrivit unui studiu medical. Pentru a îmbunătăţi calitatea somnului nu trebuie folosit înainte de a merge la culcare telefonul mobil şi, de asemenea, nu trebuie să mergi la culcare, încercând să găseşti soluţii pentru problemele cotidiene.

Legat de această problemă, se estimează că 20% din oameni capătă insomnie în cursul anului, ca rezultat al stresului. Aceasta se numeşte insomnie de adaptare. Insomnia cronică este cauzată de o serie de afecţiuni, printre nedoriţii lideri numărându-se nevroza depresivă şi nevrozele de anxietate. Uneori, insomnia este rezultatul schimbării fuselor orare sau al aşanumitei treceri de la ora de vară la cea de iarnă şi invers; pentru a trece la noul regim, de obicei, este nevoie de aproximativ trei zile.

În general, însă, oamenii nu respectă igiena somnului, adică nu respectă un regim echilibrat de veghe şi de odihnă. Medicii

„Eu vara nu dorm..."

recomandă să mergem la culcare şi să ne trezim la aceeaşi oră, în fiecare zi. Apoi, înainte de culcare nu trebuie efectuate activităţi fizice sau mentale intense. Organismul trebuie să se relaxeze timp de cel puţin o oră înainte de somn. Totodată, supraalimentarea, consumul de băuturi stimulante, ţigările complică şi ele situaţia. În schimb, se ştie că alimentele care conţin carbohidraţi ne ajută să adormim.

Pentru ca noaptea să dormiţi bine, munca grea, solicitantă impune întotdeauna o schimbare de activitate, atunci cînd veniţi acasă. Iar somnul poate fi „ajutat" prin metode simple: încălzirea picioarelor accelerează adormirea, în timp ce temperatura ideală pentru somn este de 18-25ºC. Nu puţini medici şi specialişti dau vina pentru această situaţie, uneori dramatică, pe caracteristicile mediului urban: iluminatul artificial, programul de lucru intens, stresul – aceştia sunt principalii vinovaţi. Există un mod de a ieşi din acest cerc vicios practicând un sport şi folosind cum se cuvine zilele de week-end.

Apoi, la începutul zilei de lucru este de dorit să se folosească lumina albă strălucitoare sau albastră, şi nu cea galbenă, deoarece împiedică dezvoltarea hormonului somnului, melatonina, şi elimină somnolenţa. Mai trebuie ştiut că un somn de 10 minute restabileşte activitatea creierului pentru o oră. De aceea chiar şi somnul de scurtă durată, dar la timpul potrivit ajută la „resetarea" creierului. Din păcate, acest lucru poate fi realizat numai de persoanele care nu suferă de insomnie!

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Beneficii ale masajului

Am vorbit recent despre masaj şi, nu întâmplător, revenim supra subiectului, datorită imensei game de avantaje pe care acesta le aduce sănătăţii noastre, ceea ce explică şi interesul cititorilor Magazinului pentru el. Masajul este un mod plăcut de a-ţi menţine o stare de bine, atât fizică (doar se ştie că atingerile non-agresive, care au o încărcătură energetică pozitivă, transmit efectiv un fluid benefic perceput ca atare în toate planurile fiinţei noastre), cât şi mentală şi emoţională. De altfel, masajul constituie una dintre cele mai vechi forme de tratament. Spre exemplu, grecii şi romanii l-au folosit în mod intensiv, am putea spune, pentru a menţine permanent ridicată sănătatea trupului şi a minţii.

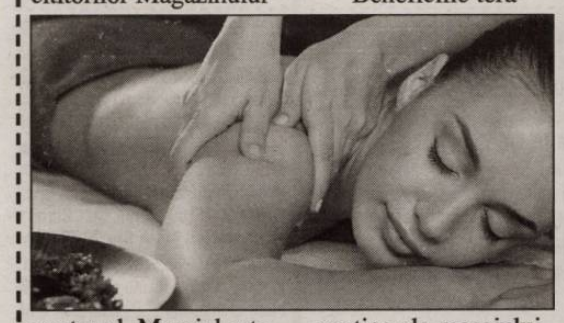

Beneficiile terapeutice ale masajului, doar succint enumerate, ar fi: ■ liniştirea sistemului nervos şi inducerea unei stări de calm şi bine; ■ reducerea efectelor tensiunii, anxietăţii, depresiei, ale durerilor cronice şi acute, durerilor de spate, artritei; ■ îmbunătăţirea circulaţiei sângelui, ajutând astfel la oxigenarea şi hrănirea celulelor; ■ prevenirea, reducerea şi eliberarea crampelor musculare şi spasmelor; ■ terapia prin masaj poate ajuta foarte bine şi la controlarea durerii.

Alte avantaje pentru sănătate ale masajului sunt: ● ajută la eliberarea de stres şi induce o stare de relaxare; ● stimulează o respiraţie mai bună şi mai uşoară; ● intensifică sănătatea şi hrănirea pielii; ● întăreşte sistemul imunitar; ● ajută la tratarea problemelor musculare; ● ajută la refacerea organismului după operaţii.

De asemenea, pe plan mental, terapia prin masaj: ● induce o stare de relaxare mentală; ● ajută la eliminarea stresului mental; ● îmbunătăţeşte abilitatea de a recepta şi de a răspunde stimulilor diverşi, care ne solicită permanent întreaga fiinţă.

Ai grijă de ficatul tău!

Nu e deloc un secret că ficatul, această „uzină" vitală a organismului nostru, e deseori efectiv maltratat cu abuz de alcool şi cu alimente de calitate inferioară din categoria junk food (mezeluri ieftine, produse intens procesate industrial, alimente aproape exclusiv de sinteză etc.). De aceea, tocmai deoarece fără ficat nu putem trăi, dar fără asemenea hrană – da, să vedem cum putem avea grijă mai bine de acest organ!

Vorbim despre organul care ne purifică intern întregul corp, reglând nivelul grăsimilor şi al anumitor hormoni, participând la digestie şi la circulaţia sângelui, dar rolul său principal este acela de a debarasa organismul de substanţele străine care îi dăunează. De altfel, medicina chineză tradiţională apreciază că ficatul e cel ce controlează şi energia întregului nostru organism.

Aşa cum arătam mai sus, substanţele toxice de orice fel, alcoolul şi grăsimile sunt principalii inamici ai bunei funcţionări a ficatului, care se supraîncarcă devenind ca un burete ce trebuie stors, numai că acest organ vital nu mai reuşeşte să filtreze sângele în mod corect. Urmările principale: creşterea colesterolului şi încetinirea ritmului de absorbţie a nutrimentelor. Or, de pildă în cazul alcoolicilor, aceştia practic nu-i mai dau ficatului răgazul necesar să se regenereze. Şi atunci, el cere ajutor, în felul lui.

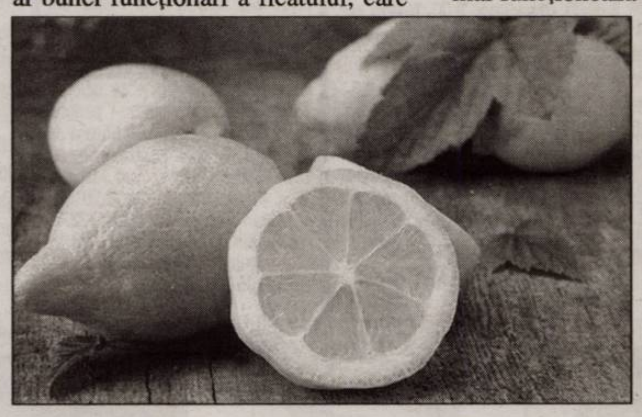

Simptomele unui ficat care nu mai funcţionează normal sunt numeroase, chiar dacă cea pe care o percepem cel mai puternic şi mai neplăcut – durerea localizată chiar pe organ – lipseşte în acest caz. Cel mai frecvent apar în schimb durerea de cap, însoţită de oboseală excesivă, oscilaţii considerabile ale stării generale, tulburări de concentrare, îngălbenirea ochilor şi uneori un gust amar în gură. În astfel de situaţii nu doar medicamentele pot ajuta, ci există şi alimente ce ajută un ficat obosit.

Morcovii preiau o parte din sarcinile acestuia, ei reglând nivelul zahărului din sânge; citricele şi în special lămâile curăţă ficatul, dar şi aparatul digestiv în ansamblul său. Şi usturoiul ajută la curăţarea sângelui şi fortifierea corpului, iar sucul de sfeclă roşie e un stimulent excelent pentru acest organ. Nu în ultimul rând, trebuie ştiut că somnul suficient şi odihnitor, precum şi apa băută în cantitatea normală (cel puţin 2 litri pe zi, dar apă, nu sucuri ori alte lichide) ajută cu certitudine ficatul să se regenereze.

Busuioc, pentru un păr frumos şi sănătos

Fără niciun fel de îndoială, nu întâmplător părinţii şi bunicii noştri trăitori la ţară asociau deseori sănătatea unei podoabe capilare seducătoare cu busuiocul – o plantă cu valenţe multiple, de altfel prezentă şi în cântece.

Astăzi vom face o scurtă recomandare în acest sens, legându-ne de o problemă extrem de neplăcută pentru orice persoană, dar mai ales pentru sexul frumos: căderea părului.

Dacă vi se întâmplă acest necaz, puneţi 100 grame de busuioc proaspăt într-un litru de apă rece, ţineţi vasul pe foc până când dă apa în clocot, apoi reduceţi flacăra la minimum şi lăsaţi să fiarbă înăbuşit circa 20 de minute. Strecuraţi şi mai adăugaţi în ceaiul astfel obţinut 45 g de busuioc uscat.

Se masează pielea capului, de două-trei ori pe săptămână, cu acest preparat, apoi se aplică imediat şamponul şi se spală părul.

Remedii naturale

Astenii de toamnă

Se ştie că anotimpurile de tranziţie – primăvara şi toamna – aduc cu ele şi unele probleme de sănătate specifice momentului, cauzate de schimbările importante de temperatură a mediului, de umiditate, de influenţă a soarelui etc.

Studiile de profil arată că una din 10 persoane suferă de astenia de toamnă, problemă cauzată în principal de scăderea „dozei" de lumină naturală, precum şi de dificultatea de adaptare a organismului la diferenţele de temperatură dintre zi şi noapte.

De aceea, dincolo de suspiciunile pe care cu siguranţă un medic le va traduce într-o reţetă cu multe medicamente de înghiţit pe durata critică, noi vă reamintim că, de obicei şi spre folosul oricui, e bine acum să urmaţi recomandări ce vă trimit direct la modalităţi de întreţinere a sănătăţii naturale, lipsite de riscuri şi cu efecte pozitive pe termen lung.

■ ***Consumul de apă.*** Dacă bem în fiecare zi cantitatea de apă ce ni se recomandă de către orice medic şi terapeut, cu siguranţă toxinele din organism vor fi eliminate în mod constant, iar beneficiul nu va fi doar în sensul de a ne simţi bine şi sănătoşi, ci şi în a avea o înfăţişare agreabilă şi – de ce nu? – atrăgătoare!

■ ***Muzica.*** Oamenii de ştiinţă au demonstrat că, dacă ne obişnuim să ascultăm muzica preferată (cu tonalităţi calme, relaxante) în fiecare zi, efectul va consta în dobândirea unei stări de bine, de confort interior, ceea ce înseamnă amplificarea emoţiilor pozitive şi reducerea considerabilă a nivelului de stres.

■ ***Masajul.*** În legătură cu „prietenia" dintre acesta şi starea de confort, reducerea până la eliminare a stresului, aproape că nu mai trebuie să aducem precizări, deoarece relaţia e foarte bine cunoscută. Aşadar, puteţi fi convinşi că un masaj, repetat cel puţin la fiecare săptămână, va contribui din plin la ţinerea la uşă a nesuferitelor astenii de toamnă...

■ ***Ceaiul cotidian.*** Tot cercetările de specialitate au arătat că destul de frecvent utilizatul ceai negru, băut în combinaţie cu lapte, reduce nivelul cortizolului, cunoscut şi ca „hormonal de stres". În acest scop, se recomandă câte 3 cești de ceai pe zi.

■ ***Mişcare, mişcare, mişcare...*** Sigur că nu e o noutate ideea că exerciţiul fizic contribuie substanţial la starea de sănătate a organismului nostru, însă prea puţin se vorbeşte despre rolul acestuia în combaterea asteniilor. Prin urmare, vă recomandăm să practicaţi măcar 20 de minute de activitate fizică intense, de la jogging până la banalele activităţi casnice, atât cât să ajungeţi să transpiraţi. Puteţi avea certitudinea că după aceasta veţi avea un moral mult mai ridicat!

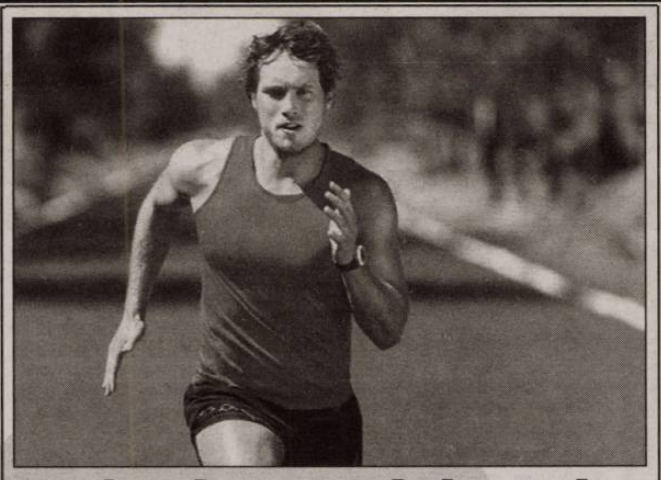

Unde-ţi stau picioarele, îţi va sta şi capul

În basme, afirmaţia din titlul acestei mici ştiri este o cumplită ameninţare, dar în realitate, vorbind despre sănătatea noastră generală, ea transmite un adevăr deosebit de preţios: picioarele, mai precis mersul pe jos şi alergarea asigură cel puţin premisele unei stări confortabile a organismului. Şi aflaţi că nu vorbim doar despre contribuţia remarcabilă la sănătatea inimii şi a sistemului circulator, a aparatului respirator, la mobilitatea articulaţiilor, la sănătatea musculară şi aşa mai departe.

Activităţi precum cele sus-menţionate, care pun la treabă în primul rând picioarele, au un rol semnificativ şi la menţinerea unei acuităţi vizuale ridicate. Chiar dacă în aparenţă, de la tălpi până la ochi e o distanţă colosală sub aspectul metaforic al legăturilor de sănătate, specialiştii contrazic prin dovezi concrete această prejudecată.

Medicii susţin ca fiind absolut valabilă ideea că, dacă vrei să ai mintea limpede şi ochii ageri, trebuie să faci sport, să alergi sau cel puţin să te plimbi aproximativ 45 de minute până la o oră pe zi. Cunoaştem de altfel foarte bine efectele benefice ale sportului asupra funcţionării creierului.

Oamenii de ştiinţă au descoperit însă că acesta influenţează pozitiv şi vederea. Mai exact, specialiştii susţin că un antrenament de 30 de minute de exerciţiu fizic viguros poate reduce considerabil (cu 36%) riscul de cataractă sau de degenerescenţă maculară. Cu cât alergi mai mult, cu atât riscul de îmbolnăvire este mai mic.

LUNI - 26 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Întrebări şi răspunderi 19.00 Emisiunea de luni 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Te iubesc în toate limbile pământului" (Italia, 2005). Cu: Leonardo Pieraccioni 0.45-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Dexter" 2.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.45 Serial: „Nikita" 4.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Săptămâna nebunilor" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 La TV (r) 12.30 Jurnalul STV Junior (r) 13.50 Nimeni nu-i perfect 15.00 Râzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Secretele Labirintului (r) 0.15 Film: „Crăciunul lui Carol" (SUA, 2003). Cu: Tori Spelling 2.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" 20.00 Serial: „Rosario". Cu: Guy Ecker 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial: „O carieră de succes" (r) 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 Teatru TV: „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Cartea cea de toate zilele 23.25 Serial: „JPOD" 0.15-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.00 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Maestrul deghizărilor" (r) 13.45 Film: „Nu vrea şi pace!" (SUA, 1945) 15.45 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Schimbul" (SUA, 2010). Cu: Jennifer Aniston, Jason Bateman 20.30 Film: „Războiul dragonilor" (Coreea, 2007) 22.30 Film: „Lilieci" (SUA, 1999). Cu: Lou Diamond Phillips, Dina Meyer 0.30 Film: „Războiul dragonilor" (r) 2.15 Cine A.M.

MARŢI - 27 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Universul credinţei: Ediţie specială 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Europa mea 19.00 Repriză a treia 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Eu, tu şi toţi cei pe care-i ştim" (SUA, 2005). Cu: John Hawkes, Miranda July 0.45-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Dexter" 2.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.45 Serial: „Nikita" 4.30 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Sănătate cu Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.20 Teleshopping 13.50 Serial (r) 15.00 Râzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „O crimă cu cântec" (SUA, 2005) 1.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (sfârşitul serialului) 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 20.45 Gimnastică artistică. Campionatele Mondiale 23.10 Serial: „JPOD" 0.15-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.00 Film: „Dragoste de tată" (r) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Krull" (r) 14.30 Film: „Maestrul deghizărilor" (r) 16.00 Serial: „La bloc" 18.15 Film: „Calea cea grea" (SUA, 1956). Cu: Humphrey Bogart, Rod Steiger 20.30 Film: „Fortăreaţa 2" (SUA, 1999). Cu: Christopher Lambert, Aidan Rea 22.30 Film: „Omen: Profeţia" (SUA, 2006). Cu: Predrag Bjelac, Carlo Sabatini 0.45 Film: „Fortăreaţa 2" (r) 2.30 Cine A.M.

MIERCURI - 28 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Garantat 100% (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Expresul economic 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Ultimul joc" (SUA, 1999). Cu: Kevin Costner, Kelly Preston 1.25-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Visuri la cheie 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Dexter" (ultimul ep.) 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 2.00 Serial: „Nikita" 3.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Ochi de vultur" (SUA, 2008). Cu: Shia LaBeouf, Michelle Monaghan 23.00 Un Show Păcătos 1.00-3.45 Reluări.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Râzi şi câştigi 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 15.00 Râzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Primul nostru Crăciun" (SUA, 2008) 1.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" (ep.1) 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „O carieră de succes" (ultimul ep.) 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO: „Omul cel bun din Karachi" 20.00 Gimnastică artistică. Campionatele Mondiale 23.15 Cartea cea de toate zilele 23.25 Serial: „JPOD" 0.15-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.00 Film (r) 8.15 La Măruţă (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Nu vrea şi pace!" (r) 14.15 Film: „Dragoste de tată" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Ce femeie!" (SUA, 1943). Cu: Rosalind Russell, Brian Aherne 20.30 Film: „Lunetistul 2" (SUA, 2002) 22.30 Film: „Ospiciul" (SUA, 2008). Cu: Jesse Metcalfe, Kiele Sanchez 0.00 Film (r) 2.00 Cine A.M.

KEVIN COSTNER
— miercuri, 23.10 —

TORI SPELLING
—luni, 0.15—

JOHNNY DEPP
— sâmbătă, 20.30 —

JESSICA LANGE
—joi, 20.30 —

STEVE AUSTIN
— vineri, 23.15 —

HILARY SWANK
— sâmbătă, 20.10 —

GUY ECKER
— luni-duminică, 20.00 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI - 29 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 O ţară mai bună (r) 19.00 Prim-Plan 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Anchetele comisarului Antonescu 23.35 Film: „Shara" (Japonia, 2003) 1.20-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Serial: „Las Fierbinţi" 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „În mintea criminalului" 0.00 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 1.00 Serial: „Jurnalele vampirilor" 1.45 Serial: „Nikita" 3.15 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Am ceva să-ţi spun 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Am ceva să-ţi spun (r) 3.00 Observator (r) 3.45 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Râzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.20 Teleshopping 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 14.30 Teleshopping 15.00 Râzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Dosarele DNA 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Aventurile familiei Vickery" (SUA, 2010) 1.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „O carieră de succes" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (ep.1) 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Europa 360º (r) 20.50 Gimnastică artistică. Campionatele Mondiale 23.25 Serial: „JPOD" 0.15-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.00 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.00 Film: „Ce femeie!" (r) 8.00 La Măruţă (r) 9.30 Serial: „La bloc" (r) 12.00 Film: „Calea cea grea" (r) 14.15 Film: „Nu vrea si pace!" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Sirocco" (SUA, 1951). Cu: Hunphrey Bogart, Marta Toren 20.30 Film: „Cântec de leagăn" (SUA, 1998). Cu: Jessica Lange, Gwyneth Paltrow 22.30 Film: „Operaţiunea Omega" (SUA, 1996). Cu: Rutger Hauer, Shannon Whirry 0.15 Film: „Ospiciul" (r) 1.45 Cine A.M.

VINERI - 30 octombrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Cooltura 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.10 O dată-n viaţă 23.00 Nocturne 0.10 Film: „Teroare în L.A." (SUA, 1974). Cu: Charlton Heston, Ava Gardner 2.15-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 22.45 Film: „Cabana din pădure" (SUA, 2012). Cu: Kristen Connolly 0.45 Film: „Colega de cameră 2" (SUA, 2005) 2.30 Vorbeşte lumea (r) 5.15 La Măruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Film: „Antrenament tactic" (SUA, 2011). Cu: Steve Austin, Michael Jai White, Tom Sizemore 1.15 Observator (r) 2.15 Film: „Antrenament tactic" (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Râzi şi câştigi 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Dosarele DNA 12.30 Şcoala.tv (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 14.30 Teleshopping 15.00 Râzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1985). Cu: Horaţiu Mălăele 22.15 Trăsniţii (r) 2.00 Film: „Casanova" (partea a II-a) 3.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Bună dimineaţa mea 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură (r) 20.15 Gimnastică artistică. Campionatele Mondiale 23.30 Film: „Franţa" (Franţa, 2007). Cu: Sylvie Testud, Pascal Greggory, Guillaume Depardieu 1.20-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.30 Serial: „Tinerii justiţiari" 6.30 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.15 Serial: „La bloc" (r) 12.30 Film (r) 14.30 Film: „Cântec de leagan" (r) 16.30 Serial: „La bloc" 18.45 Film: „Şoricelul se pune cu elefantul" (SUA, 1959). Cu: Peter Sellers 20.30 Film: „Struguri în soare" (SUA, 2008). Cu: Sean Combs, Phylicia Rashad 23.00 Film: „Undeva la Palilula" (România, 2012). Cu: George Mihăiţă, Răzvan Vasilescu 2.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ - 31 octombrie

TVR 1

7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Doc.: „Comorile Parmei" 11.15 George Enescu — o afacere de stat 12.10 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Geopolitice 15.00 Ora regelui 16.00 Concertul Fundaţia Principesa Margareta 17.00 Gări de poveste 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 20.50 Interviurile şi reportajele Telejurnalului 21.30 Gala umorului 22.30 Starea naţiei 23.30 Film: „Boxerul" (coprod., 1997). Cu: Daniel Day-Lewis 1.35-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Film: „Halloween-ul câţeilor" (SUA, 2011) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Serial: „Diva cu greutate" 14.15 MasterChef (r) 16.30 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Legenda călăreţului singuratic" (SUA, 2013). Cu: Johnny Depp 23.30 Film: „Tăcerea poate ucide" (SUA, 2010). Cu: Samuel L. Jackson 1.30-4.30 Reluări.

Fanatik

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" 10.00 Ham talent (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Burlăciţa (r) 2.00 Film: „Pădurea neagră" (SUA, 2012). Cu: Tinsel Korey, Dhaffer L'Abidine 4.00 Film: „Cursa terorii" (SUA, 2003). Cu: Steven Seagal, Byron Mann.

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Şcoala.tv 11.00 Constantin 60 12.00 Film: „Da, dar mai degrabă ba" (coprod., 2004) 14.00 Film: „Primăvara bobocilor" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Război personal" (SUA, 1992). Cu: Don 'The Dragon' Wilson 23.00 Film: „Idilă de noiembrie" (SUA, 2001). Cu: Keanu Reeves, Jason Isaacs 0.30-5.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Visuri muncite" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.00 Reluări 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Misterele istoriei 11.00 Rugby: CSA Steaua — CS Ştiinţa CSM Baia Mare 13.00 Deportaţii 14.10 Festivalul Internaţional de Circ de la Massy 15.30 Gimnastică artistică. Campionatele Mondiale 19.10 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 20.10 Film: „Betty Anne Waters" (SUA, 2010). Cu: Hilary Swank, Sam Rockwell 22.20 Filmul de artă: „Danton" (coprod., 1983) 0.45-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.45 Serial: „Tinerii justiţiari" (ultimele ep.) 6.45 Film (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Sirocco" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Epoca trădării" (SUA, 1993). Cu: Bryan Brown, Matthias Hues 20.30 Film: „Ziua Cărtiţei" (SUA, 1993). Cu: Bill Murray, Andie MacDowell 22.30 Film: „Îngropat în trecut" (SUA, 2007). Cu: Terence Jay, Leah Rachel 0.00 Film: „Ziua Cărtiţei" (r) 2.00 Cine A.M.

DUMINICĂ - 1 noiembrie

TVR 1

7.00 Teleenciclopedia (r) 7.50 Expo Milano 2015 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 Gala Operelor Naţionale 18.00 Lozul cel mare 18.35 La taifas cu Europa 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 20.30 Fotbal: CFR Cluj — Steaua Bucureşti 22.30 Garantat 100% 23.30 Film: „Partida de şah" (Franţa, 1994). Cu: Pierre Richard, Catherine Deneuve, Denis Lavant 1.20-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Matilda" (SUA, 1996) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Băiatu' tatii" (SUA, 2012). Cu: Adam Sandler, Andy Samberg 22.45 Film: „Hanna" (coprod., 2011) 2.00 Serial: „Lege şi dreptate" 3.45-5.30 Reluări.

Fanatik

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 X Factor (r) 16.00 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Ham talent 23.00 Burlăciţa 2.00 Film: „Cursa terorii (r) 3.30 Ham talent (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Sănătate cu Stil 11.00 Focus Magazin (r) 12.00 Secretele Labirintului 13.00 După faptă şi răsplată 14.30 Cronica Cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort — Best OF 20.15 Schimb de mame 22.00 La TV 22.45 Constantin 60 23.45 Film: „Elixirul tinereţii" (România, 1975). Cu: Florin Piersic, Stela Popescu 1.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r).

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Micul Dracula" 11.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură (r) 13.30 Natură şi sănătate 14.10 Festivalul Internaţional de Circ de la Massy 15.30 Gimnastică artistică. Campionatele Mondiale 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Cantemir" (România, 1975) 22.10 Film: „Toată lumea din familia noastră" (România, 2012) 0.10 Teatru tv: „Vassa Jeleznova" de Maxim Gorki 2.10-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

7.15 Doamne de poveste 8.15 Film (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Epoca trădării" (r) 14.15 Film: „Ziua cărtiţei" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (SUA, 1997). Cu: Leslie Nielsen 20.30 Film: „Philadelphia" (SUA, 1993). Cu: Tom Hanks, Denzel Washington 23.00 Film: „Ziua păcălelilor" (SUA, 2008). Cu: Taylor Cole 1.00 Film: „Philadelphia" (r) 2.30 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

FARSE

DAȚI CU PARAFINĂ / BUNI DE ARUNCAT		MINGE ÎN PLASĂ / A LUA PE ASCUNS		JOC DE NOROC / PUTEREA BAZEI		ÎN UNDIȚĂ! / SĂRITURĂ ÎNALTĂ		PARCELĂ / TRASEU DE METROU		AMEȚIT DE BĂUTURĂ / CEREMONIAL	
CASĂ PE ROȚI / CUBULEȚ CU PUNCTE							E DE FOLOS / ȚĂRUȘI ÎN VIE				
		OM FĂRĂ CAPĂTĂI / ȚĂRÂMUL SATANEI							IEȘIREA DIN ONEȘTI! / ZĂPADĂ		
A FOLOSI CUȚITUL / INTRARE ÎN BISERICĂ!				AȘTEPTAT ÎN GARĂ / STORS DE VLAGĂ						E CAM SUCITĂ	
		DISTRUS DE FOC / A ÎNCEPE ACȚIUNEA				CÂȘTIGĂTOR LA URNE / ÎN ACEA DIRECȚIE					MAESTRU DISTINS
	SENTIMENT NAIV / ARBORI CU MĂTIȘORI							ALBASTRE PE HARTĂ / A-I FI JENĂ			
		SPORT LA FILEU / MĂSURAT CU CEASUL							ÎN CHIMIR! / ADUCE ZÂMBETUL PE BUZE		
CALAPOD / CADENȚAT / A PUNE LA ADĂPOST							CARACTER AL OMULUI / FRUCTUL BRADULUI				
			ELEV FOARTE STUDIOS / ÎN CABANĂ!								
AUREOLĂ / DĂ TONUL LA CÂNTEC				FIDELI, CREDINCIOȘI							
								BOT DE MISTREȚ			

Sfaturi practice

● Semințele germinează doar în condiții speciale. Germinația optimă se obține la temperatura de 18-22ºC, umiditatea aerului fiind menținută la 90%. Plantele obținute din semințe vor înflori de obicei din al doilea an. Perioada optimă de însămânțare este primăvara, în lunile martie-mai.

Levănțica (2)
Lavandula intermedia

● Au nevoie de un drenaj bun și udare regulată, cel puțin o dată pe zi, cu apă pulverizare.

● O metodă de înmulțire, relativ mai ușoară, este cea din butași, cei mai indicați fiind butașii verzi, din tulpini ale plantei nelemnificați, care se culeg în aprilie-mai. Pot fi utilizați și din butași lemnificați. Aceștia fac rădăcini puțin mai greu, dar se pot obține plante mai mari de la început, prin butășirea de crengi mai mari. Pe perioada de înrădăcinare, trebuie menținută o umiditate de aproximativ 70-90%.

● Plantele se taie în perioada iunie-august. Este recomandat să se elimine florile și bobocii pentru a ajuta planta să își canalizeze toată energia pentru înrădăcinare.

● Plantarea de lavandă crescută în ghivece se poate face din aprilie până în toamnă târziu, în octombrie. *(D.M.)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

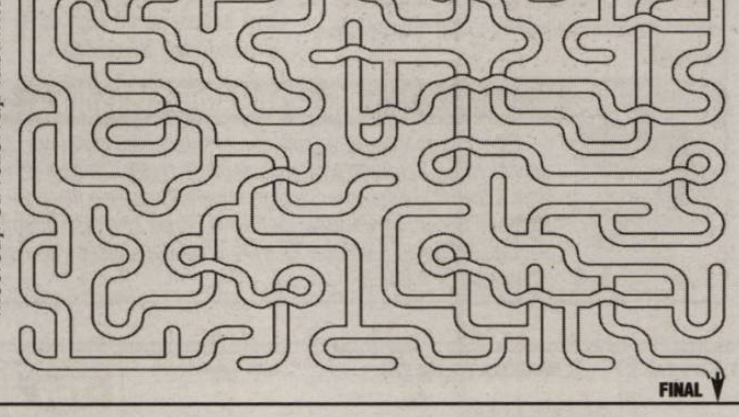

SOLUȚIA INTEGRAMEI „PĂRERI”:
Orizontal: F - C - B - C - J - P - FRANTUZOAICA - IREALI - IRIS - OPTA - ZMEU - PI - TEZA - TURA - V - AER - DOINARI - P - APEL - UTILI - AI - SMARC - NUR - SATENI - UIMI - ULM - NEGRI - ID - IACI - LATINI - ACRI - NATARAU.

Soluția **«SUDOKU»** — jocul săptămânii 41

3	9	5	4	8	1	2	7	6
4	7	1	2	6	9	5	8	3
2	6	8	3	5	7	9	1	4
7	8	3	6	9	5	1	4	2
6	1	4	7	3	2	8	9	5
9	5	2	8	1	4	3	6	7
5	4	7	1	2	8	6	3	9
1	2	6	9	4	3	7	5	8
8	3	9	5	7	6	4	2	1

Umor

☺ *Bulă merge la doctor.*
– Care e problema ta, tinere?
– Vedeți, visez de 2 săptămâni găini care joacă fotbal... Vreau să scap de aceste vise.
– Da... ia acum aceste pastile ca să nu mai visezi găini care joacă fotbal!
– Pot sa le iau mâine?
– De ce?
– Păi... vedeți... azi e finala și nu vreau să o pierd!

☺ *O blondă la ghicitoare:*
– Mă iubesc doi. Spune-mi care dintre ei va fi norocosul!
Ghicitoarea consultă cărțile de joc, apoi se uită atent la ea și spune:
– Cel ce va avea noroc va fi Vasile! Te vei căsători cu Ion.

Verificați-vă cunoștințele!

Păunul

1. Din ce ordin de păsări face parte păunul?
2. De unde este originar păunul?
3. Ce zeiță hindusă este reprezentată adesea călărind un păun sau având alături un păun?
4. Ce zeiță din mitologia romană avea ca pasăre sacră păunul?
5. Care este, după mitologia greacă, originea „ochilor” din coada păunului?
6. Ce scriitor englez (1885-1940) a publicat în 1911, romanul „Păunul alb”?
7. Ce mare pictor flamand (1390-1441) a pictat tabloul „Madona cancelarului Rolin”, în care în planul al doilea se vede o grădină luxuriantă în care se plimbă păuni?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Cuvântul „icoană” este un termen generic pentru orice imagine creștină sacră (reprezentându-l pe Iisus Hristos, pe Maica Domnului, un sfânt sau scene cu teme religioase). 2) Cultul icoanei a apărut în secolul al II-lea și cele mai vechi icoane păstrate datează (cu unele excepții sacre, cum este năframa Veronicăi) din secolele al V-lea și al VI-lea. 3) Poezia „Icoană și privaz” a fost scrisă de Mihai Eminescu. 4) Curentul religios care interzicea icoanele și adorarea lor se numea iconoclasm. 6) Icoanele pe sticlă, ca opere de factură populară (nu ne referim la vitralii!), au apărut în centrul Europei în secolul al XVIII-lea și s-au răspândit preponderent în Europa, cu precădere în Transilvania, unde există vechi centre cu o activitate artistică remarcabilă: Nicula, Laz, Sâmbăta, Făgăraș, Scheii Brașovului. 6) Comuna Icoana se află în județul Olt, pe Vedea. 7) Filmul „Icoana făcătoare de minuni” a fost realizat de regizorul Mircea Drăgan.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „La moară” am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Toplița; *Mioara Popa,* Iași; *Corina Simion,* Sibiu; *Luminița Popescu* și *Georgeta Ioan,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch,* București.

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* și *Raluca Petrescu,* Iași; *Mioara Vlad,* Timișoara; *Mioara Ionescu,* Ploiești; *Carmen Radu,* Curtea de Argeș; *Ioana Stoicescu,* București; *Matei Bărbulescu* și *Florin Mateescu,* Iași; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *George Ionescu,* Ploiești; *Cristian Zamfirescu* și *Radu-Andrei Ciobanu,* București.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Ileana Popa,* Baia Mare; *Gabriela Dima,* Arad; *Cristina Rusu,* Constanța; *Codruța Mateescu,* Bacău; *Irina Badea,* București; *Sorin Cristea,* Ploiești; *Mircea Vasilescu,* Brașov; *Cristian Nicolae* și *Bogdan Marin,* București.

✉ ***Ing. RADU FETCU, Suceava.*** Ca întotdeauna scrisoarea dumneavoastră a fost plină de elemente interesante, în mare parte necunoscute. Le vom folosi cu prima ocazie.

✉ ***SORIN CRISTEA, Ploiești.*** Vă mulțumim pentru aprecieri. Vom încerca să abordăm una dintre temele propuse de dumneavoastră, deși ne-am mai ocupat de aceste probleme cu alte ocazii. *(Irina Stoica)*

CRONICA TV

Ce mai spun starurile americane

În emisiunea *Inside Hollywood,* difuzată la noi pe postul TV1000, sunt prezentate interviuri cu actori celebri de la Hollywood. Firește că ne așteptăm de fiecare dată să aflăm detalii surprinzătoare din culise, de pe platourile de filmare, opinii interesante... Din această perspectivă suntem mereu dezamăgiți. Despre detalii – indiscreții – picante, nici vorbă.

La acest capitol intervin, în general, paparazzii. Doar uneori povestesc lapidar câte o întâmplare din culise. În general vorbesc despre filme, despre rolurile lor, vag, într-un limbaj standard, lăsând impresia că nu sunt interesați de implicarea lor în roluri și de filmele în care joacă. De implicat se implică, cu profesionalism, cu dăruire, dar nu sunt dispuși să aprofundeze subiectul. Într-o recentă difuzare a unei emisiuni, Brad Pitt, surâzător, detașat, spunea că pentru el în timpul filmărilor e important doar să se simtă bine în compania actorilor. Restul vine de la sine.

Ei, nici chiar așa. În aceeași emisiune, Keanu Reeves a mărturisit că a refuzat să joace în unele filme, fie pentru că nu credea în valoarea lor, fie pentru că nu-l interesa rolul. O atitudine abordată și de alți actori care se respectă. În unul dintre filmele în care a refuzat să joace ar fi primit 7-8 milioane de dolari, care s-ar fi multiplicat, din drepturi de autor, dacă filmul ar fi avut succes. „Nu am regretat această pierdere, a precizat actorul. Am câștigat în cariera cinematografică suficienți bani ca să-mi ajungă să trăiesc câteva secole.” Reporterul nu l-a întrebat ce face cu munții de bani, dacă aceștia îl fac fericit, dacă se implică în acte de caritate așa cum face actorul Steven Seagal, care-și cheltuiește cea mai mare parte din bani ajutând comunități defavorizate sau afectate de catastrofe. Ce ar fi răspuns oare Keanu Reeves, dacă ar fi fost întrebat? Că e dependent de viața luxoasă, de femei, de o eventuală insulă proprietate personală, de iahturi, de băuturi de colecție, de vile cumpărate în diverse zone din lume? Probabil că s-ar fi referit la planeta Marte, pe care ar fi interesat s-o achiziționeze... *(Dorin Măran)*

Zodiacul mayaş 2

Continuăm prezentarea unuia dintre cele mai vechi zodiace. Mayaşii se pare că nu au creat calendarul Haab pentru a prevesti viitorul persoanelor, ci, mai degrabă, ca să redea cât mai aproape de adevăr personalitatea nativilor, folosindu-se de descrierea totemurilor şi de spiritualitate.

KUMK'U (1—20 iulie) ● *Simbolizează: Strângerea grânelor* sau *Zeul Itzamnas, al ploii şi al plantelor.* Totemul zodiei este crocodilul. ● ***Interpretare:*** Nativii acestei zodii au o natură duală şi cel mai probabil, de cele mai multe ori, văd perspectivele într-un mod diferit. Crocodilul, totemul zodiei, este un adevărat supravieţuitor şi un răbdător. Se cunoaşte deja că figurează printre puţinele specii care au supravieţuit din mezozoic, pe când înfricoşătorii dinozauri au dispărut. Puterea dumneavoastră constă în longevitate şi stabilitate. Schimbările din jurul dumneavoastră nu vă afectează prea mult.

WAYEB (21—25 iulie) ● *Simbolizează: Zeul Pământului.* ● ***Interpretare:*** Această zodie are o semnificaţie deosebită în horoscopul mayaş, şi anume că cei care se nasc în scurta perioadă de 5 zile vin pe lume cu puteri supranaturale. Era considerată perioada în care spiritele îşi făceau simţită prezenţa în lumea muritorilor. Nativii acestei zodii se află într-o conexiune deosebită cu alte lumi şi cu alte tărâmuri.

POP (26 iulie — 14 august) ● *Simbolizează: Şeful, conducătorul.* Totemul zodiei este jaguarul. ● ***Interpretare:*** Cei care se nasc în această zodie sunt lideri înfocaţi, mai ales că sunt reprezentaţi de jaguar, un animal ce semnifică puterea, în credinţa mayaşă. Darul primit la naştere este forţa de a-i face pe alţii să se ghideze după dumneavoastră, oferindu-le un bun exemplu. Aveţi o mare afinitate pentru pământ şi pentru a medita.

WO (15 august — 3 septembrie) ● *Simbolizează: Furtuna întunecată.* Totemul zodiei este broasca. ● ***Interpretare:*** Nativii acestei zodii se aseamănă cu cei născuţi în zodiile Ch'en şi Sac şi se simt cel mai bine la adăpostul nopţii. Ca şi cei din zodia Sac împărtăşesc acelaşi totem, broasca, ceea ce înseamnă că vă puteţi schimba cu uşurinţă de la un nivel de conştiinţă la altul. Sunteţi persoane mistice, care căutaţi înţelepciunea ascunsă şi misterul.

SIP (4—23 septembrie) ● *Simbolizează: Furtuna roşie.* Totemul zodiei este cerbul. ● ***Interpretare:*** Cei care s-au născut în această zodie au o afinitate puternică pentru elementele Foc şi Aer. Cerbul, totemul zodiei reprezintă noblеţea naturii şi simbolizează harul şi legătura cu pădurea. Culoarea ce vă aduce putere este roşul.

SOTZ (24 septembrie — 13 octombrie) ● *Simbolizează: Începutul iernii.* Totemurile zodiei sunt liliacul şi peştele. ● ***Interpretare:*** Nativii Sotz, fiind reprezentaţi de două animale, au ca elemente dominatoare Aerul şi Apa. Interesantă este şi asocierea peştelui, care se deplasează prin apă, cu liliacul – prin aer. Liliacul este asociat cu mama-pământ, este starea lui naturală de a reveni în pântecele pământului în fiecare zi, când se odihneşte. Punctele forte ale liliecilor sunt intuiţia, sensibilitatea şi abilitate senzorială. Peştele vă oferă o intuiţie profundă, care nu este disponibilă pentru celelalte zodii.

SEC (14 octombrie —2 noiembrie) ● *Simbolizează: Cerul şi Pământul.* ● ***Interpretare:*** Fiind asociaţi cu cerul şi pământul, cel mai probabil că nativii sunt interesaţi de toate aceste lucruri. Aerul este elementul energiei mentale şi Pământul este elementul practic. Interpretarea acestor două simbolisme vă indică o uşurinţă de a examina orice situaţie şi de a descoperi cea mai eficientă soluţie. Puteţi ajuta lumea să perceapă mai bine Pământul.

XUL (3—22 noiembrie) ● *Simbolizează: Zeul câine.* ● ***Interpretare:*** Cei care se nasc în zodia Xul au ca totem câinele, un animal important pentru mayaşi, care credeau că ghidează oamenii în viaţa viitoare, după ce au plecat din cea prezentă. Trăsăturile dominante pentru aceşti nativi sunt puterea, loialitatea, dedicarea. Au o legătură puternică cu viaţa viitoare şi îi pot ajuta pe cei din jur să se elibereze de temerile legate de moarte.

YAXK'IN (23 noiembrie — 12 decembrie) ● *Simbolizează: Noul Soare* sau *Nori Roşii.* ● ***Interpretare:*** Nativii acestei zodii au o legătură strânsă cu zeul mayaş al Soarelui, Ah Kin, cel care oferă protecţie împotriva întunericului, secetei şi bolilor, dar este şi aducător de îndoială şi nehotărâre. Se mai spune despre aceştia că sunt adevăraţi vindecători naturali şi, evident, că îi vor ajuta pe cei din jur să se tămăduiască. Faptul că uneori aceşti nativi sunt indecişi şi plini de îndoieli trebuie să vă facă să aveţi încredere nu numai în deciziile proprii, dar şi în ale celor din jur.

MOL (13 decembrie — 1 ianuarie) ● *Simbolizează: Norii* sau *Apa.* ● ***Interpretare:*** Mayaşii credeau că cei născuţi în această zodie pot aduce ploaia binefăcătoare. Sunt asociaţi cu elementul Apă şi li se acordă o atenţie specială pentru modul în care pot face prognoze. Totemul zodiei este jaguarul, un animal puternic, considerat de mayaşi că reprezintă misterele şamanilor şi forţa unui lider. Viaţa vă poate orienta să deveniţi un puternic lider spiritual.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Misterul care înconjoară strămoşul nostru, OMUL NALEDI ■ Atacuri asupra reactoarelor nucleare ■ Masacrele lui Caracalla ■ O întâlnire de gradul III în România anului 1939? ■ Moartea — o viaţă perfectă? ■ Templul Jokhang ■ Splina, un gardian al organismului ■ Iarna nu mănânci ca vara....

HOROSCOP

26 octombrie — 1 noiembrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Următoarea perioadă o veţi resimţi şi o parcurgeţi mai greu, mai ales din cauza oboselii. Cu siguranţă, pentru a putea face faţă, este necesar mai mult somn şi timpul liber să-l petreceţi în cel mai plăcut mod posibil. Dacă însă problemele nu vă ocolesc, în niciun caz nu vă ambalaţi prea tare.

TAUR 21.04-21.05

În această săptămână accentul se pune pe îndatoriri şi responsabilităţi. Obţineţi şi cele mai bune rezultate dacă veţi investi înţelept. S-ar putea chiar să lucraţi în funcţie de nevoile şi dorinţele cuiva apropiat, dar totuşi trebuie să fiţi la fel de eficienţi şi de productivi.

GEMENI 22.05-21.06

Este rândul dumneavoastră să ieşiţi din tipare. În aceste zile veţi deveni chiar egoişti şi vă veţi iubi mai mult pe dumneavoastră. Singurii de care veţi avea mare grijă sunt copiii. Viaţa de acasă este un pic haotică şi trebuie să puneţi lucrurile în ordine. Vă veţi bucura de spectacole, evenimente sportive, vizite la muzee etc.

RAC 22.06-21.07

Aveţi o singură dorinţă, să vă ascundeţi în casă şi să găsiţi acolo senzaţia de căldură pe care v-o poate oferi doar mediul familiei. Unii dintre dumneavoastră trăiesc concentrându-se doar pe evenimentele ce ţin de trecut şi puteţi simţi chiar nevoia să vă aduceţi aminte de cele mai frumoase momente trăite împreună cu cei dragi.

LEU 22.07-22.08

Programul dumneavoastră este foarte încărcat şi veţi lucra din greu să câştigaţi bani mai mulţi, mai ales că vreţi să investiţi în garderoba personală. Simţiţi nevoia unei schimbări şi ce puteţi face mai repede decât să vă cumpăraţi ceva nou, să vă schimbaţi lookul sau să începeţi o nouă dietă. Orice veţi începe acum, veţi reuşi!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Concentrarea se mută pe bani, pe cheltuieli şi pe investiţii. Vreţi să faceţi un schimb de locuinţă sau chiar să achiziţionaţi una nouă. Totul se pare că vă merge din plin, doar că trebuie să ţineţi cont de venituri, ca nu cumva să vă treziţi depăşiţi de situaţie.

BALANŢĂ 23.09-22.10

Aţi putea să vă întâlniţi cu cineva pe care nu l-aţi mai văzut de foarte multă vreme. Amintirile ies la iveală şi vă răscolesc sentimente pe care credeaţi că le-aţi uitat. Toate activităţile distractive, chiar dacă se desfăşoară într-un cadru profesional, vă vor face bine.

SCORPION 23.10-21.11

Una dintre cele mai înţelepte decizii o veţi lua acum, când vă gândiţi serios la ce veţi face în perioada următoare. Ce schimbări veţi face? Oricum, vor fi unele surprinzătoare, care îi vor determina pe ceilalţi să vă admire şi să vă aprecieze hotărârea.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Soarele schimbător vă determină să vă mai potoliţi setea de excursii şi să vă îndreptaţi atenţia spre locaţii apropiate. Socializarea intră în atenţia dumneavoastră şi vă hotărâţi să vă faceţi şi noi prieteni. Cheful de învăţat revine şi el cu forţe noi şi chiar vă poate ajuta să avansaţi în carieră. Succes!

CAPRICORN 22.12-19.01

Vă simţiţi ca sub lumina reflectoarelor şi atrageţi atenţia, mai ales şefilor care vă vor aprecia mai mult. Aveţi un fel de a străluci care îi orbeşte doar pe cei care vă invidiază. Ceilalţi observă o schimbare ce îi atrage ca un magnet. Profitaţi de aceste momente prielnice!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Parcă acum, mai mult ca niciodată, vreţi să vă întindeţi aripile şi să încercaţi independenţa. Mare grijă, totuşi, să nu vă avântaţi prea mult deasupra norilor şi să reveniţi pe pământ mai repede decât credeaţi. Continuaţi să găsiţi fericirea cât mai aproape şi nu atât de departe.

PEŞTI 19.02-20.03

În această săptămână concentrarea se transferă către o moştenire sau către o problemă legată de o asigurare. Se pare că şi nişte afaceri mai vechi vă solicită mai mult atenţia. Ceva trebuie să fie încheiat şi în cele din urmă terminat. Nu credeţi?!

Nativul săptămânii: **DIEGO ARMANDO MARADONA** (30.10.1960)

Este un fost fotbalist argentinian şi actualmente antrenor. Acest nativ al zodiei Scorpion este considerat de specialişti ca fiind cel mai mare fotbalist al tuturor timpurilor, împărţind cu Pelé titlul de Jucătorul Secolului, decernat de F.I.F.A., după ce a fost desemnat cel mai bun jucător al secolului XX într-un sondaj iniţiat de aceeaşi organizaţie pe Internet.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonaţi-vă la magazin

➲ Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.

➲ Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe şase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societăţii.

CUPON MANDAT POŞTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Judeţul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ştampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piaţa Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POŞTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAŢII SPECIALE .....
Nr. mandat poştal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre şi litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ştampila cu date prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 1269 ● ANUL LVIII ● 29 OCTOMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 43 (3019)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Nimic nu se plăteşte mai sigur ca prostia.*
Camil Petrescu

■ *Majoritatea oamenilor îşi folosesc o mare parte din viaţă pentru a-şi face nefericită cealaltă parte.*
Jean de la Bruyère

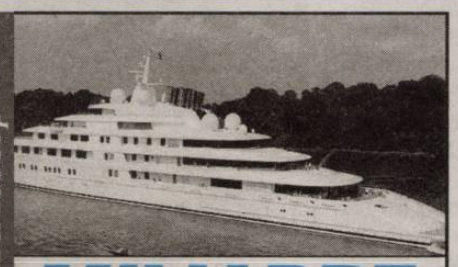

Caleidoscop

MILIARDE
„intrate la apă”

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
„Zâmbetul" toamnei

Dosarele frumuseţii
Lifting natural

Istorii uitate

MASACRELE lui Carracalla

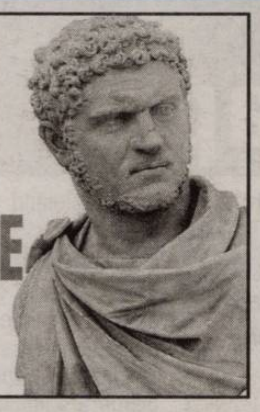

Consultaţii fără plată

SPLINA, un gardian al organismului

Misterul persistă în cazul strămoşului nostru,
OMUL NALEDI

Scriam săptămâna trecută despre fabuloasa descoperire a antropologului Lee Berger în peştera Naledi, Africa de Sud. Un reportaj al acestei aventuri şi al implicaţiilor descoperirii celui mai vechi strămoş al omului a fost prezentat de prestigioasa revistă National Geographic, ***cu atât mai mult cu cât Lee Berger este colaborator al revistei, publicaţia sponsorizând şi cercetările acestuia la Naledi.***

Fdrept, descoperirea în sine este un lucru excepţional, dar problemele de-abia acum încep să apară, şi asta pentru că cercetătorii aşteptă răspunsuri la mai multe întrebări: cine este strămoşul nostru cu adevărat, cum am devenit oameni, unde este locul de naştere al umanităţii? Încet-încet, echipele de antropologi încep să se apropie de adevăr. Omul naledi a schimbat istoria omenirii, e adevărat, dar cum?

Un lucru extraordinar, care dovedeşte dorinţa cercetătorilor de a ajunge repede la un rezultat, este faptul că Lee Berger a invitat să studieze fosilele din peştera Naledi, pe lângă cei 20 de specialişti care l-au ajutat să evalueze scheletele din Malepa, alţi peste 30 de cercetători tineri din 15 ţări, antropologi şi ei, în cadrul unui război-fulger de şase săptămâni pentru analiza amănunţită a fosilelor din Naledi.

Observaţii surprinzătoare au apărut încă din momentul analizei dinţilor omului naledi. Printre cei 190 de dinţi descoperiţi, molarii, de pildă, aveau asemănări cu cei ai omului modern, dar rădăcinile premolarilor par de primate, ceea ce i-a adus într-o stare de perplexitate. La fel, volumul creierului, care măsoară 560 cc, adică aproape jumătate din volumul creierului uman modern. La fel mâinile, cu degetul mare, încheietura şi oasele palmei asemănătoare cu ale omului, în vreme ce restul degetelor, curbate, sunt adaptate pentru cătărat pe stânci şi în copaci.

Oasele pelvisului sunt mai apropiate de forma primatelor în schimb oasele picioarelor par mult mai „umane”, după cum observa Steve Churchill, paleontolog la Duke University: „Dacă am fi găsit doar un picior, ai fi crezut că sunt ale unui aborigen de azi. Curios, dar şi volumul creierului intrigă, 560 cc faţă de 900 cc ale lui *Homo erectus.* Aceste analize duc la o concluzie surprinzătoare: oasele din Naledi nu sunt de fiinţe umane. Sunt ale unui fel de Lucy, cu părţi ale corpului, umane!

Un loc pe scara evoluţiei

Asta relevă un schelet complet al omului naledi: umerii, şoldurile şi trunchiul aparţin unor strămoşi îndepărtaţi, iar zona de la mijloc în jos arată adaptări umanoide, în vreme ce dinţii şi craniul sunt un amestec între cele două trăsături. „Foarte ciudat, caracterizează paleontologul Fred Grine de la Universitatea New York: craniul mic stătea pe un corp care nu era mic deloc. Adulţii masculi aveau cam 1,5 metri şi cam 50 kg. Asta ne spune că e vorba despre un animal aflat la graniţa tranziţiei dintre Australo-pitecus şi Homo”.

Rămâne să se stabilească un loc pe scara evoluţiei al omului naledi. Şi aici impresiile sunt amestecate, deoarece oasele din solul amalgamat fac dificilă datarea fosilelor. După părerea specialiştilor, în unele privinţe, hominidul din peştera Naledi este mai aproape de fiinţele umane actuale decât este *Homo erectus.* Dar şi o altă întrebare îi frământă pe antropologi: cum au ajuns scheletele în acea grotă? Pentru că, aşa cum arătam şi săptămâna trecută, în grota fosilelor se ajunge printr-un canal de 11 metri, îngust de doar 20 de centimetri! Iar speologii care au descoperit grota nu au întâlnit alte oase decât de păsări! Aşadar, cum au ajuns scheletele acolo? Un mister la fel de mare ca şi identitatea lui *Homo naledi.*

Ceea ce este limpede este faptul că acele fiinţe nu trăiau acolo, au fost aduse acolo, îngropate acolo. Dar cum au fost transportate prin pasajul extrem de îngust? În grotă nu sunt unelte sau resturi de alimente care să le sugereze ocupaţia. Poate au intrat acolo şi au fost într-un fel prinşi într-o capcană şi n-au mai putut ieşi. Dacă animale de pradă ar fi cărat trupurile neînsufleţite în grotă, ar fi trebuit să fie urme de dinţi pe oase, şi nu există!

În fine, dacă şuvoaie de apă ar fi adus oasele în grotă, prin canalul îngust, ar fi trebuit să fie şi pietre cu pietriş printre oase, şi nu există! „Când ai eliminat imposibilul, îi spunea Sherlock Holmes lui Watson, orice pistă care rămâne, oricât de improbabilă, poate fi adevărul”. Eliminând toate pistele imposibile, antropologul Lee Berger şi echipa sa au ajuns la concluzia improbabilă că trupurile de *Homo naledi* au fost duse în grotă de alt *Homo naledi!* Până acum, doar *Homo sapiens* şi poate omul de Neandertal îşi tratau morţii după asemenea ritualuri de îngropăciune.

Se poate ca trupurile de *Homo naledi* au fost aduse în camera principală a peşterii, aruncând apoi trupurile prin canalul îngust în care el nu a intrat. Dar chiar şi aşa, ar fi fost nevoie de lumină în peşteră, torţe, focuri, şi e greu de crezut, cred specialiştii, că un creier atât de mic şi de primitiv ca al omului naledi ar fi recurs la această acţiune sofisticată. Deşi, dacă ne gândim, păsări, cu creier foarte mic, ne uimesc azi prin dexteritatea cu care folosesc unele unelte sau complexitatea construirii cuiburilor.

Ar mai exista posibilitatea ca grota Naledi să fi avut o ieşire la suprafaţă, mult mai largă, prin care *Homo naledi* a coborât cadavrele, pentru ca apoi, această ieşire să se fi astupat (surpat) după o vreme. „Trebuie să mai fie o intrare” a fost de părere Richard Leakey după ce a văzut fosilele, „pe care Lee n-a găsit-o”. Şi, deşi comportamentul omului de naledi este necunoscut la alte specii de hominizi primitivi, „se pare că nu este o altă variantă care să explice cum au ajuns scheletele acolo”, admite şi Lee Berger.

Şi, cu toate că *Homo naledi* nu era om, comportamentul lui, acela de a duce cadavre într-o grotă în cadrul unui ritual, îi intrigă şi mai mut pe specialişti. Pentru că, să nu uităm, *Homo naledi* este mai aproape în aparenţă de *Homo erectus* decât de australopiteci, cum era Lucy. Abilităţile lui, inclusiv aceea de a depozita morţii în grote ne duce cu gândul la un om modern, deşi, să nu uităm, el nu este considerat aşa de antropologi. Este doar un fel de strămoş al omului, o nouă faţă a omului modern, dar pe care nu o putem şti decât din desenele specialiştilor de azi. „Este un animal care pare că avea abilitatea cognitivă de a recunoaşte separarea sa de restul naturii”. Cu o asemenea abilitate care ne uluieşte, omul naledi rămâne să-şi spună povestea întreagă în anii ce vin, completată, printre altele şi cu vârsta lui, care deocamdată nu a putut fi stabilită.

TV
■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

43
5 948427 000119

SUDOKU
jocul săptămânii: 43

6					4			3
	8		7	3		2		
3				8				
9	2		6	5		4		
		6		7	8		1	9
				2				6
		8		4	1		7	
1			3					8

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

Miliarde „intrate la apă”

Iahtul Dubai

Se pare că bogătanul nu se simte bogătan, până nu pune şi de-un iaht ori de-un vas de croazieră, acolo. Să fie, ca să vadă lumea cu cine are de-a face (vezi, pe plajele noastre, talăngile şi şaibele de aur, sprijinite pe burţi cât dirijabilul şi înşurubate pe falange cât salamul!). Ştiu că nu veţi avea niciodată ocazia – dumneavoastră, cititorii publicaţiei noastre, că respectivii „apropritari” nu prea sunt cititori, nici măcar de etichete – să puneţi piciorul pe asemenea bijuterii de agrement, dar poate că nu e rău să ştim cam în ce fel de lume trăim. Iahturi de top!

Azzam *(180 m lungime).* A venit pe lume în 2013 şi aparţine şeicului Khalifa ben Zayed Al Nahyane, preşedintele Emiratelor Arabe Unite, a cărui avere de familie se ridica în 2012 la 7,5 miliarde de dolari. Prin urmare, putem considera destul de rezonabil costul acestui mic capriciu maritim dotat cu 5 punţi şi un salon principal de 250 m²: cam 500 milioane de euro. Dar, stai: cât de curând, acelaşi pământean va avea un vapor de 200 de metri (Everest), pe care îl va surclasa însă repejor Triple Deuce (tot al lui), de 220 metri, valorând peste 1 miliard de dolari!

Iahtul Azzam

Eclipse *(163 m),* ca lungime, e deocamdată al doilea clasat şi, sfidând o anume logică, aparţine miliardarului rus (mă rog, numele lui trimite spre altă origine), patron al clubului de fotbal englez Chelsea, Roman Abramovici. „Eclipsa” lui adăposteşte, între altele: o grădină cu plante rare, un acvariu gigantic, un cinematograf şi o discotecă cu două ringuri de dans, două piscine, saloane de coafură, fitness, masaj plus jacuzzi, o bancă, dar şi — fiindcă niciodată nu poţi şti ce Big Brother stă cu ochii pe tine — 24 de cabine cu geamuri antiglonţ şi un sistem de detectare a rachetelor. Costul fortăreţei de agrement maritim — ceva peste 900 milioane de euro.

Iahtul Eclipse

Dubai *(162 m)* reînnoadă logica în domeniu, el aparţinând emirului Mohammed ben Raşid Al Maktoum, care a scos din buzunar cam 300 de milioane de euro pentru construirea lui. Şi nu chiar degeaba: iahtul include 2 saloane, o sală de mese pentru 30 de persoane, piscină, SPA, discotecă, cinematograf, 3 jacuzzi, ba chiar şi o cramă. Ei, măcar ca idee, să visăm totuşi că la capitolul ăsta i-am cam putea bate pe emiri, nu?

Nu mai intrăm în multe detalii, dar e clar că mai departe topul include tot arabi cu sânge albastru putrezi de bogaţi. Astfel, ***Al Said*** *(155 m),* de pe locul 4, aparţine sultanului de Oman, Qaboos bin Said al Said, şi cu cele 15,85 tone e şi cel mai greu iaht din lume. Nemaiamintind „banalele” sale dotări, să menţionăm preţul de construcţie: 250 milioane euro. Adică, de departe mai făţos decât următorul clasat —***Prinţul Abdulaziz***—, lider mondial în domeniu timp de 22 de ani (cost 140 milioane euro), care aparţine familiei regale saudite.

Şi, cu voia dumneavoastră, ultimul pe lista noastră, iahtul ***Topaz*** al vicepreşedintelui Emiratelor (care — aşa, ca fapt divers — e şi proprietarul clubului de fotbal Manchester City, tot englez!), un veritabil bloc plutitor de 8 etaje, valorând peste 400 milioane euro. Iar la ritmul în care musulmanii dau năvală în Europa, cine credeţi că va stăpâni, cât de curând, apele planetare, fie şi numai cu bărcuţele lor de lux?

O rezervaţie dendrologică şi ornitologică realizată în Bărăgan

În vecinătatea staţiunii Amara, din judeţul Ialomiţa, s-a construit în anii 1938-1940, prin contribuţia brigadierilor silvici o clădire spaţioasă destinată tratării reumatismului personalului din sector. În 1948 a fost naţionalizată şi a avut diverse destinaţii inclusiv cea de azil. A fost retrocedată silvicilor în 1995 după repetate procese. La preluare, clădirea era o ruină, iar terenul o paraginǎ. Un merit în obţinerea clădirii şi a terenului din jur de 2 ha l-au avut inginerii silvici de la ocolul silvic Slobozia şi de la Direcţia silvică Ialomiţa din care pot fi menţionaţi ing. Tarca Vasile, ing. Tănase Nicolae, ing. Rublea George şi, în special, ing. Totai Ion.

O contribuţie importantă în modernizarea clădirii şi transformarea într-o cabană de 3 stele şi a realizării unei rezervaţii dendrologice şi ornitologice o are şi ing. Checiu Sorin, actualul director al Direcţiei silvice Ialomiţa. După absolvirea facultăţii de silvicultură din Braşov, în 1998 a fost repartizat la ocolul silvic Slobozia, care administrează şi cabana.

În lunga activitate şi ca şef de ocol silvic el a plantat în terenul din jurul cabanei toate cele 40 de specii de arbori şi arbuşti existenţi în pădurile ce ocupă 4,5% din suprafaţa judeţului Ialomiţa. În paralel, în decursul anilor s-au plantat şi peste 35 de specii de arbori şi arbuşti existenţi în pădurile din zonele de deal şi munte, realizând în Bărăgan o rezervaţie dendrologică aproape reprezentativă a vegetaţiei din ţară. Pentru diversificarea peisajului s-au mai plantat în jurul cabanei şi specii de arbuşti ornamentali.

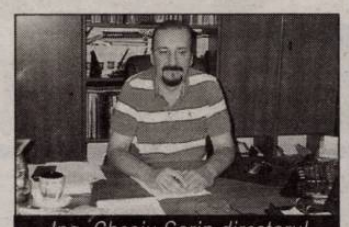

Ing. Checiu Sorin directorul Direcţiei Silvice Ialomiţa

Vegetaţia forestieră creată în zonă a atras după sine staţionarea şi cuibăritul a peste 30 de specii de păsări, dintre care, unele, oaspeţi de vară. Pentru unele specii de păsări s-au amplasat în arbori şi cuiburi artificiale.

În avifauna din zona se mai includ şi şase specii de păsări acvatice ce populează lacul Amara, ce constituie o latură a terenului din jurul cabanei. O punte duce la un debarcader de unde se poate admira atât vegetaţia acvatică — trestie, papură, rogozuri, cât şi avifauna ce o populează.

Păsările din vegetaţia forestieră şi din cea acvatică constituie şi o adevărată rezervaţie ornitologică în Bărăgan.

Terenul din jurul cabanei se poate considera ca o rezervaţie dendrologică şi ornitologică, iar clădirea oferă suficiente locuri de staţionare, de odihnă şi de admirare a naturii, realizată de silvicii în mijlocul Bărăganului iar cazarea se face prin programare la Direcţia silvică Ialomiţa, cu sediul în Slobozia.

Dr. VADIM NESTEROV

„Boscheţi”

Să vorbim corect!

Acest oribil plural este atât de frecvent folosit chiar şi de oameni care nu manifestă neglijenţe în vorbire, încât aproape am uitat care este forma lui corectă.

Se ştie că cele mai multe substantive neutre (şi substantivul „boschet” aparţine acestui gen) fac pluralul fie în *„-uri”* ex. steag/steaguri; dulap/dulapuri, fie în *-e,* ex.: basm/basme; capitol/capitole (dar capitel/capiteluri).

Terminaţia *-i* la plural este specifică genului masculin, ex.: băiat/băieţi, frate/fraţi, copil/copii.

Un alt plural neutru folosit greşit este „ingredienţi”, auzit cu precădere în emisiuni culinare sau aşa-zis ştiinţifice.

Formele corecte de plural ale acestor substantive sunt *„boschete”* şi, respectiv, „ingrediente” şi se asociază cu un adjectiv feminin sau — atunci când este cazul — cu numeralul cardinal „două” şi nu „doi” sau un adjectiv masculin. *(I.S.)*

Starea de veghe

Frate-frate, da’ viza-i pe bani!

Cam de când e lumea lume, noi, românii, am fost trataţi de occidentali (dar şi de unii vecini ori de alţii, mai de departe) ca nişte vietăţi care nu merită cine ştie ce interes şi cu care, cel mult, se pot schimba două-trei vorbe; într-o limbă de circulaţie internaţională, evident. La drept vorbind, un fel de logică ar avea o asemenea atitudine a străinilor, din moment ce noi înşine avem o teribilă „pasiune” masochistă în a ne călca în picioare la modul barbar şi originile, şi tradiţiile, şi valorile de orice fel.

Nu de puţine ori auzim pe la emisiuni tv comentarii de genul „Românii au şi ei o sărbătoare asemănătoare...” (apropo de schimonoselile unor manifestări publice de import de genul Halloween sau Valentine’s day) sau „românii au făcut şi-au dres...” — adică, vezi bine, eu, român, vorbesc despre ei, românii, cu care mi-e ruşine să mă identific. Mai ales dacă mă gândesc la „cetăţenii români” care prin Vest fură de rup, tâlhăresc, se manifestă violent, cer în gura mare drepturi nejustificate, îşi înşiră murdăriile într-o lume uluită că nu toţi oamenii ştiu ce-i aia civilizaţie. Boală grea, ce mai!

De câţiva ani încoace, mulţi politicieni se dau cu capul de pereţi că nu suntem primiţi în ceea ce a devenit un fel de club select numit „Spaţiul Schengen”. Iar toată această discuţie fără cap şi coadă se învârte diplomatic în jurul altei cozi, care nu se lasă muşcată o dată pentru totdeauna. Aici intervine o parşivenie crasă a stăpânilor vestici, care dau târcoale realităţii, invocând tot felul de motive infantile. Adevărul e că noi (sau... ei, românii — sic!) şi bulgarii am rămas în ochii naţiilor categorisite drept civilizate tot nişte umanoizi prăpădiţi, cu rezidenţa pe „Bătrânul Continent”, care ar trebui să se mulţumească cu ciosvârtele rămase de la masa bogaţilor.

După sumedenia de condiţii pe care, chiar dacă le-am întrunit, nu le-am putut folosi în sensul dorit, a intervenit aşa-zisa criză a refugiaţilor atât de savant urzită de câţiva globalişti înverşunaţi. Şi, fiindcă de data asta ţara noastră şi-a folosit argumentele sută la sută raţionale pentru a refuza impunerea unor reguli de către mămuka vestică cea blondă şi companionul său galic, de la ameninţările formulate ca pentru un elev obraznic prins cu tema nefăcută s-a trecut la pedepse explicite.

În fine, explicite şi nu tocmai, fiindcă tălpile puse din nou aderării noastre la Spaţiul Schengen au fost iarăşi înfofolite în „argumente” ca pentru indivizi cu mintea îngustă. Cei mai tenace oponenţi în acest sens sunt olandezii, care însă se înverşunează să găsească argumente diplomatice, fără a rosti adevărul care i-ar durea tare de tot. Adică ceva de genul: „Dragi români, cetăţeni din marginea lumii civilizate, dacă voi intraţi în Schengen, economia noastră ar fi puternic lovită, fiindcă portul Rotterdam nu ar mai beneficia de volumul actual de lucru!”

Fiindcă, aflaţi că pentru o singură zi în care ecluza din acest port e închisă, ţara „de sub mare” pierde cam 5 milioane de euro. Or, perpetuată, problema ar duce la un deficit colosal. Dar să nu vă mire: aşa se fac în toată lumea politicile, diplomaţia şi mai ales afacerile. Cum ar zice românul — „Frate-frate, da’... aderarea-i pe bani!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu
Tiparul: **INTACT S.A.**

Experiment traumatizant

Cum aţi reacţiona dacă vi se garantează că veţi fi beneficiarul unei sume de 14.000 dolari fără să faceţi nimic timp de 70 de zile? În primele minute aţi fi surprinşi, dezorientaţi, neîncrezători, dar în acelaşi timp tentaţi de oferta neobişnuită. Apoi, veţi solicita precizări. Vi se va spune că veţi fi plătiţi pentru a sta în pat 70 de zile. Este cu putinţă?

Periodic, NASA a recrutat voluntari pentru a-i supune unor teste, în cadrul unui experiment inedit, menit să le evalueze forma fizică, cele mai importante observaţii fiind legate de efectele fiziologice asupra muşchilor şi ale oaselor, în vederea pregătirii misiunilor spaţiale de lungă durată.

Obiectivul final al experimentelor este acela de a se lua măsuri pentru diminuarea consecinţelor nedorite, asigurând protecţie maximă şi confort viitorilor astronauţi în timpul misiunilor de lungă durată.

Unul dintre temerarii voluntari care au participat anul trecut la acest experiment, denumit Bed-Rest Study, a fost Drew Iwanicki, cel de-al 55-lea şi ultimul participant, în vârstă de 28 de ani. Iată câteva dintre mărturiile sale după acest experiment.

„În primul rând a trebuit să trec de o serie de formalităţi. Cred că am umplut vreo 30 de pagini legate în cea mai mare parte de istoricul medical, al meu şi al familiei. Am fost supus şi unor evaluări ale performanţelor fizice. Totul a fost ok. Apoi... m-am aşezat pe un pat înclinat 6º, capul fiind situat în partea inferioară. Nu puteam să-mi închipui în ce măsură voi putea rezista fizic şi psihic. Să stai lungit în pat 24 din 24 de ore timp de 70 de zile, cu excepţia momentelor în care eram supus unor teste, poate fi o experienţă traumatizantă. Corpul uman nu e programat pentru asta. Dar eram bine «înarmat» psihic şi contam pe asta.

Am fost însă demoralizat după câteva zile. Simţeam acut nevoia să mă ridic, să merg sau să stau pe un scaun. Apoi, am început să mă simt rău fizic. Am avut dureri de cap din cauza presiunii sangvine de-a lungul coloanei vertebrale. Din fericire, aveam voie din când în când să mă întorc de pe-o parte pe alta.

Apoi trebuia să respect programul de somn, de la orele 22 la 6. Nu aveam voie să merg la toaletă, ceea ce este o monstruozitate. În caz de nevoie, o infirmieră se ocupa de asta. Trecerea vremii devenea suportabilă în timpul lecturii, a navigării pe Internet şi a vizionărilor tv. Sau când visam cu ochii deschişi la viaţa palpitantă care se ivea la orizont.

De mâncare nu m-am putut plânge, era gustoasă dar calculată în aşa fel încât să-mi păstrez greutatea. Trebuia să mănânc tot, până la ultima firimitură, bineînţeles păstrându-mi poziţia, ceea ce era dificil. După 70 de zile m-au dat jos din pat. Cu ajutor, evident. În momentul în care m-am aflat în poziţie verticală am simţit că picioarele erau grele ca plumbul. Inima bătea accelerat, cu putere. Am transpirat abundent. Aveam senzaţia că în următoarele clipe o să leşin. Timp de câteva zile am făcut o serie de exerciţii pentru a-mi reveni, pentru a putea să merg. Din când în când, mă prăbuşeam, epuizat, în pat. Nu în cel înclinat care m-a mântuit de toate păcatele, ci într-unul normal, confortabil.

Nu regret această experienţă. Am învăţat multe lucruri la care nu m-am gândit niciodată şi care îmi vor fi de folos în viaţă. Mai ales în momente grele. Mă simt mai puternic, mai încrezător, mai lucid. Prima oară când am ieşit afară şi razele Soarelui mi-au mângâiat corpul, eram extrem de fericit. O fericire pe care nu o mai resimţisem, care s-a amplificat şi a dobândit sensuri noi pe măsură ce am reînceput să trăiesc. Tot ce era în jurul meu mă fascina. Probabil că astfel de senzaţii le resimte un deţinut eliberat după mulţi ani".

Din cei 55 de voluntari, doar doi au abandonat experimentul din motive medicale. Datele obţinute de cercetători, furnizate de modul în care s-a comportat organismul şi psihicul, sunt în curs de evaluare, în special cele legate de natura schimbărilor fiziologice survenite şi de intensitatea lor.

Maimuţele adoră filmele cu... maimuţe

O echipă de cercetători japonezi de la Universitatea din Kyoto a făcut o serie de experimente cu cimpanzei şi maimuţe bonobo pentru a studia funcţiile cognitive ale acestor primate. Cel mai relevant până acum, s-a dovedit a fi cel în care 6 cimpanzei şi 6 bonobo au urmărit secvenţe selectate din diverse filme, inclusiv de desene animate. Spectatorii nu şi-au manifestat interesul faţă de imaginile vizualizate — cu unele excepţii — nerelevante. În schimb, au fost foarte atraşi de secvenţe din filme artistice sau documentare cu maimuţe. Cel mai mare impact l-au avut imaginile din „King Kong", în special cele în care uriaşa gorilă îşi manifesta violenţa.

Maimuţele au fost atât de captivate de acest semen monstruos încât au uitat de sucurile delicioase care se aflau pe măsuţe, lângă ele.

În timpul vizionărilor au fost filmate din diverse unghiuri, cercetătorii fiind interesaţi de expresiile faciale, în special de cele ale ochilor, pe care le-au analizat, într-o primă fază, doar observându-le. Au realizat apoi un soft care, pe baza imaginilor, a permis decriptarea stărilor induse de secvenţele care le-au atras atenţia (frică, stupoare, entuziasm...). A doua zi, maimuţele au revizionat filmele (secvenţele) respective. Cu acest prilej, cercetătorii voiau să afle dacă au rămas întipărite în memoria acestora.

În urma observaţiilor efectuate au ajuns la concluzia că şi-au amintit o serie de secvenţe. Ba mai mult, unele dintre ele erau anticipate!

Acest gen de experiment, care va fi continuat şi aprofundat, a relevat faptul că cimpanzeii şi bonobo reacţionează complex la scene cu maimuţe şi au capacitatea uluitoare a memorării scenelor şi nu doar a unor detalii.

Uriaşul uriaşilor

În urma unor studii efectuate de cercetători de la Universitatea din Carolina de Nord s-a ajuns la concluzia că cel mai puternic animal din lume, cu cei mai proeminenţi muşchi, este balena albastră, mai mare şi mai grea decât orice animal care a trăit pe Terra, dinozaurii fiind „campioni" la acest capitol. Recordul este de 33 metri lungime şi 160 de tone (limba acestei balene este mai grea decât un elefant iar inima are greutatea unui automobil), pe locul doi aflându-se caşaloţii care au o lungime medie de 20 de metri şi o greutate de 60 de tone.

Cercetătorii au reuşit să evalueze forţa pe care o generează o balenă albastră uriaşă, studiind un exemplar de mărime medie. Datele au fost prelucrate informatic pentru o evaluare cât mai precisă a forţei unui exemplar cu mărime apropiată de cea a recordmenului amintit, cel mai mare exemplar descoperit şi măsurat.

În pofida greutăţii enorme, balena albastră este extrem de rapidă în timp ce se deplasează.

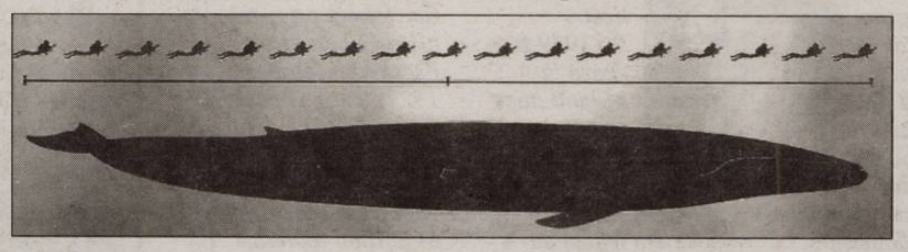

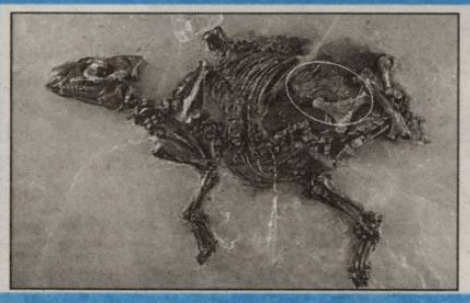

Cele mai vechi fosile de cal pitic

Strămoşii cailor moderni aparţinând speciei Eurohippus aveau talia unui Fox terrier. Picioarele nu erau dotate cu copite, ci cu degete: câte 4 pe cele anterioare şi 3 pe cele inferioare. O echipă de arheologi germani din Frankfurt a avut şansa să descopere într-un sit fosilifer din Messal cel mai vechi sistem uterin cunoscut al unei iepe care a trăit în urmă cu 48 milioane de ani! în care se afla un fetus cu o lungime de 13 centimetri aproape complet. Fosilele, bine conservate, prezentau ţesuturi moi şi un ligament al uterului care înconjura fetusul. Alături se afla placenta. Poziţia acestuia, la fel ca cea a celor de azi, este o dovadă a faptului că sistemul reproducător al cailor nu a evoluat din acea epocă.

Luna se contractă şi se fisurează

Se ştie de multă vreme că forţele gravitaţionale exercitate de Lună şi Soare asupra Terrei creează fenomenul mareelor şi că cele ale Terrei influenţează satelitul nostru natural. Nu s-a ştiut, până în momentul în care au fost analizate imaginile transmise de sonda Orbiter (LRO) a NASA, că aceste forţe ale Terrei sunt responsabile de contracţia Lunii şi de activităţi tectonice care îşi lasă amprenta pe suprafaţa sa.

De-a lungul celor 6 ani de când se află în spaţiu, pe

orbită, LRO a cartografiat trei pătrimi din suprafaţa lunară, realizând imagini de înaltă rezoluţie în care se disting aproximativ 3000 de falii cu lungimi de 10-12 kilometri.

În urma analizei complete a imaginilor acestor formaţiuni geologice s-a ajuns la următoarea concluzie: Luna se contractă pe măsură ce nucleul ei se răceşte. Această contracţie, care se produce din timpuri imemoriale, este responsabilă de apariţia faliilor în crustă, vizibile la suprafaţă. Faptul că miile de fisuri (falii) sunt orientate în diverse direcţii i-a motivat pe unii oameni de ştiinţă să considere că nu doar influenţa gravitaţională a Terrei generează acest fenomen ci şi alte forţe care ar putea proveni din nucleul Lunii.

Şobolan „hibrid"

O echipă de cercetători indonezieni, australieni şi americani condusă de ghizi în diverse zone din pădurile aflate pe muntele Dako din insula indoneziană Sulawesi, cu acces extrem de dificil, s-a stabilit la un moment dat într-un loc aflat la 600 metri altitudine pentru a captura animale de mici dimensiuni, utilizând capcane (cuşti în care au introdus diverse alimente).

În hăţişurile acestei păduri au fost descoperite în ultimii

ani specii de animale necunoscute. Cercetătorii sperau ca printre animalele capturate să apară şi specii neidentificate. Într-una dintre cuşti se afla un specimen bizar de şobolan cu o greutate de 200 de grame, cu nas asemănător râtului de porc. Niciuna dintre speciile de şobolani descoperite vreodată nu are această particularitate. Exemplarul urmează să fie studiat în laborator într-un timp cât mai scurt pentru a nu-i fi afectată sănătatea, apoi va fi eliberat în habitatul său.

Pagină realizată de
DORIN MĂRAN

Masacrele lui Caracalla

Împăratul roman Septimius Severus, care a domnit între 193 şi 211, a fost iniţiatorul dinastiei Severinenilor. Din căsătoria acestuia cu Iulia Domna s-au născut doi fii, Caracalla şi Publius Geta. După moartea tatălui lor, neajungându-se la nicio înţelegere în Senat şi nici în familie, cei doi fraţi au acceptat să conducă imperiul împreună. Era anul 211 şi cei doi nu au convieţuit decât câteva luni la putere. Şi asta pentru că fratele cel mare, Caracalla, şi-a dat repede arama pe faţă. Firea sa plină de „viclenie şi cruzime" (aşa cum l-au caracterizat cronicarii vremii) l-a condus la asasinarea lui Publius Geta. Şi astfel, la 23 de ani, Caracalla devine unic împărat al imperiului.

Caracalla

Valuri de violenţă

După comiterea fratricidului, Caracalla s-a remarcat pentru istorici prin valurile de violenţă pe care le-a instigat şi pe multe le-a şi condus.

Se spune că imediat după uciderea lui Publius Geta, peste 20.000 de oameni devotaţi acestuia au fost urmăriţi şi ucişi atât la Roma, cât şi provinciile în care avea suporteri. Ordinele lui Caracalla erau fără echivoc: orice suspect (despre care doar se bănuia că nu ar fi un susţinător al lui) trebuia executat fără judecată. Masacrele dirijate de acest împărat sângeros au fost răspândite în toată Europa. Istoricul englez Edward Gibbon l-a numit un „duşman al omenirii". Scopul principal al politicii sale era întărirea puterii imperiale prin intimidare şi violenţă. Pentru actele de represiune avea nevoie de fonduri importante, aşa că a găsit o soluţie prin Edictul „Antoniana". Prin această lege, împăratul permitea oricărui om liber să devină cetăţean roman şi implicit plătitor de taxe. Măsura economică a dat roade.

Ofensivele militare ale lui Caracalla au debutat cu atacuri furibunde împotriva triburilor alemanilor (alianţe de triburi germanice în zona Rinului). A făcut numeroase victime şi i-a supus fără nicio condiţionare. Era anul 213. În anul următor, legiunile împăratului au coborât spre regiunile ocupate de triburile de carpi (uniuni de triburi de daci liberi la est de Carpaţi). Neobosit şi dornic de a face noi victime, Caracalla a pornit ulterior şi un război contra Imperiului Partian (denumire a Imperiului Persan din sud-estul Mării Caspice), după ce s-a prefăcut că vrea să se însoare cu fiica regelui Artabanus, pe care de fapt a ucis-o în timpul nunţii. De fapt, aceasta a fost provocarea care a declanşat conflictul militar cu acel imperiu.

O moarte jenantă

Atitudinea militaristă şi cuceritoare a lui Caracalla a fost explicată de cronicarii apropiaţi împăratului prin faptul că se considera un nou „Alexandru Macedon". Caracalla a lăsat urme şi pe teritoriul Daciei. A construit mai multe fortificaţii pe teritoriul de azi al judeţului Sălaj. Sfârşitul acestui împărat plin de cruzime şi fără niciun fel de scrupule a fost unul pe măsură. În timpul Războiului cu Imperiul Partian, Caracalla se afla în vechea cetate Edessa (azi pe teritoriul Turciei). Acolo a fost surprins de un ofiţer din propria gardă în timp ce urina. Ucigaşul se numea Julius Martialus şi cronicile spun că s-a răzbunat pentru executarea fratelui său. Caracalla împlinise cu patru zile mai devreme 29 de ani. El fost succedat de şeful pretorienilor, Macrinus, care în mod aproape sigur a aprobat asasinarea lui Caracalla din cauza interminabilelor campanii militare.

Dinar de argint din acea vreme

Astăzi în istorie

29 octombrie 1922

Mussolini este desemnat prim-ministru

După un marş spre Roma început la 27 octombrie 1922, pe când cei peste 30.000 de fascişti îmbrăcaţi în cămăşi negre s-au apropiat de capitală dorind să preia puterea, regele Vittorio Emanuele al III-lea l-a desemnat prim-ministru pe Benito Mussolini, evitând astfel izbucnirea unui război civil. Iniţiatorul mişcării fasciste din Italia devenea astfel cel mai tânăr prim-ministru din istoria ţării – până la numirea lui Matteo Renzi din 2014.

Benito Amilcare Andrea Mussolini s-a născut la Dovia (Forli – Romagna) în 1883. Tatăl era fierar cu vederi socialiste, mama era învăţătoare, devotată catolică. Numele de botez Benito provine de la preşedintele reformist mexican Benito Juarez. Şi tatăl şi fiul au venerat naţionalismul lui Giuseppe Garibaldi. În 1902, Mussolini fuge în Elveţia pentru a scăpa de serviciul militar. Devine activ în mişcarea socialistă şi revine în Italia. Citeşte enorm, publică foarte mult. Dar ia atitudine împotriva războiului izbucnit în 1914 şi este exclus din Partidul Socialist în acel an. Devine caporal în armată (ca şi Hitler), dar este rănit şi demobilizat.

În 1919 fondează la Milano mişcarea naţionalist-radicală fascistă, a cărei principală idee era legată de conducerea societăţii de către un singur partid format din persoane de elită. Mussolini promova recuperarea „măndriei Romei antice". Momentul revigorării patriotismului italienilor era propice după terminarea Primului Război Mondial. Profitând de situaţia favorabilă şi de cunoaşterea psihologiei maselor, Mussolini a iniţiat marşul spre Roma. În funcţie era prim-ministrul liberal Luigi Facta (din februarie 1922), care a cedat în faţa valului de manifestanţi în negru veniţi de la Milano. Facta va deveni senator, iar Mussolini a preluat puterea deşi fasciştii erau atunci minoritari în Parlament.

Ca şi Hitler, Mussolini l-a sprijinit pe Francisco Franco în timpul Războiului Civil din Spania. A fost demis de rege în 1943 şi executat de partizani în 1945.

Fotodocument

Asasinarea unui preşedinte

Istorica fotografie îl prezintă pe preşedintele american William McKinley cu puţine momente înainte de a fi împuşcat mortal. Era ziua de 6 septembrie 1901 şi McKinley urca pentru a ajunge în sala principală din Temple of Music din Buffalo, statul New York, unde se desfăşura o expoziţie pan-americană. Ascuns în public era anarhistul Leon Csolgolsz. Acesta a apucat să tragă de două ori spre preşedinte, care a decedat după opt zile, din cauza infectării rănilor. Fusese ales pentru al doilea mandat în 1900. Era al treilea preşedinte SUA asasinat după Lincoln (1865) şi Garfield (1881).

Atacuri asupra reactoarelor nucleare

Vulnerabilitatea uzinelor nucleare este o problemă permanentă a ţărilor care deţin centrale nucleare şi care, în anumite împrejurări cu factor de risc, pot deveni ţinte ale unor atacuri deliberate. În timpul unor conflicte militare – dar nu numai – pot exista asemenea pericole care impun o puternică politică de securitate nucleară. În epoca modernă au fost înregistrate mai multe astfel de atacuri, care au ridicat gradul de protecţie a reactoarelor nucleare.

Avioane „Phantom" F-4E

Lovituri aeriene

În ordinea cronologică a listei care pune în evidenţă vulnerabilitatea reactoarelor nucleare se află Operaţiunea „Scorch Sword" (Sabia care arde) şi care a reprezentat un atac surpriză al Forţelor Aeriene ale Republicii Islamice Iran asupra unui reactor nuclear din Irak. Trebuie menţionat că evenimentul cu pricina s-a desfăşurat pe fondul Războiului dintre Iran şi Irak. Acest conflict a durat din 1980 şi până în 1988, fiind cel mai îndelungat război convenţional din secolul XX (război terminat fără modificări teritoriale, căci a fost declarat „status quo ante bellum"). La 30 septembrie 1980, patru bombardiere supersonice F-4E iraniene au luat mare altitudine pentru a ieşi din puterea radarului, apoi au coborât brusc în apropierea ţintei şi au lovit reactorul nuclear Osiraq, la 17 kilometri sud-est de Bagdad. Atacul a produs pagube minore.

Al doilea atac aerian de acest gen din istoria loviturilor antinucleare a fost Operaţiunea „Opera". Această operaţiune a reprezentat un atac surpriză al Forţelor Aeriene Israeliene asupra aceluiaşi reactor nuclear Osiraq de lângă Bagdad. Lovitura s-a desfăşurat la 7 iunie 1981. După atacul iranian, specialişti francezi (cu care Irakul coopera în domeniul nuclear) reparaseră daunele făcute. Operaţiunea „Opera" făcea parte din „Doctrina Begin" privind „atacuri preventive împotriva proliferării nucleare". Colaborarea irakiano-franceză pentru reactorul Osiraq începuse în 1976 pentru scopuri paşnice, dar statul Israel avea supiciuni. La 7 iunie 1981, un avion F-16A cu escortă a bombardat şi aproape a distrus reactorul, zece persoane pierzându-şi viaţa. Atacul a fost criticat în toată lumea (inclus în SUA), Israelul susţinând că a fost „autoapărare".

Istoria atacului israelian este aproape incredibilă. Avioanele de atac plecate de la baza Etzion au străbătut spaţiul aerian al Iordaniei şi Arabiei Saudite fără probleme. Şi asta pentru că pilotul principal, Zeev Raz, a vorbit cu iordanienii cu accent saudit, iar cu saudiţii cu accent iordanian! Dar traversând Golful Aqaba, însuşi regele Hussein al Iordaniei (aflat pe un iaht) a văzut însemnele israeliene ale avioanelor şi a dat alarma. Dar comunicaţiile au avut dificultăţi, astfel încât avioanele au intrat fără probleme în spaţiul aerian irakian. Escorta s-a detaşat, pentru diversiune, şi aparatul principal a zburat la 30 de metri de sol, nedetectat de radare. Opt din cele şaisprezece bombe lansate la Osiraq au lovit în plin.

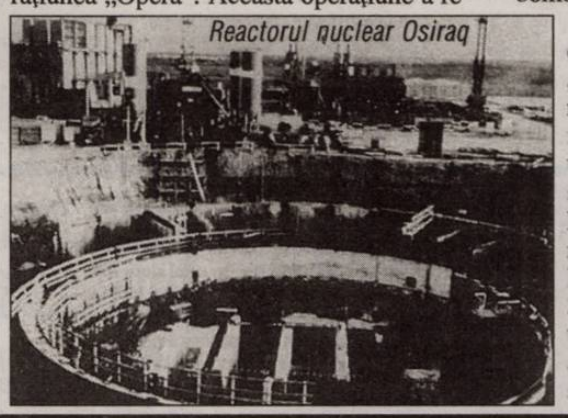
Reactorul nuclear Osiraq

În 1991, Irakul a bombardat cu rachete „Scud" uzina nucleară israeliană „Dimona" din deşertul Negev. În perioada Războiului dintre Iran şi Irak, irakienii au bombardat de şase ori uzina nucleară Bushehr din Iran, construită pe vremea când şahul Reza Pahlavi colabora cu Germania în domeniul nuclear. Continuarea proiectului s-a făcut cu Rusia. La 6 septembrie 2007, Israelul a bombardat şi distrus un reactor nuclear din Siria, bănuit a avea scopuri militare, fapt negat de sirieni. A fost Operaţiunea „Livada".

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Fenomene aerospaţiale neidentificate

O întâlnire de gradul III în România anului 1939?

George Pârvu, doctor în geologie, a publicat nu demult istoria unei întâlniri stranii şi inexplicabile, pe care afirmă că a avut-o, în 1939, la vârsta de 9 ani, în comuna sa natală, Armăşeşti, judeţul Ialomiţa, la circa 5 kilometri nord-vest de Urziceni.

Aşa cum a relatează martorul, într-o dimineaţă cu soare strălucitor, pe la începutul lunii august, a ieşit, împreună cu patru colegi de şcoală primară, pe islazul comunal. Locul era neted, deci aici puteau alerga în voie, iar când oboseau se culcau pe iarba deasă ca un covor. Iarba se menţinea totdeauna proaspătă, graţie unui pârâiaş din preajmă, cunoscut în zonă sub numele de Viroaga Sărată.

Stând aşa, culcaţi pe spate, şi privind cerul, unul dintre copii a atras atenţia asupra unei steluţe strălucitoare care se juca pe cer, urcând şi coborând, fugind în zigzag. Apoi apariţia, de parcă i-ar fi localizat, le-a dat ocol de câteva ori, după care a coborât spre ei. Pe măsură ce se apropia, creştea în volum şi devenea tot mai strălucitoare. La altitudinea de aproximativ 70-80 de metri, s-a oprit, staţionând în aer fără zgomot. Brusc şi-a pierdut luminozitatea, devenind mată şi de culoarea aramei. În partea inferioară, expusă privirilor lor, obiectul avea o scobitură, o denivelare circulară spre interior. Doi dintre copii s-au speriat şi au fugit, ascunzându-se în spatele ghizdului unei fântâni. Ceilalţi trei, printre care era şi George Pârvu, s-au ridicat în picioare şi, ţinându-se strâns de mâini, priveau uimiţi apariţia.

Aşa cum relata martorul: „În cele din urmă, s-a lăsat pe pământ, la 40-50 de metri faţă de noi... La bază, de la contactul cu solul în sus, pe o înălţime de circa 30 cm, avea un fel de aripioare curbate, ca paletele de la morile de apă... Nava avea o formă aproximativ ovală, ca o lalea cu petalele închise... După aprecierile mele de atunci, obiectul avea cam cinci metri înălţime şi trei metri (poate puţin mai mult) în diametru".

O „lalea" extraterestră?

După ce „laleaua" se aşezase pe sol, din ea s-a desprins o trapă pe care au ieşit doi omuleţi supli, îmbrăcaţi în nişte costume cenuşii, ca de scafandru, mulate perfect pe corp. Martorul a apreciat că „erau mai înalţi decât noi copiii, cu un cap de om", deci „cam de 1,30-1,35 metri". Omuleţii au sărit sprinten de pe trapă, au examinat cu atenţie solul, unul îndreptând spre acesta un aparat ca o cutie de mărimea unei lanterne. Apoi au venit spre copii, „unul lângă altul, aşa cum mergem şi noi oamenii. Picioarele lor se articulau la fel ca ale noastre, iar mâinile le mişcau pe lângă corp la fel ca noi. Unul dintre ei ţinea în mână un fel de baston scurt şi gros, aşa cum este acum bastonul poliţiştilor, numai că era mult mai gros. Celălalt ţinea un fel de aparat dreptunghiular, de dimensiuni ceva mai mari, care semăna cu un reportofon".

Şi copiii au pornit spre vizitatori, ţinându-se strâns de mâini. Prietenii lui George se numeau Fănică şi Marcel. Când au fost cam la şapte metri distanţă, „omuleţul care avea bastonul în mână l-a ridicat la orizontală şi l-a îndreptat spre noi, fără să lase impresia că ne ameninţă. Din acel moment, nu am mai putut înainta, deoarece în faţa noastră s-a ridicat un fel de zid invizibil, tare ca de cărămidă. Dădeam cu piciorul în gol şi loveam ceva tare, invizibil. Am avut impresia că omuleţii se distrau pe seama noastră".

Vizitatorii au privit spre copii câteva clipe, după care „ne-au salutat aplecându-şi capetele înainte, până la brâu", cam la modul în care salută japonezii. Apoi s-au întors, „în vreme ce omuleţul cu aparatul ca un reportofon şoptea continuu ceva în el. Mergeau unul lângă altul, ca doi soldaţi. Când au ajuns la navă, au sărit pe trapă, au intrat, iar aceasta s-a închis imediat în urma lor". Nava a decolat brusc, păstrând culoarea mată, până la o altitudine apreciată la 70-80 de metri. Aici „s-a aprins ca un bec, a devenit aproape incandescentă şi a ţâşnit spre cer ca o săgeată aprinsă, fără să producă zgomot sau flăcări".

Aşa cum adaugă martorul: „Dispariţia navei mi-a creat o stare de regret, simţind un gol lăuntric, pentru că a plecat fără să ne întrebe sau să ne spună ceva".

Rămaşi singuri, copiii s-au uitat unii la alţii, miraţi, şi s-au repezit spre locul unde staţionase „monstrul zburător". Niciun copil nu a remarcat că zidul invizibil dispăruse. Aici, atât iarba, cât şi aspectul solului păreau, la prima vedere, intacte. Examinând însă locul mai atent, martorii au observat o suprafaţă circulară cu diametrul de circa doi metri, în interiorul căreia iarba, deşi neafectată, avea o culoare mai gălbuie decât cea din exteriorul suprafeţei circulare. După doi ani, pe locul aterizării pământul era crăpat, devenise mai aspru şi avea o consistenţă mai mare. Ulterior, când acolo s-a semănat grâu, spicele erau mai scurte, deşi la fel de bogate.

Cei trei copii, ameţiţi şi uluiţi de strania întâmplare, au plecat în grabă spre casele lor. George s-a hotărât să meargă la tatăl său, care lucra la staţia de cale ferată Armăşeşti, ca achizitor de cereale. De la islaz şi până la staţie erau circa 2,5 kilometri. Martorul crede că i-a parcurs, alergând, în opt-nouă minute. Spune că simţea atâta energie în sinea lui că nu se mai recunoştea. Nu putea sta liniştit nicio clipă, vibra din tot corpul. Tatăl, când l-a văzut, a încercat să-l mângâie pe cap, dar şi-a retras repede mâna, înţepat „de parcă luase un fir electric în mână". George i-a povestit în amănunt ce s-a întâmplat pe islaz. Tatăl, neîncrezător, l-a ameninţat cu bătaia dacă minţea cumva.

George Pârvu scrie că, peste cinci ani, pe 10 august 1944, s-a întâlnit din nou cu ciudata apariţie, într-un loc mai departe de sat, unde dormea într-un prepeleac, pentru a păzi un lot cu struguri timpurii. Noaptea a văzut o steluţă care efectua un joc în zigzag, urcând şi coborând. Steluţa i-a dat târcoale, la o distanţă nu mai mică de 150 de metri, după care s-a îndepărtat. A reapărut a doua zi, „cât un butoi de 500 de litri" luminos. De frică, George s-a ascuns, câteva minute, împreună cu câinele său, într-un lan de porumb. Obiectul, după ce a efectuat câteva cercuri strânse, „s-a urcat brusc spre cer, ca o săgeată aprinsă". Peste un timp, a auzit iar zgomotul făcut de OZN, acelaşi cu al celui văzut în 1939. „Acest zgomot nu l-am uitat niciodată, aşa ceva nu se uită". Din nou, a încercat să se ascundă. Obiectul s-a apropiat, a efectuat câteva cercuri, după care s-a îndepărtat.

O a treia întâlnire a avut loc în luna august 1949, într-o poieniţă din Pădurea Sărata, aflată în apropierea hotarului de vest al comunei Armăşeşti. Într-un moment de cumpănă, când avea mari probleme cu condiţiile cerute de regim pentru a fi admis la facultate, a văzut deasupra sa, plimbându-se şi legănându-se în aer, „un fel de geamandură uriaşă de formă ovală, ca o lalea închisă, care, la capătul gros avea o scobitură concavă, ca un lighean imens, pe fundul căruia era fixat un fel de hublou, de data aceasta puternic luminat, ca oglinda reflector a unei lanterne". I s-a părut atunci că obiectul i-a trimis un semnal de încurajare...

A revăzut OZN-ul din nou — scrie el — în vara anului 1954, în plin centrul Bucureştiului. De acum George Pârvu absolvise facultatea şi lucra la un institut de cercetări geologice. Era împreună cu un număr mare de martori, care au urmărit, cu toţii, o apariţie luminoasă, care se strecura printre blocuri, deasupra străzii Edgar Quinet, între Universitate şi blocul „Dunărea". Avea dimensiunile unui ceaun enorm; a executat câteva mişcări în zigzag, după care a dispărut, urcând spre cer cu o viteză fantastică.

Un ceaun enorm pe cer

S-au întrebat, cu toţii ce o fi fost apariţia aceasta. A doua zi, martorul a cercetat curios paginile principalelor două ziare oficiale: „Scânteia" şi „România liberă", în speranţa că va găsi o notiţă despre eveniment. Dar acolo nu era nimic. Numai unii locuitori ai Capitalei şuşoteau şi comentau, ca un zvon, cum că ar fi fost văzut un obiect „străin", necunoscut, deasupra Universităţii.

George Pârvu a povestit această ultimă observaţie, ca şi mai vechile sale pătanii, unuia dintre profesorii importanţi ai facultăţii. Era academician şi se spunea că ar fi fost şi şeful unei loji masonice. Acesta l-a ascultat atent şi calm. În final, i-a spus că îl crede, dar l-a rugat să nu mai spună nicio vorbă despre „caz". A dus degetul arătător la buze, semnul indubitabil al tăcerii. Martorul şi-a amintit atunci că, şi în timpul războiului, relatase întâlnirea sa din 1939 unui ofiţer german, staţionat în zonă, care nu l-a crezut, dar şi-a pus şi el degetul la buze, sfătuindu-l să tacă.

Abia în 2011 s-a decis să-şi facă publice dramaticele întâlniri, simultan prin două cărţi: „La voia destinului", Editura C.N.I. Coresi şi „Extratereştrii şi Toma Necredinciosul", Editura Semne — Artemis, ambele edituri din Bucureşti. De asemenea, împreună cu prietenul său, geologul Avram Burlacu, el însuşi autor de articole în mai multe reviste, a scris un material intitulat „Adevărul despre fiinţele extraterestre care vizitează Terra". Autorii s-au adresat, cu acest material revistei „Magazin" şi, aparent, şi altor publicaţii. Probabil, plecând de la acelaşi articol, Ionel Grama a publicat o relatare a cazului în revista „Lumea Misterelor".

George Pârvu a continuat să se întrebe dacă cei doi omuleţi au fost cu adevărat extratereştri, sau poate a asistat la testarea unor aparate militare secrete, întrucât ulterior a auzit că, începând cu anul 1935, atât Germania cât şi Japonia începuseră cercetări pentru fabricarea de noi arme sofisticate şi pentru descoperirea de noi surse de energie, în vederea războiului. Suspiciunile sale au fost întărite de asemănarea uimitoare dintre mişcările de salut ale extratereştrilor cu acelea ale japonezilor.

Autorul prezentui articol ar fi dorit să-l întâlnească personal pe George Pârvu şi pe Avram Burlacu. Şi nu doar pentru că au mai rămas unele detalii şi neclarităţi de lămurit. Din păcate, la scrisorile trimise la singura adresă (electronică) pe care o aveam nu am primit răspuns şi în ciuda unor investigaţii, pe mai multe căi (dar poate nu suficient de insistente), n-am reuşit să găsesc alte modalităţi de contact. Ar fi o mare bucurie dacă ne-ar auzi măcar acum şi ne-am putea întâlni.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

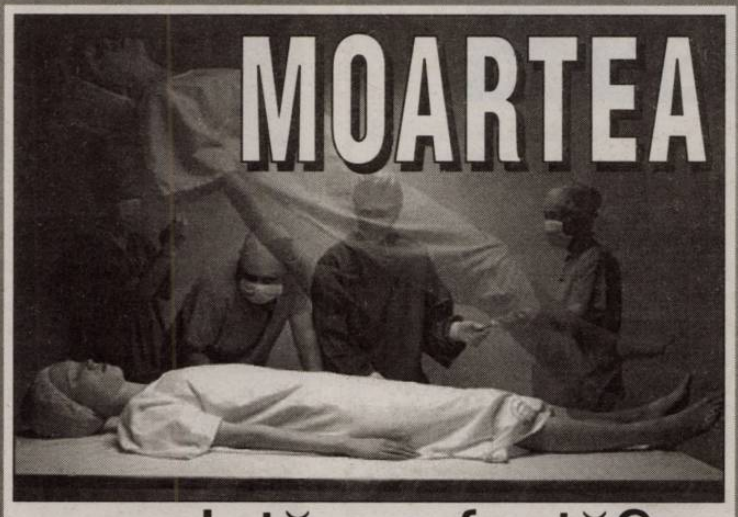

o viaţă perfectă?

Am prezentat în numărul precedent două cazuri de experienţă a morţii iminente (EMI), dintre cele 109 adunate într-o carte de francezul Jean-Paul Duc, din Haute-Savoie, intelectual de formaţie, el însuşi trecut printr-un asemenea moment dramatic. Adăugăm astăzi alte relatări similare, în ideea că ele vor contribui la formarea unei imagini mai complexe şi „mai adevărate" asupra universului din care facem parte.

13, ziua când le-a murit frica

Pierre Marmelat, lucrător poştal, şi Martine Rondeaux, contabilă, se stabiliseră la Cabeyrac (Gard) şi urmau să se căsătorească, când a intervenit drama. În ziua de 13 aprilie 2009, în timp ce se aflau în trafic pe motocicletă au fost loviţi violent de un şofer imprudent. Internaţi în spitale diferite, amândurora li s-a amputat piciorul drept, dar despre acele clipe de groază niciunul nu a păstrat amintiri autentice. În schimb, cu un alt gen de amintiri s-au întors în lumea reală. „Aveam senzaţia că plutesc ca într-un gol de aer — a povestit mai târziu Pierre. Am văzut persoane apropiate mie, am parcurs un tunel întunecat, cu pereţii curbaţi, apoi m-am aflat într-o baie de lumină unde mă simţeam extraordinar de bine. Parcă un copil mă luase de mână şi simţeam aceeaşi bucurie ca atunci când iubita mea îmi spunea «Haide, vino să ne plimbăm!» Eram calm, senin şi orice frică dispăruse ca prin farmec."

La rândul ei, Martine îşi amintea accidentul, dar din cauza hemoragiei puternice ei i-a fost indusă o comă artificială, perioadă în care a simţit punctele de presiune asupra cărora acţionau medicii pentru limitarea pierderii de sânge. Amintirile ei sunt însă şi mai şocante: „Mă aflam într-o casă, într-o familie foarte mare şi ceva mai departe vedeam o bătrână în apropierea unui râu. Şi mai departe ştiam că e moartea, iar de câte ori îi spuneam «Nu!», doamna aceea bătrână îmi zâmbea." Pierre şi Martine s-au reîntâlnit în centrul de recuperare din Lamalou-les-Bains câteva luni mai târziu şi au descoperit că au trecut prin experienţe similare. Infirmierele le-au spus, în schimb, că îi aud frecvent pe pacienţi discutând despre lucruri asemănătoare, dar cu multă prudenţă. „Oamenii nu înţeleg. Dar e absolut sigur că noi ne-am schimbat mult. De când «am murit», nu ne mai temem de nimic. Ne gândim mult mai mult decât înainte când avem de făcut un lucru, dar în final chiar îl facem!"

Ce se află dincolo de „dincolo"?

În mod curent, vorbind despre EMI se menţionează existenţa unui spaţiu nedefinit în termenii admişi de lumea noastră: „dincolo". Adică, un fel de lume de dincolo de lume sau, poate ceva mai corect delimitat, viaţa de dincolo de moarte. Totuşi, ceea ce a devenit cumva un loc comun — tunelul obscur, la capătul căruia ne-ar aştepta o fiinţă (sau fiinţe) de lumină, contactul cu apropiaţi decedaţi, senzaţia de fericire temporară imposibil de descris în cuvintele obişnuite, apoi acea înţelepciune de după revenirea în *această* realitate, transformarea profundă afectivă, spirituală etc. — toate sunt departe de a constitui întreaga experienţă în apropierea morţii. În cartea lui Jean-Paul Duc apare de pildă mărturia unei femei din Lunel despre un dialog avut, în timp ce se afla în comă, cu soţul ei mort de 7 ani; sau tulburătoarea destăinuire a unei tinere mame ce a trecut la un pas de moarte chiar în timpul naşterii în care vorbeşte despre straniul dialog dintre ea şi pruncul care — atenţie! — s-a născut mort.

Sigur că aceste bizare experienţe rămân pentru mulţi dintre cei ce caută dovezi palpabile, sută la sută materiale, nişte vorbe aiuritoare, fantasmagorii fără niciun temei. Să nu omitem însă faptul că inclusiv persoane din zona ştiinţei s-au aplecat cu interes asupra acestui gen de evenimente, căutând explicaţii, motive, corelaţii. Iar dacă admitem că mărturiile respective au măcar un sâmbure de adevăr, fie şi numai sub aspectul însumării sus-amintitelor locuri comune, trebuie să fim de acord şi că un element esenţial lipseşte întotdeauna: ce anume se află dincolo de acel „dincolo" ce pare a constitui anticamera morţii „totale şi definitive" (dacă poate exista aşa ceva)?

Speculaţii şi ipoteze se pot lansa la nesfârşit, însă cea mai cutremurătoare este cea care presupune că nu o lume paradisiacă ne aşteaptă dincolo de tunelul şi de lumina din pragul morţii, ci, dimpotrivă, un fel de purgatoriu, un univers necuprins al spaimelor, al ameninţărilor terorizante, al ispăşirii celor mai cumplite pedepse pentru păcatele lumeşti. Dar asta nu o vom afla decât atunci când nu ne vom putea întoarce printre vii, pentru a povesti...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Nu este o exagerare dacă se afirmă că fructele toamnei au „gust de sănătate".

Despre struguri se afirmă, fără a se greşi, că sunt un remarcabil izvor de sănătate. Printre afecţiunile care pot fi vindecate cu ajutorul strugurilor pot fi menţionate unele anemii sau unele probleme digestive. Strugurii au capacitatea de a ajuta organismul să elimine toxinele acumulate din alimentaţia nesănătoasă şi din stresul cotidian.

Cei care suferă de gută, reumatism şi artroză resimt o profundă alinare dacă consumă constant struguri. În plus, ei fac să dispară senzaţia de foame. Persoanele anemice îşi corectează deficitele prin consumul de struguri.

Cura de struguri curăţă rinichii, diminuează aciditatea urinară şi are o acţiune benefică asupra ficatului.

În bolile de nutriţie cura de struguri este des recomandată. Asupra aparatului cardiovascular are aceeaşi acţiune tonică.

Gust de sănătate

Acest tratament dulce, sănătos este indicat în toate bolile de sânge sau în stările de oboseală şi demineralizare.

Câteva boabe de struguri pot fi folosite şi pentru a obţine o mască tonifiantă. Se zdrobesc boabele şi cu sucul rezultat se tamponează obrazul. După câteva minute se spală şi veţi observa un ten strălucitor.

Şi merele sunt fructe valoroase. Cei care consumă zilnic mere au dinţii mai albi şi mai rezistenţi. Acest fapt se datorează acizilor organici pe care îl conţin.

Quercetina, care se găseşte în special în coaja mărului, este elementul responsabil pentru îmbunătăţirea respiraţiei. Se spune de mult că un măr pe zi încetineşte procesul de îmbătrânire, datorită conţinutului în polifenoli, antioxidanţi care luptă împotriva îmbătrânirii pielii. Merele au efect calmant asupra sistemului nervos, iar consumate seara îi ajută pe cei cu insomnii. Datorită nivelului ridicat de bor, merele contribuie la îmbunătăţirea memoriei şi la reacţiile spontane ale minţii.

Suficiente argumente pentru a conchide că fructele toamnei au gust de sănătate.

Dr. VALERIU MANTA

Detalii

O pălărie (din fetru de lână) cu boruri medii poate schimba miraculos lookul special pe care mizaţi. Alte două detalii: se poartă şosete din lână chiar şi cu pantofi

escarpen cu tocuri înalte. Sau, poşete din blană naturală, atât de bine confecţionate încât trebuie să priveşti atent pentru a afla dacă poşeta poartă sub braţ o poşetă sau... un animal de companie.

În rest, adeptele stilului boem, poartă, ziua, sandalele de seară completate cu dresuri groase, în culori armonizate cu restul ţinutei.

Pentru dumneavoastră, doamnă

„Zâmbetul" toamnei

Toamna, anotimp capricios dar spectaculos prin culorile sale intense, clima blândă şi cerul adesea senin vă stimulează simţurile şi vă ajută să vă simţiţi bine şi să vă reîncărcaţi bateriile. Cu condiţia să petreceţi cât mai mult timp în mijlocul naturii, admirând paleta ireală de culori şi deconectându-vă de la agitaţia marilor oraşe.

Oricât ar părea de bizar, oamenii de ştiinţă au studiat şi definit sindromul „deficitului de natură" şi consecinţele asupra sănătăţii pe care îl are viaţa urbană cu toate facilităţile sale, tabletă, telefon etc.

Cercetătorii japonezi au demonstrat că plimbarea prin pădure timp de câteva ore diminuează tensiunea arterială, scade pulsul şi echilibrează bătăile inimii. S-a demonstrat, de asemenea, că scade şi nivelul hormonilor stresului. Atât în cazul copiilor, dar şi al adulţilor, includerea contactului cu natura în programul obişnuit diminuează riscul de obezitate.

Alte cercetări au demonstrat că persoanele care trăiesc mai mult timp

în mijlocul naturii se confruntă mai rar cu anxietatea şi cu stările depresive. În plus, se ştie că natura îmbunătăţeşte starea de spirit şi memoria pe termen scurt.

Expunerea la un mediu natural, „băile" de natură, îmbunătăţesc funcţiile sistemului imunitar, ajutând organismul în lupta cu diverse afecţiuni. Beneficiile ieşitului în aer liber sunt extrem de numeroase. Astfel, la copii, timpul petrecut în natură poate să diminueze simptomele ADHD. La adulţi, contactul cu natura îmbunătăţeşte puterea de concentrare.

Lumina naturală ajută organismul să-şi sincronizeze ritmurile circadiene naturale. Recent, cercetătorii preocupaţi de cronobiologie au arătat că sincronizarea cu ciclul natural de lumină/întuneric echilibrează somnul, buna dispoziţie, nivelul de stres şi sistemul hormonal.

Încă un argument: mişcarea, sportul făcute în aer liber conferă o senzaţie de revigorare rapidă, de optimism şi de energie.

Să profităm de „zâmbetul" călduţ al toamnei şi de paleta de culori cu care ne răsfaţă.

Lifting natural

Dosarele frumuseţii

Dacă doriţi să scăpaţi sau să amelioraţi aspectul de piele lăsată sau să diminuaţi ridurile apelaţi la reţetele naturii oferite cu generozitate. Măşti naturale, masaj, exerciţii faciale, toate vă pot ajuta să dobândiţi o piele catifelată, întinsă şi fermă, altfel spus, un lifting facial natural. Făcute zilnic, exerciţiile pe care vi le vom descrie nu vor întârzia să îşi arate efectele. Pielea va deveni mai elastică şi circulaţia sangvină mai bună. Prin gimnastica facială se previn o parte din ridurile fine şi se amână apariţia celor adânci, premergătoare „pungilor" de pe faţă şi de sub maxilarul inferior.

Aşadar, ridicaţi sprâncenele la maximum şi lăsaţi-le în jos forţat.

● Lărgiţi forţat nările şi colţurile gurii, după care ţuguiaţi buzele.

● Staţi cu capul pe spate şi simulaţi mestecatul. Acest exerciţiu ajută la întinderea pielii din partea inferioară a feţei şi la prevenirea bărbiei duble.

Iată şi câteva măşti cu efect de lifting.

● Masca din ***albuş şi iaurt*** este una dintre cele mai eficace în întinderea pielii, cu efect de întinerire uimitor. Îndepărtează stratul de celule moarte de la suprafaţă, lăsând tenul luminos şi fin. Se amestecă două albuşuri cu două linguri de iaurt şi o linguriţă de miere. Cu mişcări uşoare, circulare, se aplică masca pe faţă şi pe gât şi se lasă să acţioneze 20 de minute, după care se spală cu apă călduţă.

● La fel de eficient este şi ***uleiul de migdale.*** Se amestecă o lingură de ulei de migdale cu trei linguriţe de miere. Se aplică masca pe faţă şi se lasă să acţioneze 20 de minute, apoi se spală cu apă călduţă. Pielea va fi mai întinsă iar ridurile vor fi estompate, datorită substanţelor antiinflamatoare şi antioxidanţilor din cele două ingrediente.

● Masca realizată din ***fructe de pădure şi argilă*** previne îmbătrânirea pielii datorită conţinutului mare de vitamina C. De asemenea, antioxidanţii care se găsesc în cantitate mare în fructele de pădure împiedică radicalii liberi să provoace îmbătrânirea ţesuturilor. Aplicată regulat, aceasta redă fermitatea pielii, uniformizează tenul şi îi redă luminozitatea.

● Aplicarea pe faţă a măştii de iaurt, o dată sau de două ori pe săptămână, timp de 20 de minute, este una dintre cele mai simple metode de lifting natural, pentru că ajută la reducerea ridurilor.

Gastronomice

Găluşte din brânză de vaci cu sos de roşii

Găluşte: ***300 g brânză de vaci, 2 ouă, 50 g caşcaval, sare, piper, busuioc, făină.***

Sos de roşii: ***5 roşii, o cană apă, ulei, sare, piper, 2 căţei usturoi, busuioc, o ceapă mică, rozmarin, o linguriţă zahăr.***

Pentru găluşte se amestecă ingredientele într-un bol adăugând făina până rezultă un aluat care nu este lipicios (dar nici foarte tare), cu mâna umedă se formează găluştele. Se pune apă cu sare la fiert şi când începe să clocotească se adaugă găluştele toate odată. Se fierbe la foc potrivit 8 minute după care se introduc într-un bol. Sosul de roşii se prepară din ceapa tocată mărunt, usturoiul curăţat şi tăiat, care se călesc puţin, se adaugă roşiile zdrobite în blender, cana cu apă, busuioc, rozmarin şi se lasă să fiarbă la foc potrivit. Se potriveşte de sare, piper şi o linguriţă cu zahăr, se adaugă găluştele şi mai lasă pe foc aproximativ 3 minute. La final se poate adauga pătrunjel verde de tocat.

Melci cu ton şi legume

Pentru aluat: ***500 g făină, 200 ml lapte călduţ, 25 g drojdie, busuioc, ulei, sare.***

Pentru umplutură: ***o conservă de ton, 2 ardei graşi, 2 ardei kapia, 2 roşii, 2 morcovi, o ceapă, o legătură pătrunjel, 1 ou, o lingură griş, măsline verzi, ulei de măsline, sare, piper.***

Într-un bol se pune făina, busuiocul, sarea şi se amestecă. Drojdia se dizolvă cu puţin lapte călduţ, apoi se adaugă peste făină, se pune uleiul, restul de lapte călduţ şi se frământă până se obţine un aluat care nu se mai prinde de mâini. Se acoperă vasul cu un şervet de bucătărie şi se ţine la cald aproximativ 40 de minute. Legumele spălate şi curăţate se taie mărunt şi se călesc în puţin ulei de măsline. Tonul se scurge din uleiul propriu. După ce s-au călit legumele se lasă la răcit, apoi se adaugă tonul, oul bătut, o lingură cu griş şi se amestecă bine compoziţia. Se întinde o foaie de aluat, deasupra se pune un strat din această compoziţie şi se rulează uşor. Din ruloul obţinut se taie felii care se pun într-o tavă tapetată cu hârtie de copt. Se unge fiecare rulou cu gălbenuş de ou şi se dă la cuptor pentru aproximativ 35-40 minute.

Vinete cu usturoi

5-6 vinete subţiri şi lungi, 6-7 căţei de usturoi, o cană mujdei de usturoi, 3 căni oţet diluat şi fiert (1 pahar oţet la 2 pahare cu apă), frunze dafin, câteva boabe de piper, 500 ml ulei.

Se spală vinetele cu tot cu coajă şi se taie felii groase. Feliile se presară cu sare şi se lasă la scurs câteva ore. După ce s-au scurs bine, se presează, se şterg cu un prosop absorbant de bucătărie şi se pun la prăjit pe ambele părţi în uleiul încins. Feliile de vânătă se ung apoi cu mujdeiul de usturoi şi se pun una peste alta în borcane. Printre vinete se poate pune şi câte un căţel de usturoi. Peste vinetele din borcane se toarnă oţetul fiert cu mirodeniile şi răcit. Se pun capacele şi se depozitează. Se pot servi după 12 zile.

Pagina realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Paradis înghiţit de ape

În urmă cu 8.000 de ani, o imensă insulă – Doggerland – aflată între estul Angliei, sudul Ţărilor de Jos şi vestul statului Danemarca, locuită de primii europeni, a dispărut sub ape. Cercetătorii britanici încearcă să o reprezinte utilizând tehnologie 4D. Teritoriul – aproximativ 25.000 km² – în acele timpuri, acoperit cu păduri, lacuri etc. era populat de mamuţi, lei şi alte animale.

În 2007, a fost realizată prima versiune utilizându-se date seismice ale zonei. 8 ani mai târziu, paleontologul englez Dick Mol a fost desemnat să realizeze o hartă cât mai detaliată, în relief, şi să reprezinte evoluţia insulei – cu un sprijin financiar de 2 milioane de euro – recurgând la tehnologia 4D, utilizată în diverse domenii, precum biochimia şi seismologia. O miză extrem de importantă, întrucât insula, un adevărat paradis pentru vânătorii culegători ai preistoriei ar fi putut fi centrul Europei în acea epocă. În mijlocul insulei se aflau lacuri cu apă dulce, pline de peşti, alimentate de Tamisa şi Rin. Numeroase animale mişunau în lagune, mlaştini, în păduri iar pomii fructiferi le asigurau fructe cu prisosinţă. Aşadar, hrană din belşug. Cercetătorii consideră că ar fi fost una dintre cele mai bogate zone de vânătoare şi pescuit din Europa.

În ianuarie a.c. au fost descoperite pe fundul apelor vestigiile unei imense păduri vechi de mii de ani. În secolul al XIX-lea, în plasele pescarilor britanici care s-au avântat în mijlocul Marii Nordului au apărut oseminte de animale terestre care atestau faptul că acele terenuri au fost înghiţite de ape. Paleontologul Dick Mol a intrat în posesia fosilelor pentru a le studia. Erau oseminte de animale preistorice. În 1985 intră în posesia unui maxilar uman scos din ape, în aceeaşi zonă, agăţat într-un năvod.

Diverse echipe de cercetători britanici care încearcă să refacă complexul puzzle terestru trebuie să facă o incursiune în timp, până la sfârşitul ultimei perioade glaciare, când nivelul apelor mărilor avea cea mai scăzută cotă, cu 120 metri mai scăzută decât azi, iar Europa avea o altă configuraţie. Marea Britanie şi Franţa, de pildă, erau unite în acelaşi teritoriu iar fluviile Sena, Tamisa şi Ron se uneau înainte de a se revărsa în Oceanul Atlantic. Apoi a început dezgheţul. Gheaţa topită a ridicat, încetul cu încetul, nivelul apelor marine. Europa începe să prindă forma finală. Unul dintre teritorii, Doggerland, va deveni insulă timp de 6000 de ani.

Studiul vestigiilor unor aşezări de pe insula submarină din apropierea coastelor germane a atestat faptul că locuitorii au reuşit să-şi adapteze regimul alimentar la noile condiţii în care nivelul apelor erau în creştere pentru a-şi asigura suficientă hrană. După ce apele curgătoare şi lacurile, o sursă importantă de peşte şi de alte vieţuitoare, au dispărut, au reuşit să-şi procure hrană – peşti, în special – din mare.

Noile descoperiri vor oferi cu siguranţă informaţii legate de mediu, evoluţia climei, de obiceiurile locuitorilor, de capacitatea lor remarcabilă de a găsi soluţii pentru a supravieţui.

DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Castelul Huniade

Chiar dacă, la auzul unui astfel de nume, mai toată lumea se gândeşte la faimosul castel al Huniazilor de la Hunedoara, trebuie să ştiţi că acesta nu a fost singura reşedinţă regală a familiei Corvineştilor. Castelul la care ne referim se află în centrul Timişoarei şi este cel mai vechi edificiu din oraş, fiind construit de Iancu de Hunedoara între 1443 şi 1447. Interesant e faptul că structura sa a fost ridicată pe amplasamentul unei alte reşedinţe domneşti, mult mai vechi, care fusese înălţată de regele Carol Robert de Anjou şi care fusese grav avariată de un seism.

Castelul are la intrare un turn şi o curte interioară de formă pătrată, găzduind, ca şi confratele său mai celebru de la Hunedoara o „Sală a Cavalerilor". Arhitectul italian Paolo Santini de Duccio s-a preocupat mai ales de aspectele practice, dotând castelul cu turnuri în plan semicircular, adaptate artileriei. Castelul Huniade avea să-i găzduiască pe toţi regii Ungariei în trecerea lor prin Timişoara.

Pe perioada ocupaţiei otomane (1552-1716, castelul a fost reşedinţa beglerbegilor Paşalâcului Timişoara. În 1716, din cauza unui incendiu, castelul a fost grav avariat şi ulterior nu a mai servit drept reşedinţă oficială, fiind transformat în depozit de armament pentru armata austro-ungară. Un alt moment de cumpănă s-a produs în 1849, când, în timpul asedierii oraşului de către revoluţionarii maghiari ai generalului Bem, castelul a fost distrus aproape în totalitate. Ulterior, au fost necesari şapte ani pentru reconstrucţia lui şi lucrările au vizat transformarea radicală a stilului.

Ferestrele, terminate în arc, au luat locul orificiilor pentru piesele de artilerie, iar faţada a fost realizată în cărămidă aparentă. Primul etaj, ridicat pe înălţimea a două caturi normale, conţine două săli boltite în stil neogotic, una cu trei nave, cealaltă cu două, construite din cărămidă şi susţinute de un şir de coloane masive.

Clădirea se termină în plan vertical printr-un etaj mansardă, iar în partea superioară a faţadei se află un coronament crenelat. Intrarea principală a fost modificată şi este flancată de doi pilaştri masivi, având în partea superioară câte o colecţie de arme specifice Evului Mediu, care contribuie la aspectul gotic. Din 1947, castelul găzduieşte Muzeul Banatului, mai precis secţiile de istorie şi de ştiinţe naturale ale acestuia.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Sfânta Treime — Azuga

În secolul al XIX-lea, în judeţul Prahova, pământul cuprins între râul cu acelaşi nume şi vecinul său cu apă limpede, Azuga, era un renumit loc de popas pe drumul care traversa munţii. De aceea aici existau mai multe hanuri, dar s-a simţit şi nevoia înălţării unui loc pentru închinăciune.

Ca urmare, între 1902-1903 s-a construit actuala biserică închinată Sfintei Treimi, cu sprijinul credincioşilor dar şi cu ajutorul susţinut al Casei Regale.

Sfinţită de Preasfinţitul Episcop Nifon Ploieşteanul, în 1904, a fost împodobită cu vitralii de mare frumuseţe, executate de un meşter german în 1902, la cererea regelui Carol şi a reginei Elisabeta.

La început aici au slujit călugări de la mănăstirea Predeal dar, din 1905, i s-au desemnat propriii preoţi.

Biserica este construită în formă de cruce având pereţii din cărămidă în interior şi din piatră de râu în exterior. Are două turle, dintre care, cea mai mică, aşezată deasupra pronaosului a slujit şi drept clopotniţă, iar cea mare aflată pe naos, a fost distrusă de bombardamente în Primul Război Mondial şi refăcută în 1920.

În 1960 biserica a fost repictată de pictorul Emil Ivănescu din Curtea de Argeş. Fresca s-a distrus însă repede, din cauza suportului de nisip de o calitate necorespunzătoare şi, în 1982, lucrarea este refăcută în întregime de pictorul ieromonah Rafael Popescu, de la mănăstirea Căldăruşani.

Datorită faptului că biserica Sfânta Treime este o construcţie nouă nu a avut nevoie de reparaţii substanţiale, dar după 1988, i s-au adus o serie de îmbunătăţiri şi modernizări.

Astfel a fost montată o centrală termică, i s-a reparat acoperişul, s-a construit o clopotniţă şi o cameră mortuară la parter. În faţa bisericii se află un monument închinat eroilor din Războiul de Independenţă dintre 1877-1878.

Curtea locaşului ocupă o suprafaţă de 150 m.p. şi este amenajată asemenea unui parc, având alei, gazon şi o mulţime de flori.

În anul 1993 biserica a fost resfinţită, prilej cu care a primit şi celălalt hram, Sfinţii Ioachim şi Ana.

Aşezământul devenind neîncăpător pentru mulţimea credincioşilor, parohia a început şi construcţia unei biserici mai mari, în cartierul Sat Nou, la 3 kilometri depărtare. Aceasta are deja demisolul terminat, şi va fi de dimensiuni mult mai mari decât cealalată, respectiv 20/10 metri, cu hramurile Adormirea Maicii Domnului şi Înălţarea Maicii Domnului.

Vechea biserică deţine şi o mică bibliotecă din care enoriaşii pot împrumuta cărţi. Ei le pot lua acasă unde le pot ţine cât vor, dar sunt obligaţi să le citească pentru că, atunci când le înapoiază, li se pun întrebări legate de lectura respectivă. Trebuie să recunoaştem că originala metodă ar fi utilă şi prin alte părţi, poate chiar şi în şcoli.

IRINA STOICA

Ideal de frumuseţe

Diana, Paul Baudry

Fantezia şi pildele miturilor antice au fascinat numeroase generaţii de pictori clasici şi mai puţin pe cei din era modernă, acaparaţi de actualitate şi chiar creatori de noi legende. Numai că despărţirea de temele mitologice clasice, acelea care au făcut să explodeze umanismul Renaşterii, a fost o pierdere a sensibilităţii legate de condiţia umană. Însăşi frumuseţea de vis a femeii fertile, contemporane cu Manet şi Modigliani, parcă a întors spatele unui ideal de feminitate fermecător.

Zeiţa greacă Artemis (Diana la romani şi Artume la etrusci) este un subiect predilect pentru ceea ce mişcările feministe ar putea avea drept emblemă. Jurământul de castitate autoimpus ce sfidează instituţia maternală şi dispreţul manifestat faţă de bărbaţi sunt elemente care ar „avantaja" trâmbiţata egalitate a femeii cu bărbatul. Pe de altă parte, personajul atât de mândru de abilităţile sale de vânătoriţă fără egal are şi o latură poetică. Dacă ni-l amintim pe modestul provincial Marin Miroiu, adoratorul stelelor din piesa „Steaua fără nume" (de Mihail Sebastian), o vom regăsi indirect pe Artemis pe cerul evadărilor sale. Şi asta pentru că Ursa Mare şi Ursa Mică sunt constelaţiile în care zeiţa vânătorii i-a transformat pe Callisto şi pe fiul ei, Arcas. Însoţitoare a intransigentei Artemis, Callisto a îndrăznit să aibă o relaţie de iubire cu Apollo (fratele geamăn al Artemisei), de unde a apărut un copil. Furia zeiţei faţă de încălcarea jurământului virginităţii a fost nemărginită.

Ambiţia nestăvilită a acestei zeiţe bizare, pe cât de frumoasă, pe atât de necruţătoare, s-a manifestat în repetate rânduri, aducându-ne aminte de „femeia de carieră" din zilele noastre, care pune mai presus de orice (inclusiv familie) ascensiunea profesională.

Diana, John Waterhouse

Vanitoasa „şefă", ridicolă în multe situaţii, este anticipată de „crimele" Artemisei. Cel sau cea despre care se zvonea că este mai bun vânător decât ea, cădea pradă răzbunării ei. Semnificativă în acest sens este relaţia ei cu Adonis cel adorat de femei. Vestea că este mai abil vânător decât ea a înrăit-o la culme şi, în consecinţă, a trimis un mistreţ fioros să-l omoare. În altă variantă, moartea lui Adonis este legată de careul amoros Artemis-Hyppolitus-Afrodita-Adonis. Oricare ar fi adevărul, zeiţa vânătorii ne este prezentată ca o fiinţă violentă, ranchiunoasă şi distrugătoare a tuturor adversarilor. Ea nu tolera nici iubirile celor din anturajul ei (uciderea lui Orion) şi nici superioritatea altor mame – o omoară pe Niobe, regina Thebei, care născuse paisprezece copii, spre deosebire de propia sa mamă, Leto, care adusese pe lume doar doi: pe ea şi pe Apollo.

Poate în mod deliberat, pictorii nu au reprezentat-o pe Artemis (târziu identificată cu Selene, zeiţa Lunii) ca fiind o fecioară furioasă şi răzbunătoare. Pentru mulţi maeştri, a fost suficientă prezenţa câinilor de vânătoare şi a alaiului de fete virgine, total obediente stăpânei lor, pe care o admiră fără rezerve şi o ascultă umile din cauza fricii de răzbunare (vezi Tiziano). Jurământul lor de castitate le face intolerante faţă de masculinitate. Pare un fel de avant-premieră a unei mici mănăstiri de maici, în care stareţa este cea mai atrăgătoare făptură. Alura de luptătoare delicată a fost magistral realizată şi de sculptori renumiţi. Un bronz din epoca romană („Artemis şi cerbul") a fost vândut la casa de licitaţii Sotheby's cu 25,5 milioane de dolari, în 2007... Un detaliu pentru mişcarea feministă: emblema Artemisei este un arc de argint.

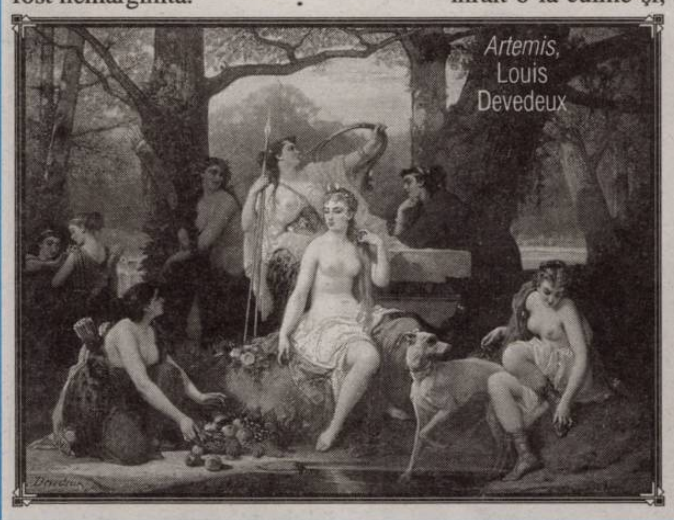
Artemis, Louis Devedeux

Diana şi Actaeon, Tiziano

„Racheta" lui Stevenson

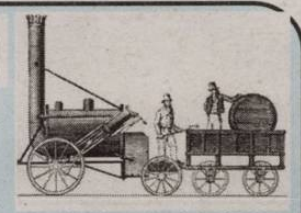

Inginerul englez George Stevenson (1781-1848) a fost primul realizator al unei căi ferate civile tip intercity şi proiectantul primelor locomotive cu abur. Datorită lui, pe linia ferată dintre Liverpool şi Manchester (56 kilometri) a circulat una dintre primele lui locomotive poreclită „Rocket". Aceasta putea atinge 45 de kilometri pe oră şi debutul a fost făcut la 15 septembrie 1830, când a circulat cu pasageri în vagoane descoperite.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

● „Doamna şi Domnul Olympia"

Fraţii Joe şi Ben Weider (Canada, foto) sunt iniţiatorii concursurilor de tip „Domnul Olympia" (1965) şi „Doamna Olympia" (1980). Este vorba de o iniţiativă excepţională prin care aceşti pionieri ai zeificării

moderne a omului de rând au promovat „perfecţionarea trupului" şi „păstrarea bunei condiţii fizice" – activităţi cunoscute astăzi prin denumirile lor englezeşti: „Bodybuilding" şi „Fitness".

Astăzi, a face exerciţii fizice şi a-ţi construi un trup cu muşchii la vedere (mai mult sau mai puţin reliefaţi) a devenit o tradiţie a omului modern. Sălile de „tras de fiare" s-au înmulţit peste tot în lume şi au devenit o afacere. În multe state dezvoltate, fitness-ul este o industrie profitabilă. Frumuseţea trupului uman a fost pentru fraţii Weider un ideal atins datorită marii lui atractivităţi şi posibilităţii de răspândire în orice categorie socială. Ei au iniţiat mai întâi revista „Fizicul tău" (1939), apoi „Creatorul de muşchi", „Puterea muşchilor", „Silueta perfectă" etc.

Succesul la public i-a determinat să înfiinţeze Federaţia internaţională de bodybuilding (IFBB, în engleză). Inteligenţa şi spiritul practicat le-a adus fraţilor Weider un adevărat imperiu al esteticii corporale, mai ales după iniţierea celebrelor concursuri „Dl. Olympia" şi „Dna Olympia". Şi când te gândeşti că Joe Weider a pornit la drum cu 7 dolari, la 17 ani. Atunci el şi-a confecţionat singur o halteră şi s-a gândit că exerciţiile fizice trebuie să se desfăşoare cu un costum adecvat. Ulterior, el şi fratele său au conceput şi principiile ştiinţifice după care trebuie urmate seriile de mişcări şi dozarea efortului, pe grupe de muşchi. După milenii, perfecţiunea trupului uman gândită de Phidias şi alţi sculptori ai Antichităţii a coborât din Olymp pe pământ. Orice muritor cu tenacitate îşi poate menţine condiţia fizică şi-şi poate dălţui un trup frumos, cu care să nu-i fie ruşine să iasă pe plajă. Arnold Schwarzenegger a fost unul dintre protejaţii fraţilor Weider şi iată unde a ajuns... Primul „Domn Olympia" a fost Lary Scott (1965), iar prima „Doamnă Olympia" a fost Rachel McLish (1980).

● Cu râsul nu-i de glumă

Râsul, cea mai mare felină de la noi, era privit în trecut ca o mare primejdie pentru ierbivorele sălbatice (căpriori şi capre negre în primul rând). I se mai spune „pantera Carpaţilor" şi abilităţile lui de vânător sunt excepţionale, fiind o felină specializată în pândă şi atac.

Studiile cercetătorilor români, chiar dacă nu au o înzestrare tehnică modernă pentru urmărire prin radiotelemetrie, arată că, după anii '60, populaţia râşilor (Lynx lynx) s-a ameliorat, reprezentând la ora actuală 35 la sută din totalul european. Vechile măsuri de protecţie şi formidabila suspiciune şi agilitate ale acestui vânător solitar (pe care-l găsesc, cu greu, doar câini anume dresaţi) l-au salvat de la dispariţie. Din păcate, se pare că la ora actuală principala primejdie pentru zimbri şi râşi (şi nu numai, evident) o reprezintă atitudinea faţă de natură a noilor proprietari de păduri. Despăduririle abuzive, strict mercantile şi haotice, periclitează atât biodiversitatea autohtonă şi stabilitatea geo-climatică, cât şi munca şi investiţiile în acest sens. Vieţuitoarele (mai ales cele cu număr de exemplare foarte mic sau necunoscut) trebuie să simtă, totuşi, că printre oameni domneşte legea. Râsul carpatin este mai mare decât cel iberic şi canadian, atingând 1,5 metri lungime.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Detectivul inuman

Detectiv-intelectual şi cu un spirit de observaţie năucitor, Sherlock Holmes este personajul principal în patru romane şi 56 scurte povestiri scrise de Sir Arthur Conan Doyle (1859-1930). Inteligenţa deductivă şi obsesia amănuntului sunt însă caracteristicile unui personaj real, un profesor de medicină al scriitorului, şi anume medicul scoţian Joseph Bell (1837-1911), un chirurg apreciat şi de regina Victoria. Cei doi s-au întâlnit în 1877 (cu zece ani înainte de prima povestire cu Sherlock Holmes), la Edinburgh Royal Infirmery. Interesant este şi faptul că primul care a descoperit corespondenţa cu realitatea a personajului a fost Rudyard Kipling, care l-a felicitat pe autor.

Există însă şi alte circumstanţe care au condus la propagarea acestui personaj de legendă. Fără să fiu subiectiv sau răutăcios, aş putea spune că insuccesul cabinetului particular de medicină (oftalmologie) al lui Sir Doyle a contribuit la succesul în cariera de scriitor. Pur şi simplu, doctorul Conan Doyle se plictisea din lipsă de pacienţi şi, pentru a-şi omorî timpul, scria povestiri. Chiar el se plângea mamei sale că detectivul are mai mult succes decât el însuşi în practicarea medicinei şi voia să-l omoare pentru a se dedica unor lucruri mai serioase. Prima povestire, „Studiu în roşu", a apărut în 1887 în „Beeton's Christmas Annual" (Holmes însoţit de dr. Watson, care apare în patru nuvele). La îndemnul mamei sale, scriitorul-doctor a continuat să-l plimbe pe Holmes prin meandrele surprinzătoare ale enigmelor criminalistice, până-n 1914... Se observă în aventurile lui Holmes că detectivul este un misogin convins, căci femeia-client apar foarte rar. Într-o scrisoare a lui Doyle către profesorul Bell, scriitorul spune că „Sherlock este la fel de inuman precum calculatorul lui Babbage".

Din punct de vedere literar, Sherlock Holmes are un mare înaintaş. Este vorba despre detectivul C. Auguste Dupin al lui Edgar Allan Poe, care a văzut lumina tiparului în 1841 („Crimele din strada Rue Morgue"). Dupin era un campion al logicii, o maşină de reconstituit raţiunea criminalului. Aceeaşi calitate cu care Holmes şi-a uimit cititorii. De altfel, Dupin a fost un model şi pentru la fel de celebrul Hercule Poirot, belgianul mustăcios care a „umplut" cele treizeci şi trei de romane ale Agathei Christi.

Ştiaţi că...

◆ *...în captivitate veveriţele trăiesc 15-20 de ani? În sălbăticie trăiesc doar în jur de un*

an, din cauza bolilor, a prădătorilor şi a oamenilor care, de multe ori le distrug habitatul.

◆ *...peştii de apă sărată beau apă? Cei de apă dulce nu fac acest lucru.*

◆ *...creierul nostru este mai activ noaptea, în timpul somnului, decât ziua când*

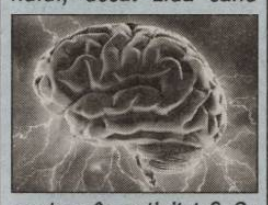

suntem în activitate? Cu cât creierul este mai activ când dormim, cu atât somnul este mai profund.

◆ *...există o teamă patologică de copaci? Aceasta se numeşte „dendrophobie".*

◆ *...se pare că bufniţele prezintă o particularitate? Sunt singu-*

rele păsări care pot vedea culoarea albastră.

◆ *...În Statele Unite există tot felul de legi ciudate? Astfel, în California, cei care vând o casă sunt obligaţi să-i informze pe noii proprietari dacă locuinţa este bântuită.*

◆ *...odinioară roşiile erau numite „me-*

rele dragostei"? Se credea că cine le mănâncă se îndrăgosteşte.

◆ *...se crede că elefanţii au calităţi lingvistice? Ei pot distinge diferite limbi străine.*

Ştiaţi că...

Templul Jokhang

Construit la o înălţime de 4.900 metri pe un podiş din Asia, la nord-est de Himalaya, Tibetul este regiunea populată aflată la cea mai mare înălţime din lume. Patrie tradiţională a poporului tibetan şi a altor câteva grupuri etnice cum sunt Han şi Hui, a avut o cultură străveche şi o religie proprie, dorind să stea izolat de restul lumii.

Înconjurat de munţi, Tibetul a fost un regat budist puternic, condus mai târziu de mongoli şi de dinastia Manchu şi, după Revoluţia Chineză din 1911-1912, a devenit regiune independentă aflată sub influenţă britanică. În 1950 a fost invadat de chinezi şi, din 1955, a fost declarat oficial regiune autonomă din cadrul Chinei.

Jowo Rinpoche

Capitala Tibetului, Lasha, este împărţită în două părţi distincte: cea tibetană, presărată de monumente de o frumuseţe unică şi cea chinezească în care, în urma evenimentelor tragice amintite, vechile case tradiţionale au fost demolate şi înlocuite cu blocuri de beton pentru chinezii stabiliţi aici.

Oraşul, cu o strălucire aparte, se mândreşte în mod special cu două mari monumente aflate sub protecţie UNESCO. Unul este palatul Potala, reşedinţă a conducătorului religios suprem, Dalai Lama, aflat acum departe de ţara sa şi celălalt este Templul Jokhang, considerat cel mai sfânt din Tibet şi aparţinând sectei Gelug.

Se crede, conform unor tradiţii, că acesta a fost construit între anii 641-642 de către Songtsän Gampo, regele de atunci al Tibetului.

Numit şi Casa Misterelor din Rasa – acesta fiind vechiul nume al oraşului – templul a fost ridicat de suveran pentru cele două soţii ale sale, prinţesa Wencheng din dinastia chineză Tang şi Bhrikuri din familia domnitoare nepaleză. Acestea au adus ca zestre o mulţime de statui şi imagini budiste dintre care o bună parte au fost depuse în templu.

Cea mai venerată dintre statui, aflată în sala principală, este Jowo Rinpoche, făcând parte din zestrea prinţesei Wencheng. Statuia îl reprezintă pe Budha Shakyamuni şi legenda spune că a fost realizată de îngeri cereşti ai zeului Indra.

Templul a cunoscut o perioadă de mare înflorire în secolul al XI-lea, în vremea stareţului Atisha şi a devenit cea mai importantă mănăstire din Lasha. Aflat în piaţa Barkhor a fost ridicat prin munca şi eforturile unui mare număr de meşteri nepalezi. Ocupă o suprafaţă de circa 25.000 m.p. şi combină trei stiluri: tibetan, indian de tip vibara şi chinezesc al dinastiei Tang.

Privit din afară pare o construcţie tipic tibetană, joasă şi lată, fără a putea fi distinse nici stilurile respective, nici cele patru etaje ale clădirii.

Interiorul însă este un adevărat labirint alcătuit din capele întunecate închinate divinităţilor budiste. Aerul este încărcat de mirosul de tămâie, de beţişoarele de lemn parfumat şi de cel al candelelor cu unt de iac. Multe dintre statui reprezintă regi şi prinţese ale ţării, preoţi şi maeştri budişti. O parte au fost distruse în timpul revoluţiei culturale din China dar ulterior au fost refăcute din bucăţile rămase sau recreate în întregime. Deşi unele dintre părţile templului, distruse de vicisitudinile istoriei, au fost reconstruite, ramele uşilor Newari, coloanele şi alte finisaje rămân cele originale.

Printre acestea pot fi amintite „Festivalul Rugăciunii Monlam" la care iau parte cele trei confesiuni budiste Drepung, Sera şi Ganden, când călugării practică cunoscutele dansuri tradiţionale, sau „Festivalul Lămpilor de Unt", o adevărată expoziţie de prăjituri

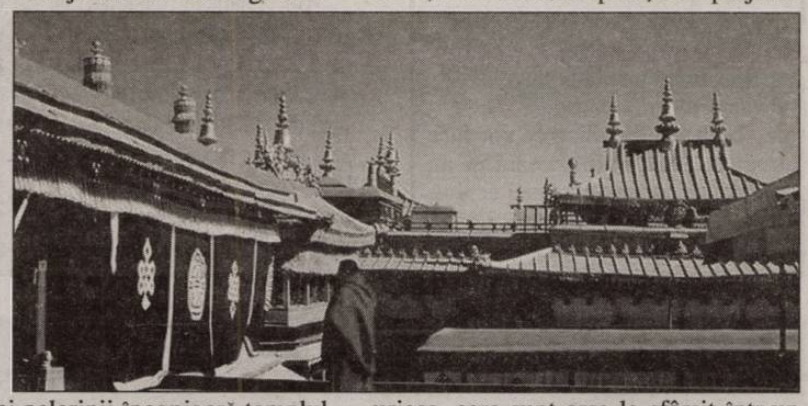

uriaşe, care sunt arse la sfârşit într-un foc imens.

În cadrul ritualurilor care au loc aici pelerinii înconjoară templul prin străduţele înguste în sensul acelor de ceasornic. Traseul se încheie în curţile din faţa intrării principale în care toţi se închină lui Budha. Credincioşii intră smeriţi în capele, fac mătănii şi se roagă în tăcere. Ceremonialul este de fiecare dată acelaşi, dar există şi momente în care proporţiile ritualului devin impresionante.

Pe lângă colecţia de statui – cele mai multe din metal – templul conţine şi o bogată colecţie de cărţi sacre şi de suluri pictate, evocând anii de glorie ai unei civilizaţii care a reuşit să supravieţuiască.

„Festivalul Lămpilor de Unt"

Casa Vergu-Mănăilă

Clădire monumentală, aflată în municipiul Buzău, aceasta este un fost conac boieresc.

Aparţinând familiei Vergu, este atestată documentar din 1794. Naţionalizată în 1948, a fost lăsată în paragină dar a fost restaurată între 1971-1974.

Actualmente găzduieşte colecţia de etnografie şi artă populară a Muzeului Judeţean Buzău.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Inari

Zeu al agriculturii din mitologia japoneză, Inari patronează şi creşterea viermilor de mătase. Este un simbol al muncii câmpului şi al hranei în general.

Ca patron al câmpurilor, este sărbătorit primăvara, între februarie şi aprilie, sau toamna, între septembrie şi noiembrie. Sărbătorile sunt calculate anual în funcţie de recoltă şi, evident, de vreme.

În timp, cultul său s-a contopit ca un altul, totemic, al vulpii de şes, aceasta patronând vinul şi dragostea.

Şi-a îndeplinit ultima dorinţă

Condamnaţii la moarte din unele ţări au dreptul la o ultimă dorinţă, minoră: să fumeze o ţigară sau să savureze un platou cu bunătăţi.

De o ultimă dorinţă a beneficiat şi un delincvent american din oraşul Jacksonville din Florida – Patrick Bantista – în vârstă de 34 de ani, dar în cu totul alte condiţii. Acesta, dat în urmărire generală pentru jaf armat şi sechestrare de persoane, ştia că va fi arestat în scurt timp.

Ultima sa dorinţă înainte de a fi încătuşat a fost să facă... amor. S-a baricadat în domiciliul său şi s-a bucurat de graţiile iubitei sale Leanne Hunn căutată şi ea de poliţie pentru complicitate. La un moment dat a apărut o echipă de poliţişti informaţi că Patrick se afla la domiciliul său care l-a somat să deschidă. N-a răspuns somaţiei, profitând de ultimele clipe care s-au transformat în ore, de voluptatea amorului. În cele din urmă a intervenit o echipă de poliţişti de elită cu mandat special care a spart uşa. Cei doi nu au opus rezistenţă.

În timpul anchetei au declarat că erau decişi să deschidă uşa dar după ce vor face dragoste pentru ultima oară. N-au uitat să ceară scuze primei echipe de poliţişti care a aşteptat câteva ore în faţa uşii... *(D.M.)*

Dansatorul cu bicicleta pe sârmă

Acrobaţiile la înălţime de la circ pot fi cumva înţelese prin faptul că e vorba despre spectacole îndelung gândite şi care au în spate antrenamente serioase. Nu acelaşi lucru e valabil în cazul acelor persoane care îşi riscă viaţa pur şi simplu pentru că setea lor de adrenalină nu poate fi ţinută în frâu. Iar pentru a-şi pune în practică aceste nevoi mai degrabă instinctuale s-au inventat aşa-numitele sporturi extreme. Spre deliciul asistenţei şi spre uşurarea (de adrenalină, cum spuneam) a actanţilor, există cele mai nebuneşti astfel de iniţiative.

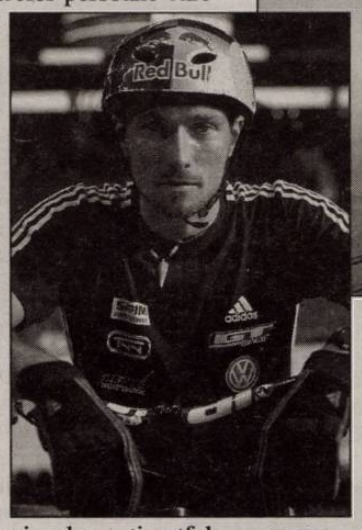

De la foarte cunoscutul bungee-jumping (aruncarea în gol cu coarda elastică), până la filmarea coborârilor nebuneşti, în mare viteză, pe buza unor crevase ce stau să crape, parcă nimic din ce înseamnă risc dincolo de limite nu scapă practicanţilor respectivelor non-sporturi. Astfel este belgianul Kenny Belaey, care s-a gândit că locurile cele mai potrivite pentru pasiunea sa ar fi piscurile abrupte ale Alpilor din Savoia, care ating vreo 2.700 de metri înălţime. Dar nu escaladându-le, ci străbătându-le cu bicicleta şi nici măcar pe teren solid, ci... pe sârmă.

Mai exact, Kenny a realizat recent o astfel de acrobaţie pedalând pe ceea ce se cheamă „slackline" (frânghie elastică) întinsă între două piscuri aflate la 18 metri distanţă unul de celălalt.

Pentru liniştea dumneavoastră trebuie să menţionăm că îndrăznetul acrobat era şi priponit bine într-un sistem de siguranţă cu corzi (apropo, chiar a alunecat de pe frânghie de câteva ori), dar, oricum, spectacolul nu e deloc pentru cei cu inima în pioneze. *(A.N.P.)*

Răpire oprită la timp

O scenă incredibilă s-a petrecut în unul dintre oraşele din nordul Franţei cu puţin timp în urmă. Un distribuitor care urma să livreze unui client mărfurile comandate îşi descărca tocmai maşina, când a fost luat pur şi simplu pe sus de doi necunoscuţi care l-au târât spre o maşină condusă de un al treilea.

Cei doi încercau să-l bage în portbagajul deschis dar omul opunea, evident, o rezistenţă disperată. Scena a fost observată de un trecător care a intervenit imediat, încingându-se o mică luptă. Omul s-a dovedit destul de puternic aşa că răufăcătorii au sărit în maşină şi au părăsit locul.

Intervenţia trecătorului a fost salutată de patronul societăţii de distribuire, care ar fi fost şantajat prin răpirea funcţionarului său. De fapt curajul său a fost călduros prezentat în ziarul local cu atât mai mult cu cât cel care ar fi fost răpit era într-o stare perfectă, alegându-se doar cu câteva vânătăi şi o spaimă urâtă. *(I.S.)*

În caiac, printre rechini

Un american pasionat de periplurile în caiac s-a aventurat, pe o vreme în care apele din largul coastelor oraşului Santa Barbara din California erau calme. A ieşit în larg, fără să se îndepărteze de ţărm, cu toate că ştia că e expus atacului rechinilor. Întotdeauna avea o armă de foc pe care miza în cazuri extreme. Era un bărbat extrem de curajos dar nesăbuit. Într-o ambarcaţiune atât de fragilă atacul unui rechin poate fi fatal. De această dată, în condiţiile în care nu avea arma asupra sa, a văzut moartea cu ochii. Un rechin ciocan — o specie cu o acuitate vizuală deosebită — de aproape 3 metri lungime pe care l-a zărit, l-a urmărit pe o distanţă de aproximativ 1 kilometru. A vâslit din răsputeri spre mal dar fiara l-a ajuns din urmă şi l-a atacat, izbind caiacul care se putea răsturna în orice clipă. S-a apărat lovindu-l cu vâsla de zeci de ori în speranţa că-l va îndepărta.

Uneori rechinul dispărea sub apă şi revenea tot mai furios.

În cele din urmă, bărbatul a reuşit să ajungă la mal după ce rechinul care l-a urmărit până în imediata apropiere, a încetat să-l mai atace. Epuizat, aflat în stare de şoc, s-a trântit pe ţărm şi a leşinat. Rechinul, resemnat, s-a îndepărtat în larg, „sperând" că îşi va reîntâlni potenţiala victimă. *(D.M.)*

„Uite cum mă jefuieşte ăla!"

Un new-yorkez a avut o mare bucurie, dar a trăit simultan şi o mare dramă în momentul când a constatat că aplicaţia de pe telefonul mobil, menită să ţină sub observaţie tot ce se petrecea acasă în absenţa sa, funcţionează ireproşabil. La mijlocul lunii septembrie, Danny Wheeler se afla la serviciu, când şi-a verificat telefonul în jurul orei 13:00, după ce primise o alertă pe Canary – aplicaţie pe smartphone dedicată securităţii. Şi a rămas blocat, văzând în direct, cum s-ar spune, ca la televizor, că în încăperea principal se afla un nepoftit ce tocmai se pregătea să-i jefuiască locuinţa!

De precizat că aplicaţia în valoare de 24 până la 149 de dolari are mai multe opţiuni, între care şi pe aceea ca, în caz de pericol, proprietarul să poată acţiona de la distanţă o alarmă aflată în casă, în scopul de a-i speria pe infractori şi de a alerta poliţia. Danny a pornit alerta, în acelaşi timp plecând imediat către reşedinţa aflată în curs de jefuire. Totuşi, în momentul când a ajuns, hoţii deja plecaseră. Scurta şi aparent banala întâmplare nu s-a încheiat însă astfel. De fapt, proprietarul îi văzuse în imagini pe cei doi infractori pătrunzând în casă, dar a auzit şi un strigăt venit de afară. Era Seamus McDaid, un vecin al lui Danny, care-i observase pe intruşi şi încerca să-i facă să fugă. Ceea ce s-a şi întâmplat, de altfel, iar alarma a început să sune câteva secunde mai târziu.

Adevărul e că imaginile video surprinse de aplicaţia-gardian au fost de mare folos în identificarea infractorilor, care au reuşit să-şi facă meseria în cele numai câteva minute petrecute în locuinţa jefuită, furând mai multe bijuterii. Totuşi, având în vedere felul cum s-au desfăşurat faptele, să recunoaştem că şi rolul lui McDaid a fost esenţial. Prin urmare, nu e deloc rău să ne păzim de intruşi cu asemenea tehnologii, dar ideal ar fi şi să ne ţinem prin preajmă un vecin vigilent! *(A.N.P.)*

Robinson în oraşul miracolelor

Având plete răvăşite şi o barbă à la Robinson ce-i dau un aer hirsut, Hamilton Cunha Filho se distinge între miile de oameni ai străzii din Rio de Janeiro prin faptul că are, totuşi, un fel de adăpost: el trăieşte pe o plută... cu vedere la mare. Mai precis, la splendidul (dar cu ape extrem de poluate) golf Guanabara, unde în 2016 se vor desfăşura întrecerile velierelor din cadrul Jocurilor Olimpice.

Deşi considerat om al străzii, cum spuneam, el doarme pe pluta pe care şi-a construit-o singur din resturi găsite la gunoi şi care se leagănă pe valuri alături de veliere şi iahturi. „Ambarcaţiunea" lui Hamilton e dotată cu un mic acoperiş de plastic, o ramă de bambus şi un recipient de plastic roşu în care seara aprinde o lumânare, pentru a-şi semnala prezenţa. Când vrea să-şi spele şi să-şi usuce hainele, el aruncă ancora în apropierea ţărmului unde ajunge înotând.

Primăria din Rio a distrus de câteva ori baraca de carton pe care acest solitar şi-o ridicase pe ţărm şi atunci bărbatul s-a gândit să se mute pe apă. Aici se simte mai în siguranţă, protejat împotriva hoţilor şi a eventualilor agresori. În plus, are şi timp să viseze cu ochii deschişi. „Când o să am timp, vreau să mă extind, să-mi fac o casă ceva mai mare.", i s-a destăinuit el unui ziarist care l-a descoperit în mulţimea de amărâţi ai metropolei braziliene şi pe care l-a imortalizat, la rândul său, cu un minuscul aparat foto. Iar adevărul e că la Rio problema locativă e un flagel scăpat de sub orice control, o treime din cele peste 6 milioane de rezidenţi locuind în aşa-numitele favelas, un gen de colibe insalubre, lipsite de apă curentă, canalizare şi de celelalte servicii publice. Ceea ce, de fapt, se întâmplă şi prin alte locuri, nu-i aşa?... *(A.N.P.)*

Numărătoarea mistreţilor

La sediul ocolului silvic Costeşti, ing. Mircea Nicolae, din Direcţia silvică Argeş (director Chiriloiu Armand) avea discuţii contradictorii cu superiorii privind efectivele de mistreţi existente în complexul cinegetic Mozacu şi stabilite prin observaţii repetate.

Pentru cunoaşterea realităţilor din teren şi a eliminării discuţiilor, şeful de ocol silvic a folosit o metodă originară – fotografierea mistreţilor veniţi la vetrele de furajare în momentul de maximă concentrare.

Numărul mistreţilor din fotografiile realizate s-au comparat cu cele obţinute de personalul din teren – pădurarii Sârbu Ion, Matei Marius, Sârbu Dumitru, Vişineanu Gheorghe –. realizate din observatoarele din vecinătatea vetrelor de furajare. Din fotografiile efectuate a rezultat, în total, existenţa în teren a 300 de mistreţi. Comparativ cu datele din observaţii, în cele patru vetre de furajare au rezultat diferenţe de sens-minus 4-5 exemplare, constituind o dovadă a seriozităţii personalului silvic în raportarea datelor. *(Dr. Vadim Nesterov)*

„Hoţii de roluri” de la Hollywood

Nu de puţine ori s-a întâmplat ca actori celebri să refuze un rol sau să fie în imposibilatea de a-l accepta, pentru ca acest rol să fie preluat de altcineva şi să-i aducă respectivului un deosebit succes. Exemplele pe care „cetatea filmului” de la Hollywood ni le oferă, în acest sens, sunt nenumărate. Noi vă vom oferi doar câteva, pentru a vedea că şi în filme, ca şi în viaţă, se aplică regula „nu e pentru cine se pregăteşte, e pentru cine se nimereşte”...

„Gravity”: Sandra Bullock şi George Clooney în locul Angelinei Jolie şi al lui Robert Downey Jr.

Pentru thrillerul lui Alfonso Cuaron, a cărui acţiune se petrece în spaţiu, alegerea iniţială a regizorului a căzut asupra Angelinei Jolie. Dar actriţa nu a acceptat salariul oferit, aşa că producătorii au iniţiat negocieri cu alte staruri. Rând pe rând au refuzat însă şi Marion Cotillard, Scarlett Johansson şi Natalie Portman, pentru ca rolul să-i fie atribuit, în cele din urmă, Sandrei Bullock. Pentru personajul principal masculin, locotenentul Matt Kowalski, a fost ales Robert Downey Jr, dar, ocupat până peste cap cu filmările la Iron Man, acesta a refuzat şi rolul a fost preluat de George Clooney, care a avut o prestaţie de zile mari!

„Stăpânul Inelelor”: Viggo Mortensen în locul lui Stuart Townsend

La doar patru zile de la începutul filmărilor la epica adaptare a cărţilor lui Tolkien, regizorul Peter Jackson şi-a dat seama că făcuse o alegere greşită: actorul irlandez Stuart Townsend era prea tânăr pentru a-l juca pe prinţul Aragorn. În locul lui a fost ales „veteranul” Viggo Mortensen care, după ani şi ani de actorie, a devenit o celebritate de prim rang graţie acestui rol.

„Camera de refugiu”: Jodie Foster, în locul lui Nicole Kidman

Povestea dramatică a unei mame şi a fiicei sale, prinse în interiorul unei încăperi blindate şi asediate de o bandă de criminali, a reprezentat unul dintre cele mai bune filme ale regizorului David Fincher. La „prima

strigare”, rolul a fost atribuit actriţei australience Nicole Kidman, dar aceasta a trebuit să abandoneze după 18 zile de filmări, din cauza recidivei unei luxaţii la picior, suferită pe platourile de filmare de la „Moulin Rouge”. Ca atare, regizorul a apelat la Jodie Foster, care a avut la dispoziţie doar nouă zile pentru a citi scenariul şi pentru repetiţii, dar s-a achitat magistral de sarcina primită.

„Sunt o legendă”: Will Smith, în locul lui Arnold Schwarzenegger!

Inspirat de romanul omonim al lui Richard Matheson, acest science fiction de excepţie s-a dorit a fi un vehicul pentru relansarea lui Arnold Schwarzenegger, pe care studiourile Warner Bros l-ar fi vrut în rolul principal. În iulie 1997, regizorul Ridley Scott a început discuţiile cu Arnold, dar după modificările aduse scenariului – Scott dorea ca filmul să fie mai puţin SF şi mai mult dramă psihologică, de aceea prima oră de peliculă trecea fără niciun fel de dialog! – actorul a renunţat la rol. Fiindcă

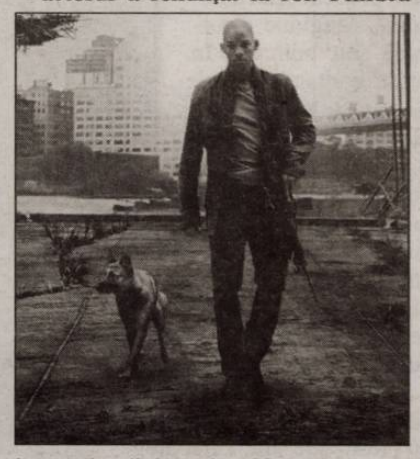

bugetul solicitat, de 108 milioane de dolari, a fost considerat prea mare, Scott a refăcut pentru a treia oară scenariul, obţinând economii de 20 de milioane de dolari, dar boşii Warner Bros tot nu au fost de acord. Scott a părăsit proiectul, dar s-a întors Schwarzenegger, care l-a propus ca regizor pe Rob Bowman şi ca interpret principal, în locul lui, pe Will Smith. Aşa s-a născut legenda...

„Indiana Jones — Căutătorii Arcei pierdute”: Harrison Ford în locul lui Tom Selleck

Numele actorului Tom Selleck e puţin cunoscut cinefililor de azi, dar acum trei-patru decenii, acesta era o celebritate la Hollywood. Tocmai de aceea, producătorul George Lucas a decis să-l distribuie în rolul detectivului Indiana Jones. Doar că Selleck era atât de ocupat cu turnarea serialului Magnum, încât nu a putut onora invitaţia. Cu doar trei săptămâni înaintea primului tur de manivelă, Steven Spielberg l-a convins pe Lucas să meargă pe mâna lui Harrison Ford (abia distribuit şi în rolul lui Han Solo din seria „Războiului Stelelor”), care părea la fel de viril şi de bătăios ca Selleck, doar că nu avea mustaţă! Lucas l-a ascultat şi astăzi, după câteva serii Indiana Jones, putem spune că bine a făcut!

„Matrix” — Keanu Reeves în locul lui Will Smith

Dar şi Will Smith a pierdut un rol – şi încă ce rol! – subtilizat apoi, cu dibăcie, de Keanu Reeves. Este vorba de personajul Neo, din celebra trilogie „Matrix”, pe care Smith a refu-

zat să-l joace fiindcă scenariul fraţilor Wachowski i s-a părut „exagerat”. În schimb, Will a ales rolul principal din mai degrabă mediocra comedie „Wild Wild West”, care a avut încasări modeste, mai ales dacă o comparăm cu uriaşul succes al lui „Matrix”.

PORTRET

Andreea Bibiri

Născută pe 3 mai 1975, această actriţă, a cărei frumuseţe gingaşă cucereşte spectatorul de la prima vedere, a absolvit în 1996 Academia de Teatru şi Film din Bucureşti, la casa profesorului Alexandru Repan. Încă din facultate chipul său ingenuu şi talentul nativ au ajutat-o să dea viaţă unor personaje delicate, precum Logodnica, din *Nuntă însângerată* de Federico Garcia Lorca, Sonia, în *Unchiul Vanea,* de Cehov sau Rosalinda, în *Cum vă place,* de Shakespeare.

Rolul ei de debut — Studenta, în *Lecţia* lui Eugene Ionesco, pusă în scenă la Teatrul Bulandra, a fost o plăcută surpriză pentru criticii de teatru şi pentru public, deopotrivă, relevând o actriţă care, pe lângă frumuseţea angelică era înzestrată şi cu foarte mult talent. Au urmat roluri la Bulandra, în piesele lui Cehov sau Shakespeare, dar nu numai, şi la Teatrul de Comedie *(Trei femei înalte,* de Edward Albee), la Teatrul Green Hours *(Zi-i că-i bine,* de Will Colhurn, spectacol nominalizat la premiul UNITER în 2011) sau la Godot Café-Teatru *(Cremă de zahăr ars. Astăzi îi spunem dragoste),* unde face un cuplu de excepţie cu actorul Marius Manole.

Dar nu doar fanii teatrului o apreciază şi o îndrăgesc, ci şi telespectatorii, deoarece Andreea Bibiri a putut fi urmărită în seriale de televiziune de mare succes, ca *Daria, dragostea mea* sau *În familie,* ori în filmele pentru televiziune *Răzbunarea,* regizat de Adrian Sitaru, *Iubire cu pumnul,* în regia Anei Mărgineanu şi serialul care a făcut furori pe HBO, *Iubire în derivă.*

Evident că o frumuseţe ca ai ei nu putea să nu atragă atenţia regizorilor de filme pentru marele ecran. Astfel, Andreea a fost distribuită în producţiile lor de creatori reputaţi, ca Stare Gulea *(Stare de fapt),* Lucian Pintilie *(Nicki şi Flo)* sau Dinu Tănase *(Damen Tango).* În 2010, a avut ideea înfiinţării unui atelier de teatru, la care au participat, iniţial, doar actori de la Bulandra, apoi şi actori din alte teatre. De ce un atelier pentru actori deja consacraţi? Pentru că, aşa cum însăşi Andreea spune, „meseria de actor se exersează jucând”.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Eveniment

Un roman pseudoistoric

Recent a fost lansat la librăria Humanitas, chiar în prezenţa autorului, romanul lui Evgheni Vodolazkin, *Soloviov şi Larionov.* Anul trecut Humanitas Fiction a editat bestsellerul autorului ucrainean, Laur. În *Soloviov şi Larionov,* romancierul reconstituie un episod din trecutul Rusiei, îmbinat cu un prezent nu mai puţin pasionant.

Soloviov, tânăr cercetător în domeniul istoriei, studiază figura legendară a generalului Larionov, comandant în Armata Albă în timpul Războiului Civil din Rusia. Dar portretul pe care i-l face este unul pseudoistoric, contaminat de figuri proeminente din istoria Rusiei şi chiar din familia lui Vodolazkin. Tema de cercetare prilejuieşte incursiuni în timp şi spaţiu, în cele mai diferite medii, colorate pe alocuri cu o tentă detectivistică. Romanul abundă în consideraţii despre istorie, politică şi morală, întruchipate într-o galerie de portrete memorabile, bazate pe jocul ironic al autorului cu sursele reale şi cele inventate. O frumoasă şi seducătoare poveste de dragoste întregeşte, cu umorul inconfundabil al scriitorului, gustat deja de cititorii români, această remarcabilă operă literară în care meditaţia asupra relativităţii lucrurilor – mai cu seamă a adevărului istoric – ocupă un loc central. Despre războiul civil din Rusia şi ciudăţeniile lui, Vodolazkin scrie:

„A fost un război ciudat, un război al ruşilor cu ruşii, în care soldaţii luaţi prizonieri puteau lupta chiar de-a doua zi de partea duşmană. O făceau cu acelaşi devotament ca şi înainte. Nu erau puţini cei care îşi făcuseră o obişnuinţă din a trece dintr-o tabără în alta. Pentru unii era unica posibilitate de a munci în condiţii de război, pentru alţii era un mod de viaţă, nu mai avea importanţă pentru cine luptau. Într-o viaţă tihnită nu aveau parte de senzaţii tari. Îi îmbăta frăţia de arme în faţa morţii. Trecerile în tabăra duşmană erau, de regulă, oprite de glonţ. Sau de sabie. De fapt, nu prea aveai ce alege.”

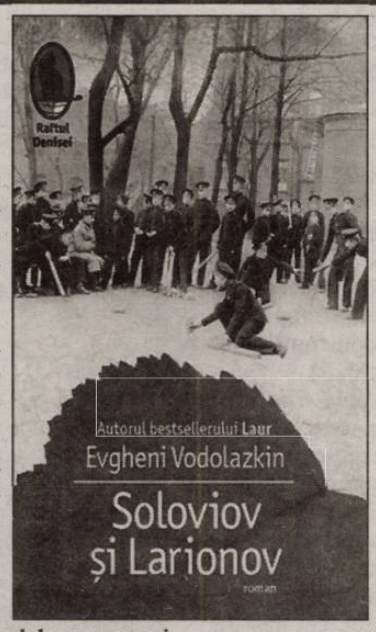

Evgheni Vodolazkin s-a născut în 1964 la Kiev, unde şi-a făcut studiile universitare. Este doctor în ştiinţe filologice, specialist în literatura rusă veche. Din 1990 devine cercetător la Institutul Literaturii Ruse (Puskinskii Dom) din Sankt-Petersburg. Este autorul a peste o sută de lucrări ştiinţifice, a contribuit la elaborarea enciclopediei *Cântec despre oastea lui Igor* şi a *Bibliotecii literaturii Rusiei Vechi,* precum şi a lucrării *Cuvioşii Kiril, Ferapont şi Martinian din Belozersk.*

În 2009 publică romanul *Soloviov şi Larionov,* care se bucură imediat de succes, fiind nominalizat la premiile Andrei Belîi şi Bolşaia Kniga (Marea Carte). În 2011 îi apare culegerea de studii şi eseuri *Instrumentul limbii.* În 2012 publică romanul *Laur* (Lavr; Editura Humanitas Fiction, 2014), care devine revelaţia literară a anului 2013 în Rusia, fiind dublu câştigător al Premiului Bolşaia Kniga – Premiul întâi şi Premiul cititorilor – şi câştigător al Premiului Iasnaia Poliana (Lev Tolstoi). Opera literară a lui Evgheni Vodolazkin este în curs de traducere în peste douăzeci de ţări.

GEORGE CUŞNARENCU

SPLINA un gardian al organismului

Una dintre maladiile grave mai puţin abordate în mass-media de popularizare a problemelor de sănătate este** splenomegalia, **adică hipertrofia splinei, care poate fi de origine inflamatorie, infecţioasă sau sangvină. De precizat că acest organ intern de circa 200 grame se află în stânga abdomenului, în vecinătatea stomacului, şi că are un rol important în sistemul imunitar (protective împotriva microbilor) şi în curăţarea sângelui.

Hipertrofia splinei poate avea cauze multiple:

■ ***Infecţiile:*** ● hepatite; ● mononucleoză infecţioasă (maladia Pfeiffer) ● malaria ● sifilis ● tuberculoză ● endocardită bacteriană (inflamaţia structurii interne a inimii, respectiv a valvelor cardiace) ● bruceloză ● infecţia HIV.

■ ***Anemia hemolitică:*** ● talasemie ● eliptocitoză sau sferocitoză ereditară ● drepanocitoză.

■ ***Cancer al sângelui şi al sistemului limfatic:*** ● maladia Hodgkin ● limfom non-hodgkinian şi alte forme de limfom ● leucemie, mielofibroză şi alte afecţiuni apropiate.

■ ***Maladiile metabolice:*** bolile Gaucher, Niemann-Pick, Wolman, Hand-Schüller-Christian, Letterer-Siwe.

■ ***Patologii ale ficatului:*** ● ciroză hepatică ● hipertensiune portală; ● patologie cardiacă, incluzând o prezenţă masivă de sânge în ficat.

■ ***Maladii autoimune:*** ● sindromul Felty ● lupus eritematos sistemic ● patologii intestinale (maladia Crohn, colita ulceroasă, maladia celiacă etc.).

■ ***Patologii inflamatorii:*** sarcoidoza.

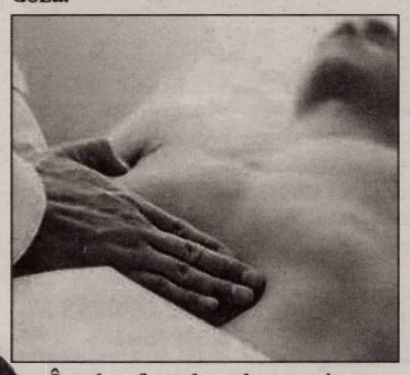

În plus faţă de cele menţionate, poate apărea o malformaţie a splinei, care, din cauza unei probleme de dezvoltare, poate fi strangulată ori răsucită, ceea ce implică un deficit de irigare cu sânge şi aşa-numitul infarctus splenic (ocluzie vasculară splenică) sau o poziţie anormală în abdomen. În caz că volumul splinei creşte şi aceasta reţine cheaguri de sânge, apar reţineri de celule sangvine, în mod direct proporţional. Se produce un cerc vicios: cu cât splina reţine mai multe celule sangvine, cu atât creşte în volum, acumulând tot mai multe cheaguri. Perpetuându-se această situaţie, se poate ajunge la obstrucţia splinei şi implicit la împiedicarea bunei sale funcţionări.

Totodată, hipertrofia va duce la retenţia de globule roşii pe care splina le va distruge, la fel cum procedează cu celulele sangvine anormale sau bolnave. În acest context, trebuie reţinut că: ● eliminarea globulelor roşii implică riscul de anemie ● eliminarea globulelor albe creşte riscul de infecţii ● cheagurile înseamnă şi predispoziţie la hemoragii ● splina hipertrofiată se poate distruge, ceea ce ameninţă la modul vital cu o hemoragie internă masivă.

Splenomegalia propriu-zisă, în cele mai multe cazuri, nu presupune simptome pregnante şi poate fi depistată în urma unui examen medical de rutină (palparea abdomenului). Dacă există probleme, ele pot fi: durere în stânga-sus a abdomenului, cu iradiere spre umăr; senzaţie de balonare, chiar după o masă modestă, explicabilă prin faptul că splina hipertrofiată presează asupra stomacului; oboseală; infecţii repetate; sângerări şi echimoze.

După stabilirea diagnosticului (palpare abdominală, analiza sângelui, analiza măduvei osoase, ecografie, teste ale funcţiei hepatice), tratamentul va fi stabilit în strânsă legătură cu detaliile acestuia.

Astfel: ● dacă nivelul hemoglobinei e scăzut, poate fi necesară o transfuzie sangvină ● în caz de insuficienţă a globulelor albe se vor prescrie, de regulă, antibiotice pentru limitarea riscului de infecţie ● o infecţie bacteriană va presupune administrarea de antibiotice; la o scădere drastică a concentraţiei de plachete, se recomandă o transfuzie.

În ceea ce priveşte eliminarea splinei, aceasta e opţiunea strictă a medicului.

Alimentaţia cotidiană „evoluţie”... descendentă

Nu mai e deloc o noutate informaţia că discuţiile despre regimurile alimentare propagate zi cu zi pe majoritatea canalelor publice, departe de a reprezenta scenarii din categoria „teoria conspiraţiei”, încearcă de fapt să deschidă ochii opiniei publice asupra unor acţiuni adverse concertate, prin cele mai felurite maniere şi căi indirecte către determinarea apelului sporit la produsele farmaceutice de sinteză.

Şi, evident, cu directă trimitere la „imperativul” diminuării cât mai umane, mai blânde a sporului demografic scăpat de sub orice control. Şi iată un exemplu cât se poate de concludent, dintr-un domeniu foarte agreat de anumite categorii de populaţie.

Alegerile alimentare şi activitatea fizică nu sunt singurii factori implicaţi în procesul de pierdere a greutăţii. Un nou studiu recent evidenţiază efectele negative ale diferitelor moduri de viaţă, care s-au schimbat în mod drastic în ultimii 40 de ani, scrie metronews.fr. Mai nou, potrivit cercetării realizate de o echipă de specialişti canadieni, momentul naşterii ar influenţa capacitatea de a slăbi mai mult sau mai puţin. Astfel, cei născuţi după cel de-al Doilea Război Mondial (aşa-zişii „baby-boomers”) şi tinerii generaţiei Y (cu vârste cuprinse între 15 şi 35 de ani) nu se comportă în mod similar, dacă ne referim la regimurile alimentare: cei dintâi ar avea tendinţa să ia mai puţin în greutate decât copiii lor. Numai că punctul nevralgic al problemei îl constituie, de fapt, nu... acul cântarului, ci calitatea hranei, compoziţia produselor alimentare (fie că ele sunt considerate naturale sau nu – vezi suprasaturarea legumelor şi fructelor cu chimicale) şi, nu în ultimul rând, modul de viaţă cotidian.

În cadrul studiului publicat în revista Obesity Research & Clinical Practice, cercetătorii au analizat datele privitoare la obiceiurile alimentare a 36.400 de adulţi americani între 1971 şi 2008. Au fost strânse şi informaţii despre activitatea fizică a 14.419 adulţi între 1988 şi 2006. Toate studiile arată că un regim alimentar echilibrat şi mişcarea duc la pierderea kilogramelor în plus, însă cel menţionat a demonstrat că acest lucru nu este la fel de eficient pe termen lung, mecanismul de pierdere în greutate fiind mult mai complex, potrivit cercetătorilor. Astfel, evoluţiile înregistrate în modul de viaţă în ultimii ani pun obstacole în calea metabolismului. Medicamente, pesticide, mese neregulate, stres, lipsă de somn – toţi aceşti factori ar împiedica noile generaţii să slăbească la fel ca persoanele mai vârstnice, care ar fi mai puţin expuse la aceste elemente dăunătoare sănătăţii.

Totuşi, ca un fel de bonus, chiar dacă cercetarea arată că în prezent este mai greu să slăbeşti, nimeni nu spune că este imposibil. Alimentaţia trebuie însă bine controlată, nefiind suficientă atenţia acordată caloriilor. Este recomandabil să se mănânce la ore fixe şi să se evite preparatele de genul fast-food, precum şi cele cu contribuţie nutritive scăzută, dar cu participare calorică ridicată. Iar pentru o remarcă mai sănătoasă, e bine să observăm că o mâncare gătită în casă are evidente calităţi nutriţionale sporite şi că permite limitarea cantităţilor de grăsimi, zahăr şi sare consumate. În plus, mişcarea ajută mult la reglarea poftei de mâncare, a somnului şi la controlarea stresului.

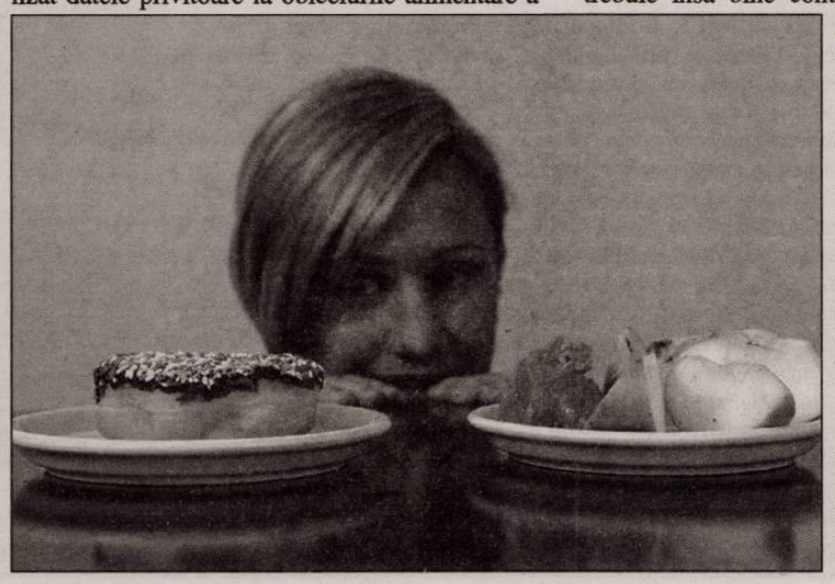

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Există de mulţi ani dezbateri şi controverse referitoare la eventualitatea ca un consum constant de vitamina C să aibă efecte pozitive reale în prevenirea sau reducerea răcelii ori în profilaxia altor infecţii respiratorii, cu precădere pe durata sezonului rece. Vorbim despre influenţe pozitive care, chiar dacă la nivel de tratament „după ureche” nu ar avea concurenţă, de fapt nu au fost confirmate prin studii medicale.

Cu o singură excepţie (care, deocamdată, nu confirmă regula): în cazul sportivilor care depun eforturi foarte mari. La nivel de tratament, în situaţiile respective s-a observat reducerea duratei bolii la pacienţii care au consumat zilnic vitamina C. Iată aşadar afirmaţia oficială venită din partea orgnizaţiei internaţionale Cochrane Collaboration care sintetizează şi analizează date referitoare la sănătate de pe mapamond, în scopul unei mai bune orientări a activităţii medicilor.

În ceea ce îi priveşte pe sportivi, un supliment de vitamina C (200 mg/zi) – pe lângă aportul

Vitamina C între mit şi adevăr

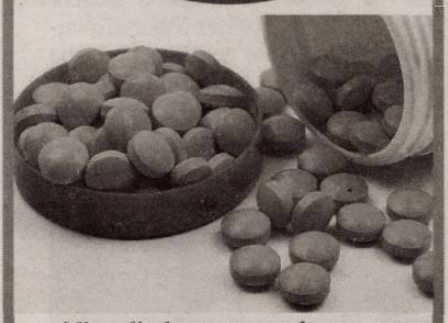

cotidian din hrana normală – se recomandă în caz de activitate fizică foarte intensă într-un spaţiu exterior, la temperaturi scăzute, având în vedere sezonul abia început care favorizează slăbirea sistemului imunitar. În situaţia menţionată, vitamina C permite reducerea cu până la jumătate a riscului de îmbolnăvire de răceală.

Pentru populaţia generală, care nu practică un sport ce necesită efort constant, în schimb, nu s-a constatat niciun efect preventiv. Totuşi, în caz că apare deja o răceală, suplimentele de vitamina C permit şi în acest caz o reducere cu aproximativ 8% a duratei bolii, deci, în medie cu o jumătate de zi. E vorba însă tot despre cei care au urmat o cură şi nu care au consumat doar ocazional acest produs farmaceutic. În acelaşi timp, Este foarte important şi să se aibă în vedere ca dozele maxime recomandate să nu se depăşească. Fie şi numai pentru că, pe lângă efectele secundare foarte importante, pot surveni afecţiuni complementare cum sunt diareea sau calculii renali.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Un „depozit" de soare

Pentru orice om civilizat, obiceiul foarte răspândit la noi, din păcate, de a scuipa pe jos cojile de semințe de floarea-soarelui mâncate creează repulsie, dar, în același timp, e bine să știm că miezul acestora are nu doar o valoare nutritivă apreciabilă, ci și remarcabile calități foarte utile sănătății. Astfel, semințele de floarea-soarelui constituie o importantă sursă de vitamina E, B1, B5, magneziu, seleniu și fosfor.

Vitamina E îmbunătățește vederea și joacă un rol important în reducerea simptomelor asociate artritei și astmului. Seleniul este vital pentru un organism sănătos, ajutând la regenerarea celulelor, la activarea hormonilor tiroidieni și la menținerea elasticității țesuturilor. De asemenea, neutralizează și efectul substanțelor cancerigene și contribuie la regenerarea mușchiului cardiac, are rolul de a normaliza tensiunea arterială și de a reduce riscul apariției infarctului, iar nu în ultimul rând combate eficient stresul și migrenele supărătoare.

Dieta care include semințe de floarea-soarelui (poate fi adăugat miezul și în salatele de legume, de pildă) are efecte benefice și asupra scăderii nivelului colesterolului. Iată așadar numai câteva motive pentru care terapeuții apreciază că aceste semințe contribuie nu numai la sănătatea generală a oricărei persoane, ci, într-o primă ordine de idei, le sunt foarte necesare viitoarelor mame.

Iarna nu mănânci ca vara...

Deși poate părea un detaliu nesemnificativ al modului în care avem grijă (și) prin alimentație de sănătatea organismului nostru, este esențial să știm (și să respectăm acest aspect) că sezonul rece, față de cel cald, are anumite rigori în ce privește alimentația, în sensul că presupune anumite „absențe" și adaosuri cu privire la dieta zilnică.

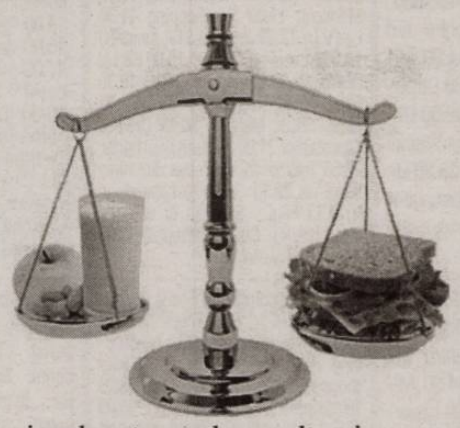

Adevărat că respectarea unui regim alimentar corect pe timp de iarnă e destul de dificilă, dar nu și imposibilă. Este necesar doar să ținem cont de echilibrul alimentar. În timpul sezonului rece, ceasul biologic al organismului nostru suportă mari presiuni, atât din partea luminii, care devine mai puțină, cât și a temperaturilor scăzute de afară, toate acestea provocând scăderea imunității, modificări ale funcțiilor hormonale și ale metabolismului. Acestea sunt argumente serioase pentru o alimentație sănătoasă pe timp de iarnă.

Poate ușor paradoxal, când vine frigul ne mișcăm mai puțin, iar acest lucru duce la pierderea unei părți mai reduse din energia organismului. Totodată, în aceeași perioadă, organismul nostru produce mult mai puțină melatonină, fapt pentru care deseori ne simțim obosiți și lipsiți de energie, iar acest lucru ne face să credem că, mâncând mai mult, vom recupera energia necesară. Totuși, fiindcă cel mai frecvent mâncarea pe care o alegem are foarte multe calorii și carbohidrați, „reușim" cu ușurință să luăm binișor în greutate în doar una-două săptămâni. Și atunci, cum să ne alimentăm corect iarna?

În primul rând, nu uitați consumați mâncare caldă: nu doar ciorbe și supe, ci și „felul doi", garnituri și băuturi. În al doilea rând, reduceți din dulciuri, mai ales prăjiturile cu creme și checurile, dar și băuturile cu adaos de zahăr, care pot fi adevărate bombe calorice, însă cu calități nutritive.

De asemenea, acordați prioritate în alimentația dumneavoastră cremelor, supelor din legume și celor din boabe și semințe și totodată consumați cât mai multe legume; legumele preparate în abur sau fierte ar trebui să nu lipsească acum de pe masa dumneavoastră. Reduceți în schimb consumul de cofeină. Mult mai folositor pe timp de iarnă e un ceai din plante, care nu doar calmează și încălzește, ci va și diminua din foame.

Foarte importantă, mai mult decât în sezonul cald, este și odihna. Așadar, dormiți mai mult, deoarece somnul creează senzația de încălzire a organismului, pe care omul o obține consumând carbohidrați, adică susamintitele dulciuri. Nu neglijați activitatea fizică: mai ales iarna, trebuie să ne mișcăm cât mai mult posibil. Pentru a menține un nivel optim al metabolismului, al dispoziției și al formei fizice, e suficient să facem 30 de minute de exerciții zilnic. Revenind însă la alimentația „hibernală", țineți minte: de respectarea unei diete corecte depinde nu doar dispoziția dumneavoastră, ci și sănătatea!

Un „exotism" împotriva astmului

Prea puțin cunoscută și utilizată la noi, această plantă exotică ne poate aminti, totuși, de aroma răcoritoare a unor bomboane cu efect benefic asupra respirației, de altfel virtuțile sale terapeutice fiind remarcabile. E bine așadar să se știe că eucaliptul este excelent împotriva afecțiunilor respiratorii și a astmului, grație virtuților sale expectorante, antispasmodice și febrifuge. El are în plus o acțiune mucolitică, fluidificând secrețiile pulmonare și favorizând astfel evacuarea lor, precum și o acțiune antitusivă, calmând iritația bronhiilor ce însoțește bronșitele.

De aceea, recomandarea terapeuților este ca la primul simptom de febră, gripă sau bronșită să vă preparați un ceai de eucalipt. În plus, pentru a avea toate șansele de vindecare cât mai rapidă, faceți și o serie de băi, ideale în sezonul rece, adăugând infuzie de eucalipt.

Pentru degajarea căilor respiratorii, recurgeți la inhalații (infuzie realizată dintr-o mână de frunze la un litru de apă). Eucaliptul îl puteți folosi și consumându-l ca: ● infuzie (între una și trei linguri la un litru de apă, lăsați să infuzeze timp de 10-15 minute și beți 5 cești pe zi); ● decoct (două linguri de plantă la un litru de apă, se fierbe timp de două minute); ● macerat în vin (trei linguri de plantă la un litru de vin roșu, lăsați să se limpezească o săptămână, apoi filtrați și îndulciți după gust; acest preparat se păstrează în sticle, la rece și se consumă câte un pahar înainte de masă, ori de câte ori simțiți că e ceva în neregulă cu sistemul respirator).

Controlul greutății, prin mâncare

Putem considera o axiomă ideea că menținerea (sau obținerea, după caz) unei greutăți corporale optime nu presupune câtuși de puțin înfometare, deoarece renunțarea la o alimentație normală poate declanșa dezechilibre în organism foarte dificil de remediat. Totuși, una dintre opiniile preconcepute legate de multe cure de slăbire pretinde că o dietă compusă preponderent din legume și fructe — alimente slab calorice, nu-i așa? — ar garanta într-un fel scăderea în greutate. Or, adevărul e că lucrurile nu stau chiar așa. Deși sunt alimente sănătoase, nu toate legumele și fructele contribuie la menținerea siluetei. Un nou studiu științific arată în acest sens care dintre ele trebuie alese pentru ca regimul alimentar să nu ducă la efectul opus, adică la creșterea greutății.

Se cunoaște faptul că alimentele proaspete, neprelucrate sunt mai bune pentru sănătate decât cele prelucrate. Autorii studiului sus-menționat au

analizat obiceiurile alimentare a 133.000 de persoane, timp de 4 ani. Iar rezultatele, să nu vă surprindă, confirmă că se poate slăbi mâncând mai mult, informație care ar trebui să îi intereseze în primul rând pe gurmanzi.

Este suficient să se mizeze pe fructe și legume, dar nu chiar pe oricare. Studiul recomandă consumul a 13 alimente: bace (sunt acele fructe cărnoase, cu pieliță subțire și cu miezul zemos, ca de pildă afinele, coacăzele, agrișele etc.), mere, pere, portocale, tofu, soia, conopidă, avocado, varză de Bruxelles, broccoli, fasole, morcovi și ardei. Participanții la studiu care au consumat regulat aceste fructe și legume au luat cel mai puțin în greutate în decursul anilor. Alimentele recomandate sunt bogate în fibre, iar indicele lor glicemic este scăzut. Aceasta înseamnă că senzația de foame este mai puțin prezentă într-un asemenea regim și că se consumă mai puține calorii. Specialiștii recomandă în schimb limitarea consumului de porumb, mazăre și cartofi.

Remedii naturale

Eterna și tămăduitoarea ceapă...

Despre această legumă nelipsită din aproape toate tradițiile culinare ale lumii s-au scris, probabil, mii de pagini, dar fără a se epuiza subiectul. Subiectul principal fiind, de fapt – nu trebuie să mire pe nimeni că nu ar fi cel prioritar nutritive – referitor la virtuțile terapeutice ale cepei, extraordinare în orice moment al anului, însă mai cu seamă în timpul sezonului rece.

Una dintre metodele cele mai folosite în tratamentul cu ceapa o constituie compresele. Pentru vindecarea otitei medii se folosesc comprese cu ceapă pe urechi. Se taie o ceapă în două, se pune cu partea interioară în jos, pe un tifon, și se încălzește compresa. Se presează apoi compresa cu ceapă între palme, ca să iasă zeama și se aplică pe urechea bolnavă.

Compresele cu ceapă pe piept sunt și ele foarte utile pentru calmarea tusei. Puneți o ceapă tocată sau tăiată felii pe un tifon, încălziți compresa, aplicați-o pe piept, iar deasupra fixați o țesătură naturală. Pentru îmbunătățirea auzului, înainte de culcare se încălzește o bucată de ceapă de mărime convenabilă, cât să pătrundă în canalul auditiv, se învelește în tifon și se introduce adânc în ureche; se scoate dimineața. În timpul zilei picurați în nas, de 3 ori, câte 3 picături de suc de ceapă, timp de 21 zile, fără pauză.

Pentru răni și ulcerații la picioare se folosește uleiul în care a fost prăjită ceapa până a devenit aurie. Dacă simțiți că v-ați ales cu o gripă, radeți imediat puțină ceapă, așezați-o pe două bucăți mici de tifon și introduceți-le în nări.

Pentru suferinzii de tuberculoză: 1 kg de ceapă se taie mărunt, se amestecă cu 1 kg de zahăr și se coace la cuptor, acoperită cu capac. După ce s-a răcit, se taie cubulețe. De notat că acestea se prepară numai după ce s-a pregătit o tinctură de ridiche (se iau 4 ridichi negre foarte mari, se spală bine, se taie și se amestecă cu 2 litri de alcool și se lasă 9 zile la întuneric). Dimineața, pe nemâncate, se ia o lingură de tinctură de ridiche, după care se mănâncă un cub de ceapă coaptă și timp de două ore nu se mănâncă nimic. Se repetă de 3 ori pe zi, până se ameliorează starea sănătății.

Dacă sunteți meteosensibi (la schimbarea bruscă a vremii simțiți dureri de cap, slăbiciuni etc.), încercați să mâncați în perioadele critice ceapă crudă cu pâine. Aceasta vă va întări tonusul vaselor sangvine.

Pentru a combate mirosul neplăcut al cepei, mâncați lămâie, pătrunjel sau propolis. Pentru întărirea imunității, preparați vin de ceapă. Într-un borcan de un litru se pun 100-150 g ceapă tăiată mărunt, adăugați 100 g de miere și turnați deasupra, până se umple borcanul, vin natural sută la sută. După două săptămâni strecurați vinul și beți câte 1-4 linguri pe zi.

Împotriva ulcerului la stomac se iau două cepe albe, se taie „peștișori", se aburesc cu o lingură de unt sub capac (nu se prăjesc) și se consumă dimineața, înainte de masă.

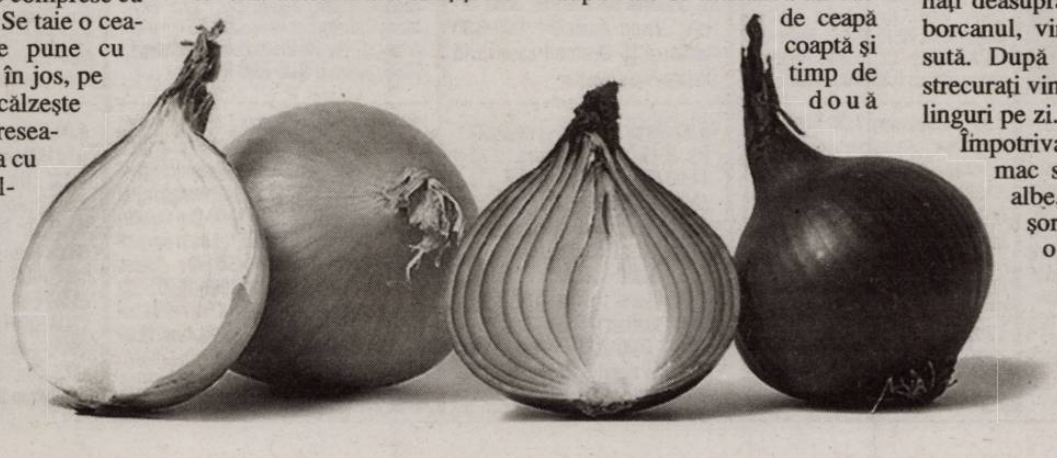

LUNI – 2 noiembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Film: „Charlot se întoarce târziu acasă" (SUA, 1916) 13.00 Germana... la 1 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Întrebări şi răspunderi 19.00 Emisiunea de luni 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Nocturne 0.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" 1.00 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Film: „Elixirul tinereţii" (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 La TV (r) 12.30 Jurnalul STV Junior (r) 13.50 Nimeni nu-i perfect 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Secretele Labirintului (r) 0.15 Film: „Samanta în vacanţă" (SUA, 2004). Cu: Annasophia Robb 2.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario". Cu: Aaron Diaz 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Misterele istoriei (r) 10.00 Documentar 360º — GEO 11.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 11.45 Teleshopping 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.00 Teatru TV: „Escu..." de Tudor Muşatescu 22.00 Ora de ştiri 22.55 MomentArt 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

5.45 Film: „Ziua cărtiţei" (r) 7.45 La Măruţă (r) 9.15 Serial: „La bloc" (r) 11.45 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (r) 13.45 Film: „Matilda" (r) 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Numai îngerii au aripi" (SUA, 1939). Cu: Cary Grant, Jean Arthur 20.30 Film: „O moarte mai bună" (SUA, 2000) 22.30 Film: „13" (SUA, 2010). Cu: Sam Riley, Alice Barrett 0.30 Film: „O moarte mai bună" (r) 2.15 Cine A.M.

MARŢI – 3 noiembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 EURO polis 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Maghiara de pe unu 17.00 Nocturne (r) 18.00 Europa mea 19.00 Repriza a treia 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 21.55 Starea zilei 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Generaţia 1000 de euro" (Italia, 2009). Cu: Alessandro Tiberi, Valentina Lodovini 0.50-1.50 Reluări 2.00 Revizie tehnică.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „În mintea criminalului" (ultimul ep.) 1.00 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Maruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Poftiţi de vă iubiţi! 23.30 Un Show Păcătos 1.00 Observator special (r) 1.30 Poftiţi de vă iubiţi! (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Sănătate cu Stil 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii (r) 11.00 Teleshopping 11.30 Vreau să divorţez 13.20 Teleshopping 13.50 Serial (r) 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (SUA, 1987, partea I) 1.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Viaţă nedreaptă" (sfârşitul serialului) 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 D'ale lu' Mitică (r) 21.00 Destine ca-n filme 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „JPOD" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Film: „Numai îngerii au aripi" (r) 8.45 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film: „Epoca trădării" (r) 14.45 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (r) 16.45 Serial: „La bloc" 19.00 Film: „Poveste de dragoste" (SUA, 1932). Cu: Humphrey Bogart, Dorothy Mackaill 20.30 Film: „Noaptea rechinilor" (SUA, 2011). Sara Paxton, Dustin Milligan 22.15 Film: „Un mascul extraterestru" (SUA, 2000). Cu: Garry Shandling, Annette Bening 0.30 Film: „Noaptea rechinilor" (r) 2.15 Cine A.M.

MIERCURI – 4 noiembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 În grădina Danei (r) 13.00 Fără etichetă 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Convieţuiri 17.00 Profesioniştii (r) 18.00 Superconsumatorul 19.00 Expresul economic 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.10 Film: „Frontiera crimei" (SUA, 2012). Cu: Sharon Stone, Billy Zane 0.50-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Visuri la cheie 22.30 Ştirile ProTv 23.00 Serial: „Homeland: Reţeaua terorii" (ep.1) 0.00 Serial: „Jane şi Maura: Detectivi în Boston" 1.00 Serial: „Jocul minciunilor" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Film: „Incredibilul Hulk" (SUA, 2008). Cu: Edward Norton, Liv Tyler 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Observator (r) 2.00 Închiderea programului, revizie tehnică.

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Răzi şi câştigi 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Ajutor! Vreau să slăbesc! 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.10 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Jurnalul unui burlac 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Trandafirii sunt pentru cei bogaţi" (partea a II-a) 1.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Pescar hoinar (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.20 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 18.00 Telejurnal 19.10 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 19.40 Telecinemateca: „Eclipsa" (coprod., 1962). Cu: Alain Delon 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Dr. House" (ep.1) 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.45 Film: „Poveste de dragoste" (r) 8.15 La Măruţă (r) 9.45 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Numai îngerii au aripi" (r) 14.45 Film: „De-a lungul timpului" (SUA, 1995) 15.45 Serial: „La bloc" 18.00 Film: „Vorbeşte tot oraşul" (SUA, 1942). Cu: Gary Grant, Jean Arthur 20.30 Film: „Banda fraţilor Newton" (SUA, 1998) 23.00 Film: „Generaţia X" (Hong Kong, 1999). Cu: Nicholas Tse, Stephen Fung 1.30 Film: „Banda fraţilor Newton" (r) 3.45 Cine A.M.

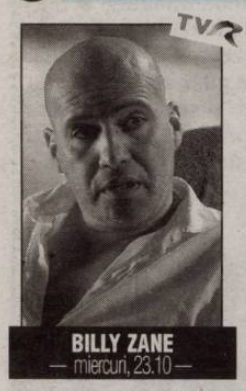

BILLY ZANE
— miercuri, 23.10 —

ANNASOPHIA ROBB
—luni, 0.15—

JOSH PECK
— duminică, 23.00 —

SHANNON ELIZABETH
—sâmbătă, 20.30 —

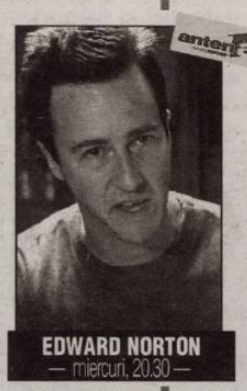

EDWARD NORTON
— miercuri, 20.30 —

MELISSA JOAN HART
— joi, 20.10 —

AARON DIAZ
— luni-duminică, 20.00 —

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 5 noiembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 De joi până joi 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Akzente 17.00 Interes general 18.00 Lozul cel mare 18.30 Magazin World Cup RUSIA 2018 19.00 Prim-Plan 20.00 Telejurnal 21.00 Vorbeşte liber! 22.00 Starea naţiei 23.00 Anchetele comisarului Antonescu 23.35 Film: „Cred că da" (SUA, 1997). Cu: Alexis Arquette 1.15-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 MasterChef 22.30 Serial: „Las Fierbinţi" 23.30 Ştirile ProTv 0.00 Serial: „Homeland: Reţeaua terorii" 1.00 Serial: „Jocul minciunilor" 2.00 Lecţii de viaţă (r) 3.00 Vorbeşte lumea (r) 5.30 La Măruţă (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 Am ceva să-ţi spun 23.00 Un Show Păcătos 1.00 Am ceva să-ţi spun (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Ajutor! Vreau să slăbesc! 13.20 Teleshopping 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 Trăsniţii (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Cronica Cârcotaşilor 21.00 Dosarele DNA 22.00 Trăsniţii 22.45 Focus din inima României 23.15 Film: „Selena" (SUA, 1997) 1.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Europa 360º (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.15 Arta fericirii 14.30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 18.00 Telejurnal 19.00 Documentar 360º — GEO 20.10 Film: „Satin" (SUA, 2011). Cu: Hamilton von Watts, Melissa Joan Hart 22.00 Ora de ştiri 23.10 Serial: „Dr. House" 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.15 Film: „Vorbeşte tot oraşul" (r) 8.45 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film: „De-a lungul timpului" (r) 14.45 Film: „Poveste de dragoste" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Cu toţii au sărutat mireasa" (SUA, 1942). Cu: Joan Crawford, Melvyn Douglas 20.30 Film: „Arsenalul seducţiei" (SUA, 1993). Cu: Jack Scalia, Alyssa Milano 22.30 Film: „Nordul îndepărtat" (coprod., 2007). Cu: Michelle Yeoh 0.30 Film: „Un mascul extraterestru" (r) 2.30 Cine A.M.

VINERI – 6 noiembrie

TVR 1

7.00 Telejurnal matinal 9.00 Starea naţiei (r) 10.00 Tot ce contează 11.00 Serial: „Aventurile tânărului Hercule" 12.00 Teleshopping 12.30 Tribuna partidelor parlamentare 13.00 Magazin World Cup RUSIA 2018 (r) 13.30 M.A.I. aproape de tine 14.00 Telejurnal 15.00 Teleshopping 15.30 Oameni ca noi 16.00 Parlamentul României 17.00 Ne vedem la TVR 19.00 Cooltura 19.45 Vorbeşte corect! (r) 20.00 Telejurnal 21.10 O dată-n viaţă 0.10 Film: „Joc în patru" (SUA, 1997). Cu: David Strathairn 0.00 Nocturne 1.00-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile ProTv 10.30 La Măruţă (r) 12.00 Vorbeşte lumea 13.00 Ştirile ProTv 14.00 Vorbeşte lumea 16.00 Lecţii de viaţă 17.00 Ştirile ProTv 17.30 La Măruţă 19.00 Ştirile ProTv 20.30 Vocea României 23.30 Film: „Anonim" (coprod., 2011). Cu: Rhys Ifans, Vanessa Redgrave 2.00 România, te iubesc! 2.45 Lecţii de viaţă (r) 3.30 Vorbeşte lumea (r).

Fanatik

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan şi Dani 10.55 Teleshopping 11.15 Mireasă pentru fiul meu 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Acces direct 19.00 Observator 20.00 Observator special 20.30 X Factor 23.15 Film: „Blitz" (Marea Britanie, 2011). Cu: Jason Statham, Aidan Gillen, Paddy Considine, Luke Evans 1.15 Observator (r) 2.15 Film: „Blitz" (r) 4.00 Acces direct (r).

PRIMA TV

6.45 Teleshopping 7.15 Focus din inima României (r) 8.20 Focus Magazin (r) 9.00 Răzi şi câştigi (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Mondenii 11.00 Teleshopping 11.30 Dosarele DNA 12.30 Şcoala.tv (r) 13.20 Teleshopping 13.50 Serial: „Nimeni nu-i perfect" 14.30 Teleshopping 15.00 Răzi şi câştigi 15.30 Cireaşa de pe tort 16.30 Focus 17.15 La TV (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Căsătorie cu repetiţie" (România, 1985). Cu: Mircea Diaconu, Catrinel Dumitrescu 22.15-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Vorbeşte lumea (r) 9.00 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Iubiri vinovate" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Teleshopping 8.10 Arta fericirii (r) 9.30 Natură şi sănătate (r) 10.00 Documentar 360º — GEO (r) 11.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" (r) 12.00 La fix 13.00 Telejurnal 13.20 Arta fericirii 14:30 Cultura minorităţilor 15.00 Telejurnal 16.00 Ieri-Azi-Mâine 17.00 Serial: „Nimic prea bun pentru un cowboy" 18.00 Telejurnal 19.00 Natură şi aventură (r) 19.30 Natură şi aventură 20.10 Poveste după poveste 21.00 Arte, carte şi capricii 22.00 Ora de ştiri 23.10 Film: „Arbitraj" (SUA, 2012). Cu: Richard Gere, Susan Sarandon 1.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Film: „Cu totii au sărutat mireasa" (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.30 Serial: „La bloc" (r) 12.45 Film (r) 15.15 Film: „Arsenalul seducţiei" (r) 17.15 Serial: „La bloc" 19.30 Film: „Prietenii Spărgătorului de Nuci" (SUA, 1999). Cu: James Belushi, Phyllis Diller 20.00 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (SUA, 1997) 22.30 Film: „Balada pentru Jack şi Rose" (SUA, 2005). Cu: Camilla Belle, Daniel Day-Lewis 1.00 Film: „Generaţia X" (r) 3.00 Cine A.M.

SÂMBĂTĂ – 7 noiembrie

TVR 1

7.00 Gala umorului (r) 8.00 Serial: „Armăsarul sălbatic" 9.00 Politică şi delicateţuri (r) 10.00 Zon@ 10.30 Doc.: „Comorile Parmei" 11.10 O dată-n viaţă (r) 14.00 Telejurnal 14.30 Geopolitice 15.00 Ora regelui 16.00 Concertul Fundaţia Principesa Margareta (II) 17.00 Gări de poveste 18.00 Exclusiv în România 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 20.50 Interviurile şi reportajele Telejurnalului 21.30 Gala umorului 22.30 Starea naţiei 23.30 Film: „Eliminaţi-l pe Charley Varrick!" (SUA, 1973). Cu: Walter Matthau, Joe Don Baker 1.25-5.35 Reluări.

PRO TV

6.15 Serial: „Clubul Zânelor" (ultimele ep.) 7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 I like IT 10.30 Ce se întâmplă, doctore? 11.00 Film: „Cei trei ninja" (SUA, 1992) 13.00 Ştirile Pro Tv 13.15 Serial: „Diva cu greutate" 14.00 MasterChef (r) 16.00 Vocea României (r) 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Nevastă de împrumut" (SUA, 2011). Cu: Adam Sandler, Jennifer Aniston, Nicole Kidman 23.00 Film: „Hanna" (coprod., 2011) 1.15-5.30 Reluări.

Fanatik

6.00 Observator 9.00 Film: „Deasupra tuturor" (SUA, 2009) 11.00 Ham talent (r) 13.00 Observator 14.00 Mireasă pentru fiul meu 16.00 Observator 17.00 Mireasă pentru fiul meu 19.00 Observator 20.00 Te cunosc de undeva! 23.15 Burlăciţa (r) 2.00 Am ceva să-ţi spun (r) 4.00 Film: „Deasupra tuturor" (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 9.30 Teleshopping 10.00 Jurnalul STV Junior 10.30 Şcoala.tv 11.00 Desene animate: „Scooby Doo — Misterul începe" 12.30 Film d.a.: „Femeia fantastică" (SUA, 2009) 14.00 Film: „Căsătorie cu repetiţie" (r) 16.00 Schimb de mame (r) 18.00 Focus 19.30 Focus Magazin 20.15 Film: „Kickboxer 4: Meciul vieţii" (SUA, 1994). Cu: Sasha Mitchell, Kamel Krifa 22.15 Film: „Rezervele" (SUA, 2000). Cu: Gene Hackman, Keanu Reeves 0.30-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Serial: „Îţi ordon să mă iubeşti!" 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00 Serial: „Visuri muncite" 1.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Doamne de poveste.

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 8.00-9.00 Reluări 9.30 Mic dejun cu un campion 10.30 Serial: „Micul Dracula" (utimele ep.) 11.00 Rugby: SuperLiga Naţională — Baraj semifinale 13.00 Deportaţii 14.10 Film: „Imi sare ţandăra" (Franţa, 1974) 16.00 Memorialul durerii 17.00 Popasuri folclorice 18.00 Telejurnal 19.00 Arte, carte şi capricii (r) 20.10 Film: „Undeva, cândva" (SUA, 1980). Cu: Jane Seymour, Christopher Reeve 22.15 Filmul de artă: „Casa Buddenbrook" (Germania, 2008, partea I) 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

6.30 Film: „Prietenii spărgătorului de nuci" (r) 7.30 Film: „De-a lungul timpului" (r) 8.30 La Măruţă (r) 10.00 Serial: „La bloc" (r) 12.15 Film: „Arsenalul seducţiei" (r) 14.15 Film: „Dracula: Un mort iubăreţ" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Fluierul de final" (Spania, 2007). Cu: Guillermo Toledo 20.30 Film: „Confesiunile unei mirese" (SUA, 2005). Cu: Shannon Elizabeth 22.30 Film: „Scaunul diavolului" (SUA, UK, 2007). Cu: Andrew Howard, Pollyanna Rose 0.00 Film: „Anonim (r) 2.00 Cine A.M.

DUMINICĂ – 8 noiembrie

TVR 1

7.00 Teleenciclopedia (r) 7.50 Apa şi tehnologia 8.10 Universul credinţei 9.30 Pro Patria 10.00 În grădina Danei 10.35 Viaţa satului 13.00 Foc încrucişat 14.00 Telejurnal 14.30 Doc.: „Puterea binelui" 15.00 Tezaur folcloric 16.00 Politică şi delicateţuri 17.00 Gala umorului 18.00 Lozul cel mare 18.35 La taifas cu Europa 19.45 Sport 20.00 Telejurnal 20.30 Fotbal: Steaua Bucureşti — FC Botoşani 22.30 Garantat 100% 23.30 Film: „Ultimul asfinţit" (SUA, 1961). Cu: Rock Hudson, Kirk Douglas 1.30-5.35 Reluări.

PRO TV

7.00 Ştirile Pro Tv 10.00 După 20 de ani 11.00 Film: „Hudson Hawk" (SUA, 1996). Cu: Bruce Willis, Danny Aiello 13.00 Ştirile Pro Tv 13.05 Apropo Tv 14.00 MasterChef (r) 16.00 Visuri la cheie (r) 18.00 România, te iubesc! 19.00 Ştirile Pro Tv 20.30 Film: „Eroi de sacrificiu 3" (coprod., 2014). Cu: Sylvester Stallone, Jason Statham 23.00 Film: „Bancomatul terorii" (coprod., 2012). Cu: Alice Eve, Josh Peck 0.30-5.30 Reluări.

Fanatik

6.00 Observator 9.00 Serial: „Lassie" (r) 9.30 Te cunosc de undeva! (r) 13.00 Observator 13.15 X Factor (r) 16.00 Super Bingo Metropolis 19.00 Observator 20.00 Serial: „Mr. Bean" 20.30 Ham talent 23.00 Burlăciţa 2.00 Film: „Harold, optimistul" (SUA, 2006) 3.30 Ham talent (r).

PRIMA TV

7.00 Teleshopping 7.30 Trăsniţii (r) 8.45 Casa: construcţie şi design 9.20 Teleshopping 10.00 Secrete de Stil 10.30 Sănătate cu Stil 11.00 Focus Magazin (r) 12.00 Secretele Labirintului 13.00 După faptă şi răsplată 14.30 Cronica Cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.15 Cireaşa de pe tort — Best OF 20.15 Schimb de mame 22.00 La TV 22.45 Constantin 60 23.45 Film: „Braţele Afroditei" (România, 1978). Cu: Jean Constantin, Amza Pellea 2.00-6.00 Reluări.

acasa

6.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 8.45 Teleshopping 9.15-11.30 Reluări 14.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 15.00 Serial: „Suflet de gheaţă" 17.00 Zodiacul de acasă 18.00 Serial: „Iertare" 20.00 Serial: „Rosario" 22.00 Serial: „Inimă de ţigan" 23.00 Serial: „Floarea din Caraibe" 0.00-3.30 Reluări 4.15 Doctorul casei 5.15 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r).

TVR 2

7.00 Cartea cea de toate zilele 7.15 Teleshopping 8.00 Popasuri folclorice (r) 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar 10.30 Serial: „Necazuri de puştoaică" (ep.1, 2) 11.30 Festivalul Internaţional de Teatru de la Sibiu, 2015 (r) 12.00 Cap Compas 12.30 A doua emigrare 13.00 Natură şi aventură (r) 13.30 Natură şi sănătate 14.05 Film: „Sosesc păsările călătoare" (România, 1985) 16.00 Ediţia Jubiliară Darclée 2015 17.00 D'ale lu' Mitică 18.00 Telejurnal 18.30 Drumul lui Leşe 19.30 Europa 360º 20.10 Film: „Muşchetarul român" (România, 1975) 22.10 Film: „Iubire elenă" (România, 2010) 0.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA

8.00 Doamne de poveste 9.00 Film (r) 11.00 Serial: „La bloc" (r) 13.15 Film: „Un mort iubăreţ" (r) 15.15 Film: „Prietenii spargătorului de nuci" (r) 16.15 Serial: „La bloc" 18.30 Film: „Cei 3 ninja lovesc din nou" (SUA, 1994). Cu: Victor Wong 20.30 Film: „Băieţii din viaţa mea" (SUA, 2001). Cu: Drew Barrymore 23.15 Film: „Vidul" (coprod., 2009). Cu: Paz de la Huerta, Nathaniel Brown 2.15 Cine A.M.

Integramă de **M. ALBU**

TAIFAS

ZONA GHEȚARILOR / TRASĂ ÎN POZA		ÎN CHIOȘC! / MAȘINĂ MICĂ		CAM DOLOFAN / GEO SAIZESCU		ÎNCHISE ÎN LIFT! / CAMARAD LA LUPTĂ		CUB PUNCTAT / PIVEȘTE AICI!		DISCUȚIE LA O CAFEA / CAMION URIAȘ	
INTRAREA ÎN LUVRU! / A VEDEA NECLAR			FULAR FIN DE DAMĂ / PRIMELE LA IAHTING!				MELODII LA OPERĂ / PEȘTI DE RÂU				
				INSTINCT PRIMAR / SIMPLIȘTI					RODICA FRĂNCU / SUVERAN RUS		
BAN DIN IRAN / SE MIȘCĂ PE APE					BRĂZDAT DE PLUG / FOLOSIRI ÎN EXCES					PERICOL ASUMAT	
			GUSTD E PIPER / ACID GENETIC					UITAT ÎN CUPTOR / PROVOCAT LA CEARTĂ			
	MICUȚUL HERGHELIEI / CAVITATE A INIMII					FOSE NAZALE / EXPRESIA LUI NEWTON					PORȚIE EXACTĂ
		BOALĂ DE ZAHĂR / TIMP DE STAT ACASĂ							SERE! / A GREȘI ȚINTA		
ÎN PLAN! / ARTILERIȘTI / CE FRIGE!							CORABIA LUI NOE / A IEȘI LA VEDERE				
			GUTURAI / CAP DE CĂȚEL!							ÎNCEPUT DE IRIGAȚIE!	
BIVOLI DIN TIBET / PLIU LA FUSTĂ!					APLAUZE CU URALE						
				LUCRARE DUPĂ MODEL							

Municipiul Constanţa

Verificați-vă cunoștințele!

Aceste întrebări le-am alcătuit la rugămintea prietenei rubricii noastre Cristina Rusu din frumosul oraş de la malul mării.

1. Când a fost menționat documentar pentru prima oară, orașul Constanța de astăzi, cel mai vechi oraș atestat de pe teritoriul României?
2. Când a fost localitatea cucerită de romani?
3. De unde vine numele orașului?
4. Despre ce eroi din mitologia greacă se spune că s-au oprit aici în drumul spre Caucaz?
5. Ce mare poet roman şi-a trăit aici ultimii ani din viață, fiind trimis în exil între anii 8-17 d.Hr.?
6. Ce doctor pediatru-chirurg supranumit „îngerul copiilor" (14 martie 1930 – 1 septembrie 2011) s-a născut la Constanța?
7. Când a fost construit Farul Genovez din Constanța?

Răspunsurile pentru numărul trecut

1) Păunul face parte din ordinul galiformelor. 2) Păunul este originar din India. 3) Zeița hindusă Saraswati, zeița cunoașterii, muzicii şi artelor este reprezentată adesea călărind un păun sau având alături un păun. 4) Păunul era pasărea sacră a zeiței Iuno (Junona). 5) În mitologia greacă a existat un monstru numit Argos sau Argus cu 100 sau 1000 de ochi, dintre care jumătate stăteau de veghe atunci când el dormea. A fost pus de Hera s-o păzească pe Io, iubita lui Zeus, transformată în vacă. A fost ucis de Hermes, trimis de Zeus să o salveze. După moartea sa, Hera i-a luat ochii şi i-a presărat pe coada păunului. 6) Romanul „Păunul alb" a fost scris de prozatorul englez D.H. Lawrence. 7) Tabloul „Madona cancelarului Rolin" poartă semnătura lui Jan van Eych.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările la tema „Toamna" am primit:

◆ **7 răspunsuri corecte:** *Florentina Gorea,* Topliţa; *Mioara Popa,* Iaşi; *Elena Ispas,* Piatra Neamţ; *Corina Simion,* Sibiu; *Mioara Vlad,* Timişoara; *Luminiţa Popescu,* Bucureşti; *Ing. Ion Ciocşan,* Pucioasa; *Gheorghe Enache,* Galaţi; *Ing. Mihai Călcăianu* şi *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Prof. Ion Cioran,* Slobozia, *Prof. Aurel Mincic,* Beiuş-Bihor; *Prof. Marin Ştefan,* Şimleul Silvaniei şi *Ing. Mihai Waspusch,* Bucureşti.

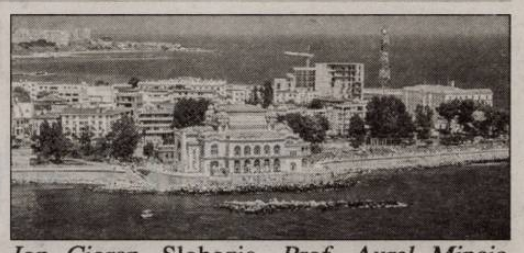

◆ **6 răspunsuri corecte:** *Daniela Nicolae* şi *Raluca Petrescu,* Iaşi; *Mioara Ionescu,* Ploieşti; *Carmen Radu,* Curtea de Argeş; *Ioana Stoicescu,* Bucureşti; *Matei Bărbulescu* şi *Florin Mateescu,* Iaşi; *Sorin Cristea,* Ploieşti; *Mircea Vasilescu,* Braşov; *Cristian Zamfirescu* şi *Radu-Andrei Ciobanu,* Bucureşti.

◆ **5 răspunsuri corecte:** *Ileana Popa,* Baia Mare; *Gabriela Dima,* Arad; *Cristina Rusu,* Constanţa; *Codruţa Mateescu,* Bacău; *Irina Badea,* Bucureşti; *Dan Voicu,* Turnu Măgurele; *George Ionescu,* Ploieşti; *Cristian Nicolae* şi *Bogdan Marin,* Bucureşti.

✉ ***MICHAIL CÂRJAN, Craiova.*** Vă mulţumim pentru aprecieri şi pentru popularizarea pe care ne-o faceţi. Am înmânat scrisoarea dumneavoastră autorului solicitat. *(Irina Stoica)*

Sfaturi practice

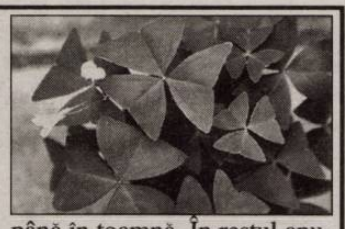

Trifoiul nobil
Oxalis triangularis

● Este o plantă perenă, erbacee decorativă de dimensiuni mici, cu frunze ce cresc pe codițele lungi. Frunzele sunt formate din câte trei segmente bifurcate verzi sau mov. Florile au culoarea albă sau roz.

● Nu se va ține în soare direct. Nu tolerează temperaturi sub 5ºC.

● Înmulțirea se face la începutul primăverii prin separarea rizomilor.

● Se va uda regulat lăsând pământul să se usuce între două udări. Tolerează lipsa apei, iar în perioada de hibernare pământul trebuie lăsat uscat.

● Se aplică îngăşământ cu conținut scăzut de azot, o dată pe lună, din primăvară până în toamnă. În restul anului nu e nevoie de fertilizatori.

● Preferă o perioadă de hibernare pe timpul iernii când se va opri udarea şi se va lăsa să se usuce. Rizomii se vor păstra în ghiveciul lor, într-un loc uscat şi rece (5-10ºC). Primăvara se replantează. Ghiveciul se mută într-un loc mai cald. Începeți să-l udați din nou. *(D.M.)*

CRONICA TV

Ape întinate

E imposibil să uiți imaginile şocante din emisiunea „Natură şi aventură", realizată de cunoscuta echipă de la TVR Cluj, pe Valea Iadului şi Valea Crişului din județul Covasna, aflate la altitudini de peste 500 de metri. Realizatorii au intenționat să ne prezinte peisajele superbe din aceste rezervații naturale în decursul unor partide de pescuit păstrav şi lipan în pârâuri şi râuri întinate de deşeuri care ne trimit cu gândul la o groapă de gunoi.

Dincolo de „tradiționalele" sticle de plastic care pluteau ori rămâneau agățate de rădăcinile plantelor la mal, în ape se aflau saci cu deşeuri, din care nu lipseau resturi de animale, probabil braconate, care emanau un miros pestilențial. Indignare, revoltă în rândul echipei şi, desigur, al telespectatorilor. La un moment dat, Dan Păvăloiu a încercat, oripilat, să ridice un sac pentru a-l arunca pe mal dar era atât de greu încât l-a abandonat. A lăsat să se înțeleagă că există categorii de indivizi ignoranți, nesăbuiți care vor perpetua multă vreme şi că autoritățile abilitate nu sunt în măsură să protejeze natura. A conchis, plin de amărăciune, cu următoarele cuvinte: „Apele murdare nu pot fi niciodată spălate."

Binecuvântați animalele şi natura!

După câteva minute am urmărit un alt documentar din cadrul emisiunilor „360º — GEO", difuzat de TVR2, realizat în Aubrac, Franța, la ferma unui producător de brânzeturi, pentru cunoscători, după o rețetă veche. Reproducem câteva din spusele producătorului — Ramon —, pentru că sunt emoționante: „Brânzarii trebuie să fie adevărați artişti, să pună suflet în ceea ce fac pentru a obține produse de excelență. Eu folosesc o rețetă a strămoşilor mei pe care îi omagiez în acest fel. Unul dintre secretele calității laptelui e legat de dragostea transmisă vacilor pe care le mângâi, cărora le vorbesc..."

Aroma laptelui e asigurată, însă, în primul rând, de calitatea ierbii, a plantelor pe care le rumegă. În timp ce se plimba cu reporterul pe o pajişte l-a atenționat să calce pe cărare pentru a nu strivi vreo plantă. La un moment dat, l-a tras de mânecă şi i-a spus: „Era să calci pe o gențiană!".

În acel moment mi-am adus aminte de gunoaiele din apele Harghitei, de nimicnicia celor care le-au aruncat. Dacă ar fi văzut acest documentar şi ar fi luat aminte la aceste cuvinte, am putea îndrăzni să visăm că odată şi odată vom intra în rândul lumii civilizate. *(Dorin Măran)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

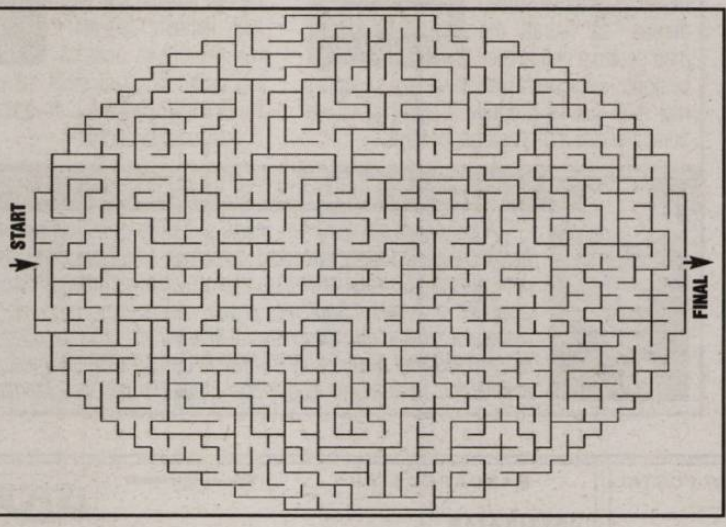

SOLUȚIA INTEGRAMEI „FARSE":
Orizontal: C - G - L - D - L - P - NEFOLOSITORI - RULOTA - UTIL - ZAR - GOLAN - TI - TAIA - TREN - T - BI - ARS - ALES - I - IDILIC - APE - SAN - TENIS - TM - RITMIC - FIRE - PITI - TOCILAR - NIMB - LOIALI - DIAPAZON - RAT.

Soluția «SUDOKU» — jocul săptămânii 42

1	7	4	9	3	8	6	2	5
5	8	2	1	7	6	4	3	9
6	9	3	5	2	4	1	8	7
4	3	5	6	8	1	7	9	2
9	6	1	7	5	2	3	4	8
8	2	7	3	4	9	5	6	1
2	1	6	4	9	7	8	5	3
3	4	8	2	1	5	9	7	6
7	5	9	8	6	3	2	1	4

Umor

☺ *Afiş pe gardul unei unități militare:*

„Din cauza creşterii prețului la muniție, nu vă mai aşteptați la focuri de avertisment!"

☺ *Blonda, la interviu de angajare:*

– Do you speak english?
– Ce ziceți?
– Do you speak english?
– Ce ziceți?
– Vă întrebam dacă vorbiți englezeşte.
– Aaa, desigur! La perfecție!

☺ *O să-mi dai voie, vecine, să trec dimineața prin ograda ta, ca să scurtez drumul şi să prind personalul de 8.05?*

– Cu toată plăcerea! Şi te asigur că, datorită taurului meu, vei putea prinde chiar şi acceleratul de 7.30.

SUNT DOAR cinci zodii care își asumă riscurile?

Unele semne ale zodiacului european iubesc fiorul și provocările cu care se confruntă când se avântă în necunoscut. Pentru unii esențial este entuziasmul de a nu ști ce se va întâmpla în continuare, iar pentru alții interesante sunt doar beneficiile asumării unor astfel de riscuri. Natura oamenilor este diferită și dacă anumiți nativi vor găsi plăcerea riscului, ceilalți îl consideră a fi foarte stresant și neplăcut.

Astrologii ne îndrumă și de data aceasta și ne fac cunoscute zodiile care își pot asuma riscuri fără a-și pune problema că nu pot ajuta pe cineva. În clasament sunt însă doar cinci zodii. Pe primul loc este clasată zodia Săgetător, apoi urmează neînfricata zodie Berbec, urmată de misterioasa zodie Scorpion, de Vărsător și încheindu-se cu zodia Gemeni. Iată, pe scurt, câteva din trăsăturile lor principale care le argumentează prezența în acest clasament.

SĂGETĂTOR

Înclinația spre asumarea factorilor de risc, indiferent de urmări, le este dată și de guvernanta acestei zodii, Jupiter, cunoscută ca o planetă a norocului și a oportunităților. Săgetătorii sunt reprezentați de centaur, o creatură jumătate om, jumătate cal, și din acest motiv reacționează dual, ori brutal și nechibzuit, după primul imbold, pierzându-și însă repede interesul, ori dimpotrivă, cu forțe benefice, aflați în sprijinul luptelor drepte pentru cauze nobile.

Acești idealiști cu natură impulsivă pot fi apreciați pentru faptul că își asumă riscuri, chiar dacă rareori rezultatul este favorabil. Acționând intuitiv, rezultatele sunt oarecum imprevizibile. Într-o măsură mai mică, aceste trăsături le vom găsi prezente și la nativii Pești, care sunt guvernați de aceeași planetă, Jupiter. Trăsăturile Peștilor legate de imprudență sunt în corelație cu starea lor de spirit, pe când cele ale Săgetătorilor tind să se bazeze doar pe credința în propriile abilități.

BERBEC

Dacă a existat vreodată vreun clasament al plăcerii asumării riscului, Berbecul sigur este plasat în fruntea listei. Cu o uimitoare încredere în sine și o tendință de adopta ușor factorii de risc, Berbecii vor căuta de multe ori doar la fața locului o soluție. Cel puțin, în comparație cu Săgetătorii, aceștia se gândesc și la obținerea unui anumit câștig financiar sau material dacă tot își asumă un pericol.

În timp ce nativii Berbec sunt conduși de dragostea pentru lux, bunuri personale sau bani, preferă să lucreze din greu decât să-și asume riscuri inutile. Printre acești nativi vom găsi mulți afaceriști de succes, deoarece luarea unor decizii rapide și eficiente le poate aduce beneficii consistente.

Un alt factor care contribuie la atitudinea Berbecilor de adevărați luptători este și acela că atunci când cad, se ridică, se scutură de praf și merg mai departe lăsând în urmă eșecurile.

SCORPION

Acești nativi vor totul sau nimic! Pot fi destul de reticenți în viață, mai ales când sunt forțați să-și asume riscuri care pot implica și investiții emoționale din partea lor. Cu toate acestea, nativii Scorpion sunt incredibil de curajoși, făcând comparație cu celalalte semne ale zodiacului, și mai ales atunci când se concentrează asupra unui anumit scop.

Unii ar spune că sunt extrem de încrezători și de curajoși, cunoscută fiind puterea lor de a manipula în încercarea de a obține ceea ce vor. De fapt, pentru mulți dintre nativii Scorpion, bariera emoțională pe care o ridică este doar un mecanism de apărare pentru a-și acoperi vulnerabilitatea.

Scorpionii își pot asuma riscuri inutile doar în spirit de competiție sau pentru succes și vor cuceri pe oricine le stă în cale. Ei sunt atât de acaparați de propriile scopuri încât îi pot răni ușor pe cei care nu le acceptă.

VĂRSĂTOR

Nativii acestei zodii își vor asuma riscuri din motive, care de multe ori sunt altruiste. Dacă sunt percepuți ca fiind destul de detașați emoțional de cei din jur, adevărul este că profită uneori de generozitatea celorlalți.

Deși mulți îi consideră mai puțin norocoși, vulnerabilitatea acestora se revarsă asupra copiilor sau prietenilor pentru care își vor asuma oricând riscul, indiferent de urmări. Acceptarea pericolelor este și un mod prin care acești nativi ies din mulțime fără să fie individualiști.

Nativii Vărsător sunt cunoscuți pentru inteligența lor însă, uneori, negândindu-se la urmări, își pot asuma ideile altora, prezentându-le ca și cum ar fi ale lor.

GEMENI

Își pot asuma riscuri doar din simplul motiv că au impresia că știu totul cel mai bine. Sunt persoane curioase, care, din mândrie, vor cerceta amănunțit și vor acumula cunoștințe și experiență în orice domeniu, mai ales dacă se confruntă cu o situație dificilă.

Curiozitatea este pentru Gemeni ca o sabie cu două tăișuri, mai ales atunci când este vorba de asumarea unui risc. Au convingerea că sunt experți în orice domeniu și din acest motiv sunt pregătiți oricând să înfrunte pericolul și chiar vor rezista dacă sunt puși în fața unui risc inutil. Din fericire, pentru acești nativi, capacitatea oratorică îi poate face și pe cei mai aprigi să le devină credincioși.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Teorii false despre evoluția omului ■ Vânătoare de meteoriți ■ Domnitori și drame sângeroase ■ Războiul secret Stalin-Hitler ■ Misteriosul monument funerar din Amphipolis ■ Casablanca — decorul unui film celebru ■ Întâlniri OZN ale unor piloți militari din România ■ Un fel de Einstein cu blană

HOROSCOP

2-8 noiembrie 2015

BERBEC 21.03-20.04

Singurul lucru pe care îl veți păstra în minte pe toată durata săptămânii este că vă trebuie mai mult timp pentru odihnă. Soarele este singura sursă de energie și dacă a fost zgârcit cu prezența sa pe cer nu poate decât să vă dea o stare de oboseală, de somnolență și chiar de depresie. Încercați să vă odihniți mai mult și să vă îndepărtați de problemele stresante.

TAUR 21.04-21.05

În aceste zile sunteți eficienți și productivi. Este și timpul pentru luarea unor decizii importante privitoare la copii și la proiecte creative. Vreți să obțineți cele mai bune rezultate la locul de muncă și faceți eforturi pe măsură. Ca să faceți față trebuie să vă încurajați și să nu vă împiedicați de erori stupide și de confuzii. În weekend se conturează o frumoasă poveste de dragoste.

GEMENI 22.05-21.06

Săptămâna aceasta o să fie plină de romantism și sunteți dornici de distracții. Între timp vă ocupați mai ales de renovări sau de proiecte de redecorare a casei. Este o vreme prielnică schimbărilor și veți face modificări radicale la domiciliu, bineînțeles care vă vor îmbunătăți condițiile de trai.

RAC 22.06-21.07

Vă concentrați mai ales pe probleme de familie și pe cele personale. Câteva rude vor suna la ușa dumneavoastră și sunteți nevoiți să deveniți o gazdă amabilă și zâmbitoare. Oricum, în aceste zile aveți o abilitate crescută pentru a-i fermeca pe cei din jur cu diplomație. Fiți atenți cum vă argumentați discuțiile deoarece puteți da impresia că vreți să-i ofensați pe cei cu care dialogați.

LEU 22.07-22.08

Ritmul vieții cotidiene este un pic cam prea frenetic și vă dă o stare de agitație. Parcă totul se derulează mai repede decât ați dori. Cel mai important lucru pentru această săptămână este să vă concentrați asupra obținerii de venituri. Ați putea chiar să achiziționați ceva în care să investiți mult. Aveți nevoie de fonduri pentru asta.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Până la mijlocul lunii noiembrie planeta Marte se află în zodia dumneavoastră și asta indică o mulțime de activități și faptul că sunteți dispuși să lucrați din greu pentru a obține ceea ce doriți. Tot această planetă vă face să luptați mai mult pentru propriile drepturi și vă va pompa și mai multă energie pozitivă.

BALANȚĂ 23.09-22.10

Soarele vă infuzează o putere deosebită și vă stimulează mental și fizic. Situația aceasta vă atrage să cunoașteți în viitorul apropiat o persoană ce vă va schimba viața. Vă veți da seama și câtă lume contează pentru dumneavoastră și câți vă sunt într-adevăr prieteni.

SCORPION 23.10-21.11

Este momentul ideal pentru dumneavoastră să vă consolidați încrederea în sine. Asta poate fi un pas înainte ca să vă descoperiți adevărata dragoste. Se apropie curând ziua de naștere? Sau tocmai a fost? Dacă nu ați sărbătorit încă evenimentul este cazul să faceți ceva de care să vă aduceți aminte cu plăcere multă vreme...

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

O confruntare cu un prieten sau cu cineva din familie vă face conștienți de faptul că în ultima vreme poate i-ați cam neglijat. Cheful de distracții și de excursii v-a făcut mai nepăsători față de nevoile lor. Este cazul să vă reveniți și să vă ocupați, mai ales de cei dragi.

CAPRICORN 22.12-19.01

Vremea bilanțului pentru dumneavoastră se pare că a sosit. Vă faceți tot felul de socoteli, vă întrebați dacă aveți tot ce vă vrea sufletul și mai ales dacă ați găsit ceea ce căutați. Sunt multe întrebări existențiale. Nu credeți că ar trebui să vă puneți ordine în toate?

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Vi s-a făcut foame de cunoaștere și de acumulare de noi informații. Puteți evita doar subiectele controversate, asta ca să nu vă aprindeți prea tare! Se ivește o luptă pentru putere dată cu cineva apropiat pe teme de politică, religie sau chiar de filozofie. Cine are nevoie de asta? Dumneavoastră nu!

PEȘTI 19.02-20.03

Sunteți pasionați de tot ce dețineți acum. Vedeți totul în alb și negru, nimic în gri. Acest fapt se aplică și pentru relațiile cu ceilalți, inclusiv cele intime. Gândiți-vă doar că toți facem la un moment dat compromisuri. Nu le considerați a fi o dovadă de slăbiciune, ci doar un punct forte.

Nativul săptămânii: **NICOLAE CONSTANTIN PAULESCU** (08.11.1869 — 16.07.1931)

A fost om de știință român, medic și fiziolog ce a contribuit la descoperirea hormonului antidiabetic eliberat de pancreas, numit mai târziu insulină. Acest nativ al zodiei Scorpion a desfășurat o activitate remarcabilă de cercetare științifică în domeniul fiziologiei, privind metabolismul glucidelor, patogeneza diabetului zaharat, rolul pancreasului în asimilația nutritivă, coagularea sângelui etc. În 1969 sunt recunoscute meritele în descoperirea tratamentului antidiabetic, însă rămâne elogiat doar în forurile științifice internaționale.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon: 0213178964

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	6,00 LEI
❑ 2 LUNI	12,00 LEI
❑ 3 LUNI	18,00 LEI
❑ 4 LUNI	24,00 LEI
❑ 5 LUNI	30,00 LEI
❑ 6 LUNI	36,00 LEI

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Abonați-vă la magazin

➲ Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

➲ Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion — la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701], contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit (50 euro sau 70 $, un abonament pe șase luni; 25 euro sau 35 $, un abonament pe trei luni) în conturile societății.

CUPON MANDAT POȘTAL
Nr. .....
EXPEDITOR
Nume .....
Prenume .....
Str. ..... Nr. .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj .....
Ap. ..... Cod .....
Localitatea .....
Județul/Sectorul .....
Telefon .....
Suma în cifre (LEI)
Ștampila cu data prezentării
RAMBURS C.P. NR. .....

MANDAT POȘTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION — la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piața Presei Libere Nr. 1
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. .....
C.N.P. .....
Expeditor .....
Localitatea .....
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. .....

Sigiliu control mandate
POȘTA ROMÂNĂ RO
Verificator, ...
INDICAȚII SPECIALE .....
Nr. mandat poștal .....
Confirmăm suma de lei .....
(în cifre și litere)
Semnătura salariatului .....
Diriginte .....
Ștampila cu data prezentării
Sigiliu cu sigla RO

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE 0722625622

Biblioteca Județeană MUREȘ

SERIE NOUĂ - 1270 ● ANUL LVIII ● 5 NOIEMBRIE 2015 ● 16 PAGINI ● 2 LEI Nr. 44 (3020)

magazin

Mail: redactia@revistamagazin.ro Adresă INTERNET: www.revistamagazin.ro

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Dragostea e ca spinul: nu-l simţi când intră, dar te doare când îl smulgi cu sila.*
Bogdan Petriceicu Hasdeu

■ *Dacă văd o nedreptate şi nu fac nimic s-o îndrept, sunt laş.*
Confucius

Caleidoscop

GESTURI FRUMOASE
dar periculoase

Femina club

Pentru dumneavoastră, doamnă
Cum vă influenţează factorii climatici?

Dosarele frumuseţii
Antidotul ridurilor

Istorii uitate

DOMNITORI
şi drame sângeroase

Consultaţii fără plată

Dureri toracice:
ANGINĂ SAU INFARCT?

Teorii false despre EVOLUŢIA OMULUI

Descoperireaa fosilelor din peştera Naledi din Africa de Sud, care ar fi aparţinut „Omului Naledi" cum l-a categorisit antropologul Lee Berger şi despre care am scris în ediţiile anterioare ale revistei noastre, prilejuieşte revistei National Geographic, care a şi sponsorizat cercetările, alcătuirea unui clasament al teoriilor eronate în ceea ce priveşte evoluţia omului pe Pământ.

Fiinţele umane sunt cel mai fabulos univers creat pentru a purta viaţă. De la alcătuirea organelor care compun organismul, cu unitatea centrală numită creier, până la aparatul de reproducţie fără de care viaţa nu ar exista. Cine este designerul acestui incomensurabil univers este o întrebare rămasă deocamdată fără răspuns, deşi ea persistă de mai bine de 5.000 de ani. Descoperirea fosilelor umane din peştera Naledi a făcut ca o întrebare veche din secolul trecut să fie acum repusă pe tapet: cum a evoluat omul de la *Homo erectus,* la omul modern? De-a lungul timpului au apărut tot felul de răspunsuri cristalizate în teorii, dar, în lumina noilor descoperiri, se dovedesc a fi fost false, după cum argumentează Mark Strauss în National Geographic din luna septembrie.

Uneltele ne-au ridicat. Producerea uneltelor ar fi cea care ar fi făcut omul unic pe Pământ, scria într-un articol din 1944 antropologul Kenneth Oakley, şi asta pentru că maimuţele folosesc obiectele găsite drept unelte. Ideea apare şi la începutul filmului din 1968, *2001: Odiseea spaţială,* al lui Stanley Kubrick. Doar prelucrarea lemnelor şi a rocilor pentru a fi folosite în diferite scopuri este considerată o activitate umană conştientă. De aceea, la începutul anilor 1960, Louis Leakey atribuia începutul fabricării uneltelor şi al umanităţii unei specii descoperite de el, pe care a numit-o Homo habilis, un hominid îndemânatic care ar fi trăit în Africa de Est în urmă cu aproximativ 2,8 milioane de ani.

Teoria s-a dovedit eronată când Jane Goodall, dar şi alţi cercetători, au demonstrat că şi cimpanzeii de azi prelucrează beţe pentru a fi folosite în diferite îndeletniciri, cum ar fi prinderea insectelor din muşuroaie. Observaţia este corectă, dar poate avea, spunem noi, o posibilă explicaţie, care ar putea deveni teorie, la rândul ei: îndemânarea maimuţelor de azi ar putea fi atribuită faptului că maimuţele de azi nu sunt „strămoşii oamenilor", ci sunt chiar foşti oameni prinşi într-un proces de involuţie pe scara istoriei Pământului!

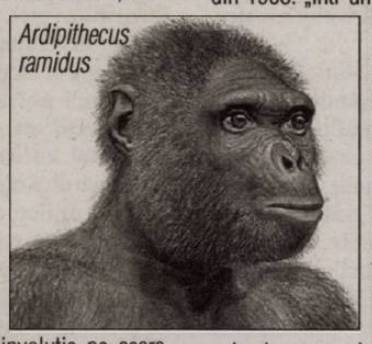

Ardipithecus ramidus

Să nu uităm că un topor primitiv descoperit într-un sit arheologic din Israel are o vechime apreciată la 790.000 de ani, fiind confecţionat de Homo erectus, iar cea mai veche unealtă de piatră are o vechime de 3,3 milioane de ani!

Omorâm ca să supravieţuim. Dacă ne luăm după antropologul Raymond Dart, strămoşii noştri se diferenţiau de primate prin faptul că erau vânători fără milă: „ei prindeau creaturile prin mijloace violente, le băteau până le omorau, rupeau în bucăţi corpurile, dezmembrau membrele pentru a se hrăni cu carnea şi beau sângele pentru a-şi potoli setea". Pare cam şocantă această descriere, dar după carnagiul produs de al Doilea Război Mondial, articolul lui Dart din 1953 care a lansat teoria „maimuţei ucigaşe", pentru a explica evoluţia omului, a atins nişte corzi sensibile. Dar poate că propensiunea ucigaşă a omului este un simplu instinct animalic, prezent la majoritatea prădătorilor.

Împărţim mâncarea. Teoria maimuţei ucigaşe a fost abandonată destul de repede, pentru a face loc în ani 1960 unei alte teorii: maimuţa hippie. Ea se datorează antropologului Glynn Isaac şi se bazează pe observaţiile lui conform cărora există dovezi că trupurile unor animale omorâte într-un loc au fost transportate în alte locuri unde carnea, se presupune, a fost mâncată şi cu alţi membri ai comunităţii primitive. După această teorie, împărţirea hranei înseamnă o împărţire a informaţiei legate de locul în care a fost găsită hrana, cum a fost obţinută, în ce fel etc, asta ducând într-un final la dezvoltarea limbajului precum şi a altor comportamente sociale umane.

Vânătoarea ne-a întărit. Vânarea animalelor pentru a supravieţui a făcut ceva mai mult decât să inspire cooperarea între indivizi, susţineau antropologii Sherwood Washburn şi C. S. Lancaster într-un articol din 1968. „Într-un sens foarte real, intelectul nostru, interesele, emoţiile şi viaţa socială de bază, toate sunt produse evoluţioniste ale succesului adaptării la vânătoare", scriau cercetătorii, adăugând că creierul nostru mai mare, de exemplu, s-a dezvoltat din nevoia de a înmagazina mai multă informaţie despre locul de vânătoare, a tipurilor de animale, a organizării vânătorii.

Vânătoarea se presupune că a condus la o diviziune a muncii între sexe, cu femei care făceau doar activităţi de preparare a vânatului.

Hrană, sex, monogamie. Un punct crucial în evoluţia omului, conform teoriei publicată în 1981 de C. Owen Lovejoy, a fost apariţia monogamiei în urmă cu şase milioane de ani. Până atunci, brutalii masculi alpha care îşi alungau concurenţii, deţineau monopolul sexului, în vreme ce femelele monogame favorizau masculii care erau adaptaţi să facă rost de mâncare şi să ajute la creşterea progeniturilor. „Strămoşii noştri, scria Lovejoy, au început să meargă pe două picioare pentru a-şi elibera mâinile, folosite acum pentru cărarea hranei acasă".

Prepararea hranei. Creierele mari sunt înfometate, spun specialiştii; materia gri are nevoie de 20 de ori mai multă energie decât muşchii. Unii cercetători spun că omul n-ar fi putut evolua dacă s-ar fi hrănit vegetarian, dimpotrivă, creierul nostru a crescut atunci când omul a început să mănânce carne, o sursă bogată în proteine şi grăsime, acum două-trei milioane de ani. Iar antropologul Richard Wrangham merge mai departe, afirmând că odată ce strămoşii noştri

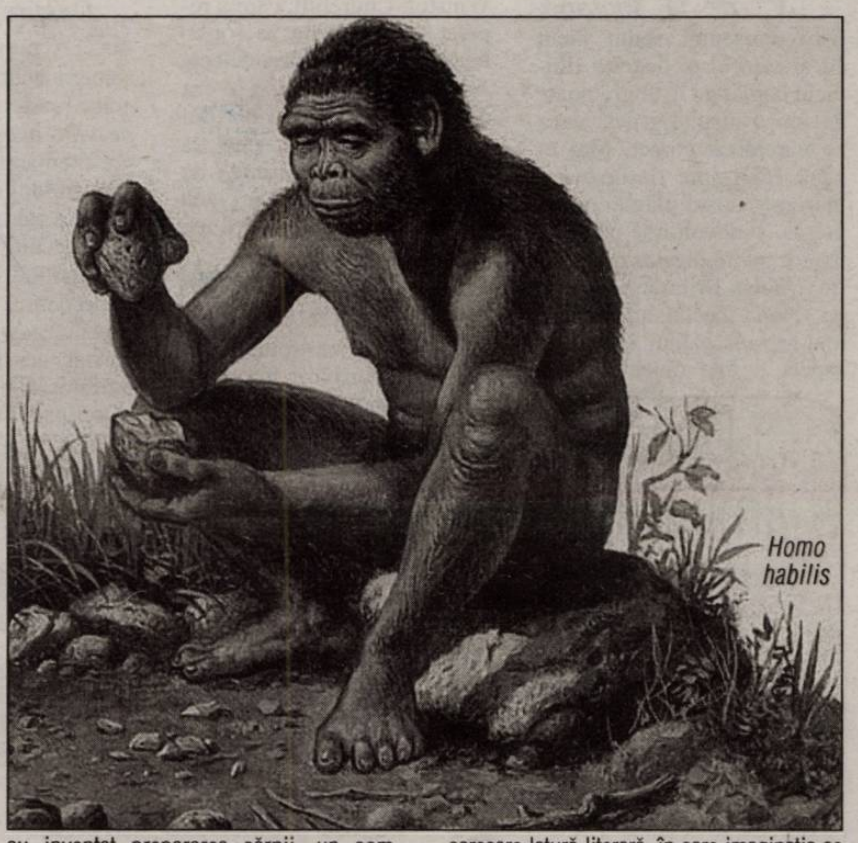

Homo habilis

au inventat prepararea cărnii, un comportament uman unic, care ne deosebeşte de maimuţele primitive, făcând-o mai uşor de digerat, aceştia au avut nevoie de mai puţină energie pentru mestecarea cărnii, surplusul fiind folosit pentru dezvoltarea creierului.

De asemenea, creierul s-a dezvoltat şi o dată cu prepararea alimentelor carbohidrate, pentru că o enzimă din salivă, numită amilază, ajută la transformarea carbohidratelor în glucoza de care are nevoie creierul. Geneticianul britanic Mark G. Thomas a observat că ADN nostru conţine mai multe copii ale genei care produce amilaza, sugerând că aceasta a ajutat la dezvoltarea explozivă a creierului uman al strămoşului nostru.

Mersul pe două picioare. Ei da, această teorie pare răscruce fundamentală în evoluţia omului. *Homo erectus* era biped, o situaţie care a însemnat enorm pentru dezvoltarea ulterioară a diverselor îndeletniciri, simţuri şi a creierului. Dar, aşa să fie? Susţinătorii „ipotezei savanei" cred că schimbările climatice au condus la această adaptare.

Africa devenind mai uscată acum trei milioane de ani, pădurile s-au restrâns, iar savana a devenit peisajul dominant. Acest lucru a ajutat primatele să se ridice pe două picioare pentru a vedea prădătorii dincolo de înălţimea ierbii şi să se deplaseze mai uşor prin peisajul întins şi deschis în căutarea surselor de hrană şi de apă. Toate bune şi frumoase cu această teorie, numai că în 2009 a fost descoperit *Ardipithecus ramidus,* un hominid care a trăit în urmă cu 4,4 milioane de ani în ceea ce azi este Etiopia, iar regiunea era umedă şi împădurită. Şi cu toate acestea, „Ardi" era biped!

Teorii, teorii, teorii. Poate că toate aceste teorii sunt doar ipoteze cu o oarecare latură literară, în care imaginaţia se sprijină pe dovezi circumstanţiale, imposibil de demonstrat. Până la urmă, umanitatea nu poate fi explicată printr-o singură însuşire.

Ea poate fi rodul unei explicaţii mai ample, coroborative sau, poate fi explicată printr-o teorie unificatoare care nu a fost încă emisă. De ce n-ar fi evoluţia omului ciclică? Adică: omul modern să fi existat distinct de maimuţe, în urma unui Design Suprem, cu sute de milioane de ani în urmă, involuând şi re-evoluând de mai multe ori până azi? Putem spune, astfel, că omul este strămoşul maimuţelor şi nu invers?

TV

■ TVR 1 ■ Pro TV ■ Antena 1
■ TVR 2 ■ Prima TV
■ Acasă ■ Pro Cinema

44

5 948427 000119

SUDOKU
jocul săptămânii: 44

4		7		1	3			
	6		7					4
	1							8
				5		2	9	
1				4				3
	3	2		7				
2							1	
5					7		4	
			4	9		3		6

Soluţia în numărul viitor

Biblioteca Judeţeană
MUREŞ

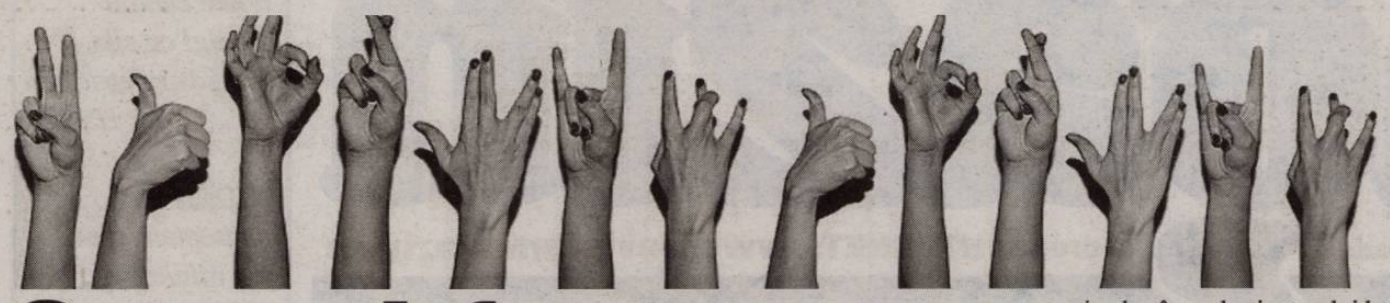

Gesturi frumoase, dar periculoase

Călătoriile pe mapamond şi mai ales cunoaşterea localnicilor şi a comunităţilor străine reprezintă probabil cel mai frumos dar pe care l-a putut primi omul civilizat. Numai că, uneori, chiar şi gesturi frumoase, aparent simple pentru unii, pot avea semnificaţii totalmente opuse şi chiar jignitoare la ceilalţi. Ca, de pildă...

„V" de la Victorie. Binecunoscutul semn făcut cu arătătorul şi degetul mijlociu depărtate în unghi poate deveni o insultă gravă, dacă nu e realizat corect. Mai exact, când spre destinatar e îndreptat dosul palmei, şi nu palma, binevoitorul poate fi luat drept un nesimţit agresiv (în Marea Britanie, Australia, Noua Zeelandă), iar cel mai faimos gafeur sub acest aspect a fost chiar jovialul Winston Churchill, care a repetat semnul până ce consilierii săi l-au tras de mânecă. Aceeaşi atenţionare, şi în caz că vă aflaţi în vreun bar din ţările respective şi vreţi să comandaţi prin semne, de departe, două beri: s-ar putea să primiţi doar o halbă, pe calea... aerului.

Un „OK" nu tocmai în regulă. La fel de răspândit, semnul că totul e în regulă (la origine, folosit de scufundători şi paraşutişti înaintea saltului), făcut prin unirea vârfurilor degetului mare şi al indexului, celelalte fiind ridicate, are o conotaţie dezastruoasă în Brazilia, unde persoanele prezente cred că sunt tratate drept nişte rebuturi umane, ca să nu folosim cuvintele licenţioase ce traduc, de fapt, respectivul înţeles. Oarecum mai eufemistic, un sens totuşi apropiat îl are acelaşi gest în Franţa, unde „OK"-ul poate însemna ceva de genul „Eşti un zero!

Despre „vino-ncoace". A nu se confunda cu sintagma atributului persoanelor foarte atractive *(a avea pe vino-ncoa')*: vorbim despre chemarea făcută cu arătătorul îndoit în mod repetat, în timp ce palma e îndreptată în sus, iar ultimele trei degete sunt îndoite. În Filipine, unde imprudentul şi ignoratul care execută gestul poate fi chiar arestat, acesta e deosebit de umilitor, fiindcă e interpretat ca o lipsă totală de încredere şi coborâre a destinatarului la condiţia unui animal.

„Succes" catastrofal! Pumnul strâns, degetul mare ridicat, cu faţa acestuia îndreptată spre adresant: pentru occidentali, e gestul simplu şi elocvent al unei urări deschise de succes, cu o doză considerabilă de entuziasm. Totuşi, în ţări ca Iran sau Thailanda, el are o conotaţie obscenă (aproape identică, de pildă, cu frecvent folosită – la noi – ridicare provocatoare a degetului mijlociu!), motiv pentru care ar trebui evitat. Poate cu o mică excepţie: în zonele turistice tailandeze, localnicii s-au obişnuit şi cu asemenea gesturi ale vizitatorilor străini, astfel că au ajuns să le tolereze.

În subtext, menţionăm că există gesturi, manifestări, reacţii iniţial pozitive pentru anumite comunităţi şi pe care nu cultura diferită, ci meandrele malefice ale istoriei le-au transformat pentru alţii în mesaje agresive, sfidătoare. Astfel, pentru unguri e de rău augur să toastezi la o „băută" zdravănă de bere, deoarece austriecii au sărbătorit zdrobirea revoluţiei maghiare din 1848 dând pe gât cantităţi industriale din populara băutură, pe fondul unor toasturi pe care nu le comentăm aici...

Despre imperative

Să vorbim corect!

Cititorul nostru *A.M. din Piatra Neamţ* ne atrage atenţia asupra unui imperativ negativ, folosit de multe ori greşit în vorbire. Domnia-sa ne dă ca exemplu expresia: „Nu-mi *zi* una ca asta".

Este adevărat că şi noi am auzit destul de frecvent această expresie, ca şi o alta, ca să zicem aşa, „soră", de care ne-am ocupat cândva şi anume: „Nu *fă* ce nu-ţi place!".

Ambele verbe: „a face" şi „a zice" sunt de conjugarea a III-a, dar acest „amănunt" nu le sustrage de la regula generală.

Toate verbele limbii române fac imperativul negativ din infinitiv în faţa căruia se pune negaţia nu.

Ex.: a da — nu da!
a bea — nu bea!
a crede — nu crede!
a zice — nu zice!

Aşadar formele de imperativ pentru a zice sunt: *pozitiv* — *„zi* ce mi-ai spus şi mie!" şi *negativ* — „Nu zice una ca asta!".

Formele de imperativ pentru „a face" sunt *„Fă* bine şi încetează! (pozitiv) şi *„Nu face* vreo prostie (negativ).

Ţinem să amintim în încheiere că imperativul negativ al verbului *„a fi"* se scrie cu un singur i (Nu fi!) şi nu cu doi i cum am întâlnit adesea!. *(I.S.)*

Pulsul Planetei

Specii „inedite"

Într-un raport întocmit de Fondul Mondial pentru Natură (WWF) au fost prezentate recent speciile de animale şi plante necunoscute descoperite între anii 2009 şi 2014. Mai exact: 26 specii de peşti, 10 de amfibieni, 39 de nevertebrate, o reptilă, un mamifer şi o pasăre. Cele mai multe au fost descoperite în junglele ecuatoriale, în India, Tibet şi Nepal.

Printre „vedete" figurează un peşte cu cap de şarpe care poate trăi şi pe soluri umede câteva zile, reuşind să se deplaseze pe o distanţă de aproximativ 400 de metri, şi un altul, fioros, cu doi colţi (dinţi). O altă „vedetă", descoperită în nordul Birmaniei este o maimuţă cu blana bicoloră – alb şi negru – cu nasul în vânt, care în timpul ploilor îşi cuibăreşte capul între genunchi pentru a evita ca apa să-i intre în nas. Cât despre plante, au fost descoperite 133 de specii, dintre care 3 tipuri de banane.

În raport au fost incriminate activităţile umane industriale şi braconajul, menţionate măsurile legate de protecţia animalelor şi a plantelor şi faptul că doar 25% din habitatul natural al animalelor a rămas intact, dar nu pentru multă vreme din cauza despăduririlor.

Vinovat este omul, nu Soarele

Experţii Centrului Mondial al datelor legate de activitatea solară au ajuns la concluzia certă că încălzirea climatică nu are nicio legătură cu activitatea solară ci exclusiv cu consecinţele activităţii umane. S-a ajuns la această concluzie după studii îndelungate ale datelor obţinute în urma monitorizării activităţii solare, în special a studiului petelor solare cu telescopul Observatorului regal din Belgia. În urma simulărilor pe calculator, în care a fost utilizate şi date legate de perioadele nefiresc de reci sau calde, a putut fi reprezentată activitatea solară din ultimii 400 de ani.

DORIN MĂRAN

Starea de veghe

Bucureşti, oraşul prăbuşirilor

Printre problemele grave care ne afectează în fiecare clipă, dar pe care nu le conştientizăm deloc, efectul direct al poluării asupra sănătăţii se situează la vârful unui top sinistru.

Prin forţa lucrurilor, am aflat-o cu toţii recent dintr-un comunicat media oficial, care citează date dintr-un raport al Comisiei Europene, referitor la mizeriile patologice pe care locuitorii Bucureştiului sunt obligaţi să le inhaleze permanent şi care situează haotica noastră metropolă de departe pe primul loc în Europa, din acest punct de vedere. De aceea, doar în aparenţă cu finalitate metaforică, titlul unui roman de duzină din perioada interbelică, preluat de noi ca titlu pentru articolul de faţă, ilustrează mai mult ca oricând ceea ce se întâmplă astăzi în Bucureştiul nostru iubit.

Gradul de poluare din Capitală este alarmant, înregistrându-se între 300 şi 400 de tone de praf pe kilometru pătrat – praf toxic cauzat de trafic, activitatea industrială, şantierele nesfârşite şi nepăsarea administraţiei locale, potrivit Mediafax. Aceasta, deşi Comisia Europeană a notificat România, încă din februarie 2013, asupra nivelului ridicat de toxine din aer, cerând acţiuni concrete pentru reducerea poluării atmosferice. Mai mult decât atât, în 2011, Primăria a cumpărat un laborator mobil de testare a aerului din oraş, pe care a plătit peste 1 milion de lei, dar nu a făcut nimic pentru a reduce nivelul poluării în oraş. Traficul şi şantierele au făcut ca valorile poluării din Capitală să fie de patru ori mai mari decât normele europene. În aerul din Bucureşti, măsurătorile arată valori de 70.000-80.000 de micrograme de particule pe metru cub, în vreme ce media europeană este de 20.000-25.000.

Tot din cauza traficului şi a şantierelor, bucureştenii sunt afectaţi de poluarea fonică, fiind expuşi zilnic la nivele de zgomot care depăşesc limita legală.

Pare că vorbim despre lucruri banalizate, de care nici măcar nu ne mai sinchisim cu adevărat, însă această situaţie aberantă – ce nu trebuie nicidecum să credem că se reduce la atmosfera îmbâcsită a Capitalei – a devenit un pericol major pentru însăşi viaţa oamenilor. Un amănunt asupra căruia vom reveni şi care ar trebui nu doar să ne pună pe gânduri, ci şi să ne determine să acţionăm cu-adevărat: în ultima perioadă, numai noxele din aer au făcut ca speranţa de viaţă a bucureştenilor să scadă cu nu mai puţin de 2 ani!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.64
Paul Ioan, Dorin Măran, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel./Fax: 021.317.89.65
Nicuşor Dincă (director) - 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI) Unicredit Ţiriac Bank S.A. - Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 021.317.89.66
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 021.317.89.66

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

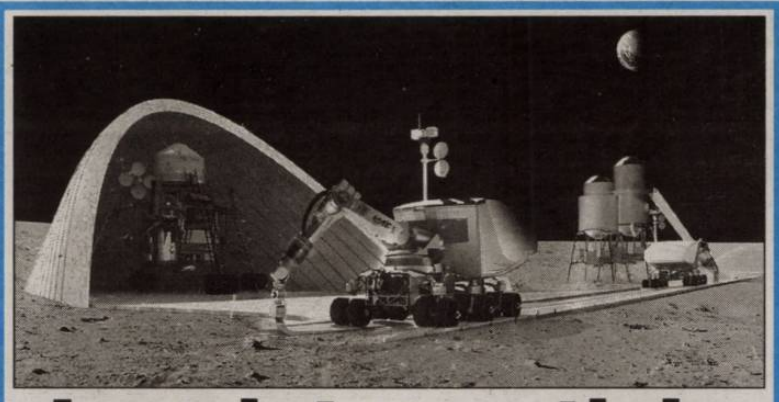

Locuinţe spaţiale

Agenţia Spaţială NASA a anunţat în luna mai a.c. lansarea unui concurs, denumit *3D Printed Habitat Challenge*, privind realizarea prin imprimare 3D a unor habitate în care pot locui viitorii colonişti ai planetei Marte, specificându-se faptul că materialele utilizate trebuie să fie în cea mai mare parte marţiene (gheaţă, regolit etc.) NASA a primit 165 de propuneri din care a reţinut 30 pentru prima fază a concursului.

Pe primul loc s-a clasat o echipă de arhitecţi ai companiei Search Clouds Architecture Office din New York care a conceput un iglu denumit Ice House cu 4 etaje pentru 4 persoane, ideal în condiţiile de temperatură glaciară de pe planetă (aproximativ minus 50ºC). Habitatul, cu o suprafaţă de 92 m^2, este construit din gheaţă multistratificată sub presiune. Gheaţa este acoperită cu o dublă membrană translucidă dintr-un tip de polietilenă (ETFE) care asigură o excelentă izolare a interiorului de atmosfera planetei. Ice House permite filtrarea luminii şi creează conexiuni vizuale cu exteriorul. Au fost prevăzute şi o scară în spirală, o mică grădină în care vor fi cultivate legume şi plante pentru consum, plantele având şi rolul de a asigura transformarea bioxidului de carbon în oxigen, un loc cu masă, scaune şi fotolii unde locatarii se pot reuni pentru a conversa la un pahar de vin şi asculta muzică, inclusiv în compania unor invitaţi din alte igluuri, şi un mic podium pentru... dans.

Pe locul al II-lea s-a clasat echipa de arhitecţi Gamma care a prezentat proiectul unui habitat gonflabil ce poate fi acoperit cu regolit (praf marţian). Locul al III-lea a revenit echipei LaVahive care a conceput un habitat modular.

Simţ tactil indus artificial

Simţul tactil, extrem de complex, poate fi reprodus tehnologic. Oamenii de ştiinţă au reuşit să treacă peste nenumărate bariere şi să reconstituie unele particularităţi ale simţului tactil, transpus în piele artificială, pentru a reda un minimum de senzaţii celor care folosesc proteze bionice. Captatorii, pârghia principală care asigură transmiterea informaţiilor creierului, au ajuns la performanţe uluitoare datorită progreselor realizate în domeniul nanotehnologiilor.

Un nou tip de piele artificială realizată de o echipă compusă din 17 cercetători de la Universitatea Stanford din California ar putea asigura persoanelor care utilizează proteze bionice să simtă contactul cu obiectele manipulate sau cu cei pe care îi ating. În piele sunt integrate circuite organice suple şi captatori de presiune din nanotuburi de carbon.

Pielea e constituită din două membrane suple. Cea externă măsoară presiunea când se află în contact cu un obiect iar cea internă transmite informaţiile celulelor cerebrale ale utilizatorului. Între cele două membrane se află minuscule protuberanţe din cauciuc, în formă de piramidă, ce conţin nanotuburile de carbon. În timpul exercitării unei presiuni, nanotuburile intră în contact şi transmit semnale electrice creierului care le interpretează. Când nu este exercitată nicio presiune, protuberanţele din cauciuc blochează circulaţia curentului care alimentează captatorii, nepermiţând nanotuburilor să se atingă. Acest mecanism senzorial i-ar permite utilizatorului să aibă senzaţii tactile şi să facă diferenţa între un material moale şi unul tare, sesizând gradul de duritate.

Pentru a fi siguri că semnalele sunt interpretate corect de creier, cercetătorii au recurs la optogenetică, o procedură ce permite identificarea reţelelor neuronale responsabile de tratarea informaţiilor şi stimularea acestora cu o lumină albastră care activează o proteină cheie aflată în aceste celule. Primele teste au fost realizate pe cobai. Pe această cale, cercetătorii au constatat faptul că pielea artificială este compatibilă la nivelul comunicării dintre captatori şi creier. Cu cât presiunea aplicată e mai mare, cu atât fluxul electric care trece printre captatori e mai puternic.

Recursul la optogenetică a relevat această compatibilitate. Deocamdată nu poate fi aplicată în cazul omului. Cercetătorii încearcă să găsească o altă modalitate de comunicare între captatori şi creier.

Tehnologia, care se află în primele stadii de dezvoltare, va fi perfectată pentru îmbunătăţirea simţului tactil, pentru a elimina senzaţiile neplăcute de „membru fantomă" pe care o resimt persoanele cu membre amputate şi pentru a se asigura o alimentare electrică optimă a captatorilor.

Epilogul unei evadări spectaculoase

Povestea marii evadări din legendara închisoare federală de maximă siguranţă, Alcatraz, a fraţilor Anglin care în 11 iunie 1962 au traversat apele reci şi tumultoase ale golfului San Francisco a rămas învăluită în mister. Corpurile lor nu au fost niciodată găsite dar în urma anchetei FBI s-a ajuns la concluzia că cei doi s-au înecat, cazul fiind clasat.

Amintim pe scurt, cum s-au petrecut lucrurile. Aceştia au săpat, cu ajutorul unor linguri, în jurul gurilor de aerisire, până când au fost suficient de largi încât să se poată trece prin ele. Au părăsit închisoarea în noaptea de 10 iunie în 1962. Înainte să iasă din celule, au pus pe perne machete din hârtie igienică şi cartoane acoperite cu ghips, realizate în aşa fel încât să semene cu capete umane, pe care şi-au lipit propriul păr, pentru a face gărzile să creadă că dorm în paturi. S-au târât prin gurile de aerisire şi au ieşit prin acoperişul închisorii.

Fraţii Anglin au străbătut golful într-o barcă gonflabilă din pelerine de ploaie pe care au umflat-o cu ajutorul unui... acordeon. Cei care au reuşit să păcălească sistemul au murit, fie împuşcaţi, fie mâncaţi de rechini, fie înghiţiţi de apele reci ca gheaţa ale Golfului San Francisco.

După 50 de ani, cazul a revenit spectaculos în actualitate, după ce a fost difuzat un reportaj pe History Channel şi a fost publicat un interviu cu Ken Winder (54 de ani), un nepot al evadaţilor, în publicaţia Daily Mail. „Ar avea acum 84 şi 85 de ani. Aş vrea să-i întâlnesc. Cu siguranţă s-au căsătorit. Nu ştiu însă dacă mai sunt în viaţă. Oricum, dacă ar trăi mi-e greu să cred că ar accepta să-i contactez", a declarat, printre altele, acesta. În Daily Mail şi în reportaj este prezentată o fotografie îngălbenită din 1970, furnizată de Ken Winder, cu John şi Clarence Anglin la o fermă situată în apropiere de Rio de Janeiro.

În reportaj apar şi mărturii ale unui personaj cheie, Fred Brizzi, un prieten apropiat al fraţilor Anglin, decedat în 1993, care a afirmat că i-a întâlnit pe cei doi în Brazilia. Datorită lui, membrii familiei au aflat că fraţii Anglin şi-au refăcut viaţa în America de Sud. Nu le-a dezvăluit însă locul în care se află. Doar prin intermediul său aceasta a ţinut legătura cu ei.

Presa a consemnat aceste dezvăluiri pe baza cărora FBI va face o anchetă, cu ajutorul autorităţilor braziliene. Vom afla, probabil, dacă această poveste este adevărată sau e doar o farsă.

Vânătoare de meteoriţi

FRIPON, o reţea de cercetare a materiei interplanetare cu sediul în Paris a lansat un proiect care vizează colectarea de meteoriţi, cele mai vechi obiecte ale Sistemului Solar care oferă cele mai importante informaţii legate de formarea acestuia. Reţeaua dispune de 100 de camere de luat vederi care permit vizualizarea acestor obiecte cosmice când parcurg atmosfera terestră.

De îndată ce sunt identificate, publicul vizat este imediat informat asupra evenimentului şi a zonei în care urmează să cadă vreun meteorit. Nu în întregime, ci fragmentat din cauza presiunii exercitate în timpul traversării atmosferei. Recuperarea fragmentelor este problematică întrucât acestea se pot dispersa pe zone

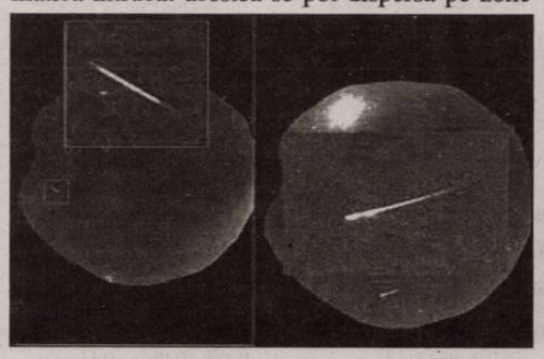

întinse, uneori de zeci de kilometri pătraţi, în care sunt dificil de identificat (păduri, zone cu pietriş, munţi etc.).

Pe de altă parte, trebuie să ştii să le identifici, să faci diferenţa dintre o piatră şi un fragment de meteorit. În acest sens, voluntarii care au aderat până acum la acest proiect – mii de persoane – vor fi îndrumaţi de peste 100 de specialişti arondaţi în toate regiunile din Franţa. Mai există un aspect problematic în această misiune. Cei care au norocul să intre în posesia unui astfel de obiect l-ar putea păstra ca pe un trofeu personal sau l-ar vinde, preţurile fiind extrem de atractive. Şi aceasta, în condiţiile în care FRIPON dispune de fonduri limitate pentru recompense.

În 2011, câteva fragmente dintr-un meteorit marţian, cu o vechime de 2,1 miliarde de ani, au fost descoperite în Maroc de nomazi care le-au vândut unor intermediari, acestea ajungând în cele din urmă în posesia unor colecţionari şi a unor muzee, fiind achiziţionate cu preţuri variind între 500 şi 1000 dolari gramul.

Autobuze „verzi"

Societatea flamandă de transporturi publice De Lijn a prezentat recent la Bruges primele autobuze electrice silenţioase, în absenţa motoarelor diesel, cu 17 locuri, putând transporta 44 de călători.

În următoarele săptămâni 3 dintre acestea vor intra în circulaţie rulând autonom timp de 45 de minute după care bateriile vor putea fi încărcate în doar 12 minute prin inducţie electromagnetică (fenomen de generare a unei tensiuni electromotoare într-un circuit străbătut de un flux magnetic variabil).

Regiunea Flandra şi alte regiuni din Belgia vor continua să investească în realizarea autobuzelor electrice pentru a proteja mediul. Şi în România vor circula autobuze şi autocare electrice fabricate de o companie din Cehia, dotate cu un motor asincron, o instalaţie electrică şi acumulatori Winston litiu-ion care se încarcă în 7-8 ore, având o autonomie energetică de 250 kilometri.

Pagina realizată de
DORIN MĂRAN

Războiul secret Stalin-Hitler

După 1930, liderul URSS Iosif Visarionovici Stalin devenise deja obsedat de putere şi suspiciunile sale creşteau pe măsură ce se auzeau critici la adresa stilului său de conducere. Una dintre marile bănuieli ale „Tătucului" se referea la insinuarea în societatea sovietică a elementelor cu concepţii hitleriste, anticomuniste şi idei apropiate de cele ale marelui duşman, Troţki. Dar în esenţă, Stalin se temea de influenţa crescândă a lui Hitler, devenit cancelar în 1933.

„Tineretul hitlerist"

Conspiraţie şi purificare

După 1930, Stalin era convins că duşmanii Revoluţiei din octombrie se organizează în asociaţii secrete, menite să comploteze împotriva lui personal. Pe lângă duşmanii politici ruşi, cei care avuseseră idei diferite de ale sale cu privire la dezvoltarea economică şi implicit politică a URSS, apăruse o nouă categorie de „duşmani potenţiali", alimentaţi de ideile totalitare ale noului calcelar german Adolf Hitler. Stilul dictatorial al lui Hitler, sub care Republica de la Weimar devenise al Treilea Reich, se asemăna izbitor cu cel al lui Stalin. Dar în Germania exista o organizaţie care-l neliniştea permanent pe Stalin. Este vorba despre „Tineretul hitlerist", ramură a Partidului Nazist înfiinţată încă din 1922. Aceasta cuprindea adolescenţi cu vârste cuprinse între 14 şi 18 ani. Exista şi „Liga fetelor germane". Conform concepţiilor lui Hitler, „Tinetetul hitlerist" avea şi o componentă militară, care prin acţiunile sale intimida adversarii politici ai führerului.

Organizaţia adolescenţilor hitlerişti ajunsese în anii 1930 la peste 25.000 de membri. În aceste circumstanţe, Stalin se decide să pornească un „război secret" împotriva lui Hitler, sub forma unor purificări sângeroase, dincolo de litera legilor. Mai multe plenare ale Comitetului central al partidului Comunist al URSS atraseseră atenţia asupra pericolului infiltrării în societate a „duşmanilor ţării". Au fost decise represiuni politice aspre şi s-a ajuns, după cum se ştie, şi la „Marea purificare" din anii 1936-1938.

„Liga fetelor germane"

Înainte de uriaşa răzbunare asupra unor ipotetici duşmani, Stalin a decis să fie arestaţi adolescenţii de la Şcoala Karl Liebknecht din Moscova. La fel au păţit şi cei de la orfelinatul nr.6 din Moscova. Stalin credea că refugiaţii germani (plecaţi din cauza politicii interne a lui Hitler) conspiră împotriva lui. Pe seama acestora, poliţia secretă „Cheka" şi comisarii poporului au pus acte de sabotaj şi alte acţiuni „contrarevoluţionare", ca şi apartenenţa secretă la „Tineretul hitlerist". Au fost operate mii de arestări şi deportări în lagărele de muncă forţată. Multe persoane au fost condamnate la moarte, iar numeroşi arestaţi au decedat în închisori din cauza tratamentelor la care au fost supuşi. În 1938, din ordinul NKVD-ului, zeci de tineri au fost arestaţi sub acuzaţia de „grup afiliat Tineretului hitlerist". Au fost executate 40 de persoane.

Reabilitarea

După moartea lui Stalin (5 martie 1953), mai multe informaţii despre influenţa hitleristă în rândul cetăţenilor sovietici au infirmat existenţa unor organizaţii similare sau afiliate „Tineretului hitlerist". În „Raportul secret al lui Hruşciov" (din 1956, la Congresul al 20-lea al PCURSS) sunt descrise uriaşele abuzuri făcute de autorităţile staliniste în perioada anilor 1930, când valul persecuţiilor sângeroase s-a extins şi asupra cetăţenilor ruşi de origine germană, bănuiţi de spionaj.

Fotodocument

Picnic în trei

După o vizită în Valea Mureşului, în 1966, Nicolae Ceauşescu (48 de ani), Ion Gheorghe Maurer şi Chivu Stoica s-au relaxat la un picnic. În 1965 Ceauşescu devenise liderul partidului, iar în 1967 l-a eliminat pe Chivu Stoica, despre care se spune că s-a sinucis cu o puşcă în 1975. Maurer a rămas prim-ministru până în 1974, pentru că-l sprijinise pe Ceauşescu să-i succeadă lui Gheorghe Gheorghiu-Dej (deces suspect). Acesta îl indicase partidului pe Gheorghe Apostol drept urmaş. Apostol a fost un mare adversar al lui Ceauşescu, fiind unul dintre semnatarii „Scrisorii celor şase" din 1988.

Domnitori şi drame sângeroase

Dincolo de aspectele glorioase ale istoriei medievale româneşti şi de împlinirile politice, sociale şi culturale ale acelor vremuri, au existat şi momente de cumpănă în continuitatea domniilor. Atât în Ţara Românească, cât şi în Moldova, instabilitatea politică a fost determinată şi de asasinate care au generat confuzii sociale şi politice dintre cele mai grave. Vom prezenta pe scurt doar câteva exemple semnificative.

Vlad Ţepeş

Bogdan al II-lea a fost fiul nelegitim al lui Alexandru cel Bun – care a domnit între 1400 şi 1432. Alexandru a ajuns pe tron ajutat de Mircea cel Bătrân, care l-a alungat pe Iuga Ologul, care domnise în Moldova doar câteva luni (Alexandru şi Iuga erau fraţi vitregi). Mama lui Bogdan nu este cunoscută, acesta fiind născut în 1409. El a domnit numai doi ani, între 1449 şi 1451. Bogdan al II-lea l-a susţinut pe Iancu de Hunedoara să acceadă la tron. El s-a căsătorit cu Doamna Oltea şi Ştefan cel Mare a fost fiul lor (după unii autori, ea nu a fost soţie legitimă). Dar Alexandru cel Bun a mai avut un fiu nelegitim, pe Petru Aron (nu se ştie anul naşterii şi nici identitatea mamei). Între cei doi fraţi vitregi exista o ură declarată şi în octombrie 1451, Petru Aron îl atacă la Reuseni pe Bogdan al II-lea şi-i taie capul. Viitorul domnitor Ştefan cel Mare, născut în 1433, a reuşit să fugă din faţa atacatorului, ascunzându-se într-un stejar. Petru Aron a domnit de trei ori.

Dar Ştefan cel Mare se va răzbuna, îl va învinge şi alunga de pe tron în 1457. Petru va fi ucis din ordinul lui Ştefan în 1469.

Vlad Dracul, domnul Ţării Româneşti în două rânduri, între 1436 şi 1447, a făcut parte din dinastia Basarabilor şi a fost tatăl lui Vlad Ţepeş. A fost membru al Ordinului Dragonului (de unde-i vine şi numele) şi în această calitate a luat parte la Bătălia de la Varna (1444), alături de regele Ungariei Vladislav I, însă au fost învinşi de turci. Din cauza conflictelor puternice cu boierii şi negustorii, Vlad Dracul a fost asasinat în 1447, împreună cu fiul său Mircea.

Radu de la Afumaţi

Vlad Ţepeş sau Vlad Drăculea a domnit în trei rânduri în Ţara Românească, între 1448 şi 1476. S-a născut la Sighişoara (Voievodatul Transilvaniei). A avut 5 copii, dintre care Mihnea cel Rău a ajuns domnitor pentru scurtă vreme. A folosit contra celor care nu se supuneau ordinelor lui tragerea în ţeapă (metodă de tortură obişnuită în Evul Mediu). El a fost asasinat în decembrie 1476 şi capul său a ajuns în mâinile sultanului.

Radu de la Afumaţi a fost domnitor al Ţării Româneşti de mai multe ori, în perioada 1522-1529. Făcea parte din dinastia Drăculeştilor. A fost un mare duşman al turcilor. A dat numeroase lupte cu aceştia, dar în cele din urmă a fost trădat de boieri. A fost prins şi ucis în biserica „Cetăţuia" din Râmnicu Vâlcea, fiul său Vlad fiind omorât în aceeaşi zi.

Vlad Vintilă a fost domnitor în Ţara Românească de două ori, în intervalul 1532-1535. Nu se ştie cu precizie dacă a fost fiul lui Radu cel Mare (domnie 1495-1508). El a ajuns pe tron în condiţii neelucidate, după moartea lui Vlad al VI-lea Înecatul. Vintilă a fost un mare asupritor al boierilor, cărora le lua moşiile şi-i executa. Au fost mai multe tentative de asasinat şi în cele din urmă a fost ucis la o vânătoare, la comanda unui cumnat.

Alexandru Lăpuşneanu, domn al Moldovei de două ori, în intervalul 1552-1568, a venit la putere cu sprijin polonez. După asasinarea lui Despot Vodă ajunge a doua oară la putere şi este otrăvit de boieri la 11 martie 1568.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Astăzi în istorie

5 noiembrie 1912

Woodrow Wilson devine preşedinte al SUA

În anul 1912, în SUA s-au desfăşurat alegeri generale (prezidenţiale) într-un mod diferit de cel din zilele noastre. Şi asta pentru că au candidat trei politicieni: preşedintele în funcţie William Howard Taft (care-şi încheia mandatul început în 1909), din partea Partidului Republican; Theodore Roosevelt din partea Partidului Progresist (desprins din cel Republican şi poreclit „Elanul"); Woodrow Wilson din partea Partidului Democratic. La 5 noiembrie 1912, rezultatul alegerilor a fost: Wilson 42 la sută, Roosevelt 27 la sută, Taft 23 la sută. Woodrow Wilson devenea singurul democrat ales în perioada 1892-1932.

Woodrow Wilson s-a născut în statul Virginia, în 1856, într-o familie cu ascendenţi irlandezi şi scoţieni. Tatăl său a fost de partea confederaţilor („sudiştilor", adversari ai abolirii sclaviei) şi a devenit unul dintre fondatorii Bisericii Presbiteriene din SUA. A avut probleme de exprimare în copilărie (dislexie) şi a învăţat să citească la zece ani. A absolvit Universitatea Princetown (istorie, filosofie politică). A avut o activitate academică remarcabilă şi chiar a devenit preşedintele Universităţii Princetown. A fost ales guvernator şi apoi a fost propus pentru preşedinţie. În primul termen al mandatului (1913-1917), Wilson a avut sloganul „nu intrăm în război". Dar din cauza provocărilor submarinelor germane, SUA intră în război şi după semnarea Tratatului de la Versailles (care consemna victoria aliaţilor împotriva Germaniei), Wilson merge la Paris pentru a promova o nouă politică de pace prin înfiinţatea Ligii Naţiunilor (1920). Pentru eforturile sale în vederea micşorării tensiunilor militare şi pentru cooperare economică, preşedintele Woodrow Wilson a fost onorat cu Premiul Nobel pentru pace în 1919.

În anul 1919, Wilson suferă un atac cerebral grav, în urma căruia rămâne paralizat pe partea stângă. Soţia sa, Edith Bolling, l-a izolat de presă şi de politicieni, astfel încât s-a aflat abia în 1920 care este starea preşedintelui. Conform legilor de atunci, vicepreşedintele nu i-a preluat postul automat şi mandatul lui Wilson s-a terminat în 1921 în această situaţie. A murit în 1924.

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Întâlniri OZN ale unor piloţi militari din România

Se ştie că piloţii întâlnesc fenomene de tip OZN mai des decât credem. Ei se vor feri să vorbească însă despre aceste incidente, deoarece ar fi trimişi la comisiile de reevaluare a capacităţii lor de zbor, iar în cazul piloţilor militari există şi interdicţia de a divulga situaţiile speciale întâlnite.

Aceasta este motivul pentru care întâmplările interesante OZN le putem auzi mai ales de la piloţi în vârstă, care nu-şi mai fac astfel de griji. Un exemplu remarcabil în acest sens este căpitanul comandor în retragere Mihai Barbuţiu. Născut în 1929, el a relatat că a avut, ca pilot militar, patru întâlniri dramatice cu fenomene aeriene neidentificate. A decis să facă publice aceste incidente abia târziu, când era demult la pensie. În primăvara 2015 m-am întâlnit cu el la Arad. În cele ce urmează, încerc să redau ceea ce ne-a relatat cu acest prilej, foarte aproape de stilul său particular de a povesti şi menţionând cât mai multe dintre detaliile pe care le-a precizat.

O primă întâlnire a avut-o în vara anului 1957. Într-o seară, fusese numit conducător de zbor la aeroportul Caracal-Deveselu, care era folosit ca aerodrom de rezervă pentru cel de la Craiova. Aici se putea da ajutorul necesar avioanelor care ar fi venit eventual la aterizare, în cazul unor situaţii speciale întâlnite în zbor. La un moment dat, Bărbuţiu a fost chemat la „staţie", un punct de conducere a zborurilor, care se găsea chiar pe pistă, ca să ajute, la nevoie, avioanele la aterizare. La staţie a aflat că a fost văzută în zonă o ţintă neidentificată. Cei de la radiolocaţie urmăreau obiectul dar nu aveau date exacte... ţinta când apărea, când dispărea... Pentru interceptare, de la Craiova decolase un coleg al său, căpitanul Adalbert Bodiş, actualmente comandor în retragere, care trăieşte la Cluj-Napoca. El zbura cu un MiG-17. Aceste avioane au fost, la noi, primele dotate cu radar propriu. La staţie se auzea cum vorbea, de sus, că urmăreşte ţinta sau că nu o mai vede...

Extratereştri sau avion?

Bărbuţiu era cu un sergent care conducea staţia, un militar în termen (pe atunci armata era pe trei ani). Era un sergent bine instruit, de prin părţile Bucureştiului. La un moment dat au văzut amândoi că dinspre sud-vest, din direcţia staţiei de cale ferată a comunei Deveselu, vine un obiect zburător către ei, chiar către punctul de comandă. Gândindu-se că putea fi un avion militar străin, care să tragă cu mitraliera în ei, ca măsură de siguranţă, s-au adăpostit amândoi sub staţie, ascunzându-se în spatele roţilor. Era un camion mare, cu şase roţi, care îi puteau feri de eventuale gloanţe de mitralieră sau de vreo grenadă.

Dar nu s-a petrecut nicio agresiune; mai mult, nu se auzea niciun zgomot. Atunci pilotul şi-a scos capul, ca să vadă ce se întâmplă. În jur era o lumină circulară, cu diametrul de vreo cincizeci sau o sută de metri. Era o lumină ireală, aproape ca ziua... se vedea firul de iarbă... Deasupra, nu se zărea conturul niciunui obiect, doar lumina şi nimic altceva... Ca şi când te-ai uita într-un proiector, când nu vezi decât lumina, nu şi sursa... După vreo douăzeci de secunde, iluminarea a dispărut. Atunci cei doi au ieşit de sub staţie şi au văzut pe cer nişte lumini, plecând înspre est... Au comunicat prin radio aviatorului Bodiş că obiectul a trecut chiar acum la verticala punctului şi se îndreaptă spre Olt, spre Slatina... Bodiş a plecat imediat în direcţia aceea, dar nu l-a mai găsit. După această întâmplare nu s-a cerut să se facă niciun raport, dar martorii au fost sfătuiţi să păstreze cele petrecute între ei...

Un alt incident, în care a fost implicat Mihai Bărbuţiu, s-a întâmplat în 1970 sau 71, la baza militară din Timişoara, la regimentul de vânătoare-interceptare. În acest caz au existat şi dovezi materiale. Pilotul venea dintr-o misiune de zbor, cu un MiG-21. Era 12 noaptea; a trecut la verticala aerodromului şi a spus că se înscrie în tur de pistă, ca să vină precis la aterizare, căutând o traiectorie care să ţină zgomotul reactorului cât mai departe de oraş, pentru a nu deranja pe cei ce dormeau la ora aceea.

La un moment dat, la altitudinea de 500 de metri, avionul a fost scuturat zdravăn. Era ca şi când ar fi intrat în jetul turbionar al unui alt avion. Apoi, dintr-o dată, a simţit o lovitură puternică şi a văzut un foc, o lumină strălucitoare.... Nu şi-a dat seama pe moment ce s-a întâmplat, dar şi-a zis că s-a ciocnit cu cineva. S-a prins puternic de manşă şi a raportat că se catapultează, întrucât avionul s-a lovit de ceva. Şi-a ridicat picioarele pe scăriţă şi şi-a pregătit spatele, ca să nu-şi rupă şira spinării, căci şocul este foarte mare; erau şapte cartuşe sub scaun, care te aruncă la 45 de metri înălţime...

Dar a văzut imediat că avionul continuă să

zboare şi răspunde la comenzi. Atunci l-a redresat şi a raportat că nu s-a catapultat, că avionul e manevrabil şi că încearcă să vină la aterizare. A condus totuşi cu frica-n sân, deoarece nu ştia ce s-a întâmplat... Nu văzuse niciun obiect şi nici radarul nu văzuse absolut nimic. Dar avionul putea să aibă o ruptură şi nu ştia nici cum va fi când va scoate trenul de aterizare... Din fericire, trenul a ieşit normal şi aterizarea a decurs cu bine. Era ora 12.30 şi era ultimul zbor în seara aceea. Între timp, după cele întâmplate, comandantul diviziei, generalul Puiu, venise şi el acolo, a fost şi inginerul şef de regiment, ca şi inginerul şef de divizie, medicul, salvarea, cum se întâmplă în asemenea situaţii.

Tehnicul de avion, a pus scara, ca de obicei, pe partea stângă, unde a coborât pilotul. Tot aici era şi generalul Puiu. Acesta a examinat sumar avionul şi a spus: „n-ai nimic, mă, ai pierdut rezervorul suplimentar". Sub burta avionului era un rezervor mare de combustibil, care la aterizare era deja gol. Aparent deci, focul nu fusese altceva decât că au intrat în funcţiune cartuşele pirotehnice şi au largat rezervorul central.

„Dă-l naibii — a zis generalul — nu-i nimica... te-ai jucat, ai băgat degetul cine ştie pe unde acolo..." Bărbuţiu a răspuns: „Domnule general, cum să mă joc? şi dumneavoastră sunteţi pilot; dumneavoastră când zburaţi vă jucaţi la contact? Ăla-i şi contactul tunului şi al rachetei ... Şi e sigilat". Iar sigiliul nu era rupt, totul era intact.

Generalul a mai spus că mâine au cu toţii treabă, că s-a pierdut şi aşa mult timp, după care s-a urcat în maşină cu inginerul şef de divizie şi au plecat. Au rămas inginerul de regiment, unul Gigi Grasu, care trăieşte acum la Bucureşti, şi tehnicul de avion. Cât timp pilotul discuta cu Grasu, tehnicul de avion, care făcea controlul, turul avionului, numai ce zice: „şefu', vino să vezi ceva"...

Aripa dreaptă şi cea stângă a MiG-ului, au câte două lansatoare de rachete... Când s-au dus în dreapta, au văzut că primul lansator de rachete era îndoit cam la 30 de grade, iar celălalt cam la 15 grade... Pe lansatoare nu erau rachete, fiindcă nu se zbura cu rachete decât în misiuni reale.

Cu toţii au rămas perplex. Lansatoarele nu sunt nişte ţevi oarecare de metal, sunt nişte bare de oţel, lungi de un metru jumate, făcute dintr-un aliaj special crom-vanadiu, care nu se îndoaie din orice. Ele trebuie să reziste la plecarea rachetei. Atunci când se lansează racheta, ca să plece din lăcăt, este nevoie de o forţă extraordinară...

Un şoc inexplicabil

Barele acelea îndoite dovedeau că fusese un şoc, o lovitură extraordinar de puternică... Bărbuţiu era convins că aceasta a produs şi plecarea rezervorului suplimentar, întrucât avionul era făcut în aşa fel încât la un şoc puternic să declanşeze automat capsele pirotehnice şi să arunce rezervorul. Acesta trebuia aruncat astfel, ca să nu lovească ampenajul orizontal sau vertical, care sunt organele principale de comandă a avionului.

Pilotul a făcut un raport privind incidentul. Avionul a fost tras la hangar; dimineaţa a venit şi inginerul şef de divizie, care nici el nu înţelegea ce anume ar fi putut îndoi lansatoarele. La început aşteptau ca miliţia să comunice faptul că a fost o ciocnire cu un avion, care chiar s-ar fi prăbuşit... Dar dacă ar fi fost un avion, acela trebuia să fi fost văzut pe radar, chiar vizual, şi să se şi audă... S-a luat legătura cu ruşii, cu ungurii, cu alţi vecini, întrebând dacă au avut cumva ceva în aer... Nu s-a aflat nimic. Rămâne şi astăzi o enigmă ce anume a îndoit lansatoarele.

Toamna a venit miliţia, spunând că au găsit o bombă căzută într-un lan de floarea soarelui, care atunci se recolta. Generalul Puiu i-a spus lui Bărbuţiu: „băi du-te să-ţi iei bomba". Era rezervorul pierdut, înfipt în pământ, fără nicio zgârietură... Deci ipoteza, conform căreia rezervorul ar fi lovit lansatoarele, nu stătea în picioare. Era şi la mintea cocoşului... Două obiecte care au aceeaşi viteză şi cumva se ating, nu pot produce o lovitură puternică... Cel mult se face o respingere. Deci era exclus ca rezervorul să fi lovit rampele de lansare, întrucât a fost găsit intact.

Apoi s-a dat uitării toată treaba...

Dar pilotul Mihai Bărbuţiu, în timp ce era la baza de la Timişoara, a mai avut şi alte două întâlniri dramatice cu obiecte zburătoare neidentificate. Le vom relata săptămâna viitoare.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

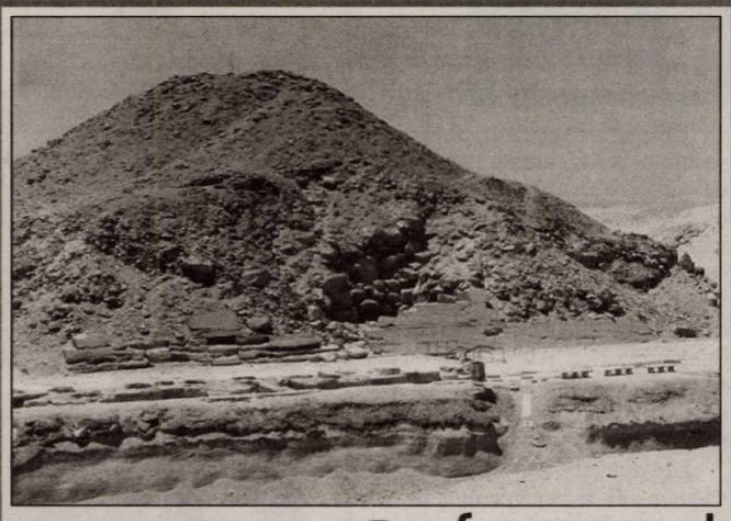

UNAS faraonul vampir

Istoria învăţată din manuale, tratate şi enciclopedii oficiale, agreate la un moment dat de guvernele lumii, nu reprezintă decât o mică parte — mai mult sau mai puţin „prelucrată" — din succesiunea reală a evenimentelor referitoare la evoluţia omenirii şi a civilizaţiilor umane.

Dincolo de acest vârf al aisbergului se întinde o imensitate de alte informaţii, mărturii, dovezi (credibile sau nu), pe care nenumărate interese le ţin ocultate, deci ascunse cu străşnicie de conştiinţa publică. Aşa se întâmplă şi cu fabuloasa civilizaţie a Egiptului antic, a cărei istorie e foarte departe de a fi fost dezvăluită măcar într-o proporţie mulţumitoare.

Un „sistem alimentar" spiritual

Bizara sintagmă din acest subtitlu are o primă componentă eufemistică, deoarece ea se referă de fapt la conceptul mult mai comun de vampirism, propagat sub diverse forme până în zilele noastre. De când? Nimeni nu poate preciza. E clar totuşi că vechimea sa se numără în milenii, iar o dovadă în acest sens o constituie şi mormântul lui Unas — al nouălea şi ultimul rege al dinastiei a V-a egiptene — datat în jurul anului 3333 î.Ch., conducător în timpul căruia a fost redactată faimoasa Carte a Morţilor.

Unas a fost înmormântat într-un sarcofag de bazalt negru, într-o piramidă înaltă de circa 19 metri din deşertul Sahara. El este descris ridicându-se din morţi ca zeu care îşi devorează mai întâi părinţii, apoi se hrăneşte cu suflete ale oamenilor şi ale altor zei, iar scenele sângeroaselor festinuri sunt de o atrocitate aparte. Astfel, Unas înlănţuia mai multe divinităţi, pe care le fugărea, apoi le tăia gâturile şi se ospăta cu trupurile lor. În urma acestui ritual diabolic el devine „Marea Forţă, puterea puterilor şi Zeul tuturor marilor zei care apăreau în forme vizibile".

Rând pe rând, scotea inimile tuturor zeilor vânaţi de el, le devora acestora înţelepciunea bându-le sângele şi spiritul-suflet, devenind astfel nemuritor. Dar, fie şi considerând scrierile respective simple (sic!) segmente mitologice ori descrierea unui caz individual de patologie psihologică, nu putem omite faptul că „accidente" similare întâlnim de-a lungul mileniilor cam în toate civilizaţiile lumii.

Transformare şi devenire prin... devorarea strămoşilor

Pe baza scrierilor intitulate „Înţelepciunea profetului Ptahotep", culegere care constituie cea mai veche versiune cunoscută a „Textelor Piramidelor" (şi din care s-au descoperit doar 9 fragmente, ultimul datând din vremea regelui Qaka Rê Aba, din dinastia a VII-a), faraonul Unas a construit o piramidă, în care apare ca un zeu reînviat, însă care încă se caută pe sine însuşi. Şi poate că tocmai în această scurtă remarcă se află şi esenţa sus-amintitelor atrocităţi relevante ale unor practici definite azi fără echivoc ca fiind forme de vampirism. Faptul că faraonul ar fi început terifiantul masacru prin a-şi devora mama, tatăl, apoi spiritele celor din propria sa familie face trimitere la aspiraţia sa supremă, dacă poate fi numită astfel: însuşirea vieţii acestora pentru a dobândi propria viaţa veşnică, dar mai ales însuşirea ştiinţei şi a înţelepciunii adunate în ei de milenii întregi.

Practic, prin această alambicată teorie a nemuririi, transformării şi devenirii se propagă, pe linia numită astăzi destul de simplist satanism, ideea cristalizării fundamentelor Magiei şi a „căii luciferiene" ca nefiind negativă (!), ba, mai mult, ca purtând în sine însăşi creaţia şi viaţa eternă prin propria voinţă. Mai exact, pe Unas nu l-a condus către acest act altceva decât dorinţa fără limite de a deveni ca Seth-Apep, evoluând din moartea fizică până la a ajunge să-l poată devora pe însuşi Zeul-Soare.

* * *

Oricât de cutremurător ar fi, un asemenea tip de comportament oscilează, după caz, între patologic, morbid şi spiritual, el regăsindu-se atât în contexte particulare (vezi marii criminali, sadici şi obsedaţi de suferinţă şi moarte înregistraţi de istorie), cât şi în practici ritualice colective atât la populaţii vechi, cât şi la grupuri actuale (vezi triburile „primitive" ce practică pe alocuri canibalismul, dar nu neapărat de foame, ci tocmai din convingerea că astfel îşi vor induce calităţi deosebite ale celor ucişi).

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

E bine de ştiut

Despre sedentarism, boală a secolului XXI, care nu ţine cont de vârstă se spune că este una dintre consecinţele progresului tehnologic. Persoanele sedentare sunt predispuse în mod evident la numeroase modificări metabolice cărora li se adaugă o scădere a arderilor calorice. Altfel spus, cu cât se face mai puţină mişcare, cu atât sunt arse mai puţine. Consecinţa, uşor de ghicit, este îngrăşatul.

Lipsa acvtivităţii fizice zilnice ca şi un stil de viaţă ce include mese abundente pot avea efecte devastatoare asupra sănătăţii. La ce se expun cei care petrec mult timp la calculator sau televizor, ronţăind în permanenţă câte ceva? Se ajunge la un spor ponderal considerat cauza multor afecţiuni ce pun în pericol sănătatea, printre care se numără bolile cardiovasculare şi cele metabolice.

Numeroase studii au demonstrat că cea mai mare parte

Sedentarismul, pus la zid

a pacienţilor cu diabet zaharat tip II provin din rândul sedentarilor. Pacienţii cu diabet sunt supraponderali sau obezi, au un prag al efortului fizic scăzut, sunt adesea hipertensivi şi pot avea şi alte afecţiuni cardiovasculare. Bolnavii de diabet ar trebui să ştie că fără activitate fizică zilnică riscă să dezvolte complicaţii vasculare, renale şi oftalmologice. S-a demonstrat şi faptul că sedentarismul predispune la apariţia cancerului. Obezitatea asociată cu hipertensiunea şi un sindrom metabolic cresc şansele de producere a neoplaziilor.

O persoană sedentară prezintă adesea un tonus scăzut al musculaturii. Se evidenţiază slăbirea muşchilor paravertebrali responsabili de susţinerea coloanei vertebrale. În special la femei, lipsa activităţii fizice poate duce în timp la scăderea densităţii osoase, cu apariţia osteoporozei, cea care predispune la fracturi de fragilitate.

Evitând sedentarismul puteţi evita manifestarea acestor maladii severe.

Dr. VALERIU MANTA

Sezonul cizmelor

Mai mult ca oricând, spun creatorii de modă, această iarnă va fi a cizmelor înalte, cu toc mic. Purtate cu o fustă lungă, fluidă sau, în cazul tinerelor temerare, cu o fustă scurtă, situată deasupra genunchiului, cizmele pun în valoare siluete şi implicit picioarele frumoase.

În egală măsură, rămân în top botinele sau pantofii escarpen din piele imprimată. Mantourile lungi, călduroase, din stofă de lână sau vestele kimono, alături de cele tricotate, vă pot asigura confortul când temperaturile scad simţitor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Cum vă influenţează FACTORII CLIMATICI?

Nu sunt puţine persoanele cărora variaţiile bruşte de temperatură, produse toamna de exemplu, le produc stări de disconfort.

Meteodependenţa semnifică reacţia unui organism slăbit la modificările condiţiilor de mediu cu care e obişnuit. Trebuie spus însă că nu toate persoanele reacţionează la capriciile vremii. Dacă unele nu simt nicio modificare a stării generale, alte persoane se plâng de dureri de cap, dureri articulare, irascibilitate, senzaţia de rău general şi chiar depresie.

Modificările vremii constituie un factor de risc mărind şansele provocării unor tulburări în activitatea inimii, a plămânilor sau stomacului. Cei mai vulnerabili sunt cardiacii, cărora schimbarea neaşteptată a presiunii atmosferice le poate provoca dureri pectorale, palpitaţii sau crize de aritmie ce pot duce chiar la infarct.

Cercetătorii afirmă că 85% dintre indivizi au o sensibilitate crescută la condiţiile meteo. Cea mai supărătoare pare a fi meteonevroza. Schimbările de temperatură, umiditate, presiune atmosferică şi furtunile magnetice îi fac pe meteonevrotici să se confrunte cu problemele cardiace, să aibă accese de sufocare sau să devină foarte irascibili.

La persoane meteodependente bolile reumatismale devin sâcâitoare.

Cum ar putea fi ameliorată starea proastă influenţată de factori climatici? Recomandările specialiştilor privesc stilul de viaţă. Respectiv, excluderea din meniu a prăjelilor, grăsimilor, afumăturilor, condimentelor. Apoi, somnul este foarte important pentru cei sensibili la condiţiile meteo. Înainte de culcare o baie caldă este benefică.

Pentru că cei afectaţi de modificările meteo nu petrec suficient timp în aer liber, li se recomandă corectarea acestui lucru. De asemenea, când observaţi schimbarea în rău a dispoziţiei, fapt ce se petrece cu câteva ore înaintea schimbării vremii, relaxaţi-vă ocupându-vă de activităţi liniştitoare, care vă fac plăcere.

Dosarele frumuseţii

Antidotul ridurilor

Oare ce femeie nu se gândeşte îngrijorată la momentul apariţiei primelor riduri mai serioase şi la antidotul cel mai eficient? În primul rând, spun specialiştii, tratamentele antirid nu au vârstă.

Aplicarea lor ar trebui să înceapă devreme, pe la 25 de ani şi să continue tot restul vieţii. Şi tot specialiştii spun că armele cele mai sigure de luptă cu ridurile sunt hidratarea şi fotoprotecţia. Mai trebuie accentuat faptul că echilibrul îşi are importanţa sa. Îngrijirea exagerată prin aplicarea produselor de gomaj şi peeling duce la iritarea pielii, accentuându-se gradul de deshidratare cu pierderea fermităţii şi a elasticităţii pielii.

Aşadar, pe la 30 de ani, când pielea începe să îşi piardă din hidratare este momentul ideal când se recomandă folosirea unor produse care să ofere necesarul de apă. Castraveţii, uleiul de măsline, mierea, sau avocado fac parte dintre produsele naturale cu o putere de hidratare unanim recunoscută la care puteţi apela.

Pe la 40 de ani observaţi linii fine în jurul ochilor, pe frunte sau la colţurile gurii. Din cauza producţiei mai scăzute de elastină şi colagen, pielea nu se mai poate regenera prea uşor. Acestor cauze li se adaugă şi încărcarea tenului cu produsele de machiaj folosite zilnic. Acum, un gest simplu, demachierea dimineaţa şi seara este obligatoriu, fiind importantă pentru sănătatea tenului. Ingrediente naturale precum mierea, ceaiul verde sau glicerina au beneficii vizibile la această vârstă. În plus, pentru că pielea din jurul ochilor îmbătrâneşte prima, este de preferat folosirea unei creme speciale pentru această zonă sensibilă.

După 50 de ani tenul reţine mai puţină apă, iar ridurile devin mult mai vizibile. Lipsa de elasticitate şi hiperpigmentarea îşi fac simţită prezenţa. În egală măsură mâinile şi decolteul au nevoie de o îngrijire specială. Este momentul să renunţaţi la săpunuri, pentru că usucă pielea şi să le înlocuiţi cu creme de curăţare. Se recomandă să nu uitaţi demachierea şi folosirea unor creme hrănitoare, esenţiale la această vârstă.

De asemenea, există şi alte ingrediente ce se recomandă a fi folosite: vitamina A, care estompează ridurile, vitamina C, care diminuează petele pigmentare şi antioxidanţi precum ceaiul verde, care acţionează asupra radicalilor liberi, responsabili pentru apariţia ridurilor.

Gastronomice

Tartine cu creier

200 g creier de porc proaspăt, 1 pâine de preferinţă neagră, 50 g caşcaval, 20 g unt, sare, piper, 2 ouă.

Creierul se lasă o oră în apă rece, pentru a se elimina sângele, după care se fierbe 10 minute în apă cu sare, se scurge de apă, se curaţă de pieliţe şi se trece printr-o sită sau se pasează bine cu o furculiţa. Se fierb ouăle de la care se folosesc doar gălbenuşurile. Se adaugă gălbenuşurile pisate, caşcavalul ras, untul şi piperul. Se omogenizează bine. Compoziţia rezultată se întinde pe feliile de pâine prăjită care se pot servi cu salată verde asezonată cu sare şi zeamă de lămâie.

Piept de pui în sos de smântână

2 bucăţi piept de pui, 50 g unt, o lingură făină, 50 ml lapte, 150 ml smântână, 4 căţei usturoi, sare, piper, pătrunjel proaspăt, ulei pentru prăjit.

Pieptul de pui se taie în bucăţi potrivite (nu foarte mici), se sărează şi se piperează, apoi se ţine aproximativ o oră în frigider. Se prăjeşte pieptul în ulei încins, iar când este gata, se scoate şi se ţine la cald până se pregăteşte sosul. Se topeşte untul la foc mic, se adaugă o lingură cu făină şi se amestecă rapid. Se stinge cu puţin lapte dulce şi cu smântână. Dacă sosul este prea gros, se mai diluează cu puţin lapte. Se potriveşte de sare şi piper, se adaugă usturoiul pisat şi se lasă câteva minute, la foc mic. Bucăţile de piept prăjit se pun într-un vas, iar peste carne se toarnă sosul de smântână. Se dă la cuptor pentru aproape 20 minute. La sfârşit se adaugă pătrunjelul tocat fin şi se mai lasă la cuptor 5 minute.

Orez cu fidea

O cană fidea, 1/4 cană unt, 2 1/2 apă, o cană orez cu bobul lung, sare, piper, 1 cub de supă de găină.

Fideaua se rupe în bucăţi mici şi se prăjeşte în puţin ulei până devine maronie, după care adaugăm orezul şi untul. După 2 minute punem şi restul ingredientelor. Într-o oală se pun la fiert la foc potrivit timp de 14 minute, după care se ia de pe foc şi se amestecă bine cu furculiţa. Se pune capacul şi se mai lasă 5-10 minute. Se poate adăuga şi pătrunjel tocat.

Tartă cu brânză Camembert

Aluat fraged, o rotiţă de brânză Camembert, 2 ouă, 100 ml smântână, sare, piper, o mână de ceapă chivas, o tavă rotundă cu diametrul de 23-25 cm.

Se bat ouăle împreună cu smântâna, se adaugă sare şi piper. Brânza Camembert se curăţă de mucegaiul de deasupra şi se taie cubuleţe. Se pune în tavă o primă coală de hârtie cerată acoperind şi pereţii. Se întinde o foaie rotundă de aproximativ 5 mm şi se pune peste hartie apăsând uşor cu degetele pe marginea ei. Se înţeapă din loc în loc cu o furculiţa. Deasupra foii se pune o altă coală cerată şi apoi un strat cam de 1,5 cm de fasole boabe, care apasă aluatul uniform. Se bagă tava în cuptorul încins în prealabil şi se lasă la foc mijlociu 10 minute. Se scoate tava, se înlătură coala cu fasolea şi se presară cubuleţele de brânză. Deasupra se toarnă amestecul de smântână. Se presară pe deasupra piper proaspăt măcinat şi câteva fire de chivas. Se lasă tava la cuptor 20-25 de minute, până când aluatul se rumeneşte uşor. Se scoate tarta din tavă după câteva minute şi se desprinde de pe coala cerată. Se aşază pe un platou şi se serveste taiată felii, alături de un pahar de vin roşu sec. Se ornează cu fire de chivas. Poate fi servită ca aperitiv sau ca fel principal.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Misteriosul monument funerar din Amphipolis

După descoperirea în 2014 în acest sit din nordul Greciei, la 100 de kilometri de Salonic, a unui tumulus cu o circumferinţă de 500 de metri, cu o impresionantă intrare construită din piatră în faţa căreia se află doi sfincşi cu capetele retezate de jefuitori, datând din epoca lui Alexandru cel Mare, s-au emis o serie de ipoteze legate de istoria, şi de destinaţia sa. Arheologul Katerina Peristeri, cea care a condus misiunea de explorare, şi-a expus recent opiniile într-o conferinţă de presă.

Monumentul funerar n-ar fi fost construit pentru Roxana, soţia marelui cuceritor, şi nici pentru mama sa, Olympias, aşa cum se credea, ci în memoria lui Hephaestion, unul dintre generalii lui Alexandru, care era şi cel mai bun prieten al său (o ipoteză formulată şi de alţi arheologi). Katerina Peristeri s-a bazat în afirmaţiile sale

pe o monogramă descoperită ulterior în mormânt cu iniţialele numelui generalului. Istoricul grec Plutarh, care a trăit în primul secol d.Hr., menţiona într-un text faptul că Alexandru cel Mare a fost extrem de afectat de moartea prietenului său, răpus de febra tifoidă în anul 324 î.Hr. în Iran. L-a ridicat la rang de erou şi a ordonat să se construiască în diverse locuri ale imperiului sanctuare în memoria sa.

Katerina Peristeri consideră că acest mormânt este unul dintre sanctuarele construite în memoria generalului. Osemintele descoperite în tumulus (jefuit în repetate rânduri) pun însă sub semnul întrebării justeţea opiniilor sale. Este vorba despre 5 schelete (incomplete) aparţinând unor bărbaţi, unei femei şi unui bebeluş. De ce ar fi fost aceştia îngropaţi într-un loc de veci construit în memoria lui Hephaestion? Unul dintre schelete să fi fost al său iar celelalte ale unor rude apropiate? Greu de crezut având în vedere faptul că acesta, conform unui document, ar fi fost incinerat pe un rug cu 6 niveluri, departe, în Babilon. Analizele ADN care sunt în curs de desfăşurare ar putea furniza informaţii edificatoare legate de această dilemă.

„Chitară" din epoca bizantină

În cursul săpăturilor efectuate de o echipă de arheologi francezi în 1906-1907, a fost descoperit mormântul sibilei din Antinoe şi mumia acesteia îmbrăcată în veştminte pictate. Lângă mobilierul funerar se aflau vase de lut, o statuie a zeiţei Isis-Demeter, flacoane din sticlă, o pereche de sandale şi un instrument muzical cu corzi, cutie rezonată şi gât (o lăută) care a trezit specialiştilor un interes deosebit întrucât este unul dintre rarele exemplare descoperite în Egipt datând din secolele al V-lea şi al VIII-lea d.Hr. despre care nu există informaţii relevante. A fost încredinţat unei echipe de specialişti multidisciplinară pentru a-l studia, pentru a afla secretele de fabricaţie, ce materiale au fost utilizate, ce legătură a existat între activitatea sibilei şi muzică şi ce rol a jucat instrumentul în domeniul muzical al epocii bizantine.

Grupaj de
DORIN MĂRAN

100 *de locuri de văzut în România*

Grădina Zmeilor

Numită, cu mândrie, de localnici „Meteora României", Grădina Zmeilor este, într-adevăr, un monument natural foarte asemănător cu mult mai celebra sa surată din Grecia. Ea se află în partea central-estică a judeţului Sălaj, la circa 10 km de Jibou, în imediata apropiere a drumului naţional DN1H, ce leagă Zalău de Jibou, în dreptul satului Gâlgâul Almaşului.

Aspectul spectaculos este dat de ample fenomene de prăbuşire şi erodare, produse de-a lungul milioanelor de ani. Stâncile, dispuse haotic pe o suprafaţă de 3

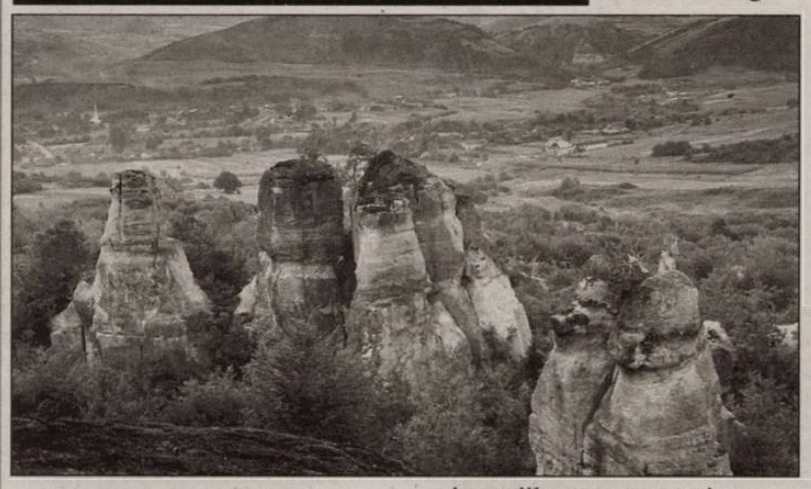

hectare, ca şi cum un uriaş s-ar fi jucat cu ele şi le-ar fi risipit care încotro, au forme bizare, cărora imaginaţia populară le-a găsit denumiri pe măsură: Zmeul, Zmeoaica, Fata Cătanei, Moşul, Călugării, Soldaţii, Degeţelul, Sfinxul etc. Evident, fiecare dintre aceste stânci are o legendă a sa – de pildă Fata Cătanei ar fi fost, se spune, o fată transformată în stană de piatră din cauză că mama ei, poreclită Catana, ar fi blestemat-o.

Datorită numărului mare de specii arboricole şi floricole ce trăiesc aici şi dintre care amintim fagul, cerul, carpenul, teiul pucios, frasinul, cornul, murul, măceşul, brânduşa de toamnă etc, zona a fost declarată Rezervaţie Naturală. La fel de bogată e şi fauna, întâlnindu-se specii protejate ca mistreţul, vulpea roşcată, veveriţa, ciocănitoarea de munte, gaiţa albastră, şarpele orb sau samalandra de foc.

Specialiştii afirmă că locul este unic în Europa şi că asemenea monumente naturale, aflate pe fundul unei mări cu roci vulcanice, nu se mai întâlnesc decât în America de Nord. Din păcate, spre deosebire de mult mai celebrele „Babe" din Bucegi, Grădina Zmeilor e puţin cunoscută turiştilor români şi străini. Pe lângă minunăţiile care vă vor tăia răsuflarea, în zonă mai există multe obiective turistice demne de interes: Peştera Minerilor, din care odinioară se extrăgea cărbune, bisericile din lemn, unele vechi de sute de ani, din satele înconjurătoare, castelul Wesselenyi din Jibou şi, nu în ultimul rând, Grădina Botanică de aici.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Mănești

Biserica „Adormirea Maicii Domnului" din Măneşti, judeţul Prahova, cu o vechime de peste două secole, a jucat întotdeauna un rol important în viaţa comunităţii.

Pe locul actualei biserici, în anul 1775, câţiva credincioşi cu suflet au ridicat o biserică de zid, acoperită cu şindrilă. Ctitorii erau: Constantin Mănescu împreună cu Ion Mătăsaru, Voicu Bogasierul cel Mic şi Dinu Măgureanu. Timpul şi-a pus puternic amprenta asupra acestui locaş care a ajuns într-o stare de ruină avansată. De aceea, în anul 1892, biserica a fost dărâmată şi reconstruită din temelie de generalul Theodor C. Văcărescu şi soţia sa, Maria, împreună cu fiul lor Neagoe Radu Văcărescu şi soţia sa Elena, preot al aşezământului fiind Nicolae Popescu. Planul noii biserici a fost întocmit de arhitectul Paul Gottreau din Paris cu aprobările necesare primite de la arhitectul francez André Leconte du Noüy, cel care a restaurat Curtea de Argeş. Lucrările s-au desfăşurat între 1892-1898 sub conducerea arhitectului Rudolf Libert, constructor şef fiind meşterul Vasile Gavrilescu din Ploieşti.

În 1898 locaşul a fost târnosit de mitropolitul Ghenadie Petrescu.

Biserica monumentală este construită în stil bizantin, din cărămidă, pe temelie de blocuri de piatră. Pridvorul este susţinut de stâlpi rotunzi de piatră cu capiteluri frumos împodobite. Acoperişul este din tablă de aramă şi vitraliile au fost executate la Paris. Catapeteasma, din lemn sculptat aurit şi decorat cu motive florale, a fost pictată de Nicolae Vermont.

Serioase avarii s-au produs la cutremurul din 1940 când s-au spart geamurile celor trei turle şi s-au distrus ancadramentele florale ale fe-

restrelor, acestea fiind reparate abia în 1953.

Cutremurul din 1977 a provocat alte stricăciuni dar, dată fiind situaţia politică din ţară, abia în 1983 s-au executat lucrări de consolidare a turlelor.

Turlele au fost iarăşi avariate în urma cutremurelor din 1986 şi 1990 şi s-a întocmit documentaţia pentru reparaţii, obţinându-se autorizaţia de construcţie.

Preotul Nicoale Popescu a fost nu doar păstor al sufletelor ci a funcţionat la sfârşitul secolului al XIX-lea şi ca învăţător, înfiinţând, întâia şcoală primară din cărămidă. Cei care i-au urmat au fost de asemenea implicaţi în viaţa de fiecare zi a oamenilor.

În 1970, biserica a fost racordată la reţeaua de gaze a preventoriului din localitate şi, în 1993, la reţeau stradală. Tot acum a fost extins cimitirul parohial care a fost înconjurat de un zid şi a fost restaurată casa parohială.

Biserica din cimitir, construită înaintea bisericii mari, a fost avariată de un incendiu în anul 2002. Aflată acum în reconstrucţie a fost transformată în capelă.

IRINA STOICA

Artistul infractor

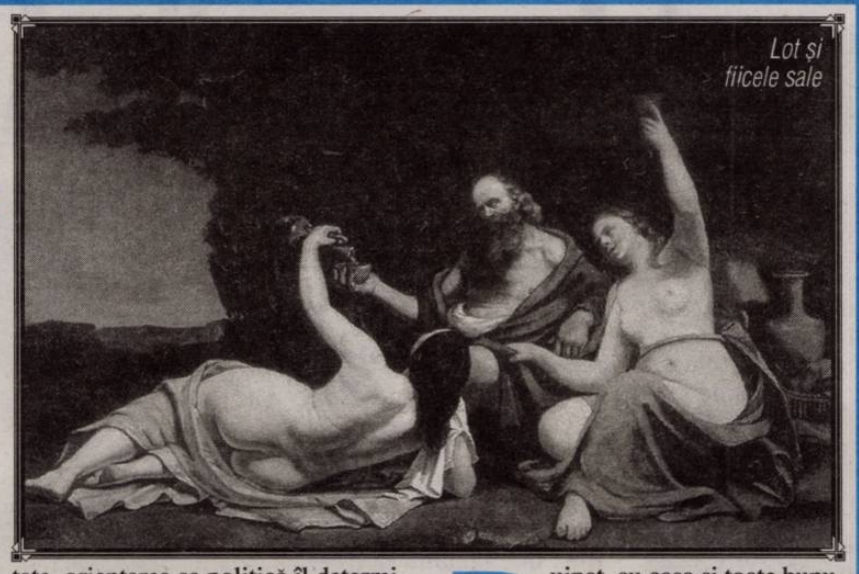
Lot şi fiicele sale

În spaţiul cultural-artistic românesc, atunci când se vorbeşte despre persecuţiile politice asupra creatorilor, gândul se duce spre perioada „obsedantului deceniu" şi tot ceea ce a urmat până-n 1989. Numai că tulburările politice aduc prejudicii carierei artiştilor în mai toate ţările lumii. Pictorul francez Gustave Courbet a fost un simbol al realismului francez, amic cu Baudelaire şi remarcat de timpuriu de Ingres şi Delacroix. Dar, mai presus de toate, „pro-socialistul independent", Courbet, a fost profund implicat în fenomenul politic sângeros numit „Comuna din Paris".

Născut în estul Franţei, la Ornans, în 1819, Courbet este declarat „mediocru" ca pictor, în adolescenţă, astfel încât la douăzeci de ani ajunge la Paris pentru a urma cursuri de drept. Însă încrederea în vocaţia sa şi boema parisiană – frecventa agitata braserie „Andler", unde se făcea apologia realismului în pictură – îl determină să studieze clasicii la Louvru şi să facă o călătorie documentară în Olanda. Dar mai este atras de ceva, şi anume de confruntările politice de idei din tumultuoasa perioadă a lui Napoleon al III-lea. Spiritul lui Courbet este ataşat preponderent de tezele republicanilor cu aromă socialistă şi de aceea face un gest controversat: refuză Legiunea de Onoare din partea lui Napoleon al III-lea!

Proclamarea Republicii în 1870 îl aduce în postura de preşedinte al comisiei muzeelor Franţei. În această calitate, orientarea sa politică îl determină să aibă o iniţiativă politico-artistică radicală, care îl va urmări toată viaţa: dislocarea şi mutarea celebrei Coloane Vendôme, monumentul care glorifica războaiele napoleoniene şi, practic, militarismul ofensiv al lui Napoleon I (Colonne Vendôme are 44,3 metri înălţime, placată cu bronz, în vârf fiind o statuie a lui Bonaparte). Un an mai târziu, evenimentele se precipită şi Courbet se alătură Comunei din Paris. Dar comunarzii sunt mult mai înfocaţi adversari ai lui Bonaparte şi decid distrugerea Coloanei „infamante". Numai că sângerosul an 1871 înseamnă şi înfrângerea comunarzilor. Pictorul nu va fi uitat şi în 1873, preşedintele Mah-Mahon decide reconstruirea Coloanei Vendôme, iar Courbet, după şase luni de închisoare, este obligat să plătească întreaga sumă alocată refacerii monumentului. Era vorba despre 323.000 de franci, iar sărmanul artist reuşeşte să obţină plata în rate, pe o perioadă de 33 de ani – aproximativ câte 10 mii de franci pe an.

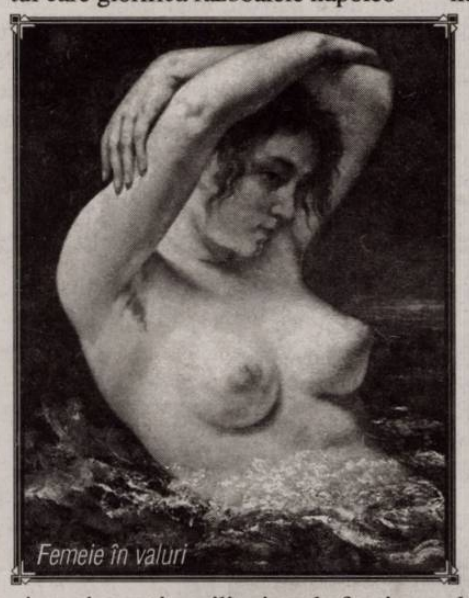
Femeie în valuri

Ruinat, cu casa şi toate bunurile confiscate, inclusiv pânzele, Gustave Courbet pleacă în exil în Elveţia. Acolo va rămâne până la finele vieţii, stabilit pe malul lacului Léman. Vizitat sporadic de amici, maestrul se străduieşte să picteze şi să sculpteze pentru a vinde cât mai multe opere. Din păcate, nu este vizitat de fosta sa mare iubire, Virginie Binet, deoarece nu recunoscuse copilul născut de aceasta... Uriaşa datorie care-l apăsa l-a determinat să refuze întoarcerea în patria natală până când nu se dădea o amnistie generală, pentru toţi foştii comunarzi. A murit în ultima zi a lui 1877, fără să apuce să plătească nici măcar prima rată pentru Coloană... Socialismul lui Gustave Courbet a fost unul al ideilor, dar nu şi al operei. Criticii n-au remarcat nicio lucrare cu iz proletar. Doar în ampla pânză „Atelierul pictorului" apar mai toate păturile sociale. În schimb, realismul maestrului a mers atât de departe, încât a devenit unicul artist din secolul XIX care a pictat frontal, în prim-plan, organul intim feminin – lucrarea „Originea lumii" (1866). Femeia care i-a pozat era o frumoasă irlandeză, căreia i-a făcut şi portretul. Fusese o iubire trecătoare, dar intensă.

Atelierul pictorului, detaliu

Fata cu pescăruşi

Cursă specială

Maratonul căzilor de baie din Garwich, Noua Zeelandă, impune parcurgerea distanţei de 68 de kilometri care desparte această localitate de Aukland. Cursa aminteşte de demonii care ar fi stăpânit lacul White, aflat în vecinătate. De aceea, toţi oamenii preferau să se spele doar în butoaie pline cu „apă de ploaie sfinţită", căci provenea din cer.

ZIGZAG în timp şi spaţiu

• Distracţie pe cinste

Formă populară de divertisment, parcul de distracţie a evoluat datorită târgurilor (iarmaroacelor) săptămânale şi manifestărilor de tip carnaval. Nu se mai aştepta terminarea recoltei, ci la fiecare sfârşit de săptămână oamenii socializau prin intermediul acestor parcuri de amuzament (amenajate de obicei în spaţii verzi ale comunităţii). Cu timpul, cele mai renumite parcuri europene au dat tonul pentru întreg continentul: „Vauxhall Gardens" din Londra (1661) şi „Prater" din Viena (1766).

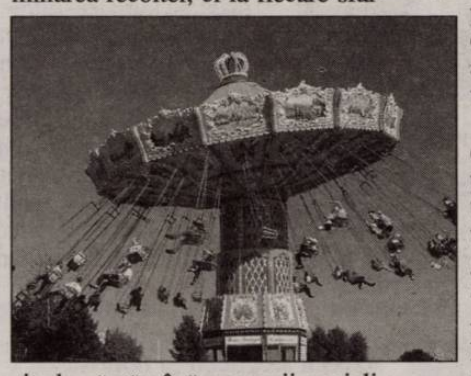

Un mare plus de atractivitate a fost adus de organizatori în epoca industrială a secolului XIX, când metodele de distracţie s-au diversificat enorm. Apar caruselurile (căluţi mecanici sau biciclete) şi mai ales faimoasa „Roată de observaţie" sau Roata lui Ferris (după numele inventatorului american), cu care clienţii se roteau la înălţimi foarte mari, putând vedea întreaga aşezare. Numerele de circ, spectacole de teatru popular şi galeriile de tir (cu arcul, cu bila şi chiar cu arma cu o alică) completau tabloul spectacular al parcurilor de distracţie. Electricitatea a adus şi roata orizontală cu scaune şi lanţuri, unde senzaţiile tari nu se mai opreau.

Imaginea idilică a distracţiilor publice din secolul XIX a căpătat în veacul următor o anume complexitate: au apărut parcurile tematice (total sau parţial) şi mecanismele din ce în ce mai aventuroase de a-ţi verifica temeritatea. Încercările prin care treci culminează astăzi cu trenuleţul magic (Roller Coaster sau Montagne Russe), care dă fiori şi privitorilor. Iluzioniştii s-au perfecţionat şi „ghicirea la minut" a viitorului a devenit rutină. De asemenea, maşinuţele electrice care se ciocnesc în mişcarea loc haotică stârnesc hazul şoferilor de circumstanţă. Traseele prin lumea basmelor şi sala oglinzilor strâmbe sunt alte atracţii pe care copiii le-ar savura la nesfârşit.

Parcurile nautice şi minicartierele cu fantome sunt alte puncte magnetice pentru vizitatorii care circulă, de regulă, cu trenuţele electrice pe şine înguste, cu viteza melcului. În anii copilăriei mele, existau „Moşii" la Obor, unde îngheţata pe băţ, porumbul fiert şi o felie grozavă de penene roşu costau câţiva bănuţi (fără şerveţel). La Obor era atunci capăt de tramvai dar început de lume a viselor.

• O femeie teribilă

Simone de Beauvoir s-a născut (1908, foto) pe vremea când doamnelor le era permis prin lege să poarte pantaloni numai pe cal sau pe bicicletă. Teribila parisiancă şi-a permis la debutul celei de-a doua tinereţi, când avortul încă se pedepsea cu moartea (în Franţa), în 1941, să publice manifestul-eseu „Al doilea sex" (1949), atrăgând cu dispreţ şi sarcasm atenţia că femeia este în realitate un numeral ordinal, şi condiţia ei n-are nicio legătură cu drăgălăşenii de genul „sex frumos" sau cu oripilantul „sex slab".

Pe acest temei s-a legat cu existenţialistul Jean-Paul Sartre prin faimosul *„Contract Morganatic"* (de la germ. Morgengabe = „o nouă dimineaţă este un dar al vieţii"). Simone şi Jean-Paul stabileau că „există împreună prin iubire necesară, dar cu libertatea iubirilor colaterale"! Simone a găsit înţelegere de la filosof, pe care l-a sfătuit să refuze Premiul Nobel, în 1964. Ea a lansat ideea că „Femeia e o existenţă pentru sine, nu pentru alţii, altfel devine nevastă..."

Doctorul criminal

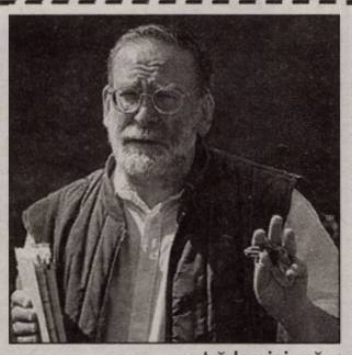

În epoca modernă a existat un om care a confirmat pe deplin o zicală macabră, care circulă prin secţiile de chirurgie ale spitalelor: „fiecare chirurg are cimitirul său". În cazul de faţă este vorba despre cel mai prolific criminal în serie al Marii Britanii, şi anume dr. Harold Shipman (foto). La nivelul opiniei publice şi al marilor reviste magazinistice din Anglia, ziua de 13 ianuarie 2004 a fost un prilej de bucurie de mari proporţii. Bizareria acestei veselii generale consta în faptul că moartea prin sinucidere a lui Shipman i-a entuziasmat pe englezi, căci medicul cu pricina ucisese peste 250 (două sute cincizeci) de pacienţi!

Pentru câţiva medici psihopaţi ai epocii moderne, reţeta devenise clasică: supradoză de medicamente, nu înainte de a beneficia prin falsuri de poliţe de asigurare şi chiar testamente modificate în ultima clipă, fără cunoştinţa rudelor victimelor. În cazul lui Shipman, supradozele se refereau la morfină şi heroină, compuşi care la prima vedere nu trezesc suspiciuni. Omorurile erau muşamalizate prin faptul că însuşi Shipman completa certificatele de deces, urmând incinerarea.

A fost oprit din genocid de o rudă a ultimei victime, care văzând testamentul făcut în favoarea medicului, a obligat poliţia să facă o anchetă. Toate aceste detalii sunt mai puţin importante în raport cu analiza personalităţii acestui inimaginabil ucigaş în serie. Era un om instruit, cu o copilărie sănătoasă, stimat de colegi, căsătorit şi având doi copii. Nimic din atitudinea lui nu trăda nici măcar un psihic labil. Nicio deviere comportamentală nu fusese sesizată de apropiaţi. Mai mult, din 1998 (când a fost arestat) şi până-n 2004 (când s-a spânzurat în celulă), Shipman nu a declarat absolut nimic. A intrat într-o tăcere mormântală şi a intrat în posteritate cu secretul cruzimii sale abominabile.

A trăit 57 de ani şi nici măcar soţia nu bănuia cine este omul care se comporta ca un soţ şi un tată normal. Toate crimele sale au fost deduse din actele falsificate analizate de Scotland Yard. Timp de douăzeci şi trei de ani (1975-1998), Harold Shipman a omorât cu un ritm de zece persoane pe an.

Pagină realizată de
PAUL IOAN

Ştiaţi că...

◆ *...o companie din Taiwan produce tacâmuri comestibile? Acesta sunt confecţionate din grâu.*

◆ *...există o meduză cu 24 de ochi?*

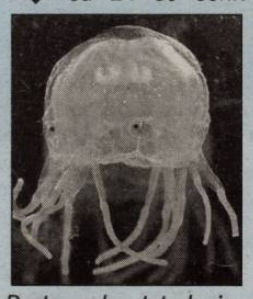

Poate vedea tot de jur-împrejur.

◆ *...daltonismul se moşteneşte? Moştenirea se face însă numai pe linie maternă.*

◆ *...pogonologia este o ştiinţă puţin cunoscută? Se ocupă de bărbile şi mustăţile bărbaţilor.*

◆ *...obiceiul de a-ţi roade unghiile are*

un nume special? Se numeşte onychophagia.

◆ *...jumătate din populaţia lumii trăieşte în doar şase ţări? Acestea sunt: China, India, SUA, Brazilia, Pakistan şi Indonezia.*

◆ *...jirul este fructul fagului? Arată ca o*

sămânţă de culoare maro.

◆ *...limba franceză a fost limbă oficială în Anglia o perioadă de 200 de ani? Acest lucru a fost cauzat de cucerirea normandă.*

◆ *...peştele caras este singurul animal din lume care poate vedea*

lumina infraroşie? O vede şi pe cea ultravioletă.

◆ *...în anul 2004 s-a deschis la New York primul restaurant din lume pentru pisici? A funcţionat numai patru zile.*

Ştiaţi că...

Casablanca
decorul unui film celebru

Farul El Hank

Numele acestui oraş a devenit cunoscut pe toate meridianele nu pentru că este cel mai mare port al Marocului şi unul dintre cele mai mari centre comerciale ale ţării ci pentru că a dat titlul unui film, care de peste o jumătate de veac a încântat oamenii de toate vârstele.

Marabout

Cu toate acestea ideea filmului nu a pornit de la oraşul Casablanca şi cadrele nu au fost filmate nici măcar în Maroc ci într-un studio oarecare de la Hollywood. Cafeneaua lui Rick (Rick's Café), de fapt o bodegă cu un imens pian, aşa cum este ea prezentă în film este un loc inventat şi inexistent în realitate dar răsărit ulterior din dorinţa de câştig.

Istoria oraşului este la fel de dramatică şi surprinzătoare ca acţiunea celebrului film. Teritoriul, situat pe malul Atlanticului, a fost locuit încă din secolul al VI-lea de berberi iar în secolul al XV-lea, ajunge sub dominaţie portugheză. Aceşti cuceritori demolează mai întâi oraşul, care în Evul Mediu era cunoscut cu numele Anfa, apoi în 1515 construiesc o fortăreaţă pe care însă o părăsesc după marele cutremur din 1755. Reconstruită de sultanul Mohammed ben Abdallah, ajunge sub dominaţie spaniolă apoi din nou sub cea portugheză.

În 1907 oraşul este ocupat de Franţa şi sub noua administraţie se dezvoltă rapid, partea modernă construindu-se în jurul celei vechi. În timpul Celui de al Doilea Război Mondial, Casablanca a fost unul dintre cele trei mari puncte de debarcare în timpul invaziei Aliaţilor din nordul Africii şi locul în care, în ianuarie 1945, s-au întâlnit Preşedintele Statelor Unite, Franklin Delano Roosevelt şi prim-ministrul Regatului Unit, Winston Churchill şi au hotărât ca ţările lor să lupte până la capitularea necondiţionată a Puterilor Axei. Casablanca a devenit independentă cu întregul Maroc, în 1956.

Vechile ziduri ale oraşului sunt mici şi neimpunătoare, spre deosebire de cele din alte oraşe marocane. Aspectul urbei este determinat de amestecul de stiluri, respectiv cel original marocan, cel reprezentat de arhitectura franceză modernă a secolului al XX-lea, cel spaniolo-marocan şi Art Deco. Este primul oraş din lume unde la proiectarea urbană s-a ţinut cont de vederea sa din aer.

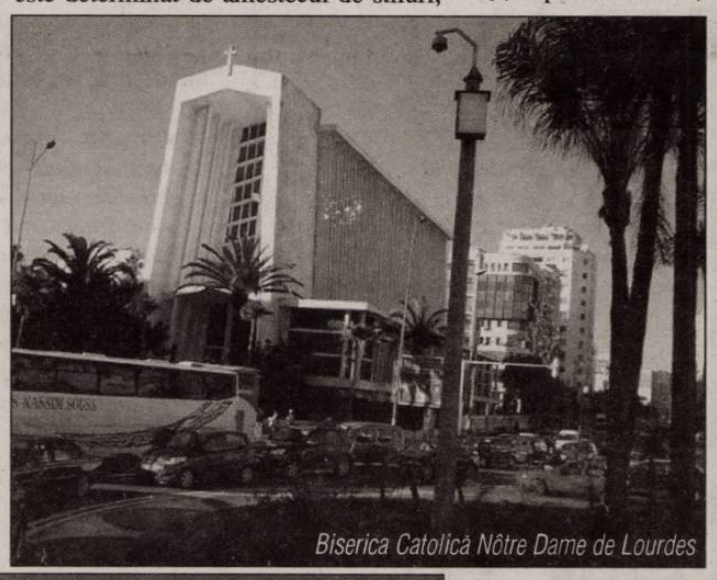

Biserica Catolică Nôtre Dame de Lourdes

Centrul este locul în care oraşul nou se întâlneşte cu oraşul vechi. Acesta este neschimbat de trecerea timpului, cu străduţe înguste şerpuind printre casele tranditionale, totul emanând un farmec aparte.

Din piaţa mare a oraşului, numită Piaţa Naţiunilor Unite, străzile pornesc asemenea razelor Soarelui. În centru se află Palatul Mohamed al V-lea, construcţie tipică pentru arhitectura colonială franceză. În zilele noastre găzduieşte Poşta, Palatul Justiţiei, Prefectura, Consulatul Francez şi Banca Naţională.

Atracţia principală a oraşului este Moscheea Hassan al II-lea, proiectată de arhitectul francez Michael Pinseau. Este cea mai mare moschee din Maroc şi, după unele surse, a şaptea ca mărime din lume, având un turn de 210 metri, cel mai înalt în acest sens. A fost ridicată pe o platformă pe mal, parţial în apă şi în interiorul ei pot intra 25.000 de credincioşi.

Un loc de asemenea foarte interesant pentru cei care ajung aici este Marabout – Altarul din Sidi Abderrahman. Construit pe un promontorni stâncos este accesibil numai când apa oceanului se retrage. Este interzis accesul celor care nu sunt musulmani, dar aceştia pot vizita cartierul mic şi plaja.

Biserica Catolică Nôtre Dame de Lourdes datează din 1950 şi prezintă o „glugă" de beton cu un crucifix deasupra. Este luminată de un vitraliu cu o suprafaţă de 800 m.p.

Un edificiu deosebit este Muzeul Iudaismului Marocan (Muzeul Evreilor din Casablanca). Este unic în lumea arabă şi reprezintă un exemplu clar de toleranţă religioasă. Sunt expuse diverse obiecte necesare vieţii de fiecare zi, oglindind tradiţiile evreieşti. Pot fi astfel admirate cărţi Tora, lămpi rituale, acte printre care contracte de căsătorie, îmbrăcăminte tradiţională.

Farul El Hank a fost construit în anul 1919 pentru protejarea navigatorilor. Este unul dintre simbolurile oraşului şi un loc preferat pentru excursii. Lumina sa ajunge până la 30 mile depărtare de ţărm.

Centrul vieţii de societate şi de noapte îl constituie Aleea Corniche Casablanca. Porneşte din dreptul Moscheei Hansan al II-lea şi trece apoi de-a lungul litoralului. Aici se găseşte şi aşa-zisa cafenea a lui Rick, deschisă în anul 2004.

Majoritatea clădirilor aflate în centrul oraşului au fost construite între 1912-1930 reflectând stilul arhitectonic nou al oraşului.

Vizitatorii sunt atraşi de plajele elegante, de viaţa de noapte, de bazarurile tradiţionale. Foarte apreciate sunt băile turceşti numite hammams.

Moscheea Hassan al II-lea

Castelul Kendeffy

Aflat în localitatea Sântamaria Orlea, din judeţul Hunedoara, castelul baroc a fost ridicat în 1782 pe fundaţiile unui mai vechi conac drept reşedinţă a familiei Kendeffy care a dar numele construcţiei respective.

Modificat şi înfrumuseţat în stil neogotic în secolul următor, a fost înconjurat de un mic parc englezesc.

Naţionalizat în 1946 de regimul comunist, în anul 1982 a fost preluat de administraţia judeţeană şi transformat în hotel.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Simboluri ale umanităţii

Lamia

În superstiţiile mitice ale Helladei, Lamia era un personaj malefic, o nălucă îngrozitoare. Mamele credeau că le răpeşte pruncii şi erau îngrozite numai la auzul numelui ei. Ulterior, imaginea a devenit plurală, vorbindu-se despre „lamii" care locuiau împreună.

Erau duhuri femeieşti rele, care veneau noaptea şi mâncau trupurile adolescenţilor sau le beau sângele. Numele de „lamii" era dat şi unor vrăjitoare despre care se credea că devorează anumite părţi ale cadavrelor.

I-a salvat viaţa un... rechin!

Numeroşii înotători sau surferi au scăpat cu viaţă, în urma atacurilor unor rechini, dar de multe ori cu răni şi sechele grave. Alţii, cu răni mai puţin grave. În acest context, cazul americanului Eugene Finney este unic în lume. Acesta şi-a petrecut vacanţa cu familia, în urmă cu 3 săptămâni, într-o staţiune aflată pe ţărmul Californiei.

În timp ce înota a fost atacat de un rechin care l-a muşcat în zona dorsală. A reuşit, cu ajutorul fiicei sale, să iasă din apă. În timpul intervenţiilor chirurgicale medicii au descoperit o tumoare la rinichi de mărimea unei nuci care nu dădea niciun simptom şi care a fost extirpată.

Acum Eugene Finney este în afara oricărui pericol. „Dacă nu m-ar fi atacat acel rechin, nu aş fi ajuns prea curând la spital şi n-aş fi ştiut că am cancer. Am avut cu adevărat noroc. Este ca şi cum viaţa mi-ar fi oferit o a doua şansă", a declarat presei americanul. *(D.M.)*

Gofrele dăunează grav sănătăţii

Patimile omeneşti neţinute în frâu se pot dezlănţui la modul foarte violent când cu gândul nu gândeşti. Astfel, pe linia binecunoscută a datului năvală la deschiderea unor supermarketuri (ca să prinzi indiferent ce „s-a băgat", numai să fie cu 5-10 bani, acolo, mai ieftin) s-au integrat neabătut şi delicioasele gofre. Delicioasele prăjituri au trezit recent animalul – mă rog, dintre bipezii care consumă şi dulciuri – dintr-un american înscris şi el pe linia de start pentru a primi moca cea mai nouă ofertă de gofre cu Nutella. S-a întâmplat recent în Burbank, California, iar nefericitul „looser" a fost un biet bătrânel de 78 de ani.

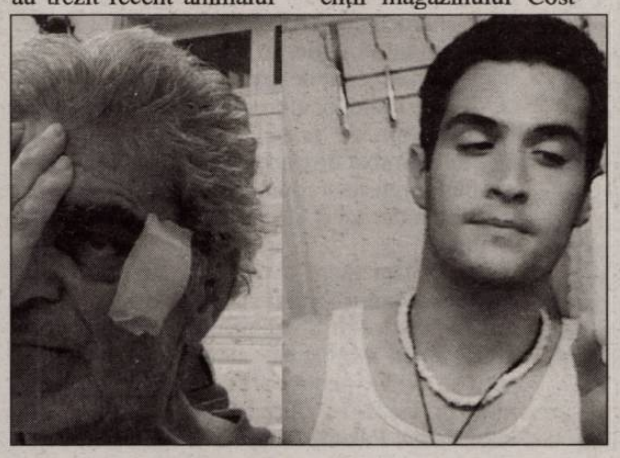

Totul a pornit de la faptul că unul dintre clienţii magazinului Costco, unde s-a petrecut incidentul, un tânăr de 24 de ani pe nume Derrick Gharabighi, mai lacom decât alţii, îşi îndesase în coşul de cumpărături ultimele prăjituri gratuite. Bătrânul i-a atras atenţia că nu e corect ce a făcut, iar în clipa următoare s-a trezit cu un pumn în plină figură, ulterior fiind spitalizat pentru îngrijirea unei plăgi destul de serioase.

Până la urmă, arestat pentru gestul său, tânărul a fost obligat ca, pentru eliberarea temporară, să plătească o cauţiune de 50.000 de dolari. Un preţ piperat pentru două gofre... gratuite, dar în primul rând un semnal de alarmă atât pentru iresponsabilii care caută să obţină profit din orice slăbiciune umană, cât şi pentru cei care înghit fără comentarii asemenea iniţiative josnice. *(A.N.P.)*

Elefanţii pompieri

Din nefericire în Indonezia incendiile sunt frecvente şi, de multe ori, pompierii nu pot ajunge la locurile devastate de flăcări din cauza dificultăţilor din teren. Focurile se propagă însă rapid ameninţând mari suprafeţe.

La Banyu Asin, din sudul insulei Sumatra, pompierii au găsit o soluţie ingenioasă. Ei pornesc la locurile cu pricina încărcând echipamentul necesar pe elefanţi. Animalele par să nu se teamă prea tare de flăcări în care aruncă nu doar apa din propriile trompe ci îi ajută chiar pe pompieri să descarce apa de mare purtată pe spinările lor.

Se pare că noii pompieri îşi cunosc bine meseria şi sistemul are tendinţa să se extindă, evident, acolo unde aceste pachiderme nu au fost distruse de cumplitul lor duşman-omul. *(I.S.)*

A supravieţuit 6 zile hrănindu-se cu furnici

Reg Feggerdy, un australian în vârstă de 62 de ani, vânător amator, s-a aventurat în marele deşert Victoria din Australia occidentală în căutare de pradă. Şi-a abandonat maşina din cauza terenului arid şi la un moment dat s-a rătăcit în timp ce urmărea o cămilă. Timp de şase zile a trebuit să înfrunte arşiţa din timpul zilei şi frigul nopţii. În prima zi a consumat apa dintr-o sticlă pe care o avea asupra sa. În următoarele zile s-a hrănit doar cu furnici negre pe care le-a descoperit la poalele unui copac.

Familia a alertat autorităţile locale oferindu-le câteva informaţii care s-au dovedit utile după ce o echipă de poliţişti a descoperit maşina abandonată şi urmele de paşi. L-au găsit la 15 kilometri! depărtare de maşină, sub copac, nemişcat, acoperit de nisip, deshidratat, delirând. Insectele i-au oferit un minimum de apă şi proteine pentru a supravieţui. În astfel de condiţii un om obişnuit ar fi decedat după 2-3 zile. În scurt timp, cu mare greutate, a ajuns la faţa locului şi o ambulanţă.

Reg Feggerdy este deosebit de rezistent pentru vârsta sa şi are o capacitate de supravieţuire ieşită din comun. Au crezut în primele momente că au ajuns prea târziu, că nu mai poate fi salvat. Când a deschis ochii şi şi-a mişcat braţele şi-au dat seama că poate fi salvat. A primit primele îngrijiri din partea personalului medical din ambulanţă care l-a hidratat pe cale intravenoasă. La faţa locului a ajuns şi un elicopter care l-a transportat la spital. Acum, starea lui este stabilă. Merge, vorbeşte, dar cu eforturi. (D.M.)

Cimitirul cu mesteceni

Preotul Anghel Gheorghe parohul bisericii din comuna Copăceni, jud. Ilfov, a plantat mesteceni pe ambele laturi ale aleilor dintre morminte, diversificând peisajul sinistru al acestei aşezări de veşnică odihnă.

Tulpinile albe şi drepte ale mestecenilor, asemănătoare cu ale unor lumânări mari de stearină, determină printre enoriaşi o stare sufletească de linişte, de meditaţii şi o atmosferă de evocare a celor dragi.

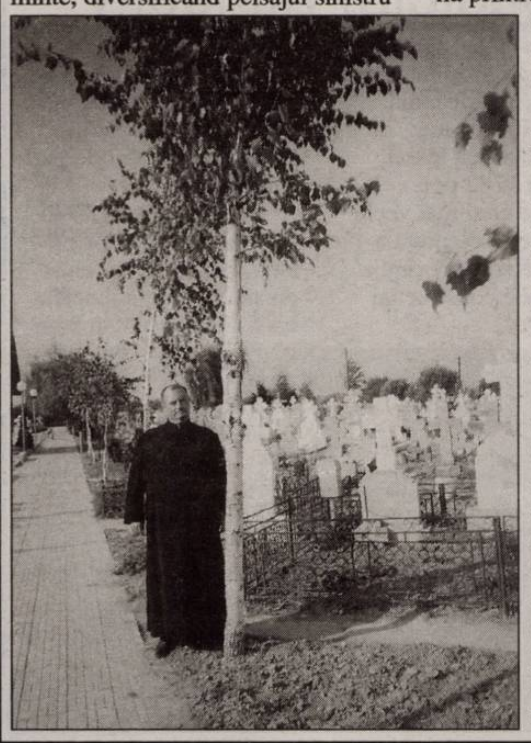

Preotul intenţionează ca pe viitor să amplaseze mestecenii printre arbori şi bănci, oferind posibilitatea de staţionare şi odihnă a celor veniţi să-şi reamintească de personalitatea celui sau a celor retraşi din viaţă la ultima adresă stabilă.

Aliniamentele de mesteceni din cimitirul bisericii Copăceni se pot considera, comparativ cu altele, ca un unicat prin uniformitatea sobră a arborilor plantaţi şi a rolului acestora de evocare dar şi de reîmprospătarea unei naturi, rămasă, pentru cei prezenţi, în exteriorul localităţilor umane. *(Dr. Vadim Nesterov)*

Un fel de Einstein cu blană

În lumea animală, cam la fel ca în cea a oamenilor, apare când şi când câte un exemplar înzestrat cu calităţi incredibile. Nişte adevărate genii ale regnului, ce mai! Astfel este Chaser, considerat cel mai inteligent câine din lume, iar argumentele sunt nu doar imbatabile, ci ele te fac şi să te gândeşti, fără nicio urmă de răutate, ce bine ar fi dacă toţi oamenii ar avea măcar intelectul acestei căţeluşe (căci e o „doamnă"!) din rasa Border Collie. Antrenată de o echipă de cercetători americani câte 5 ore pe zi timp de 2 ani, ea a fost capabilă să înveţe denumirea a 1.022 de obiecte! Chaser nu numai că a memorat cuvinte ca „glonţ", „casă" sau „frisbee" (discul zburător al jocului cu acelaşi nume), dar ştie şi să aleagă dintr-o mulţime jucăriile care le reprezintă.

Şi nu e tot. Cercetătorii au inventat un interesant joc instructiv. Dresorul îi prezintă căţeluşei un individ străin, pronunţându-i numele; să spunem, Vincent. Câteva minute mai târziu, proaspăta „cunoştinţă" se ascunde, iar dresorul trebuie doar să-i ceară lui Chaser: „Caută-l pe Vincent!". Iar căţeluşa fuge ca din arc şi în câteva clipe îl găseşte pe noul prieten ascuns după o canapea, după un copac ş.a.m.d. Ceea ce, să recunoaştem, în jocurile noastre de-a v-aţi ascunselea şi altele asemenea nu se petrecea chiar atât de uşor.

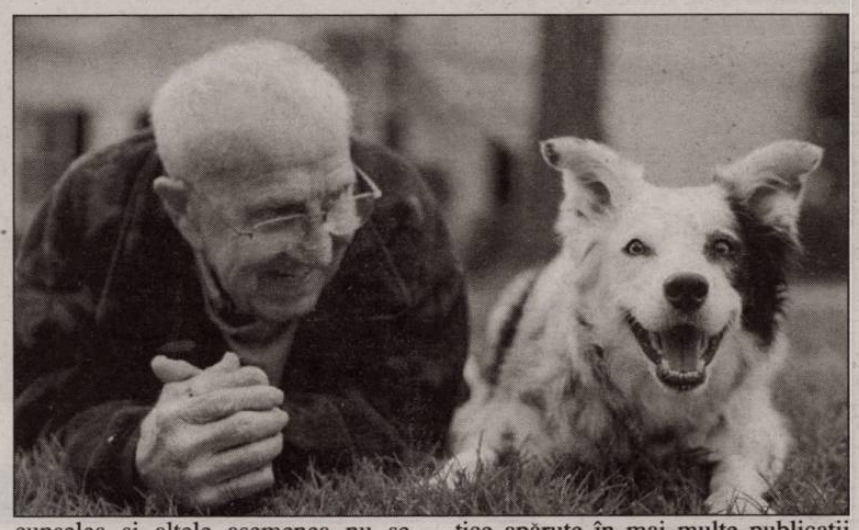

Chaser înţelege tot şi reţine tot, ba e chiar capabilă să priceapă unele elemente gramaticale (reţineţi, dragii noştri vorbitori pe la televizor!) şi să înveţe prin imitaţie. Şi trebuie spus că e atât de dotată, încât a făcut chiar obiectul unor articole pe teme lingvistice apărute în mai multe publicaţii ştiinţifice foarte serioase.

Mă rog, stăpânul căţeluşei Chaser Este John W. Pilley, profesor de psihologie în Carolina de Sud. Chiar aşa: ce-ar fi dacă responsabilii învăţământului românesc ar învăţa şi ei câte ceva din toată povestea asta?! *(A.N.P.)*

Frumoşi, faimoşi şi... burlaci!

Ziarele de pretutindeni publică mai mereu ştiri cu şi despre celebrităţi şi adoră să scrie despre căsătoriile ca-n basme ale personalităţilor, nu în ultimul rând din cauză că oamenii de rând se dau în vânt după bârfele despre acestea. De la Joe DiMaggio şi Marilyn Monroe la Brad Pitt şi Angelina Jolie, vedetele care se căsătoresc cu alte vedete au atras mereu atenţia generală. Dar la fel de apreciate – dacă nu chiar mai mult – sunt ştirile legate de vedetele care nici în ruptul capului nu vor să-şi pună pirostriile, ci preferă să zboare din floare în floare. Haideţi să facem împreună cunoştinţă, în rândurile următoare, cu câţiva dintre aceşti burlaci faimoşi, care îşi caută încă jumătatea...

Leonardo di Caprio

A fost unul dintre cei mai râvniţi burlaci de la Hollywood când încă nu-i mijiseră tuleiele, ca un neuitat Romeo în adaptarea după Shakespeare din 1996, pentru ca, un an mai târziu, să frângă milioane de inimi feminine, când murea în apele îngheţate ale Atlanticului, în grandioasa ecranizare a tragediei Titanicului. Deşi nu s-a căsătorit niciodată, di Caprio a avut legături sentimentale cu unele dintre cele mai frumoase femei din lume, de la manechinele Gisele Bundchen şi Bar Refaeli la actriţe ca Blake Lively. În ultima vreme, au circulat zvonuri privind o idilă între el şi cântăreaţa Rihanna, deşi di Caprio s-a afişat tot cu o frumoasă starletă blondă, Kelly Rohrbach. Peste Ocean se fac deja speculaţii cu privire la femeia care va reuşi să-i pună verigheta pe deget lui Leo, ceea ce n-ar fi exclus să se întâmple, dar nu prea curând, de vreme ce, potrivit bunului său prieten şi confident, George Clooney (şi el recent plecat din tabăra burlacilor), actorul a mărturisit că se va însura doar atunci când va fi „copt" pentru asta...

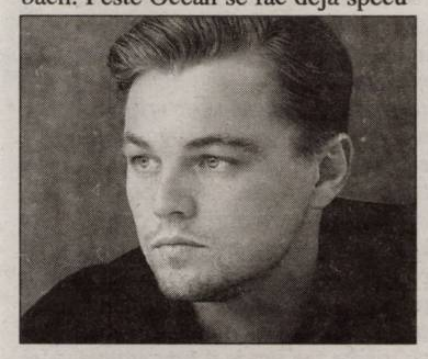

Hugh Grant

Viaţa amoroasă a chipeşului actor britanic, devenit, din june prim, flăcău tomnatic, ar putea fi ea însăşi subiect de film. Pentru că, deşi nimeni n-a reuşit să-l „târască" în faţa altarului, Hugh are la activ mai multe idile, două concretizate chiar prin naşterea de copii. Cea mai cunoscută relaţie a fost cea cu Elizabeth Hurley. Ei s-au cunoscut pe platourile de

filmare ale unei producţii spaniole în 1987 şi s-au îndrăgostit lulea. Timp de 13 ani, dragostea „cu năbădăi" dintre ei a ţinut prima pagină a tabloidelor, până când ruptura finală s-a produs în mai 2000. Totuşi, cei doi au rămas prieteni, Grant botezându-i chiar fostei sale iubite copilul născut din căsătoria cu afaceristul Steve Bing. Apoi Hugh a fost iubitul bogatei moştenitoare Jemima Khan, dar nici această idilă n-a durat decât trei ani. În septembrie 2011, Grant a recunoscut copilul născut de o recepţioneră de la un restaurant chinezesc din Londra, cu care el avusese o legătură pasageră. Ca o curiozitate, mama copilului, Tinglan Hong, şi-a numit fetiţa Xiao Xi, ceea ce în chineză înseamnă „surpriză plăcută". Al doilea copil i-a fost dăruit actorului britanic de o frumoasă vedetă suedeză de televiziune, pentru ca în 2013, Hong să-i mai nască un băieţel, numit Felix – „fericit".

Al Pacino

Prima lui mare dragoste a fost Diane Keaton, cu care s-a iubit mai întâi pentru că aşa prevedea scenariul filmului „Naşul", apoi pentru că s-au îndrăgostit nebuneşte unul de celălalt. Deşi nu a fost niciodată căsătorit, Pacino are trei copii: Julie Marie, născută în 1989 de partenera lui de

scenă, Jan Tarrant, şi doi gemeni, Anton James şi Olivia Rose, născuţi în 2001 de superba actriţă Beverly D'Angelo, cu care a avut o relaţie până în 2003.

John Cusack

Poate cel mai discret din lista noastră, Cusack nu a încurajat niciodată bârfele despre el, dar papparazi nu l-au iertat şi l-au surprins de multe ori în ipostaze intime cu multe actriţe de la Hollywood, de la Jennifer Love Hewitt la Meg Ryan. A mai avut un scurt flirt cu supermodelul Rebecca Romijn, în 2004, apoi cu Jodi Lyn O'Keefe, între 2003 şi 2009, pentru ca în prezent nimeni să nu ştie nimic

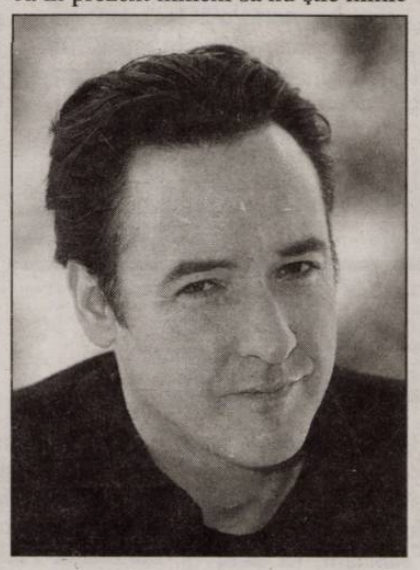

despre cu cine împarte el patul în nopţile friguroase...

Ricky Gervais

Pentru că „urăşte" instituţia căsătoriei, aşa cum a declarat, mai în glumă, mai în serios, în repetate rânduri, simpaticul comic britanic nu

şi-a oficializat relaţia de 32 de ani cu scriitoarea Jane Fallon. „N-are niciun rost să ne unim destinele în faţa lui Dumnezeu, din simplul motiv că nu există Dumnezeu", afirma cinicul Gervais. Cuplul nu şi-a dorit copii, în schimb au o pisică pe nume Ollie, care e răsfăţata familiei.

Matthew Perry

Frumuşelul star din serialul „Prietenii tăi" nu s-a căsătorit până acum decât în film, unde „mireasă" i-a fost actriţa Chandler Bing. În viaţa de toate zilele însă, Perry e un burlac

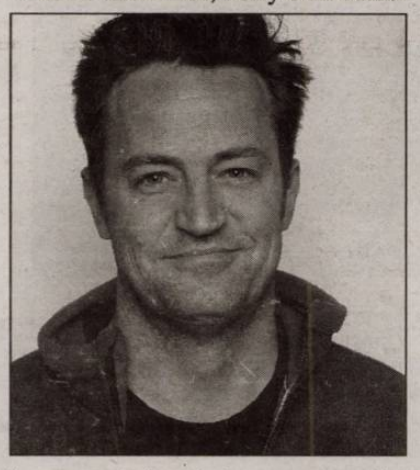

înverşunat, în ciuda numeroaselor legături amoroase. Cea mai lungă a o durat şase ani, între 2006 şi 2012, cu Lizzy Caplan, după care au urmat relaţii cu Piper Perabo şi Rachel Dunn. Tabloidele au speculat o relaţie şi cu partenera sa din „Prietenii tăi", Jennifer Aniston, dar amândoi actorii au negat o asemenea posibilitate.

PORTRET

Ilinca Manolache

Născută într-o familie de mari actori ai teatrului românesc — actriţa Rodica Negrea şi regretatul Dinu Manolache, Ilinca Manolache a moştenit talentul amândurora. Crescând în teatru, a fost atrasă, irezisibil, de mirajul scenei şi alegerea facultăţii de actorie a venit firesc. Pe lângă şansa de a avea doi părinţi „în branşă", a fost binecuvântată şi cu nişte profesori extraordinari, ca Adrian Pintea, un alt regretat monstru sacru al scenei româneşti, de care a fost, ca toate colege ei de grupă, de-a dreptul îndrăgostită.

Încă din timpul facultăţii a obţinut roluri importante, precum cele din „Leonce şi Lena", la Teatrul de Comedie, în regia lui Horaţiu Mălăele sau din „Lear", pus în scenă de Andrei Şerban. Aţi putut-o vedea şi în „Priveşte înapoi cu mânie", la Teatrul de Comedie, la Teatrul Mic, în „Visul unei nopţi de vară", în regia lui Gelu Colceag, sau la Metropolis, unde a jucat în „Opposites Attract", o piesă inedită, regizată de Florin Piersic Jr. şi Dorina Chiriac.

Un rol de care e extrem de mândră e cel din „Mutter Courage", piesă regizată de Victor Ioan Frunză şi în care o are ca parteneră chiar pe mama ei, Rodica Negrea. Mai nou, o puteţi vedea jucând la Godot Cafe-Teatru sau la Green Hours, Ilinca fiind foarte atrasă de spaţiile scenice nonconformiste. A cochetat şi cu micul ecran, jucând în telenovela „Lacrimi de iubire".

Se declară îndrăgostită de tot ce e frumos şi gingaş şi are o garderobă impresionantă de haine şi accesorii mai... aparte, care-i conferă un stil inconfundabil. Firea veselă şi deschisă, moştenită de la tatăl ei, o fac să fie pretutindeni în centrul atenţiei, deşi recunoaşte că are şi unele perioade când se închide în carapacea ei, doar pentru a ieşi de acolo mai energică şi mai exuberantă.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Colţul cu litere

O pledoarie împotriva Proiectului Suprem

Nu cu mult timp în urmă la editura Humanitas a apărut volumul *De ce e Darwin important* (în traducerea din engleză a lui Alexandru Macovescu), scrisă de Michael Shermer. Autorul, pentru cine n-a auzit de el, este fondatorul Societăţii Scepticilor şi autor al marelui succes editorial *De ce cred oamenii în bazaconii,* abordează în cartea de faţă controversa dintre creaţionism şi evoluţionism, încă actuală, după mai bine de un veac şi jumătate de la declanşarea sa.

Ofensiva ideilor creaţioniste, care în perioada din urmă îmbracă haina mişcării „proiectului inteligent" sau altfel numită, a „Design-ului Suprem", primeşte o replică fermă, încercând să aducă argumente în favoarea evoluţionismului care, din perspectiva timpului, este destul de tânără în comparaţie cu concepţia creaţionistă. Pledoaria lui Shermer în favoarea ideilor darwiniste este notabilă, dar n-o să convingă niciodată pledoaria adversă.

„Darwin este important nu numai pentru că teoria lui a schimbat lumea şi ne-a reconfigurat poziţia în natură, dar şi pentru că a avansat o nouă şi profundă înţelegere a biologiei şi ştiinţei, care a servit generaţiilor viitoare", spune Shermer în pledoaria lui împotriva proiectului inteligent.

La rândul lui, Charles Darwin, autorul celebrei teorii evoluţioniste, controversată, totuşi, scria în 1859: *„Există o măreţie în concepţia aceasta a vieţii, cu numeroasele ei forţe, însufleţite iniţial în câteva forme sau numai într-una singură; şi în timp ce planeta noastră îşi continuă rotaţia după legea imuabilă a gravitaţiei, nenumărate forme dintre cele mai frumoase şi mai minunate, apărute dintr-un început atât de simplu, s-au dezvoltat şi continuă încă să se dezvolte".*

În *Jurnalul de cercetări* apărut în 1845, Darwin se arăta uimit în faţa misterului vieţii, scriind: „Aşadar, atât în timp, cât şi în spaţiu părem a fi mai aproape de acel mare eveniment — misterul misterelor —, apariţia unor fiinţe noi pe acest Pământ". Tocmai acest „mister al misterelor", apariţia vieţii pe Pământ în toată splendoarea şi diversitatea ei face ca teoriile să continue să fie controversate. Căci, să o spunem, şi teoria lui Darwin, şi cea creaţionistă sunt discutabile pentru că nu pot fi demonstrate cu probe indubitabile. Teoriile sunt supoziţii, mai bine sau mai prost argumentate. Ceea ce rămâne real este aderarea, credinţa, oamenilor în una sau în alta dintre teorii.

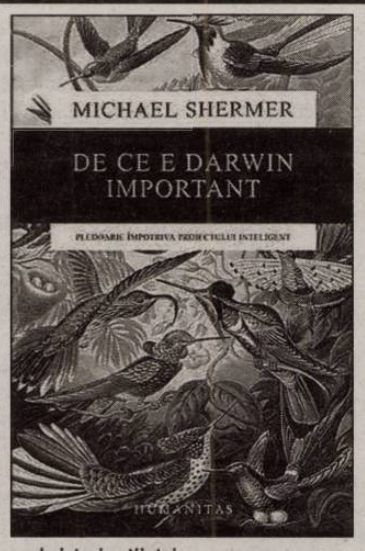

Michael Shermer s-a născut în 1954 la Glendale, California. A început prin a studia teologia, dar a trecut apoi la psihologie, obţinând în 1976 licenţa în psihologie experimentală la Universitatea de Stat din California. În 1991 a obţinut un doctorat în istoria ştiinţei, a devenit profesor de istoria ştiinţei la Occidental College, iar un an mai târziu a înfiinţat Societatea Scepticilor şi a început să editeze revista Skeptic. *„Why Darwin Matters" (De ce e important Darwin)* a apărut în 2006. Vorbind despre vizita lui Darwin în Insulele Galapagos, Shermer scrie: „Ca om implicat de-o viaţă în controversa dintre evoluţionism şi creaţionism, am fost frapat de cât de limpede devine totul în aceste insule. Creaţia prin proiect inteligent este absurdă. Şi atunci, cum de s-a întors Darwin creaţionist din Insulele Galapagos? Frank Sulloway s-a dus la faţa locului tocmai pentru a găsi răspuns la această întrebare. Întreaga viaţă, Sulloway şi-a dedicat-o reconstituirii felului în care Darwin a ajuns să elaboreze teoria evoluţiei. Potrivit legendei, Darwin a devenit evoluţionist în Galapagos, descoperind selecţia naturală pe când inventaria ciocuri de cinteze şi carapace de broaşte ţestoase, observând cum se adaptase fiecare specie la hrana disponibilă şi la ecosistemul insulei...".

Interesant ar fi să citim în continuare la Humanitas şi o pledoarie pentru creaţionism, nu de alta, dar aici cărţile scrise în lume sunt numeroase, cum de altfel sunt şi conferinţele publice universitare.

GEORGE CUŞNARENCU

Dureri toracice:

ANGINĂ SAU INFARCT?

Fără niciun fel de îndoială, orice durere în piept, necauzată de o lovitură ori de o altă asemenea agresiune externă, suscită în mod inevitabil un sentiment de anxietate legat nemijlocit de importanta vitală a organelor ce se pot afla în suferinţă şi în special a inimii. Cum putem însă, nefiind cadre medicale, să identificăm diferitele tipuri de dureri toracice? Şi, în plus, ce anume diferenţiază simptomele asociate angorului (angina pectorală) de cele ale unui infarct?

O durere intensă, stresantă, îngrijorătoare poate fi cauzată de o tulburare cardiacă. Ea nu pune, în mod obligatoriu, viaţa în pericol, dar trebuie luată foarte în serios, fără discuţie. O asemenea durere poate iradia către alte părţi ale corpului, cum ar fi umerii, braţul stâng, omoplaţii, maxilarele sau stomacul. O durere ceva mai puţin puternică şi mai degrabă sub senzaţie de junghiuri poate face trimitere la probleme respiratorii (mai precis, pulmonare) sau osteo-musculare (de pildă, fie pe partea stângă, fie pe dreapta). Severitatea durerii toracice reprezintă un indiciu important în măsură să orienteze intervenţia medicului specialist ori a cadrelor de intervenţie de pe ambulantă.

În ceea ce priveşte durerile provocate de o problemă (sau de problemele) cardiace, se disting în esenţă angina pectorală şi infarctul de miocard. La modul general, în ambele situaţii, simptomele specifice fiecăreia pot fi însoţite de dificultăţi respiratorii (dispnee), transpiraţie, ameţeli şi chiar leşin!

Infarctul miocardic, numit şi criză cardiacă, se defineşte prin necrozarea (moartea) brutală şi mai mult sau mai puţin extinsă a celulelor muşchiului cardiac, ca urmare a unei lipse de oxigen. De reţinut că o asemenea criză poate surveni în indiferent ce moment – la fel de bine pe parcursul unei activităţi profesionale ori sportive, ca şi într-o perioadă de repaus, în timpul somnului sau imediat după trezire. Ca „mecanism", ea se produce atunci când o arteră coronariană este obturată de un cheag, împiedicând astfel oxigenul să alimenteze în mod normal inima. Principalii factori de risc în asemenea cazuri (cei cunoscuţi) sunt vârsta, nivelul mărit al colesterolului, sedentarismul, tabagismul, obezitatea, hipertensiunea arterială, diabetul.

Angina pectorală (angorul) se manifestă printr-o durere intensă în piept, durere ce survine cel mai frecvent ca urmare a unui efort fizic şi, în general, dispare după încetarea acestuia. De altfel, majoritatea specialiştilor consideră că acest simptom caracterizează cel mai bine angina pectorală. Sus-amintita lipsă de oxigen este cauzată de o constricţie (stenoză) a unei artere coronariene care are rolul de a transporta sângele către muşchiul cardiac. O criză de angină pectorală durează de obicei între 3 şi 5 minute şi poate surveni de mai multe ori pe zi sau la intervale de mai multe săptămâni. Persoanele care suferă de această afecţiune primesc un tratament adaptat (comprimate de nitrat, anticoagulante, statine), însă dacă durerile şi alte simptome specifice se agravează ori sunt resimţite puternic şi în perioadele de repaus, se impune o consultaţie medicală de urgentă.

Intervenţia imediată în caz de infarct sau de angină presupune mai întâi apelarea serviciului de urgenţă (la telefon 112), unde trebuie precizat cu mare exactitate ce anume s-a întâmplat, adresa la care este aşteptată ambulanţa, precum şi identitatea şi în ce stare se află victima.

Până la sosirea ajutorului specializat, aceasta trebuie să stea în repaus fără să facă niciun fel de efort şi să aibă o poziţie cât mai confortabilă (aşezată sau semiaşezată, adică având picioarele întinse şi spatele îndoit).

Totodată, persoana care supraveghează temporar victima trebuie să o asculte, să o liniştească, să o asigure că problema ivită se va finaliza cu bine, iar dacă aceasta solicită, să o ajute să ia medicamentul prescris, eventual, în prealabil, pentru asemenea situaţii; în niciun caz însă nu se va apela la o medicaţie dată de un nespecialist!

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Preponderent în rândul femeilor, se remarcă mai mereu un anumit paradox legat de sănătatea fizică: foarte greu sunt abordate şi discutate cu deschidere maximă problemele intime specifice genului, deşi reprezentantele sexului frumos sunt mult mai expuse decât partenerii lor unui mare număr de afecţiuni. Astfel, despre flora vaginală trebuie ştiut că e compusă în mod natural din ciuperci, germeni (precum Candida albicans) şi bacterii (ca lactobacilii), însă atunci când acest echilibru natural se fragilizează anumite ciuperci se dezvoltă în exces, ceea ce înseamnă debutul unei micoze vaginale.

Cauze posibile: modificări hormonale (la ciclu, sarcină, menopauză); o igienă intimă excesivă ori nepotrivită; utilizarea unui antibiotic; un sistem imunitar slăbit; purtarea de îmbrăcăminte sintetică sau prea strânsă pe corp. Micoza vulvo-vaginală este o infecţie benignă, dar care produce mari neplăceri. Simptomele posibile sunt, în primul rând: mâncărimi interioare sau/şi exterioare; senzaţie de arsură; o secreţie anormală de culoare albicioasă.

Fără reţinere, despre afecţiuni intime

Referitor la prevenirea apariţiei micozelor vaginale, să spunem mai întâi că ea nu este întotdeauna posibilă, totuşi există anumite reguli de prevenţie.

Prima categorie de recomandări – igiena intimă: evitarea igienei excesive, a duşurilor vaginale şi a spray-urilor intime cotidiene; utilizarea unui produs de spălare care să respecte pH-ul fiziologic specific zonei intime a fiecărei femei; după spălare, se va efectua uscarea locală cu multă precauţie; după defecaţie, zona intimă se va spăla bine, dinspre faţă către spate; în perioada ciclului, tampoanele igienice vor fi schimbate la fiecare 4 ore; atenţie sporită la folosirea şerveţelelor igienice, în special a celor plastifiate, deoarece favorizează transpiraţia şi macerarea. A doua categorie se referă la vestimentaţie: folosiţi lenjerie intimă de bumbac; evitaţi îmbrăcămintea prea strânsă pe corp; nu îmbrăcaţi colanţi pe sub pantaloni!

În cazul apariţiei micozei, trebuie apelat neîntârziat şi fără reţinere la medic, apoi urmat în întregime (şi cantitativ, şi ca durată) tratamentul prescris, iar pe parcursul acestuia vor fi evitate raporturile sexuale. Toate acestea nu doar că elimină simptomele dezagreabile, ci vor şi permite florei intime să se refacă, ceea ce înseamnă vindecarea, care se impune să fie – nu una temporară, ci eradicarea cauzelor ce au declanşat afecţiunea.

Pagini realizate de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Un pericol comun, nebănuit

Nu de puţine ori, putem observa în preajma noastră persoane care parcă sunt preocupate de o mişcare repetată obsesiv, la nesfârşit — binecunoscutul mestecat al gumei, obicei insuportabil pentru unii, dar necesar ca un drog pentru alţii. Şi, de asemenea, practicat destul de frecvent pentru presupusele sale virtuţi reconfortante, răcoritoare şi, nu în ultimul rând, odorizante.

Puţini se întreabă totuşi dacă nu cumva folosirea gumei de mestecat — un produs nealimentar, deci care nu ne hrăneşte — ar putea genera probleme cel puţin la nivelul sistemului digestiv.

Răspunsul la o astfel de problemă este unul afirmativ, în special dacă se raportează la un exces de mestecat gumă. În primul rând, pentru că mestecatul gumei stimulează secreţia salivară, iar prin aceasta este stimulată şi secreţia sucului gastric.

Mestecatul în exces, mai mult de 20-30 minute după masă, poate duce la apariţia unei gastrite sau chiar a ulcerului gastric, întrucât sucul gastric conţine o mare cantitate de acid clorhidric. În aceeaşi ordine de idei ne putem referi la conţinutul de zaharuri non-nutritive, care totuşi sunt ingerate, iar la nivelul danturii, în timp, pot da naştere cariilor.

Pe de altă parte, mestecatul prelungit duce la afectarea articulaţiilor temporo-mandibulare cu posibilitatea apariţiei unei artrite la acest nivel (dureri, zgomote ciudate la deschiderea gurii). Iar pentru că, mai ales prin reclame, cei atraşi prin mesaje mascate să adopte acest obicei sunt copiii şi tinerii, efectele neplăcute pe termen lung pot deveni cu atât mai periculoase pentru sănătate.

De la ureche, la inimă

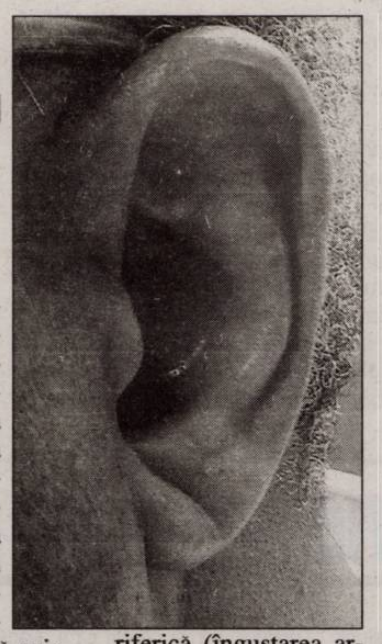

Cu certitudine, e aproape imposibil ca, neinformat în problemele ceva mai subtile ale sănătăţii, să stabileşti legături veridice între organe cum sunt cele menţionate în titlul acestui mic articol. Aşadar, de unde şi până unde o „amiciţie" între motorul organismului nostru – inima, şi organul datorită căruia ne delectăm cu sunetele Universului, dar care ştim că poate şi să sufere iremediabil, pierzându-şi funcţia?

Ei bine, prezenţa unui „şanţ" minuscul care traversează lobul urechii trebuie considerată un important semnal de alarmă – susţin specialiştii – întrucât el poate reprezenta simptomul clar al unei grave probleme cardiace!

Striaţia susmenţionată, cunoscută sub denumirea de „semnul Franck", deja a fost asociată maladiei coronare şi ateroscleroze, chiar dacă niciun studiu nu a evaluat deocamdată legăturile ce ar putea să existe între prezenţa acestei striaţii, evenimentele cardiovasculare şi un accident vascular cerebral (AVC) de origine ischiemică; altfel spus, legată de întreruperea alimentării cu sânge a creierului în urma obstrucţiei unei artere.

O echipă de medici universitari spanioli din Madrid a studiat „semnul Franck" la peste o mie de pacienţi cu AVC ischiemic, cu maladie coronariană sau cu arteriopatie periferică (îngustarea arterelor necoronare, cel mai frecvent ale picioarelor). Rezultatele au indicat striaţia ambilor lobi ai urechilor, asociată „în mod semnificativ" cu evenimente cardiovasculare şi cu AVC ischiemic.

Cercetătorii menţionează că absenţa respectivului semn nu presupune şi absenţa riscului de AVC, însă existenţa lui ar trebui să impună un plus de atenţie şi de protecţie în acest sens.